

ΤΡΙΤΗ, 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 15.00)

2. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Συζήτηση για περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου (ανακοίνωση των προτάσεων ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Ο πρόσφατος σεισμός στην Αϊτή (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και Αντιπροέδρου της Επιτροπής, βαρόνης Ashton, σχετικά με τον πρόσφατο σεισμό στην Αϊτή.

Στη συζήτηση θα παρέμβει επίσης ο Επίτροπος De Gucht, πρώτα όμως θα λάβει τον λόγο η βαρόνη Ashton. Την καλωσορίζω με ιδιαίτερη χαρά στο Σώμα, καθώςσον έχω συνεργαστεί εκτεταμένα μαζί της σε άλλο βήμα, της εύχομαι λοιπόν τα καλύτερα ως προς την άσκηση των νέων καθηκόντων της.

Catherine Ashton, Υπάτη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ θερμά για τα καλά σας λόγια. Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ζήτησα τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης προκειμένου να ενημερωθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την κατάσταση στην Αϊτή μετά τον φοβερό σεισμό της 12ης Ιανουαρίου. Οι απώλειες είναι δυσβάσταχτες και η καταστροφή τεράστια. Έως και τρία εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πληγεί από αυτήν την τραγωδία, ενώ ο αριθμός των νεκρών συνεχίζει να αυξάνεται.

Πρόκειται για μια τεράστια ανθρώπινη και πολιτική καταστροφή. Οι προσπάθειές μας εστιάζονται σε πρώτη φάση στη συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη και την ηγεσία της Αϊτής με σκοπό να ελαφρύνουμε τον πόνο του αϊτινού λαού. Η προσηλωσή μας στον στόχο της ανοικοδόμησης της Αϊτής είναι μακροπρόθεσμη. Πολλοί ευρωπαίοι πολίτες έχασαν επίσης τη ζωή τους, ενώ αγνοείται η τύχη περίπου 1 000 ακόμη Ευρωπαίων.

Η ΕΕ αντέδρασε με μεγάλη ταχύτητα, όχι επιδιώκοντας να κερδίσει θέση στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, αλλά μεριμνώντας αποκλειστικά για την παροχή βοήθειας στους ανθρώπους που την έχουν ανάγκη. Ακολουθώντας τις συμβουλές των Ηνωμένων Εθνών, αποφύγαμε τον πειρασμό να μεταβούμε αμέσως στην Αϊτή. Αυτό θα είχε απλώς αποσπάσει την προσοχή και θα είχε στερήσει πολύτιμους πόρους από την προσπάθεια αρωγής. Φυσικά, θα μεταβούμε στην Αϊτή αμέσως μόλις αυτό είναι πρόσφορο, συμφώνησα δε με τον Επίτροπο De Gucht να μεταβεί στην Αϊτή αυτήν την εβδομάδα για να μεταφέρει τα συλλυπητήρια της ΕΕ και να υπογραμμίσει τη δέσμευσή μας να στηρίξουμε τον πληθυσμό. Με την ευκαιρία αυτή θα αποτιμήσει επίσης τις έως τώρα προσπάθειές μας για τη χορήγηση βοήθειας και θα συζητήσει με τους εκπροσώπους των Ηνωμένων Εθνών και τους ανθρώπους μας που βρίσκονται στην περιοχή σχετικά με το ποιες θα είναι οι πλέον πειστικές ανάγκες τις προσεχείς εβδομάδες και μήνες.

Εν τω μεταξύ, συνεχίζουμε να εργαζόμαστε με εντονότατους ρυθμούς σε όλα τα πεδία: ανθρωπιστικό, πολιτικό και ασφάλειας. Τις τελευταίες ημέρες, βρίσκομαι σε διαρκή επικοινωνία με την υπουργό Εξωτερικών Clinton, με την ηγεσία των Ηνωμένων Εθνών, με τους υπουργούς Εξωτερικών της ΕΕ και με τον Καναδά, ο οποίος ηγείται της «Ομάδας φίλων της Αϊτής»: όλα αυτά αποβλέπουν στο να διασφαλίσουμε την αποτελεσματικότητα και τον συντονισμό της διεθνούς βοήθειας. Αυτήν την εβδομάδα θα επισκεφθώ τις Ηνωμένες Πολιτείες για να συζητήσω αυτό και άλλα θέματα με την αμερικανική κυβέρνηση, καθώς και με τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ και άλλους στη Νέα Υόρκη.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει ζητήσει επείγουσα χρηματοδοτική ενίσχυση –ύψους 575 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ– καθώς και υλικοτεχνική βοήθεια για τη μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας. Εχθές, ο Γενικός

Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ζήτησε επίσης την ενίσχυση της ειρηνευτικής αποστολής του ΟΗΕ σε αστυνομικό και στρατιωτικό επίπεδο.

Προκειμένου να κινητοποιήσουμε και να συντονίσουμε τις παρεμβάσεις μας, ζήτησα από την ισπανική Προεδρία της ΕΕ να συγκαλέσει επείγουσα συνεδρίαση του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων εχθές. Για πρώτη φορά αφότου τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, συνδυάζουμε πλέον τις προσπάθειες της Επιτροπής και της Γραμματείας του Συμβουλίου, αλλά και των κρατών μελών, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης της οποίας έχω αναλάβει τον γενικό συντονισμό. Η διαδικασία αυτή είναι πρωτοποριακή.

Η χθεσινή συνεδρίαση του Συμβουλίου υπήρξε παραγωγική. Όλοι συμφώνησαν ως προς την ανάγκη ταχείας αντίδρασης και συντονισμού με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Όσον αφορά τη χρηματοδοτική ενίσχυση, το Συμβούλιο κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα. Χαιρέτισε την προκαταρκτική δέσμευση της Επιτροπής να παράσχει άμεση ανθρωπιστική βοήθεια ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ, επιπλέον των 92 εκατομμυρίων ευρώ που έχουν δεσμευτεί σε πρώτη φάση να διαθέσουν τα κράτη μέλη.

Χαιρέτισε την προκαταρκτική δέσμευση της Επιτροπής να διαθέσει 100 εκατομμύρια ευρώ για έγκαιρη μη ανθρωπιστική βοήθεια, όσον αφορά λόγου χάρι την αποκατάσταση και την ανοικοδόμηση, και σημείωσε την προκαταρκτική δήλωση της Επιτροπής ότι θα καταστεί δυνατή η διάθεση 200 εκατομμυρίων ευρώ για πιο μακροπρόθεσμα μέτρα.

Το Συμβούλιο ζήτησε, εν ευθέτω χρόνω και μετά την πλήρη αξιολόγηση των αναγκών μετά την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, να διεξαχθεί διεθνής διάσκεψη για την Αϊτή.

Σε γενικές γραμμές, έγιναν πολλές ενέργειες σε σύντομο χρονικό διάστημα. Συγχρόνως, θα παρασχεθεί βοήθεια και στη Δομινικανή Δημοκρατία. Επί του παρόντος, η εξασφάλιση αρκετών χρημάτων θα είναι πιο εύκολη από τη διάθεσή τους στους ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη. Πρέπει να μεριμνήσουμε ώστε τα χρήματα αυτά να διατεθούν με κατάλληλο τρόπο για τη βιώσιμη πολιτική και υλική ανοικοδόμηση. Μετά το αίτημα του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για βοήθεια στη μεταφορά της ανθρωπιστικής βοήθειας αλλά και για διάθεση πρόσθετων αστυνομικών μονάδων, το Συμβούλιο με κάλεσε να καταγράψω τις συνεισφορές των κρατών μελών της ΕΕ και να διατυπώσω προτάσεις ως προς αυτήν την κινητοποίηση. Εργάζομαι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Συγκαλέσαμε συνεδρίαση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας αμέσως μετά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου για να δοθεί συνέχεια σε αυτές τις ενέργειες. Έχουμε ήδη στη διάθεσή μας προκαταρκτικές ενδείξεις για τις συνεισφορές των κρατών μελών, περιλαμβανομένων πιθανών συνδρομών μέσω της Ευρωπαϊκής Δύναμης Χωροφυλακής. Οι σχετικές εργασίες θα συνεχιστούν τις προσεχείς ημέρες στις προπαρασκευαστικές ομάδες του Συμβουλίου, έτσι ώστε η ανταπόκρισή μας να είναι ταχεία και εστιασμένη.

Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων θα συνεδριάσει εκ νέου την προσεχή Δευτέρα. Θα παρακολουθήσουμε τις ενέργειες όσον αφορά την Αϊτή και θα εξετάσουμε περαιτέρω παρεμβάσεις.

Αυτή είναι μια σημαντική δοκιμασία της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ στον νέο κόσμο της Συνθήκης της Λισαβόνας. Οι πολίτες της Αϊτής – αλλά και οι πολίτες των δικών μας χωρών – αναμένουν ταχείες, αποτελεσματικές και συντονισμένες παρεμβάσεις. Αυτό ακριβώς θεωρούμε ότι παρέχουμε.

Προσβλέπω στη συνεργασία με το Κοινοβούλιο για το θέμα αυτό, είμαι δε πολύ χαρούμενη που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω σήμερα στις εργασίες του Σώματος για να σας προσφέρω αυτές τις πληροφορίες και να ακούσω τις απόψεις σας.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου καταρχάς να υπογράμμισω τον πρωτοφανή χαρακτήρα αυτής της καταστροφής – όσον αφορά τις ανθρωπίνες συνέπειες, αλλά και τον αντίκτυπο στη χώρα συνολικά.

Η Αϊτή είναι μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου. Είναι μια χώρα σε χρονίως ευάλωτη κατάσταση, στην οποία οι υπάρχουσες στοιχειώδεις λειτουργίες και δυνατότητες έχουν υποστεί βαρύτατο πλήγμα. Βαρύ πλήγμα έχει υποστεί άλλωστε και η διεθνής κοινότητα. Εξακολουθούν να αγνοούνται μέλη του προσωπικού των Ηνωμένων Εθνών και ΜΚΟ, αλλά και προσωπικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γεγονός που ερμηνεύει εν μέρει τις τρέχουσες δυσχέρειες ως προς την οργάνωση της επιτόπιας βοήθειας. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν οφείλεται σε έλλειψη ικανότητας, αλλά στο γεγονός ότι έχει πληγεί και η ίδια η κοινότητα παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας. Οι επιχειρήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας δεν εξελίσσονται με την ταχύτητα που θα επιθυμούσε κανείς, αν και μπορεί οποιοσδήποτε να διαπιστώσει ότι η κατάσταση αυτή βελτιώνεται από ώρα σε ώρα.

Με άλλα λόγια, το θέμα που μας απασχολεί εν προκειμένω δεν αφορά μόνον τη σωτηρία ανθρώπινων ζωών. Οφείλουμε, στην πράξη, να σώσουμε τη χώρα συνολικά. Γι' αυτό η Υπατη Εκπρόσωπος Cathy Ashton ζήτησε τη

συγκεκριμένη έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου, η οποία υπήρξε πολύ χρήσιμο μέσο για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Επιτρέψτε μου να εστιάσω εν συντομία την προσοχή μου σε τέσσερις βασικές προκλήσεις.

Καταρχάς, πρέπει, φυσικά, να ανταποκριθούμε στις ανθρωπιστικές ανάγκες. Αυτές είναι τεράστιες και αφορούν κυρίως την παροχή έκτακτης ιατρικής περίθαλψης για τους τραυματίες, νερού και υποδομών αποχέτευσης –καθότι υπάρχει κίνδυνος χολέρας, λόγω χάρη– τροφίμων και στέγης. Οι μεγαλύτερες ελλείψεις παρατηρούνται στους τομείς της χειρουργικής, της πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης και των φαρμάκων, των φορητών συστημάτων επεξεργασίας νερού, της επισιτιστικής βοήθειας, των καταφυγίων έκτακτης ανάγκης και της υλικοτεχνικής υποστήριξης. Επαρκής είναι η προσφορά δυνατοτήτων έρευνας και διάσωσης.

Προτεραιότητες της προσπάθειας οργανωτικού συντονισμού είναι η ολοκλήρωση της αξιολόγησης των αναγκών, η διαμόρφωση καλύτερης εικόνας για τις λεπτομερείς ανάγκες και η οργάνωση των υλικοτεχνικών υποδομών στον τομέα των μεταφορών. Το θέμα αυτό θα αντιμετωπιστεί επίσης στους κόλπους των θεσμικών οργάνων της ΕΕ.

Τέλος, πρέπει να οργανώσουμε τον συντονισμό των διεθνών προσπαθειών για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας. Αυτό είναι πάντα πολύ δύσκολο σε τέτοιου είδους καταστάσεις. Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι, λίγες μόλις ώρες μετά τον σεισμό, οι ευρωπαϊκές ομάδες ECHO και MIC είχαν αναπτυχθεί στην περιοχή. Έκτοτε, καταβάλλουν επιτόπου προσπάθειες ώστε να συμβάλουν στην αξιολόγηση των αναγκών και τον συντονισμό της βοήθειας. Συνεργαζόμαστε με ομάδες του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (OCHA), μιας οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών, ενώ βρισκόμαστε σε διαρκή επικοινωνία με τον John Holmes, τον Συντονιστή Επείγουσας Ανθρωπιστικής Βοήθειας του ΟΗΕ.

Η δεύτερη επιδίωξή μας είναι να οικοδομήσουμε, ή να ανοικοδομήσουμε, τις βασικές κρατικές υποδομές. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Η χώρα αυτή πρέπει να λειτουργήσει εκ νέου, όχι μόνο από υλική άποψη –τα περισσότερα κτήρια έχουν εξαφανιστεί– αλλά και ενόψει του γεγονότος ότι πολλοί ανώτεροι αξιωματούχοι αγνοούνται και έχει διαταραχθεί σοβαρά η λειτουργία των κρατικών μηχανισμών.

Το Συμβούλιο χαιρετίζει την επείγουσα αποστολή από μέρους μας ομάδας εμπειρογνομόνων της ΕΕ με συγκεκριμένο στόχο την αξιολόγηση των κρίσιμότερων αναγκών του κράτους και της δημόσιας διοίκησης της Αίτης προκειμένου να παράσχουμε τεχνική βοήθεια. Το διπλωματικό μας προσωπικό και οι υπεύθυνοί μας για θέματα συνεργασίας που βρίσκονται στην περιοχή είναι, βεβαίως, στην καλύτερη θέση για να το πράξουν, όμως οι δυνάμεις τους έχουν εξασπλωθεί σε υπερβολικό βαθμό. Το στοιχείο αυτό θα καθιστάται ολοένα και πιο σημαντικό τις προσεχείς ημέρες. Ως Ευρωπαϊκή Ένωση και Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μαζί με το Συμβούλιο, μπορούμε να διαδραματίσουμε ηγετικό ρόλο για την αποκατάσταση του κρατικού μηχανισμού από υλική άποψη, αλλά και από την άποψη του ανθρώπινου δυναμικού.

Τρίτον, είναι φυσικά αναγκαίο ένα σχέδιο ανοικοδόμησης της χώρας, στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να εξεταστούν θέματα πέρα από τις άμεσες ανάγκες παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας. Σε λίγες εβδομάδες, πολλές ομάδες και μέσα έκτακτης βοήθειας που δραστηριοποιούνται επί του παρόντος στη χώρα θα έχουν φύγει, οπότε υπάρχει κίνδυνος –στοιχείο πολύ χαρακτηριστικό σε καταστροφές αυτού του είδους– ενός δεύτερου κύματος καταστροφής αν δεν διατηρήσουμε τη βοήθεια και τη στήριξή μας.

Πρέπει να δημιουργήσουμε αμέσως ένα εκτεταμένο, συντονισμένο μέσο καθώς και μακροπρόθεσμα κοινά σχέδια της ΕΕ για την αντιμετώπιση της κρίσης. Οι υπηρεσίες μας εξετάζουν αυτό το ζήτημα. Το μέσο αυτό πρέπει να σχεδιαστεί κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η ενδεδειγμένη κατανομή καθηκόντων μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών και να προβλέπεται μια συνδεδεμένη προσέγγιση αποκατάστασης και ανάπτυξης, με βιώσιμη και ομαλή μετάβαση από τη φάση της παροχής άμεσης βοήθειας στις παρεμβάσεις μετά την κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Καλούμε όλα τα κράτη μέλη να συμμετάσχουν πλήρως σε αυτές τις προσπάθειες, και να κάνουν πράξη όλες τις δεσμεύσεις μας για συντονισμό και αποτελεσματικότητα της βοήθειας. Τώρα θα δοκιμαστεί η ισχύς των δεσμεύσεών μας, και πρέπει να φανούμε δυνατόι, αν θέλουμε να επιτύχουμε.

Τέλος, υπάρχει το θέμα της χρηματοδοτικής ενίσχυσης. Όπως ανέφερε ήδη η Ύπατη Εκπρόσωπος, η συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα είναι εκτεταμένη, καταρχάς όσον αφορά την ανθρωπιστική βοήθεια – 30 εκατομμύρια ευρώ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων –συγκεκριμένα 22 εκατομμύρια ευρώ– είναι εντελώς νέοι πόροι, οι οποίοι προστίθενται στις δεσμεύσεις που έχουμε ήδη αναλάβει έναντι της Αίτης για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας. Η ταχεία βοήθεια αποκατάστασης –η οποία δεν συνιστά ανθρωπιστική βοήθεια, και σε αυτήν την κατηγορία υπάγονται ασφαλώς τα όσα ανέφερα προηγουμένως για τον κρατικό μηχανισμό– ανέρχεται σε 100 εκατομμύρια ευρώ, με αναλογία 50-50 μεταξύ αναδιάθεσης πόρων και νέων πόρων, ενώ υπάρχει επίσης η πιο μακροπρόθεσμη βοήθεια για την ανοικοδόμηση, για την οποία προς το παρόν προβλέπεται αρχικό ποσό 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Στη συνέχεια, θα χρειαστεί να επανεκτιμήσουμε την κατάσταση όπως θα έχει διαμορφωθεί. Τώρα ακούει κανείς να γίνεται λόγος για ποσά της τάξεως των 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ. Το ποσό αυτό μου φαίνεται πολύ υψηλό, οπωσδήποτε πάντως δεν μπορεί να καλυφθεί από τον προϋπολογισμό της Επιτροπής. Θα εξετάσουμε σε συνεργασία με τους εκπροσώπους της διάσκεψης εθελοντικών εισφορών και των κρατών μελών πώς ακριβώς θα μπορέσουμε εν τέλει να συνεισφέρουμε μεγαλύτερα ποσά. Αυτή είναι η δέσμη μέτρων που έχει προετοιμαστεί σε επίπεδο ΕΕ, σε συνδυασμό με όλες τις συνεισφορές των κρατών μελών που αναμένονται ή βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.

Όπως ανέφερε η Υπάτη Εκπρόσωπος, θα επισκεφθούμε την περιοχή –την Αϊτή αλλά και τη Δομινικανή Δημοκρατία– αύριο το πρωί, για να συζητήσουμε με τις αρχές, μεταξύ άλλων για το θέμα των προσπαθειών ανοικοδόμησης του κρατικού μηχανισμού. Ο Πρόεδρος και αρκετές μεγάλες ΜΚΟ βρίσκονται ήδη στην περιοχή. Θα επισκεφθώ επίσης τη Δομινικανή Δημοκρατία. Είναι σημαντικό να συναντηθούμε και με τις αρχές αυτής της χώρας, που είναι οι γείτονες της Αϊτής. Αντιλαμβάνεστε από τώρα ότι η κατάσταση ενδέχεται να προκαλέσει ορισμένες πιέσεις στα σύνορα, γι' αυτό θα συναντηθώ επίσης με εκπροσώπους των δομινικανικών αρχών.

Αυτές είναι οι πληροφορίες που μπορώ να σας μεταφέρω επί του παρόντος. Μετά την επιστροφή μου, θα ενημερώσω την Επιτροπή Ανάπτυξης, το απόγευμα της Δευτέρας.

Gay Mitchell, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι το Σώμα δεν ξεχνάει τα αγνοούμενα μέλη του προσωπικού του ΟΗΕ και της ΕΕ καθώς και όλα τα άτομα που αγνοούνται και υποφέρουν αυτήν την στιγμή στην Αϊτή.

Χαίρομαι επίσης που ο Επίτροπος De Gucht θα μεταβεί στην περιοχή και θα ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή Ανάπτυξης, όταν επιστρέψει τη Δευτέρα. Αυτή είναι μια πολύ ευπρόσδεκτη εξέλιξη. Για να χρησιμοποιήσω την έκφρασή του, το είδος των συνεπειών είναι πρωτόγνωρο, και εκτιμώ ότι αυτή είναι μια εύλογη διαπίστωση όταν πρόκειται για μια τέτοιου είδους χώρα, γι' αυτό άλλωστε –και το αναφέρω παρεμπιπτόντως μόνον– πιστεύω ειλικρινά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κάνει πιο ορατή την παρουσία της.

Τώρα που διαθέτουμε μια Υπάτη Εκπρόσωπο, η οποία είναι και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, το πρόσωπο που κατέχει αυτό το αξίωμα πρέπει να προβάλλεται περισσότερο σε τέτοιου είδους θέματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας παγκοσμίως, παρέχοντας το 60% της διεθνούς βοήθειας, ενώ είμαστε ίσως και ο μεγαλύτερος δωρητής ανθρωπιστικής βοήθειας. Ωστόσο, ενώ όλοι βλέπουμε τα νοσοκομειακά πλοία των ΗΠΑ στη χώρα, το μόνο που βλέπουμε από την ΕΕ είναι κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στις προσπάθειες ως Βέλγιο, Ιρλανδία, Βρετανία κ.ο.κ. Πρέπει να υπάρξει ορατή παρουσία της ΕΕ. Γιατί να μην υπάρχουν ομάδες μάχης; Γιατί να μην υπάρχουν μόνιμες ομάδες, οι οποίες να βρίσκονται σε επιφυλακή εκ περιτροπής και να είναι έτοιμες να μεταβούν αμέσως στον τόπο εκδήλωσης τέτοιου είδους γεγονότων;

Το τελευταίο μου σχόλιο είναι ότι τα γεγονότα στην Αϊτή είναι αποτέλεσμα φτώχειας· όταν λοιπόν αμβλυνθούν οι άμεσες επιπτώσεις αυτής της φοβερής τραγωδίας και το θέμα εξαφανιστεί από τα ειδησεογραφικά δελτία, δεν πρέπει να λησμονήσουμε την Αϊτή. Είναι καιρός να αντιμετωπίσουμε άπαξ διά παντός το πρόβλημα της φτώχειας στην Αϊτή.

Linda McAvan, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η σκέψη μας σήμερα στρέφεται στον λαό της Αϊτής και την τραγωδία που βιώνει, είμαι δε βέβαιη ότι όλοι οι συνάδελφοι επιθυμούν να εκφράσουν τα συλλυπητήριά τους στον λαό της Αϊτής. Πρόκειται ασφαλώς για τραγωδία, όπως όμως ανέφερε ο Gay Mitchell είναι μια τραγωδία σε μια χώρα στην οποία το 75% του πληθυσμού ζει ήδη κάτω από το όριο της φτώχειας. Καθώς στρέφουμε το βλέμμα στο μέλλον, πρέπει οπωσδήποτε να λάβουμε σοβαρά υπόψη αυτήν την πτυχή.

Το κοινό ανταποκρίθηκε με γενναιοψυχία στην πρόκληση της παροχής βοήθειας στην Αϊτή. Μόνον στο Ηνωμένο Βασίλειο, συγκεντρώθηκαν 30 εκατομμύρια λίρες Αγγλίας σε λίγες μόλις ημέρες –από το κοινό, και μάλιστα κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης– γνωρίζουμε λοιπόν ότι το κοινό στηρίζει τις προσπάθειές μας να συγκεντρώσουμε πόρους για την Αϊτή.

Κυρία Υπάτη Εκπρόσωπε, σας ευχαριστώ για το έργο σας ως προς την οργάνωση της ταχείας αντίδρασης της ΕΕ στο θέμα αυτό. Το τσουνάμι μας δίδαξε ότι, στην πράξη, ο καλός συντονισμός είναι εξίσου σημαντικός με τους πόρους που διαθέτουμε επιτόπου. Το πρόβλημα δεν είναι η σημαία υπό την οποία παρέχεται η βοήθεια, αλλά το να παρέχεται η βοήθεια, σε συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη ως προς την παράδοσή της.

Σε πιο μακροπρόθεσμο ορίζοντα, με χαροποιεί το γεγονός ότι θα υπάρξει διεθνής διάσκεψη για την Αϊτή. Εκτιμώ ότι πρέπει να εξετάσουμε το όλο ζήτημα της Αϊτής, το ανεξόφλητο χρέος της, ευελπιστώ λοιπόν ότι το πρόβλημα των χρεών της Αϊτής θα συμπεριληφθεί στην ημερήσια διάταξη της διεθνούς διάσκεψης. Η Αϊτή χρωστά 890 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ στους διεθνείς πιστωτές, και μεγάλο μέρος αυτού του ποσού το οφείλει στο ΔΝΤ. Το ΔΝΤ έχει χορηγήσει στην Αϊτή δάνειο 100 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ. Μπορούμε να μετατρέψουμε το ποσό

αυτό σε δωρεά; Δεν υπάρχει λόγος να εξωθείται στη φτώχεια η χώρα αυτή για 100 ακόμη χρόνια. Ευελπιστώ επομένως ότι θα εντάξετε το θέμα αυτό στη συνεδρίαση του ΔΝΤ.

Ευελπιστώ επίσης ότι θα ασχοληθούμε και με άλλα ζητήματα, και νομίζω ότι ορθώς επισημάνατε ότι το θέμα των συνόρων με τη Δομινικανή Δημοκρατία είναι εξίσου σημαντικό. Σας ευχαριστώ, λοιπόν, για μια ακόμη φορά για τις προσπάθειές σας, εύχομαι δε ότι το Σώμα στο σύνολό του θα εργαστεί σκληρά για την προώθηση μιας καλής συντονισμένης προσπάθειας.

Liam Aylward, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου καταρχάς να ευχηθώ ό,τι καλύτερο στην Ύπατη Εκπρόσωπο βάρων Ashton, ενόψει των πολλών προκλήσεων τις οποίες καλείται να αντιμετωπίσει κατά τη διάρκεια της θητείας της. Όπως πολύ καλά γνωρίζει, και όπως έχουν δηλώσει τα Ηνωμένα Έθνη, η κατάσταση στην Αϊτή είναι η χειρότερη ανθρώπινη καταστροφή των τελευταίων δεκαετιών, καθόσον ο αριθμός των αγνοουμένων, των θυμάτων και των νεκρών συνεχίζει να αυξάνεται.

Το ανθρώπινο κόστος αυτής της τραγωδίας είναι ανυπολόγιστο. Παρότι έχει αρχίσει να φτάνει η ανθρωπιστική βοήθεια στην περιοχή, γνωρίζουμε όλοι τα σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το ανθρωπιστικό προσωπικό όταν προσπαθεί να προσφέρει βοήθεια στους ανθρώπους που την έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Οι ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στη χώρα έχουν εντοπίσει αυξανόμενα προβλήματα στους τομείς της ασφάλειας, της υλικοτεχνικής υποδομής και της γραφειοκρατίας τα οποία εμποδίζουν την παροχή βοήθειας και επιδεινώνουν την ήδη καταστροφική κατάσταση. Αυτά είναι τα προβλήματα που κρίνουν τη διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου για τους Αϊτινούς.

Στο επίπονο έργο για την άμβλυνση του ανθρώπινου πόνου και την αντιμετώπιση του χάους, απαιτούνται σαφής ηγεσία και συντονισμένη βοήθεια. Οι ΜΚΟ, οι κυβερνητικοί φορείς, οι διεθνείς οργανισμοί και οι τοπικές αρχές πρέπει να συνεργαστούν για να προσφέρουν πολυτομεακή έκτακτη βοήθεια σε όσους την έχουν ανάγκη.

Είναι φανερό ότι η χώρα χρειάζεται αμέσως εξαιρετικά εκτεταμένη διεθνή στήριξη. Η ανταπόκριση των ευρωπαίων πολιτών και η πρωτόγνωρη γενναιοδωρία και αλληλεγγύη τους υπήρξαν σημαντικότερες. Η χθεσινή ανακοίνωση για τη διάθεση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ανθρωπιστικής βοήθειας ύψους άνω των 420 εκατομμυρίων ευρώ προς την Αϊτή είναι δείγμα ηγεσίας και δέσμευσης, όμως η υλοποίησή της πρέπει να είναι συντονισμένη και αποτελεσματική.

Δεδηλωμένος στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ενοποίηση και η ενίσχυση της διεθνούς ανθρωπιστικής προσπάθειας. Ευελπιστώ, κυρία Ashton και Επίτροπε De Gucht, ότι θα εργαστείτε εντατικά για την υλοποίηση αυτού του στόχου στις επισκέψεις σας στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αϊτή και αλλού στα τέλη αυτής της εβδομάδας.

Η μακροπρόθεσμη ανάπτυξη της φτωχότερης χώρας του δυτικού ημισφαιρίου πρέπει να καταστεί προτεραιότητα. Η διάθεση βοήθειας ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να βοηθηθεί η Αϊτή να ανοικοδομηθεί μακροπρόθεσμα είναι μια θετική αρχή, όμως, όταν οι κάμερες αποχωρήσουν και ο κόσμος στρέψει αλλού την προσοχή του, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ηγετικός παράγοντας σε παγκόσμιο επίπεδο, οφείλει να αναλάβει δράση και να ανταποκριθεί στις ευθύνες της.

Eva Joly, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτή η νέα ανθρωπιστική κρίση που πληττει την Αϊτή είναι ίσως πολύ μεγαλύτερης κλίμακας από όλες τις προηγούμενες, σε βαθμό μάλιστα που αμφιβάλλω αν είναι καν δυνατό να βρούμε τις κατάλληλες εκφράσεις για να συζητήσουμε για τα θύματα, να μιλήσουμε στους επιζώντες και να απευθυνθούμε στις οικογένειες ώστε να τους πούμε πόσο πολύ συμμεριζόμαστε τον πόνο τους και πόσο έντονα συναισθανόμαστε τις ευθύνες μας.

Όσο βίαιος και αν ήταν ο σεισμός, από μόνος του δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την έκταση της καταστροφής. Αυτή οφείλεται επίσης στη χρόνια κατάσταση φτώχειας που μαστίζει την Αϊτή για πολλά χρόνια. Μέχρι στιγμής, η διεθνής κοινότητα δεν έχει κατορθώσει να αλλάξει τίποτα στη χώρα. Ακόμη χειρότερα, επιβάλλοντας στην Αϊτή πολιτικές οι οποίες γνωρίζουμε πλέον ότι δεν λειτουργούν, οι διεθνείς οργανισμοί, η Ευρώπη και οι εταίροι της έχουν επιδεινώσει την ευθραυστότητα του κοινωνικού ιστού, της οικονομίας και των θεσμών της χώρας αυτής.

Τη δεκαετία του 1970, η Αϊτή ήταν σχεδόν αυτάρκης στον τομέα των τροφίμων. Η εγχώρια παραγωγή κάλυπτε το 90% των αναγκών της σε γεωργικά προϊόντα. Σήμερα, εισάγει πάνω από το ήμισυ αυτών των προϊόντων. Το γεγονός αυτό είναι σίγουρο ότι είχε καταστροφικές συνέπειες για την τοπική παραγωγή. Πριν από αυτόν τον σεισμό, η Αϊτή ήταν μια χώρα χωρίς πόρους επειδή της στερούσαν τους πόρους τους οποίους δικαιούνταν.

Επομένως, πρέπει καταρχάς να προσφέρουμε στην Αϊτή όσο το δυνατόν μεγαλύτερη στήριξη για να είναι σε θέση να καλύψει τις έκτακτες ανάγκες της. Από αυτήν την άποψη, δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε τη λύπη μας για τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετώπισε η παροχή διεθνούς βοήθειας. Στο μέλλον, πρέπει να βελτιώσουμε τις διαδικασίες μας. Ωστόσο, πρέπει, πάνω από όλα, να αντιληφθούμε ότι η μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή βοήθεια δεν

μπορεί να είναι αποτελεσματική αν επιβάλλουμε προτεραιότητες τις οποίες εμείς θεωρούμε ορθές, ενώ όλοι όσοι βρίσκονται στην περιοχή μας λένε ότι κάνουμε λάθος. Πρέπει λοιπόν να αναθεωρήσουμε τις μεθόδους μας, και αυτό δεν θα αποφέρει καρπούς αν δεν αυξήσουμε τους χρηματοδοτικούς πόρους που διαθέτουμε για τις αναπτυξιακές πολιτικές σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακοίνωσε το ύψος της βοήθειας που θα διαθέσει για την Αϊτή, το ίδιο έπραξαν και τα κράτη μέλη. Μιλάμε για 130 εκατομμύρια ευρώ βραχυπρόθεσμα και 200 εκατομμύρια ευρώ για την κάλυψη μακροπρόθεσμων αναγκών.

Θέλω να συγκρίνω τα ποσά αυτά με κάποια άλλα ποσά, με τα 155 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ που ετοιμάζονται να καταβάλουν οι τράπεζες του City και της Wall Street σε λίγες χιλιάδες ανθρώπων που εργάζονται στις τράπεζες. Εγείρεται έτσι το ερώτημα ποιο αναπτυξιακό πρότυπο θέλουμε να προωθήσουμε σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η παροχή επείγουσας ανθρωπιστικής βοήθειας είναι επιβεβλημένη, δεν αρκεί όμως μόνον αυτή. Δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υποκαταστήσει την αναπτυξιακή βοήθεια, η οποία άλλωστε δεν πρέπει να δημιουργεί στη χώρα που υποτίθεται ότι θα ωφελήσει το αίσθημα ότι αποτελεί ουσιαστικά υπαγόρευση. Ο κύριος τρόπος παροχής βοήθειας σε χώρες που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα είναι να συνεχίζουμε να τις σεβόμαστε, και να τους επιτρέπουμε να αξιοποιήσουν τους ίδιους πόρους τους. Πρέπει να ακυρώσουμε το χρέος της Αϊτής και να εξοφλήσουμε το χρέος μας σε αυτήν την χώρα.

Κύριε Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, έχουμε καθήκον έναντι των θυμάτων της Αϊτής να βοηθήσουμε τους ανθρώπους αυτούς να ανοικοδομήσουν μια χώρα η οποία ήταν κατεστραμμένη προτού ακόμη την ισοπεδώσει σχεδόν τελείως μια φυσική καταστροφή.

(Χειροκροτήματα)

Nirj Deva, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, συμπάσχουμε με τους δοκιμαζόμενους σήμερα πολίτες της Αϊτής. Συγχαίρω τη βαρόνη Ashton και τον Karel De Gucht για τις προσπάθειες που μας ανέφεραν ότι έχουν ήδη καταβληθεί και καταβάλλονται. Είναι βέβαιο ότι θα διατεθούν επιπλέον χρηματοδοτικοί πόροι. Ήμουν παρών στο τσουνάμι που έπληξε τη Σρι Λάνκα και αργότερα την Ινδονησία. Έχω δει τους σεισμούς στην Τουρκία. Παρακολούθησα τα όσα συνέβησαν στην Κίνα. Κάθε φορά που συμβαίνουν παρόμοια γεγονότα, αντιμετωπίζουμε ελλείψεις, όχι όσον αφορά τη διαθεσιμότητα ταμπλετών καθαρισμού νερού, σκηνών ή καθαρού νερού, αλλά όσον αφορά τις υποδομές. Λέμε: «τι κρίμα, οι υποδομές έχουν καταστραφεί». Φυσικά και έχουν καταστραφεί. Πρέπει να είμαστε σε θέση να προσφέρουμε με μεγάλη ταχύτητα επείγουσες υποδομές.

Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Τι θα λέγατε για ένα αεροπλανοφόρο; Διαθέτει ηλεκτρισμό, τροφοδοτείται με πυρηνική ενέργεια, έχει γεννήτριες για τον καθαρισμό του νερού, ενώ διαθέτει επίσης ελικόπτερα. Μπορούμε να οργανώσουμε ένα σύστημα διάσωσης σε παγκόσμια κλίμακα, το οποίο θα είναι σε θέση να κινητοποιείται αμέσως και να προσφέρει αυτοσχέδιους λιμένες, προσωρινά καταφύγια καθώς και όλες τις υποδομές που καταστρέφονται; Πρέπει να σκεφτούμε εκ νέου τρόπους με τους οποίους θα μπορούμε να σώσουμε ανθρώπινες ζωές αμέσως μετά από τέτοια συμβάντα.

Patrick Le Hyaric, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε και Ύπατη Εκπρόσωπε, κύριε Επίτροπε, θέλω να επαναλάβω ότι μας λυπούν βαθύτατα τα βάσανα που υπομένει ο αϊτινός λαός, τα παιδιά της Αϊτής.

Τις τελευταίες επτά ημέρες ζουν, επιβιώνουν σε μια πραγματική κόλαση. Το παγκόσμιο κύμα αλληλεγγύης θερμαίνει τις καρδιές μας, ακόμη όμως δεν έχει επιτευχθεί η εναρμόνιση και ο καλύτερος συντονισμός του, με αποκλειστικό σκοπό να βοηθηθεί ο αϊτινός λαός, ο οποίος διψά, πεινά, είναι άστεγος και στερείται την πλέον στοιχειώδη ιατρική φροντίδα. Χαιρετίζουμε όλους τους άνδρες και τις γυναίκες που μετέχουν σε αυτήν την προσπάθεια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να αποδεσμεύσει ορισμένους αρχικούς χρηματοδοτικούς πόρους. Δεν μπορούμε, ωστόσο, να αρκεστούμε σε αυτό. Η βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αυξηθεί σημαντικά, ενώ πρέπει να μετασχεί στην προσπάθεια και το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα. Τα ευρωπαϊκά πλεονάσματα τροφίμων πρέπει να προσφερθούν επείγοντως στον λαό της Αϊτής.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Η ήπειρός μας είναι πραγματικά υπόχρεη έναντι της Αϊτής και οφείλει να την αποζημιώσει για μια μακρόχρονη περίοδο επικυριαρχίας και λεηλασίας. Πρέπει να αντληθούν διδάγματα από τον τρόπο με τον οποίο αυτό το νησί, το μαργαριτάρι της Καραϊβικής, ελέγχεται από διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τα οποία το έχουν οδηγήσει σε τέλμα μέσω του τραγικού χρέους και των εξίσου τραγικών επιτοκίων που συνδέονται με το εν λόγω χρέος.

Το Κοινοβούλιό μας πρέπει να δηλώσει επισήμως ότι τάσσεται υπέρ της άμεσης και χωρίς όρους ακύρωση του συνόλου αυτού του χρέους. Η πολιτική μας ομάδα επιθυμεί κατά τη διάσκεψη που θα διεξαχθεί προσεχώς στο Μόντρεαλ να προετοιμαστεί με αποτελεσματικό τρόπο μια διεθνής διάσκεψη για την αποκατάσταση, την ανοικοδόμηση και τη βιώσιμη ανάπτυξη της Αϊτής με τη συμμετοχή του αϊτινού λαού.

Αυτή η ανοικοδόμηση πρέπει να τεθεί υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, έτσι ώστε ο λαός της Αϊτής να μπορέσει να ανακτήσει την οικονομική και πολιτική κυριαρχία του. Η Αϊτή δεν πρέπει να αποτελέσει τρόπαιο στον αγώνα μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων για την κυριαρχία τους. Ως εκ τούτου, ενώ επικροτούμε τις προσπάθειες των Ηνωμένων Πολιτειών για την ενίσχυση της χώρας, οφείλουμε να επαγρυπνούμε και να μην επιτρέψουμε στην ηγεσία της Βορείου Αμερικής να εκμεταλλευτεί αυτήν την φοβερή καταστροφή ως πρόσχημα για την κατοχή του νησιού, τον έλεγχο του και τη δημιουργία στρατιωτικών βάσεων σε αυτό.

Η Ευρώπη πρέπει να ηγηθεί αποτελώντας παράδειγμα προς μίμηση. Πρέπει να έχει έναν και μόνο στόχο, ένα και μόνο μέλημα: τον αϊτινό λαό, τα παιδιά της Αϊτής.

Fiorello Provera, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιθυμώ να εκφράσω τη βαθιά αλληλεγγύη μου προς όσες και όσους έχουν πληγεί από αυτήν την φυσική καταστροφή.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, λόγω της καταστροφής των κτηρίων και των υποδομών σε μεγάλη κλίμακα, καθώς και των χιλιάδων θανάτων, είναι σχεδόν αδύνατον να παρασχεθεί αποτελεσματικά βοήθεια, χωρίς να εξασφαλίζονται οι ελάχιστες συνθήκες δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Κάθε απόπειρα παροχής βοήθειας είναι δύσκολη, χωρίς στενό συντονισμό ως προς τη συγκέντρωση των αναγκαίων υλικών και την ομαλή διανομή της βοήθειας. Επιβάλλεται να είναι γνωστό τι ακριβώς απαιτείται, ποιοι το έχουν ανάγκη και πότε.

Ένα άλλο στοιχείο που πρέπει να μας απασχολήσει είναι το γεγονός ότι, πάρα πολλές φορές, η γενναιοδωρία των δημόσιων και ιδιωτικών χορηγιών προδόθηκε, με αποτέλεσμα τεράστια χρηματικά ποσά να μην φτάσουν ποτέ στους ανθρώπους που τα είχαν πραγματικά ανάγκη. Κατά συνέπεια, είναι επιβεβλημένο να διαθέτουμε ένα αυστηρό σύστημα ελέγχου που να αποτρέπει την κατασπατάληση ή υπεξαίρεση χρημάτων, ιδίως σε εύθραυστες χώρες με υψηλά ποσοστά διαφθοράς και μειωμένα επίπεδα διακυβέρνησης. Η Ευρώπη οφείλει να επιδείξει την αποτελεσματικότητά της. Ευελπιστώ ότι θα είναι επιτυχής.

Nick Griffin (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τα φρικτά γεγονότα στην Αϊτή είναι συγκλονιστικά. Είναι ανθρώπινο να αισθάνεται κανείς συμπόνοια για τα αθώα θύματα της φυσικής καταστροφής που έπληξε αυτήν την χώρα.

Όλοι όσοι βρισκόμαστε εδώ αμειβόμαστε καλά και έχουμε τη δυνατότητα να προσφέρουμε. Θα προσφέρω το επίδομα παράστασής μου στο Σώμα για τη σημερινή ημέρα, εφόσον πράξουν το ίδιο όλοι οι βρετανοί βουλευτές του ΕΚ. Ωστόσο, σε σχέση με τους φόρους τους, οι πολίτες μας δεν έχουν τη δυνατότητα να επιδείξουν τη δική σας γενναιοδωρία.

Η παγκοσμιοποίηση έχει καταστρέψει τις βιομηχανίες μας. Οι τράπεζες έχουν καταστρέψει τις οικονομίες μας. Η γραφειοκρατία της ΕΕ προκαλεί ασφυξία στους επιχειρηματίες μας και η απάτη του φόρου άνθρακα βυθίζει εκατομμύρια σε θανάσιμη ενεργειακή φτώχεια.

Ο αριθμός των νεκρών στην Αϊτή είναι συγκλονιστικός, όμως τον χειμώνα που διανύουμε περισσότεροι από 50 000 συνταξιούχοι μόνον στη Βρετανία θα πεθάνουν πρόωρα λόγω του ψύχους και του κόστους της θέρμανσης.

Στο σύνολο της Ευρώπης, ο αριθμός των νεκρών θα αγγίξει τις εκατοντάδες χιλιάδες, επειδή όμως αυτή η πραγματικότητα εκθέτει την πολιτική ελίτ και επειδή αναδεικνύει την ενοχλητική αλήθεια της ψύξης του πλανήτη, το σκάνδαλο αυτό θα ταφεί σιωπηρά, όπως ακριβώς θάβονται και οι ηλικιωμένοι νεκροί μας.

Εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες μας πεθαίνουν λόγω της κυβερνητικής αμέλειας και των ενεργειακών φόρων της ΕΕ, όμως εσείς επιμένετε να σπαταλάτε χρήματα τα οποία δεν σας ανήκουν για μια καταστροφή που έχει συμβεί σε ξένη αυλή. Αυτό δεν είναι συμπονια: είναι βρομερή υποκρισία.

Γνωρίζω ότι σε τούτο τον χώρο η χριστιανική μας κληρονομιά προκαλεί αμηχανία, όπως πάντα όμως η Βίβλος μας αποκαλύπτει μια αιώνια αλήθεια την οποία οι περισσότεροι εδώ θα προτιμούσαν να αγνοήσουν – Προς Τιμόθεον Α΄, 5:8: «ει δε τις των ιδίων και μάλιστα των οικείων ου προνοεί, την πίστιν ήρνηται και έστιν άπιστου χείρων» [«εάν δε κάποιος δεν φροντίζει για τους δικούς του, και μάλιστα για τα μέλη της οικογένειάς του, σημαίνει πως αυτός απαρνήθηκε την πίστη και είναι χειρότερος και από άπιστο»].

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, όπως επισημάνθηκε νωρίτερα, η καταστροφή ήταν τεράστιας κλίμακας λόγω της μεγάλης έντασης του σεισμού, που αναμφίβολα ήταν από τους σοβαρότερους στην Ιστορία, και γι' αυτό φοβόμαστε ότι ο αριθμός των ανθρώπινων θυμάτων θα είναι τρομακτικός.

Εντούτοις, αισθάνομαι ικανοποίηση για την ταχεία αντίδραση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών καθώς και για τη δέσμευσή τους να διαθέσουν εκτεταμένο πακέτο βοήθειας ύψους 429 εκατομμυρίων ευρώ για την παροχή έκτακτης ανθρωπιστικής βοήθειας και την ανοικοδόμηση της Αϊτής. Είναι πάντως λυπηρό το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι αντέδρασαν ασουντόνιστα και δεν είναι αρκετά ορατές οι ενέργειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι

που έρχεται σε εμφανή αντίθεση με την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού παροχής βοήθειας των ΗΠΑ και μας κάνει να λησμονούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος δωρητής ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας παγκοσμίως.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενεργοποίησε επίσης τον κοινοτικό μηχανισμό πολιτικής προστασίας, ο οποίος συντονίζει τις προσφορές βοήθειας των κρατών μελών και επί του παρόντος αντιπροσωπεύει την κύρια συνιστώσα του συστήματός μας για την αντίδραση σε κρίσεις. Τα πρόσφατα γεγονότα επιβεβαιώνουν την ανάγκη βελτίωσης των μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντίδραση σε κρίσεις. Επιβάλλεται να υπάρχει μια πραγματική οργάνωση με ικανότητες πολιτικής προστασίας, και προς τον σκοπό αυτόν σας υπενθυμίζω την πρόταση του κ. Barnier, η οποία έγινε το 2006 και προβλέπει τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας· είναι έτοιμη και απομένει απλώς να εφαρμοστεί.

Επιπλέον, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Van Rompuy, τάχθηκε σήμερα υπέρ μιας δύναμης ταχείας αντίδρασης. Μέσα σε λίγες μόλις ημέρες, οι Ηνωμένες Πολιτείες ανέλαβαν κυρίαρχο ρόλο στα ζητήματα διάσωσης και συντονισμού. Επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ο ρόλος κεντρικού και παγκόσμιου συντονισμού που διαδραματίζει το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (ΟCHA) των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο είναι καταλλήλότερο για την άσκηση αυτών των συντονιστικών καθηκόντων.

Δεν πρέπει να υπάρξουν παρανοήσεις, δεν πρόκειται εν προκειμένω για πόλεμο σημαιών. Ωστόσο, η καλή οργάνωση εξοικονομεί χρόνο και χρήμα, και φρονώ ότι οι ευρωπαίοι πολίτες έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν τι ακριβώς πράττει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Patrice Tirolien (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, είναι μήπως καταδικασμένη σε κακοτυχία η Αϊτή;

Αφότου κέρδισε την ανεξαρτησία της, οι φυσικές καταστροφές εναλλάσσονται με τις πολιτικές καταστροφές, ενώ σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια τραγωδία ιστορικών διαστάσεων. Υπάρχουν νεκροί, τραυματίες και αμέτρητα κατεστραμμένα κτήρια, ενώ έχουν ισοπεδωθεί οι εθνικοί πολιτικοί μηχανισμοί και οι υποδομές συνεργασίας.

Πρέπει να νικήσουμε τη μοίρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμμετάσχει σε αυτήν την διπλή προσπάθεια αντιμετώπισης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και ανοικοδόμησης. Οφείλουμε να το πράξουμε λόγω των πολυάριθμων δεσμών μας με την Αϊτή, δεσμών που είναι, πρωτίστως, ιστορικοί: ως πρώην αποικία, η Αϊτή ήταν η πιο ευημερούσα από όλες· δεύτερον, διπλωματικοί: η Συμφωνία του Κοτονού καθιστά το νησί προνομιακό εταίρο· και, τέλος, γεωγραφικοί, καθόσον η Αϊτή είναι γείτονα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χάρη στις άκρως απομακρυσμένες περιφέρειες.

Επιπλέον, η κρίση στην Αϊτή αντιπροσωπεύει την πρώτη δοκιμή της νέας Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, της οποίας ηγείσθε, κυρία Ashton. Μέχρι στιγμής όλα αυτά είναι δεδομένα. Αυτή η καταστροφή αναδεικνύει επίσης τις προκλήσεις και τις βελτιώσεις που οφείλουμε να επιφέρουμε σε αυτό το σύστημα, καθότι, αν εξαιρέσουμε το κίνημα αλληλεγγύης στην ήπειρό μας, η αντίδραση των ΗΠΑ εγείρει ερωτήματα για τις ικανότητες ταχείας αντίδρασής μας.

Ως εκ τούτου, οι αξιοσημείωτες προσπάθειες υπέρ του ευρωπαϊκού συντονισμού, αλλά και οι συνεισφορές των κρατών μελών, δεν πρέπει να συγκαλύπτουν τις δυσχέρειες κατά τις συζητήσεις για την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Δύναμης Χωροφυλακής. Ενώ είναι κρίσιμο οι δαπάνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καθοδηγούνται από τα Ηνωμένα Έθνη, οι δυσχέρειες αυτές οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αποκτήσει έναν αυτόνομο, ολοκληρωμένο μηχανισμό που να διαθέτει τα μέσα ώστε να ανταποκρίνεται σε σύνθετα καθήκοντα όπως αυτά που απαιτούν οι επείγουσες ανθρωπιστικές επιχειρήσεις.

Τέλος, η φάση της ανοικοδόμησης αντιπροσωπεύει μια τεράστια πρόκληση. Οι ανάγκες καλύπτουν ευρύ φάσμα θεμάτων: πολιτικά, διοικητικά, οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά. Βρισκόμαστε ίσως στο έτος μηδέν μιας νέας εποχής για την Αϊτή. Αυτή είναι μια σοβαρότατη πολιτική πρόκληση για μια Ευρώπη η οποία οφείλει να εδραιώσει τη θέση της ως ορατός ηγέτης σε αυτήν την διαδικασία.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κάθε βράδυ, οι ειδήσεις των οκτώ μας υπενθυμίζουν τον απίστευτο ανθρώπινο πόνο στην Αϊτή.

Ο πόνος αυτός αντιστοιχεί ίσως μόνον με το σχεδόν παγκόσμιο κύμα συμπαθείας που έχει προκαλέσει. Αυτή η συμπαθεία είναι ασφαλώς αυθόρμητη και ειλικρινής, είναι όμως βραχύβια. Η στιγμή της αλήθειας θα έρθει σε δύο εβδομάδες, όταν τα μέσα ενημέρωσης επιλέξουν να εστιάσουν την προσοχή τους σε άλλα γεγονότα. Αν δεν παραλάβει κανένας άλλος τη σκυτάλη, τότε οι Αϊτινοί κινδυνεύουν για μια ακόμη φορά να βρεθούν μόνοι, εγκαταλειμμένοι στην τύχη τους.

Σε μια χώρα στην οποία όλα πρέπει να γίνουν εξαρχής, ξεκινώντας από την αποκατάσταση και την ανοικοδόμηση, είναι σημαντικό οι παρεμβάσεις να είναι τέτοιες ώστε οι επιμέρους προσπάθειες να οδηγούν σε πραγματική ανάπτυξη. Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, διαθέτει ευρύ φάσμα μέσων και σημαντική πείρα σε αυτόν τον τομέα. Γι' αυτό οι προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζει η κοινωνία της Αϊτής, η οποία είναι απελπιστικά φτωχή, αντιπροσωπεύουν επίσης μια λυδία λίθο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τις προσεχείς ημέρες και μήνες θα κληθούμε να δράσουμε αποτελεσματικά και αποφασιστικά. Αυτή είναι η σημαντικότερη πτυχή από την άποψη της αποκατάστασης, αφού επιτευχθούν συνθήκες ασφάλειας και δημόσιας τάξης, οι οποίες είναι απαραίτητες για οποιαδήποτε συντονισμένη δράση σε μια χώρα στην οποία τα πάντα έχουν υποστεί καταστροφές από τον σεισμό, ακόμη και οι θεσμικοί μηχανισμοί.

Θεωρώ λοιπόν ότι είναι σκόπιμο να υπογραμμιστεί μια ουσιώδης πτυχή: η αποκατάσταση, η ανοικοδόμηση του αϊτινού κράτους πρέπει να είναι έργο των ιδίων των Αϊτινών. Μιλάμε για τη δική τους ανάπτυξη. Μπορούμε να τους βοηθήσουμε σε πνεύμα εταιρικής σχέσης. Η Ευρώπη καλό είναι να επιβεβαιώσει αυτήν την θέση στις διεθνείς διασκέψεις που προγραμματίζεται να διεξαχθούν για το θέμα αυτό.

Ναι στην εταιρική σχέση, όχι στην κηδεμόνευση και τη νεοαποικιοκρατία!

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Όλοι σίγουρα θα συμφωνήσουμε ότι αυτή είναι μια από τις σοβαρότερες καταστροφές που έχει υποστεί η συγκεκριμένη περιοχή τα τελευταία 200 χρόνια. Μιλώντας δε εξ ονόματος των συναδέλφων μου στην Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών, αλλά και των συμπολιτών μου στην Τσεχική Δημοκρατία, επιθυμώ να εκφράσω τη συμπάθεια και το ενδιαφέρον μας για όλα τα θύματα και όσους υποφέρουν αυτήν την στιγμή. Εντούτοις, ανεξάρτητα από αυτήν την τραγωδία, υπάρχουν ενδείξεις βάσει των οποίων, ακόμη και μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ασυντόνιστη και αδύναμη να αναλάβει άμεση δράση. Μου θυμίζει ελαφρώς έναν δράκοντα με τέσσερα κεφάλια. Έχουμε Πρόεδρο, πρωθυπουργό της προεδρεύουσας χώρας, Πρόεδρο της Επιτροπής και αρμόδιο Επίτροπο. Κυρίες και κύριοι, κατά την προσωπική μου εκτίμηση, στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να παραδεχτούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση συνελήφθη απροετοίμαστη. Οι μόνοι που δεν πιάστηκαν στον ύπνο είναι οι πολίτες των επιμέρους κρατών μελών, οι οποίοι παρέχουν υλική και χρηματική βοήθεια σε καθημερινή βάση.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, εκφράζουμε και εμείς, μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο, τη συμπάθειά μας και τη θλίψη μας για την τραγωδία που έπληξε τον λαό της Αϊτής, και επιθυμούμε να του επιδείξουμε απόλυτη αλληλεγγύη, οφείλουμε ωστόσο να υπογραμμίσουμε ορισμένα ζητήματα τα οποία θεωρούμε κρίσιμα.

Πρέπει καταρχάς να καταγγείλουμε οποιονδήποτε και οποιαδήποτε χώρα αποπειράται να αποκομίσει κέρδη από αυτήν την καταστροφή επιστρέφοντας σε πρακτικές νεοαποικιοκρατίας. Μια τέτοια στάση φαίνεται να κρύβεται πίσω από την ανάπτυξη χιλιάδων ενόπλων βορειοαμερικανικών στρατιωτών, παρά το γεγονός ότι η πλειονότητα του πληθυσμού ζει υπό συνθήκες φτώχειας και υφίσταται την εκμετάλλευση πολυεθνικών εταιρειών και τις παρεμβάσεις εξωτερικών φορέων, ιδίως των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για να παράσχουμε όλη την ανθρωπιστική βοήθεια, τη συνεργασία και τη στήριξη για την ανοικοδόμηση που αξίζει ο λαός της Αϊτής, χάρη στην αξιοπρέπεια και τη γενναιότητά του. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η Αϊτή ήταν το νησί στο οποίο 400 000 Αφρικανοί, τους οποίους είχαν υποδουλώσει και διακινούσαν Ευρωπαίοι, εξεγέρθηκαν κατά της δουλείας και πραγματοποίησαν την πρώτη μεγάλη κοινωνική επανάσταση στην αμερικανική ήπειρο.

Πρέπει επείγοντως να αποσταλεί συντονισμένη βοήθεια, όμως αυτό πρέπει να γίνει χωρίς να ενδίδουμε σε νεοαποικιοκρατικούς πειρασμούς.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στην Αϊτή εξελίσσεται μια τεράστια τραγωδία, η οποία προκλήθηκε από τη φύση αλλά και από την απουσία πραγματικού κράτους, το οποίο αδυνατεί να διαχειριστεί έστω και στον ελάχιστο βαθμό την καταστροφή και τις συνθήκες έκτακτης ανάγκης σε ανθρωπιστικό επίπεδο, ενώ αδυνατεί επίσης να διαχειριστεί τη βοήθεια προς τον γενικό πληθυσμό, ο οποίος γίνεται σήμερα θύμα αδιάστατων ατόμων.

Ο Ερυθρός Σταυρός έχει κρούσει των κώδωνα του κινδύνου. Στη διάσκεψη του Μόντρεαλ που πρόκειται να διεξαχθεί στις 25 Ιανουαρίου, η ΕΕ οφείλει να εκφραστεί με ενιαία φωνή και να ζητήσει την ενιαία, συντονισμένη διαχείριση της ανθρωπιστικής δράσης· διαφορετικά, κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε σε χάος και κατασπατάληση της βοήθειας, περιλαμβανομένων των τεράστιων και πολύτιμων ποσών που ανέφερε σήμερα η Επιτροπή, καθώς και της βοήθειας των κρατών μελών.

Βαρώνη Ashton, πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για τα παιδιά, κυρίως δε τα ορφανά, που αξίζουν να τους παρασχεθεί κατά προτεραιότητα βοήθεια, μεταξύ άλλων και ψυχολογική υποστήριξη· διαφορετικά, θα είναι

καταδικασμένα σε φτώχεια και εκμετάλλευση. Πρέπει να μεριμνήσουμε επίσης ώστε η διεθνής κοινότητα να μην είναι απλώς πρόθυμη να απλουστεύσει τις διαδικασίες υιοθεσίας. Αυτό θα οδηγούσε μόνον σε ένα είδος νομιμοποιημένης εκτόπισης παιδιών, και η Αίτη δεν χρειάζεται κάτι τέτοιο αυτήν την στιγμή.

Ο κ. Frattini, ο ιταλός υπουργός Εξωτερικών, ορθώς πρότεινε να κατασκευαστούν κτήρια και ιδρύματα κοινωνικής μέριμνας έτσι ώστε τα παιδιά αυτά να μπορούν να μεγαλώσουν με αξιοπρέπεια στη χώρα τους και να διευκολύνονται τα προσωρινά ταξίδια τους στο εξωτερικό για διακοπές και, κυρίως, για εκπαιδευτικούς λόγους. Θα ολοκληρώσω την παρέμβασή μου με ένα ερώτημα: είμαστε διατεθειμένοι, σε διεθνές επίπεδο, να μειώσουμε ή να ακυρώσουμε το χρέος της Αίτης;

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ο κόσμος όλος επιδεικνύει πραγματικά σήμερα αλληλεγγύη και συμπάθεια για τα θύματα του καταστροφικού σεισμού στην Αίτη, υπογραμμίζοντας για μια ακόμη φορά την ανάγκη ταχείας και συντονισμένης αντίδρασης σε τέτοιες καταστάσεις. Ο περιορισμός των απωλειών εξαρτάται τώρα από το πόσο αποτελεσματική θα είναι η παρέμβαση και, όπως αναφέρθηκε ήδη στο Σώμα, ο τρόπος με τον οποίο ενήργησαν οι διεθνείς υπηρεσίες και οργανισμοί, καθώς και η Διεύθυνση Ανθρωπιστικής Βοήθειας της ΕΕ, υπήρξε υποδειγματικός, χωρίς να λησμονούνται οι επιμέρους χειρονομίες κρατών μελών.

Εκτιμώ ότι πρέπει να δημιουργηθεί μια επιχειρησιακή δύναμη ταχείας παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι η κατάσταση στην Αίτη αποδεικνύει σε όλους μας την ανάγκη διατήρησης της δημόσιας τάξης και εγγύησης της ασφάλειας του πληθυσμού, πέρα από τη βοήθεια που παρέχεται στους επιζώντες. Επί του παρόντος, βεβαίως, ακούγονται πολλές φωνές διαμαρτυρίας καθώς και καταγγελίες ότι πρόθεση των παρεμβάσεων είναι η στρατιωτική κατοχή με πρόσχημα την ανθρωπιστική βοήθεια. Ωστόσο, καθόσον οι δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών είναι πλέον ανεπαρκείς ή τις έχουν υπερβεί τα γεγονότα, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ενισχύσει τη συμμετοχή της, δεδομένου μάλιστα ότι διαθέτει πολύ μεγάλη αξιοπιστία στην περιοχή.

Φρονώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμμετάσχει ενεργά σε μια ευρεία διαδικασία ανοικοδόμησης της Αίτης, προωθώντας συγχρόνως τη σταθερότητα των κρατικών μηχανισμών στη χώρα αυτή. Είναι, ασφαλώς, πολύ σημαντικό να δείξουμε συμπόνια προς τους κατοίκους της χώρας που υφίστανται αυτήν την επώδυνη δοκιμασία, κάτι που περιλαμβάνει την αναζήτηση συγκεκριμένων λύσεων για τη διευκόλυνση των διαδικασιών υιοθεσίας παιδιών που έχουν μείνει ορφανά μετά από αυτήν την καταστροφή αλλά και την παροχή απτής βοήθειας στον σκληρά δοκιμαζόμενο πληθυσμό.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, ακούμε φωνές από διαφορετικές πτέρυγες του Σώματος, οι οποίες όμως περιστρέφονται γύρω από ένα κοινό ζήτημα, μια κοινή θεματολογία: η αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πολιτική αντίδραση, δεν ήταν επαρκής, και δεν ήταν επαρκώς συντονισμένη. Νομίζω ότι οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τους φιλανθρωπικούς φορείς που τόσο αυθόρμητα και, όπως πάντα, τόσο αποτελεσματικά, ανέλαβαν την ευθύνη για την κάλυψη των αναγκών.

Επιπλέον, πρέπει να εξετάσουμε τι θα μπορούσε να γίνει καλύτερα. Μάλιστα, θέλω να θέσω απλώς ένα ερώτημα στην κ. Ashton: αυτή είναι η πρώτη παρόμοια κατάσταση που κληθήκατε να αντιμετωπίσετε από τη νέα σας θέση. Ποιο είναι το βασικό σας συμπέρασμα από αυτό το γεγονός, καθώς και από τα σφάλματα για τα οποία συζητούμε όλοι εδώ; Ακόμα καλύτερα, ποιες πτυχές μπορούν να αλλαχθούν στο μέλλον; Νομίζω ότι αυτό είναι το σημαντικότερο ζήτημα που πρέπει να μας απασχολεί εν προκειμένω, αυτός είναι άλλωστε σε μεγάλο βαθμό ο ρόλος μας.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, φτάνει πια! Αρκετά! Το ίδιο ακριβώς πράγμα συμβαίνει σε κάθε καταστροφή: οι Γάλλοι στέλνουν ένα αεροπλάνο και βοήθεια, το ίδιο κάνουν οι Βέλγοι, οι Ιταλοί, οι Γερμανοί και όλες οι άλλες χώρες, και κάθε φορά ενεργούν μόνες· η ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται κάθε φορά. Στην πληγείσα περιοχή, το αποτέλεσμα είναι πάντοτε το ίδιο: δεν υπάρχει συντονισμός, χάνονται ευκαιρίες που θα μπορούσαν να ωφελήσουν τα θύματα και δεν υπάρχει οργάνωση.

Πότε θα σταματήσει αυτήν την κατάσταση; Πότε επιτέλους θα αναλάβει δράση η Επιτροπή; Μην έρχεστε εδώ για να μας πείτε ότι το θέμα είναι σύνθετο, διότι τα προγράμματα είναι έτοιμα. Πρέπει απλώς να τα εφαρμόσουμε. Το 2006, ο κ. Barnier πρότεινε τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας, στην οποία τα κράτη μέλη θα συνεισέφεραν, σε εθελοντική βάση, χωρίς να χρειάζεται να περιμένουν την υποτιθέμενη ομοφωνία των 27, συνδυάζοντας υφιστάμενες εθνικές μονάδες πολιτικής προστασίας, εκπαιδευοντάς τις από κοινού με κοινές τεχνικές διάσωσης, κοινές μεθόδους επικοινωνίας και ενιαίο αρχηγείο.

Είναι εύκολο, κυρία Ashton: εφαρμόστε αυτό το σύστημα με όσους επιθυμούν να συμμετάσχουν! Όσο για τους υπόλοιπους, θα προσχωρήσουν όταν συνειδητοποιήσουν ότι αυτό είναι το μέλλον. Μετά το τσουνάμι αναλήφθηκαν δεσμεύσεις, έως σήμερα όμως δεν έχει γίνει τίποτε.

Η αδράνεια της Επιτροπής είναι εγκληματική – και δεν χρησιμοποιώ αυτόν τον χαρακτηρισμό ελαφρά τη καρδία. Κυρία Ashton, γιατί η Ευρώπη είναι καταδικασμένη να επαναλαμβάνει τα λάθη της; Κυρία Ashton, κανείς δεν αμφισβητεί την καλή σας θέληση, ανακοινώστε όμως εδώ, σήμερα, τη δημιουργία αυτής της ευρωπαϊκής δύναμης συντονισμού. Το Κοινοβούλιο θα σας ακολουθήσει. Αν χρειάζεστε στήριξη, είμαστε πρόθυμοι να σας βοηθήσουμε. Επιτέλους, όμως, σταματήστε να μας μιλάτε μόνον για συντονισμό, και κάντε τον πράξη! Μην περιμένετε την επόμενη καταστροφή!

Michael Cashman (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω ότι υπάρχουν άνθρωποι των έργων, αλλά και άνθρωποι των λόγων. Θέλω λοιπόν να συγχαρώ το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την Ύπατη Εκπρόσωπο για τις ενέργειες στις οποίες έχουν προβεί. Τίποτε από όλα αυτά δεν ήταν προβλέψιμο. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με κάτι που κανείς μας δεν είχε φανταστεί.

Άκουσα από τούτο το βήμα φθηνές πολιτικές επιδόσεις κατά της Υπάτης Εκπροσώπου, κατά των κρατών μελών και κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με βάση την αντίληψη ότι, τρόπον τινά, επειδή είναι αμερικανικό το χέρι που βγάζει κάποιον από τα ερείπια και σώζει μια ανθρώπινη ζωή, πρέπει να απαρνηθούμε αυτό το χέρι κάνοντας λόγο για «νεοαποικιοκρατία» και θεωρώντας ότι, κατά κάποιον τρόπο, επιτιθέμενοι στην ίδια την Αϊτή, βελτιώνουμε τις ζωές των ανθρώπων που υποφέρουν σε αυτήν την χώρα. Ντροπή σας!

Πρέπει να μεριμνήσουμε για τον συντονισμό των προσπάθειών μας. Ας παραχωρήσουμε τον συντονισμό στους Αμερικανούς – αν αυτό σώσει ζωές, έχει καλώς. Ας ξεχάσουμε την πολιτική ρητορεία.

Συγχαρητήρια για τη δέσμευση των χρηματικών ποσών που ανακοινώθηκαν. Συγχαρητήρια, βαρόνη Ashton, που δεν επιλέξατε τη δημαγωγία και δεν καταλάβατε τον εναέριο χώρο για να πάτε στην Αϊτή μόνο και μόνο για να φανεί ότι πήγατε. Τι επιτυγχάνει μια τέτοια επίσκεψη; Δεν επιτυγχάνει απολύτως τίποτε. Επομένως, με οργή εξ ονόματος των ανθρώπων οι οποίοι χρειάζονται διάσωση, ας συντονίσουμε τη δράση μας με τους Αμερικανούς. Ας ριξουμε ένα χαστούκι στα Ηνωμένα Έθνη ώστε να προσφέρουν πραγματικά βοήθεια, και ας σταματήσουμε τις φθηνές πολιτικές επιδόσεις.

(Χειροκροτήματα)

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω τη συμφωνία μου με τη θέση του κ. Junin – ο συντονισμός ως προς την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας είναι ανεπαρκής. Δεν θα αναφερθώ μόνον στην ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά και στη λεγόμενη τεχνική, διαρθρωτική και αναπτυξιακή βοήθεια. Η καταστροφή δεν μπορούσε να έχει προβλεφθεί, γνωρίζαμε όμως πόσο απελπιστική ήταν η κατάσταση της Αϊτής, η οποία επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο από αυτό το πλήγμα της τύχης. Γνωρίζουμε εδώ και πολύ καιρό την κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Αϊτή, καθώς και το πόσο άσχημα λειτουργεί ο κρατικός της μηχανισμός. Γνωρίζουμε επίσης ότι, αν λειτουργούσε καλύτερα, και αν, πριν από τον σεισμό, είχαμε οργανώσει με καλύτερο τρόπο την παροχή βοήθειας και την τεχνική συνεργασία με την Αϊτή, ο μηχανισμός αυτός θα παρουσίαζε καλύτερες επιδόσεις και, κατά συνέπεια, θα είχε καταστεί δυνατή η καλύτερη χρήση της βοήθειάς μας τώρα, σώζοντας έτσι πολλές χιλιάδες ανθρώπινες ζωές – όμως αυτό δεν συνέβη.

Σκοπεύει η κ. Ashton, ως Ύπατη Εκπρόσωπος και μέλος του Συμβουλίου, να λάβει συγκεκριμένα μέτρα, με συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα εκτέλεσης, για τον συντονισμό της τεχνικής συνεργασίας των διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών έτσι ώστε οι τρίτες χώρες στις οποίες παρέχουμε βοήθεια να χρησιμοποιούν όντως αποτελεσματικά τη βοήθεια αυτή; Πρόκειται να χρησιμοποιήσουμε οποιοδήποτε σύστημα ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών μεταξύ χωρών οι οποίες διαθέτουν μεγαλύτερη πείρα, στις οποίες η τεχνική συνεργασία λειτουργεί πολύ καλά, και χωρών οι οποίες μόλις αρχίζουν να χρησιμοποιούν αυτήν την τεχνική συνεργασία; Θα υλοποιηθεί μια καλή, κοινή, ισχυρή ευρωπαϊκή πολιτική, την οποία θα μπορούν να αξιοποιήσουν πραγματικά οι τρίτες χώρες, ώστε να μην προσφέρουμε ανθρωπιστική βοήθεια στα σκοτεινά και βεβιασμένα όταν, απροσδόκητα, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων βρίσκονται αντιμέτωποι με τραγικές καταστάσεις;

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, κυρίες και κύριοι, η φοβερή τραγωδία που έπληξε την Αϊτή απαιτεί άμεση ανταπόκριση, άλλωστε βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη πολλές δραστηριότητες βοήθειας και διάσωσης, από επιμέρους κράτη μέλη, παρότι υπάρχει αρκετός συναγωνισμός μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Η νέα Ευρώπη με τη νέα της Ύπατη Εκπρόσωπο όφειλε να είναι σε θέση να παράσχει η ίδια βοήθεια στους ανθρώπους που υποφέρουν. Επιπλέον, ο σεισμός έπληξε τη φτωχότερη χώρα στο δυτικό ημισφαίριο, όπου το 80% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας ενώ το 54% ζει σε συνθήκες έσχατης φτώχειας.

Αυτή η κατάσταση έκτακτης ανάγκης περικλείει, ωστόσο, μια δεύτερη: την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που αφορά τα παιδιά, την πιο αδύναμη ομάδα του πληθυσμού, τα οποία έχουν μείνει χωρίς οικογένεια, χωρίς προστασία και

χωρίς κράτος πρόνοιας. Καλώ συνεπώς την Ύπατη Εκπρόσωπο για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής να εξετάσει μέτρα τα οποία να προβλέπουν τη δυνατότητα μεταφοράς παιδιών ηλικίας έως και 10 ετών από την Αϊτή για φροντίδα σε χώρες της Ευρώπης.

Λαίδη Ashton, η Ευρώπη μπορεί να πάρει αυτά τα παιδιά και να τους προσφέρει ικανοποιητικές συνθήκες διαβίωσης· εννοώ για περιορισμένο χρονικό διάστημα, μέχρις ότου διαμορφωθούν συνθήκες που να τους επιτρέπουν να επιστρέψουν στη χώρα τους. Όλα αυτά θα μπορούσαν να οργανωθούν, τέτοια μέτρα είναι εύκολα για τις ευρωπαϊκές χώρες, ενώ θα ήταν ένας θεμιτός τρόπος ανταπόκρισης στην ανάγκη επίδειξης αλληλεγγύης, αποφεύγοντας όμως συγχρόνως κερδοσκοπικές και παράνομες ενέργειες εις βάρος των παιδιών. Σκεφτόμαστε τα παιδιά, το πολυτιμότερο αγαθό που οφείλουμε να προστατέψουμε στην Αϊτή.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τις τελευταίες ημέρες εκφράστηκαν διάφορα παράπονα σχετικά με την αναποτελεσματικότητα και τη βραδύτητα της αντίδρασης στην κρίση στην Αϊτή.

Πολλοί επισημαίνουν την αυξανόμενη ανασφάλεια, την ολοένα και μεγαλύτερη απελπισία μεταξύ των επιζώντων του σεισμού, καθώς και την τρομακτική έλλειψη τροφίμων και ρουχισμού.

Είναι αλήθεια ότι τα προβλήματα αυτά υπάρχουν και πρέπει να τα επιλύσουμε το ταχύτερο δυνατόν. Ωστόσο, οφείλουμε να επικροτήσουμε τις προσπάθειες ποικίλων διεθνών παραγόντων, από κυβερνήσεις έως οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και ιδιώτες από όλο τον κόσμο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συγκαταλέγεται οπωσδήποτε μεταξύ όσων έχουν εκφράσει ολόψυχα την αλληλεγγύη τους προς τον λαό της Αϊτής. Και όμως, πολλοί επέκριναν την υποτιθέμενη βραδεία αντίδραση της ΕΕ στην κρίση ακόμα και σήμερα, όμως η ΕΕ δεν περιορίζεται μόνον στις αποφάσεις που λαμβάνονται στις Βρυξέλλες. Οι εθνικές κυβερνήσεις έχουν ήδη στείλει χιλιάδες άνδρες και γυναίκες για να βοηθήσουν τους Αϊτινούς και έχουν διαθέσει κονδύλια εκατομμυρίων ευρώ για την παροχή βοήθειας.

Ο ρόλος της ΕΕ πρέπει να εστιάζεται περισσότερο σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βοήθεια και να αποβλέπει στην ανοικοδόμηση των αϊτινών πόλεων και χωριών, των υποδομών της χώρας, των σχολείων και των νοσοκομείων.

Η ΕΕ μπορεί ασφαλώς να αποτελέσει το βήμα, το ευρύτερο πλαίσιο εντός του οποίου θα μπορεί να διανεμηθεί και να συντονιστεί η μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ευρωπαϊκή βοήθεια.

Η δέσμευση την οποία ανέλαβαν προσφάτως η Επιτροπή και τα κράτη μέλη για τη διάθεση σχεδόν 500 εκατομμύρια ευρώ αποτελεί σίγουρα ένα μεγάλο και σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση, και πρέπει όλοι να την υποστηρίξουμε.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Καταρχάς, θέλω να εκφράσω τα συλλυπητήρια και την αλληλεγγύη μου στον λαό της Αϊτής, ο οποίος επλήγη τόσο σκληρά από αυτήν την καταστροφή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είμαστε στρατιωτική δύναμη, και δεν επιθυμούμε να γίνουμε. Αποτελούμε όμως παγκόσμια δύναμη χάρη στο κοινωνικό μας πρότυπο. Αποτελούμε επίσης σημαντική δύναμη όσον αφορά την αναπτυξιακή μας συνεργασία και την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό.

Σήμερα, η Αϊτή, ή τουλάχιστον η καταστροφή που έπληξε αυτήν την χώρα, αντιπροσωπεύει μια πρόκληση για τους νέους θεσμούς που δημιουργήθηκαν από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Τώρα πρέπει να ασχοληθούμε με την ανθρωπιστική βοήθεια, πολύ σύντομα όμως θα χρειαστεί να στραφούμε στην ανοικοδόμηση, στην προαγωγή της ανάπτυξης και την προσφορά βοήθειας υπέρ της ορθής διακυβέρνησης και των πολιτικών θεσμών. Πρέπει λοιπόν να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του λαού της Αϊτής με μία φωνή. Πρέπει να ανταποκριθούμε συνδυάζοντας τα καθήκοντα της Υπάτης Εκπροσώπου με τα καθήκοντα των Επιτρόπων για την ανάπτυξη και την ανθρωπιστική βοήθεια.

Γιατί; Γιατί πρέπει να δράσουμε όλοι από κοινού; Για να συντονίσουμε καλύτερα τη βοήθεια που παρέχουν τα επιμέρους κράτη, για να διασφαλίσουμε τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της βοήθειάς μας, για να εκφραστούμε με ενιαία ευρωπαϊκή φωνή η οποία θα γίνει γνωστή στον έξω κόσμο και για να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες που έχει ο κόσμος από εμάς σε παρόμοιες περιστάσεις: για να αμβλύνουμε αυτήν την ανθρωπιστική κρίση και να προωθήσουμε την ανάπτυξη. Τα όσα συμβαίνουν σήμερα στην Αϊτή θα μπορούσε να τα διαδεχθεί μια άλλη καταστροφή αύριο, και να επηρεάσουν κάθε μέρος του κόσμου μεθαύριο.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου ερειπώθηκε σε μόλις 15 δευτερόλεπτα, θύμα κακής διακυβέρνησης, δικτατορίας και διαφθοράς. Πενήντα χιλιάδες νεκροί, χιλιάδες αγνοούμενοι και τρία εκατομμύρια άστεγοι.

Η αντίδραση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι αξιέπαινη, αυτή των Ηνωμένων Εθνών λιγότερο, όμως οφείλω να συμφωνήσω με όλες τις έως τώρα επισημάνσεις. Δεν ακολουθούμε μικροπολιτικές τακτικές σε αυτό το θέμα, κύριε Cashman: η αντίδρασή μας δεν υπήρξε αρκετά ικανοποιητική. Ακολουθούμε στα απόνερα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τα υλικοτεχνικά προβλήματα θα ξεπεραστούν –καθαρό νερό, φάρμακα, τρόφιμα και στέγη– όλα αυτά θα διευθετηθούν συν τω χρόνω. Εκείνο που έχει ανάγκη όμως η Αϊτή για να ανανήψει από αυτήν την καταστροφή είναι μια πλήρως λειτουργούσα δημοκρατία με μια οικονομία που θα μπορεί να συντηρήσει τον πληθυσμό της. Η ανάκαμψή της πρέπει να αξιολογηθεί σε βάθος ετών, και όχι απλώς των εβδομάδων και των μηνών μετά την κρίση.

Όπως έχει επανειλημμένως επισημανθεί, το θέμα θα εξαφανιστεί από τις τηλεοπτικές οθόνες. Τις επόμενες δύο ή τρεις εβδομάδες θα μεταφερθεί από την πρώτη στην τρίτη θέση της ειδησεογραφίας, και στη συνέχεια θα εξαφανιστεί τελείως. Εκεί όμως έγκειται η πραγματική πρόκληση, καθότι το 2008 η Αϊτή είχε πληγεί από δύο καταστροφικούς τυφώνες. Άφησαν πίσω τους φτώχεια και ερείπια. Οι παγκόσμιοι ηγέτες είχαν υποσχεθεί τότε τη διάθεση 600 εκατομμυρίων ευρώ. Στην πράξη διατέθηκαν μόνον 40 εκατομμύρια ευρώ.

Εκείνο που απαιτείται είναι η αναγέννηση, η ανάκαμψη, η αναζωογόνηση και η εκ νέου ανάπτυξη της Αϊτής. Η καθοδήγηση και διαχείριση αυτής της διαδικασίας πρέπει να γίνει με ορθό τρόπο, πάνω από όλα όμως πρέπει να περιλαμβάνει μια σαφή και υλοποιήσιμη στρατηγική ώστε να καταστεί η Αϊτή η υπερήφανη, ανεξάρτητη και δημοκρατική οντότητα που πρέπει να είναι, κάτι που δεν έχει καταστεί εφικτό μέχρι στιγμής, οδηγώντας έτσι στη σημερινή καταστροφή.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η πρωτόγνωρη ανθρώπινη καταστροφή στην Αϊτή μας συγκλονίζει βαθιά, και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθήκον να συμβάλει στον μέγιστο δυνατό βαθμό στις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας, αξιοποιώντας όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της.

Όσον αφορά τους χρηματοδοτικούς πόρους, τις τελευταίες ημέρες και ώρες σημειώθηκε σημαντική πρόοδος. Το στοιχείο που χρήζει περαιτέρω σκέψης είναι οι υπόλοιπες πτυχές της ευρωπαϊκής αντίδρασης στην κρίση, όμως πρέπει να αποφύγουμε να ανησυχούμε για την εικόνα μας, εστιάζοντας αντ' αυτού στην ουσία, όπως ορθώς επεσήμανε η Ύπατη Εκπρόσωπος.

Ο κεντρικός ρόλος της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για τη Σταθεροποίηση στην Αϊτή (MINUSTAH) έχει πλέον αναδειχθεί με σαφήνεια, όσον αφορά τόσο την πολιτική προστασία όσο και την ασφάλεια, αποκλείοντας τυχόν αυτόνομη αποστολή ΚΕΠΑΑ, όμως ο συντονιστικός ρόλος της ΕΕ για τη στήριξη της αποστολής των Ηνωμένων Εθνών παραμένει καίριας σημασίας.

Ως προς το θέμα αυτό, θέλω να υπενθυμίσω στον κ. Junín ότι αυτός ο συντονισμός υφίσταται, και ότι το Κέντρο Παρακολούθησης και Ενημέρωσης εκτελεί καθήκοντα πολιτικής προστασίας, το Κέντρο Κατάστασης εκτελεί καθήκοντα ασφάλειας, ενώ ελπίζουμε επίσης ότι το έργο αυτό θα οδηγήσει στην ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Δύναμης Χωροφυλακής, όπως έχουν ρητώς ζητήσει τα Ηνωμένα Έθνη.

Εκείνο που είναι χρήσιμο να μας διευκρινίσουν η Ύπατη Εκπρόσωπος και η Επιτροπή είναι το πώς ανταποκρίνονται, στην πράξη, το Κέντρο Παρακολούθησης και Ενημέρωσης και το Κέντρο Κατάστασης σε αυτά τα επίμοχθα καθήκοντα και δοκιμασίες, πώς λειτουργεί ο συντονισμός τους, και κατά πόσον είναι επαρκή τα μέσα και οι πόροι που έχουν στη διάθεσή τους.

Αυτό θα μας βοηθήσει εξάλλου σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν κληθούμε να αξιολογήσουμε την επάρκεια αυτών των μέσων και τις δυνατότητες της προξενικής προστασίας, όμως η παρούσα συγκυρία δεν είναι κατάλληλη για τέτοιες συζητήσεις. Τώρα είναι καιρός για δράση και προώθηση στους άμεσους στόχους, στηρίζουμε δε πλήρως τις σχετικές ενέργειες της Υπάτης Εκπροσώπου.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

Αντιπρόεδρου

Milan Zver (PPE). – (SL) Θέλω και εγώ να εκφράσω τη συμπάθειά μου για τα γεγονότα στην Αϊτή, και να συγχαρώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα για τη σχετικά ικανοποιητική αντίδρασή τους.

Παρ' όλα αυτά, όπως ορισμένοι από τους συναδέλφους μου, αναρωτιέμαι και εγώ αν ήταν όντως αρκετά ταχεία η αντίδρασή μας. Θα ήταν ίσως καλή ιδέα αν η κ. Ashton, η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, επισκεπτόταν προσωπικά τη σκηνή των τραγικών γεγονότων, καθόσον αυτό θα μπορούσε να αποδειχθεί σημαντικό για πολλούς λόγους.

Διαφωνώ με όσους υποστηρίζετε ότι η παρουσία στρατιωτών και προσωπικού επιβολής της έννομης τάξης θα μπορούσε να σημάνει την απαρχή μιας αποικιοκρατικής προσέγγισης από μέρους μας έναντι της Αϊτής. Κατά τη γνώμη μου, τέτοιοι ισχυρισμοί είναι και άδικοι και απρόσφοροι.

Εκείνο, ωστόσο, που έχει σημασία είναι, στην προσεχή διεθνή διάσκεψη για την Αϊτή, να υιοθετήσουμε μακροπρόθεσμα μέτρα αποκατάστασης των κρατικών θεσμών, ώστε να καταστεί δυνατή η επαναλειτουργία τους. Εν προκειμένω, αναφέρομαι ειδικότερα στις πολιτικές υγείας και παιδείας. Μόνον πολιτικές αυτού του είδους και μόνον η προαγωγή αυτών των τομέων και θεσμών μπορούν να μετατρέψουν την Αϊτή σε χώρα σταθερότερη από ό,τι έχει υπάρξει μέχρι σήμερα.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα της ανάληψης ηγετικού ρόλου από την Ευρωπαϊκή Ένωση: απαιτείται όχι μόνον άμεση έκτακτη ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά και μακροπρόθεσμη συνεργασία για την ανοικοδόμηση της χώρας. Πρέπει να συνεργαστούμε με τις τοπικές αρχές και με την κυβέρνηση της Αϊτής, καθόσον η χώρα αυτή είναι ήδη αρκετά εύθραυστη χωρίς να την αποδυναμώσουμε και εμείς μέσω της υποκατάστασης της λειτουργίας των δημοσίων αρχών της από διεθνείς οργανισμούς. Πρέπει επίσης να συνεργαστούμε με τοπικές μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Θέλω εν προκειμένω να αναγνωρίσω την ταχεία αντίδραση της ισπανικής Προεδρίας, όσον αφορά τόσο τον συντονισμό όσο και τη διάθεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των μέσων παροχής βοήθειας που διέθετε ήδη η Ισπανία στη χώρα και την ευρύτερη περιοχή, καθόσον είναι ο μεγαλύτερος χορηγός ευρωπαϊκής βοήθειας, όχι μόνο στη Λατινική Αμερική αλλά και, ειδικότερα, στην Αϊτή.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, η πολιτική έχει, πάνω από όλα, συμβολική λειτουργία, γι' αυτό εκτιμώ ότι δεν έπρεπε να βρίσκεστε εδώ, αλλά στην Αϊτή· γι' αυτό εκτιμώ ότι δεν πρέπει να επισκεφθείτε τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά την Αϊτή.

Έχω την αίσθηση –και αυτό το δηλώνω με μεγάλη μου λύπη– ότι δεν εκτιμήσατε σωστά το μέγεθος του γεγονότος, αυτής της φοβερής τραγωδίας, και, κατά βάθος, αν λάβουμε υπόψη όλα αυτά, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ποτέ η Ευρώπη δεν ήταν τόσο απύσχα. Είμαστε οι μεγαλύτεροι δωρητές, και όμως είμαστε απόντες.

Η δεύτερη αίσθησή μου είναι ότι, όσο περισσότερους υποψηφίους αναδεικνύουμε, όσο πιο πολλές αρμοδιότητες και αξιώματα δημιουργούμε, τόσο λιγότερο υπάρχουμε, και αυτό πρέπει να μας ωθήσει να θέσουμε ορισμένα ερωτήματα. Πόσες καταστροφές πρέπει να συμβούν προτού οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρθούν επιτέλους στο ύψος των ευθυνών τους; Η έκθεση του κ. Barnier έχει κατατεθεί από το 2006. Τι περιμένουμε για να την υιοθετήσουμε; Τι περιμένουμε για να την εφαρμόσουμε;

James Nicholson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι έχει εκφραστεί όλο το φάσμα των απόψεών μας, πρέπει δε να στρέψουμε τη σκέψη μας σε όσους έχασαν τις ζωές τους: στο προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών, στον ίδιο τον λαό της Αϊτής και στον πληθυσμό που υποφέρει αν και βρίσκεται ακόμη εν ζωή.

Εκείνο που απαιτείται είναι μια καλή, ισχυρή συντονισμένη προσπάθεια την οποία τίποτε –μα τίποτε– δεν πρέπει να παρεμποδίζει. Επιτρέψτε μου να δηλώσω ότι χαιρετίζω τη δέσμευση που έχουμε αναλάβει στην Ευρώπη έναντι του λαού της Αϊτής. Ευελπιστώ ότι θα υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις μας διότι μου προξενεί ρίγος –και είναι απολύτως ορθή η επισήμανση– η προοπτική του τι μπορεί να συμβεί μετά από δύο εβδομάδες, όταν το θέμα πάψει να προβάλλεται από τα μέσα ενημέρωσης και σταματήσει να αποτελεί μέρος της ειδησεογραφίας. Τι θα απογίνουν τότε όλοι αυτοί οι άνθρωποι;

Ναι, είναι σαφής η ανάγκη ανοικοδόμησης της Αϊτής, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, το σημαντικότερο όμως τώρα είναι να διανεμηθεί η βοήθεια στον πάσχοντα πληθυσμό της περιοχής, στους ανθρώπους που υποφέρουν. Οφείλω να αναφέρω ότι συμφωνώ πλήρως με τα σχόλια που διατύπωσε προηγουμένως ο κ. Cashman. Το θέμα είναι εξαιρετικά σοβαρό για να το εκμεταλλευόμαστε σε μικροπολιτικές επιθέσεις.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Παραχωρήστε μου, παρακαλώ, λίγα δευτερόλεπτα για να συγχαρώ καταρχάς την Ύπατη Εκπρόσωπο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την εκ περιτροπής Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ταχύτητα, τον συντονισμό και τις προσπάθειες που κατέβαλαν από την πρώτη στιγμή.

Ίσως δεν μπόρεσαν να συγκεντρώσουν τη μεγάλη προσοχή των μέσων ενημέρωσης που προκάλεσε η άφιξη στο νησί 10 000 αμερικανών πεζοναυτών, όλες οι ενέργειες όμως ήταν, κατά την εκτίμησή μου, πολύ γρήγορες και αποτελεσματικές, και έχω μακρά πείρα τέτοιων καταστάσεων. Θέλω απλώς να επισημάνω μία πτυχή, η οποία δεν αναφέρθηκε καθόλου κατά τη διάρκεια της συζήτησης: το 50% των επιζώντων που ανασύρθηκαν από τα ερείπια τις πρώτες 78 ώρες διασώθηκαν από ομάδες χωρών της Ευρώπης και κρατών μελών.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όπως ανέφερε ήδη η κ. Joly, σε ορισμένες περιπτώσεις τα λόγια και τα στοιχεία χάνουν κάθε νόημα και αποκτούν χαρακτήρα φάρσας: δύο εκατομμύρια πρόσφυγες –όπως ακούσαμε– ίσως και περισσότεροι, πάνω από 200 000 νεκροί, μια χώρα η οποία έχει κατερειπωθεί, μια πρωτεύουσα η οποία έχει σχεδόν σβηστεί από τον χάρτη.

Εκείνο που επείγει αυτήν την στιγμή είναι να ανασύρουμε τους τελευταίους επιζώντες –εφόσον υπάρχουν– να θάψουμε τους νεκρούς, να στίσουμε τους ζωντανούς, να διανείμουμε νερό, να περιθάλψουμε, να χειρουργήσουμε και να ανοικοδομήσουμε. Οι ομάδες όλων των χωρών αναχώρησαν γρήγορα, πολύ γρήγορα μάλιστα, με τους πόρους τους, τον εξοπλισμό τους, τα σκυλιά τους, το ανθρώπινο δυναμικό τους και τη γενναιοδωρία τους. Είναι μια τεράστια, μια υπέροχη προσπάθεια, όμως δεν παύει να είναι εθνική προσπάθεια.

Η Ευρώπη πρέπει τώρα να συγκεντρώσει τις δυνάμεις της και να δώσει υπόσταση στην ιδέα που ορισμένοι εξ ημών, πολλοί εξ ημών ίσως, υπερασπιζόμαστε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αλλού επί σειρά ετών, συγκεκριμένα στη σύσταση ενός ευρωπαϊκού σώματος πολιτικής προστασίας, με πράσινα ή λευκά κράνη –το χρώμα δεν έχει σημασία– με προσωπικό, πόρους και κοινές στρατηγικές.

Είτε μέσω της EU-FAST, της πρωτοβουλίας την οποία εγκαινίασε ο κ. Verhofstadt το 2003, είτε μέσω της EuropeAid, την οποία εγκαινίασε ο κ. Barnier το 2006 –η πατρότητα δεν έχει, σε τελική ανάλυση, σημασία– σκοπός είναι να είμαστε σε θέση να αντιδρούμε γρήγορα, και να βρισκόμαστε σε ετοιμότητα από κοινού.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, με παραξενεύει το γεγονός ότι ορισμένοι εδώ μίλησαν για ορατότητα και εξέφρασαν αμφιβολίες για τα κίνητρα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, καθότι αυτήν την στιγμή είναι αναγκαίο να παρασχεθεί βοήθεια. Θεωρώ ιδιαίτερα τραγικό το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμη και σήμερα άνθρωποι ανάμεσα στα συντρίμια οι οποίοι μπορούν να διασωθούν. Οποιοδήποτε μέτρο μπορεί να ληφθεί για να βελτιωθεί η κατάσταση, πρέπει να ληφθεί.

Όταν, πριν από κάποιο διάστημα, θεσπίστηκαν οι δυνάμεις διαχείρισης κρίσεων ως μέσο προώθησης της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, περιλαμβανομένης της πολιτικής άμυνας, ο λόγος τον οποίο μου ανέφεραν προς υποστήριξη αυτής της εξέλιξης, τουλάχιστον στη Φινλανδία, ήταν ότι οι δυνάμεις αυτές υπάρχουν μεταξύ άλλων και για να αντιμετωπίζουν φυσικές καταστροφές, και ότι θα μπορούν να ενεργοποιηθούν όταν τέτοιου είδους καταστροφές πλήττουν οποιαδήποτε περιοχή του κόσμου, περιλαμβανομένης φυσικά της Ευρώπης. Τώρα, όμως, οι δυνάμεις διαχείρισης κρίσεων δεν κάνουν απολύτως τίποτε στις διάφορες περιοχές της Ευρώπης στις οποίες σταθμεύουν. Δεν έχουν κανένα ρόλο. Ευτυχώς, δεν υπάρχουν κρίσεις στην Ευρώπη, γι' αυτό δεν είναι αναγκαία η παρέμβαση τους. Τι εμποδίζει όμως αυτές τις δυνάμεις διαχείρισης κρίσεων να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση κρίσεων όπως η τρέχουσα, όταν απευθύνεται έκκληση για παροχή βοήθειας;

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Σήμερα, μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, βρισκόμαστε ίσως αντιμέτωποι με τη μεγαλύτερη τραγωδία που έχει ποτέ συμβεί στον κόσμο, και πρέπει να κατανοήσουμε τη θέση της Υπάτης Εκπροσώπου, καθότι, από την αρχή της λειτουργίας αυτού του θεσμού, καλείται να επιλύσει ένα μάλλον σύνθετο πρόβλημα το οποίο, μάλιστα, δεν είχε κληθεί ποτέ στο παρελθόν να αντιμετωπίσει. Ναι, είναι αλήθεια ότι σήμερα διαπιστώνουμε ορισμένες αδυναμίες, και στο μέλλον θα χρειαστούμε καλύτερα προετοιμασμένες κοινές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που να μπορούν να συμμετέχουν σε επιχειρήσεις διάσωσης. Εκτιμώ ότι η μεγαλύτερη συμβολή σήμερα θα ήταν τα χρήματα που αναφέρθηκαν προηγουμένως να σταλούν στη Δημοκρατία της Αϊτής, να χρησιμοποιηθούν το ταχύτερο δυνατόν και να διατεθούν για την ανοικοδόμηση των υποδομών, όπως ανέφερε ο Πρόεδρος της Αϊτής, ενώ μπορούν ίσως να αξιοποιηθούν και για την απομάκρυνση των ερειπίων των σπιτιών που βρίσκονται σήμερα στους δρόμους.

Catherine Ashton, Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στην αρχή της προσπάθειάς μου, ήθελα να έρθω στο παρόν Σώμα για να ακούσω τις απόψεις των μελών του. Λαμβάνω υπόψη και κατανοώ την αγανάκτηση των αξιότιμων βουλευτών, και αναγνωρίζω ότι υπάρχουν πτυχές τις οποίες θα μπορούσαμε να είχαμε διαχειριστεί καλύτερα.

Αρκετοί βουλευτές έθεσαν ερωτήματα σχετικά με την ορατότητα και τον συντονισμό. Αναμφίβολα, καθόσον οι ΗΠΑ βρίσκονται πιο κοντά στην περιοχή, καθόσον έχουν τη δυνατότητα να κινητοποιήσουν τις δυνάμεις τους με την ταχύτητα που τις κινητοποίησαν, οι εικόνες που θα δείτε στις τηλεοπτικές σας οθόνες θα είναι εικόνες Αμερικανών. Το γεγονός ότι συνεργαστήκαμε πολύ στενά και εποικοδομητικά με τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι επίσης σημαντικό στοιχείο των προσπαθειών μας έως τώρα αλλά και στο μέλλον.

Αναμφίβολα δε, όπως με ξύπνησαν μέσα στη νύχτα για να με ενημερώσουν για τον σεισμό, κατά τον ίδιο τρόπο κινητοποιήσαμε και τους ανθρώπους μας το ταχύτερο δυνατόν. Είκοσι ένα κράτη μέλη κινητοποίησαν τις δυνάμεις τους. Πραγματοποιήσαμε έργο, για πρώτη φορά στο πλαίσιο συνεργασίας του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και επιτρέψτε μου να επισημάνω ότι αυτό συνέβη μόλις οκτώ ημέρες μετά την εμφάνισή μου ενώπιόν σας για την ακρόασή μου.

Είκοσι ένα κράτη μέλη με 11 ομάδες έρευνας και διάσωσης, πέντε κινητά νοσοκομεία, έξι προωθημένα κινητά ιατρεία, 40 ιατρικές ομάδες, έξι μονάδες καθαρισμού νερού· όλα αυτά τα διαθέσαμε όσο ταχύτερα μπορούσαμε,

και αποδίδω εύσημα στα κράτη μέλη για το έργο που επιτελούν σε αυτόν τον τομέα. Αξίζουν επίσης εύσημα οι αξιωματούχοι που εργάστηκαν και συνεχίζουν να εργάζονται μέρα και νύχτα για να συντονίσουν αυτήν την προσπάθεια.

Ρώτησα πολύ νωρίς τους εκπροσώπους των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή, καθώς και τον Γενικό Γραμματέα Ban Ki-moon, πού θα ήταν καλύτερο να εστιάσω τις προσπάθειές μου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν μπορούσα να προσφέρω τίποτε με την παρουσία μου στην περιοχή, πέρα από το να καταλάβω πολύτιμο χώρο τη στιγμή που αεροπλάνα πετούσαν σε κύκλους γύρω από το αεροδρόμιο χωρίς να μπορούν να προσγειωθούν λόγω της κατάστασης στην οποία βρισκόταν το αεροδρόμιο. Δεν είμαι γιατρός. Δεν είμαι πυροσβέστης. Ο ρόλος μου ήταν να οργανώσω τον συντονισμό, να συνομιλώ με την «Ομάδα φίλων της Αϊτής», να συντονίζω το έργο μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες, έτσι ώστε να είμαστε σίγουροι ότι αξιοποιούμε στον μέγιστο δυνατό βαθμό τις προσπάθειές μας στην περιοχή.

Αξίζουν επίσης εύσημα, όπως ανέφεραν ήδη πολλοί αξιότιμοι βουλευτές, οι ΜΚΟ και οι άνθρωποι που δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Η καταστροφή που έπληξε τη χώρα είχε τεράστιο αντίκτυπο στα Ηνωμένα Έθνη, τα οποία έχασαν πολλά μέλη του ανωτάτου προσωπικού τους, καθώς και σε ΜΚΟ, οι οποίες δεν κατόρθωσαν να ανταποκριθούν όσο γρήγορα θα μπορούσαν, για τον απλό λόγο ότι πολλά μέλη τους έχασαν τις ζωές τους.

Αυτό δυσχέρανε πολύ την κατάσταση, καθώς είδατε και είδαμε όλοι μας ανθρώπους να αναζητούν απελπισμένα βοήθεια, να αναρωτιούνται γιατί δεν έρχεται καμία βοήθεια. Η παροχή βοήθειας υπό τις συνθήκες αυτές υπήρξε απίστευτα δύσκολη υπόθεση, και πάλι όμως βρέθηκαν άνθρωποι οι οποίοι εργάστηκαν ακούραστα για να την παράσχουν. Τώρα η κατάσταση εξομαλύνεται, η βοήθεια μπορεί να φτάσει σε όσους την έχουν ανάγκη, όμως δεν πρέπει να υποτιμούμε ούτε για μια στιγμή το πόσο δύσκολες είναι οι συνθήκες επιτόπου.

Λειτουργήσε καλά το σύστημα; Ναι. Είμαι ικανοποιημένη; Όχι. Καθώς διανύω τις πρώτες εβδομάδες της θητείας μου, μπορώ να σας το δηλώσω ξεκάθαρα: Λαμβάνω υπόψη τις επισημάνσεις σας. Λαμβάνω υπόψη την αγανάκτηση. Την κατανοώ. Και έχετε δίκιο να με επικρίνετε επειδή η λειτουργία του συστήματος δεν υπήρξε όσο καλή μπορεί να γίνει στο μέλλον. Έχετε δίκιο. Μπορεί, και πρέπει, να βελτιωθεί όλο και περισσότερο.

Οφείλω πλέον να εξετάσω τα όσα συνέβησαν και να αντλήσω τώρα τα αναγκαία διδάγματα, έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι στο μέλλον θα πράξουμε περισσότερα για να συνδυάσουμε τις δυνατότητές μας, δεν υποτιμώ όμως καθόλου το τεράστιο έργο που έχει συντελεστεί και συντελείται κάθε ώρα και κάθε ημέρα που περνά.

Σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα, οι αξιότιμοι βουλευτές έχουν απόλυτο δίκαιο. Όταν αποχωρήσουν οι τηλεοπτικές κάμερες, εμείς πρέπει να είμαστε εκεί. Πρέπει να είμαστε εκεί ως φυσική παρουσία, αλλά και από την άποψη της στήριξης που μπορούμε να παράσχουμε. Συμφωνώ με τη θέση ότι τα ζητήματα που άπτονται του χρέους πρέπει να συμπεριληφθούν στις συζητήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη. Συμφωνώ με τη θέση ότι οι όποιες παρεμβάσεις μας πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο εταιρικής σχέσης με τον αϊτινό λαό, και να συνοδεύονται από τον ανάλογο σεβασμό. Συμφωνώ ως προς τη σπουδαιότητα της ανοικοδόμησης των υποδομών, και συμφωνώ ότι πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα αναγνωριστεί ο ρόλος των Ηνωμένων Εθνών, μεριμνώντας συγχρόνως για τη δυνατότητά τους να ανταποκριθούν σωστά σε αυτόν τον ρόλο.

Γι' αυτό άλλωστε δεν μεταβαίνω στις Ηνωμένες Πολιτείες μόνον για να συναντηθώ με την υπουργό Εξωτερικών κ. Clinton αλλά και για να επισκεφθώ τα Ηνωμένα Έθνη και να συνομιλήσω με τον Γενικό Γραμματέα και τους βασικούς αρμόδιους για τα θέματα που μας απασχολούν, σχετικά με το τι μπορούμε να κάνουμε τώρα για να συνδυάσουμε στο μέλλον τις δυνάμεις μας, καθώς, όπως και εσείς παραδεχθήκατε, αυτό θα έχει τεράστια σημασία.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση αναφερόμενη στα πραγματικά δεδομένα. Όπως ανέφεραν ορισμένοι αξιότιμοι βουλευτές, συζητούμε εδώ για μια χώρα στην οποία πάνω από το 70% του πληθυσμού ζούσε ήδη κάτω από το όριο της φτώχειας. Είναι πολύ σημαντικό, όπως επεσήμαναν ήδη ορισμένοι βουλευτές του ΕΚ, να ληφθεί κατάλληλη μέριμνα για τα παιδιά, ιδίως για τα ορφανά παιδιά, το δε μέγεθος της καταστροφής σημαίνει ότι θα απαιτηθεί στήριξη και κατά τη διάρκεια των προσεχών ετών.

Επιτρέψτε μου απλώς να σας αναφέρω λίγα στοιχεία για τις υποδομές την παρούσα στιγμή. Τα νοσοκομεία, τα δίκτυα ηλεκτρισμού, επικοινωνιών και ύδρευσης, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια έχουν υποστεί σοβαρές καταστροφές. Τα κυριότερα επίσημα κτήρια, το Προεδρικό Μέγαρο, το Κοινοβούλιο, τα υπουργεία Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Σχεδιασμού, Υγείας και Εσωτερικών έχουν καταστραφεί ολοσχερώς. Πολλοί ανώτατοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι αγνοούνται. Οι μηχανισμοί της αϊτινής κυβέρνησης έχουν τεθεί εκτός λειτουργίας. Όπως επισημάνατε και εσείς, η χώρα ήταν ήδη μια από τις φτωχότερες του κόσμου, επειδή λοιπόν πρέπει να ανοικοδομήσουμε αυτές τις υποδομές, συμπεριζομαι τη δέσμευσή σας να μεριμνήσουμε γι' αυτήν την ανοικοδόμηση.

(Χειροκροτήματα)

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να πω στον κ. Le Hyaric, ο οποίος ζητεί να μεταφερθούν τα ευρωπαϊκά πλεονάσματα τροφίμων στην Αϊτή, ότι δεν είναι τέτοια η προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον απλό λόγο ότι η Επιτροπή προτιμά να αγοράζει τα προϊόντα αυτά από την περιοχή στην οποία παρέχεται η βοήθεια. Καταρχάς λοιπόν θα διερευνήσουμε κατά πόσον μπορούμε να αγοράσουμε τα προϊόντα αυτά στην περιοχή, αντί να μεταφέρουμε τα δικά μας πλεονάσματα στην Αϊτή.

μέλος της Επιτροπής. – (EN) Δεύτερον, όσον αφορά το όλο θέμα του συντονισμού και της πολιτικής προστασίας κ.ο.κ., επιτρέψτε μου να επισημάνω απλώς τρία ζητήματα.

Πρώτον, η πολιτική προστασία αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών, και όλες οι πρωτοβουλίες συντονισμού πρέπει να εκκινούν από αυτήν την βάση. Αυτό είχε προταθεί επίσης στην έκθεση Barnier, μέχρι στιγμής όμως δεν έχουμε καταλήξει σε συμφωνία. Πρόκειται λοιπόν για αρμοδιότητα των κρατών μελών και όχι της ίδιας της Επιτροπής.

Δεύτερον, όσον αφορά την πολιτική προστασία και τον συντονισμό της, μετά το τσουνάμι του 2004, ο συντονισμός της ΕΕ στο πεδίο της πολιτικής προστασίας έχει ενισχυθεί και έχει γίνει πολύ πιο αποτελεσματικός. Οι εικονικές ασκήσεις δεν μπορούν, φυσικά, να δοκιμάσουν ποτέ επαρκώς την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας μας στον ίδιο βαθμό με πραγματικές φυσικές καταστροφές, αυτή είναι, δυστυχώς, η πραγματικότητα. Στην τρέχουσα κρίση, κράτη εκτός της ΕΕ επικοινωνούν με το Κέντρο Παρακολούθησης και Ενημέρωσης για να δουν πώς μπορούν να συμβάλουν στην ανθρωπιστική προσπάθεια μέσω των μηχανισμών της ΕΕ.

Τρίτον, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, στη δεύτερη Επιτροπή Barroso, η ανθρωπιστική βοήθεια και η πολιτική προστασία έχουν υπαχθεί από κοινού στο ίδιο μέλος της Επιτροπής, κάτι που εκτιμώ ότι αποτελεί πολύ αξιόλογη προσπάθεια. Επιπλέον, τώρα διαθέτουμε μια Ύπατη Εκπρόσωπο, η οποία έχει διπλή ιδιότητα. Εκείνο που έχουμε παρατηρήσει στο παρελθόν ως προς τον συντονισμό δεν είναι ότι απουσιάζει στους κόλπους της Επιτροπής, λόγω χάρις – και θα επανέλθω στο θέμα αυτό εντός ολίγου· τα προβλήματα δημιουργούνται συνήθως μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών καθώς και μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου. Η γενική αντίληψη στην οποία στηρίχθηκε αυτή η διπλή ιδιότητα ήταν ακριβώς η προσδοκία ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα μπορούσαν να συνεργαστούν καλύτερα μεταξύ τους, και εκτιμώ ότι σε αυτήν την κρίση αποδείχθηκε ότι η συγκεκριμένη επιλογή αποτέλεσε πραγματικά βήμα προόδου.

Τέλος, θέλω να δηλώσω ότι με λυπούν κάπως τα σχόλια ορισμένων ομιλητών. Φυσικά, ως Επίτροπος, δεν μπορώ να εκφράζω λύπη, οφείλω απλώς να την λαμβάνω υπόψη, όμως ορισμένα σχόλια δεν τιμούν όσο θα έπρεπε όλους τους ανθρώπους μας που εργάζονται στην Αϊτή και στις Βρυξέλλες, από την πρώτη κιόλας στιγμή, ημέρα και νύχτα, καθώς και τα Σαββατοκύριακα, χωρίς διαμαρτυρία, και χωρίς να ζητούν καμία ανταμοιβή. Εργάστηκαν πολύ σκληρά και εντός ωρών ξεκίνησαν τη δραστηριοποίησή τους στην περιοχή, παρότι οι εγκαταστάσεις τους είχαν πληγεί επίσης σοβαρά.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να λάβετε υπόψη ότι αυτού του είδους οι τεράστιες καταστροφές είναι απρόβλεπτες, ότι μπορεί κανείς να αντιδράσει μόνον όταν εκδηλωθούν, και ότι πρέπει να αποδείξει ότι μπορεί να οργανώσει την κατάλληλη αντίδραση σε πολύ σύντομα χρονικά περιθώρια. Εκτιμώ ότι η Επιτροπή έχει αποδείξει αυτήν την ικανότητα. Εκτιμώ ότι τα κράτη μέλη στήριξαν αμέσως και σε τεράστια κλίμακα τις ενέργειές μας, και φρονώ ότι πρέπει να είμαστε επίσης ελαφρώς λιγότερο επικριτικοί έναντι αυτών των υπηρεσιών.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την περίοδο της συνόδου του Φεβρουαρίου Ι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Εκφράζω την αλληλεγγύη μου προς τον λαό της Αϊτής που επλήγη από τον σεισμό της 12ης Ιανουαρίου, και χαιρετίζω τις δεσμεύσεις της ΕΕ για την παροχή βοήθειας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας παγκοσμίως. Λίγες ώρες μετά την καταστροφή, η ΕΕ προσέφερε βοήθεια ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ για τις πρώτες επιχειρήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας. Για τις αρχικές προσπάθειες αποκατάστασης και ανοικοδόμησης διατέθηκε ποσό 134 εκατομμυρίων ευρώ. Δεσμεύτηκε επίσης ποσό 200 εκατομμυρίων ευρώ για πιο μακροπρόθεσμες εργασίες αποκατάστασης, επιπλέον των 92 εκατομμυρίων ευρώ που έχουν διαθέσει διάφορες χώρες της ΕΕ. Τα ποσά αυτά, που ανέρχονται συνολικά σε 429 εκατομμύρια ευρώ, ενδέχεται να αυξηθούν περαιτέρω, αναλόγως των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των αναγκών. Συγχαίρω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τον συντονισμό της βοήθειας, αισθάνομαι όμως απογοήτευση για το γεγονός ότι η παρουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή δεν υπήρξε πιο ορατή. Αυτό βλέπτε την εικόνα που διαμορφώνει η διεθνής κοινή γνώμη για την ΕΕ, και έρχεται σε αντίθεση με την εικόνα των ΗΠΑ, οι οποίες συνεισέφεραν 91,6 εκατομμύρια ευρώ. Κατά τη διάρκεια αυτής της κρίσης, κατέστη σαφές ότι

υπήρχαν σοβαρές ανάγκες ιατρικής φροντίδας, γι' αυτό ζητώ να αυξηθεί η συμμετοχή ιατρικού και υγειονομικού προσωπικού, σε συνδυασμό με μεγαλύτερη υλικοτεχνική υποστήριξη.

Gaston Franco (PPE), γραπτώς. – (FR) Με εκπλήσσει η απουσία της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας από τη σκηνή της φυσικής καταστροφής στην Αϊτή. Παρά το γεγονός ότι έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Ένωση δυσκολεύεται ακόμη να δείξει το πρόσωπό της στο διεθνές προσκήνιο, και αυτό είναι εξαιρετικά λυπηρό. Έχω την αίσθηση ότι το ευρωπαϊκό σύστημα αντιμετώπισης κρίσεων είναι άκρως κατακερματισμένο, υπερβολικά σύνθετο και ανεπαρκώς επιτυχημένο. Ως προς την αποκατάσταση της Αϊτής (για την οποία έχουν δεσμευτεί 100 εκατομμύρια ευρώ) και την ανοικοδόμηση της χώρας (200 εκατομμύρια ευρώ), ποια ακριβώς στοιχεία θα χρηματοδοτήσουν το ETA και το μέσο σταθερότητας; Επιπλέον, προκειμένου να ανταποκριθεί στο αίτημα του ΟΗΕ για παροχή υλικοτεχνικής στήριξης και συνδρομής στον τομέα της ασφάλειας, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει, κατά τη γνώμη μου, να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που της παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας, περιλαμβανομένων των στρατιωτικών μέσων. Ζητώ την ταχεία ανάπτυξη ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας όπως είχε προβλέψει ο κ. Barnier το 2006, έτσι ώστε η ευρωπαϊκή αντίδραση να είναι καλά σχεδιασμένη, πραγματικά συντονισμένη και αποτελεσματική. Οι πρόσφατες δηλώσεις του κ. Van Rompuy κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Τάσσεται υπέρ της δημιουργίας μιας ανθρωπιστικής δύναμης ταχείας αντίδρασης. Ποιος θα είναι ο ακριβής χαρακτήρας αυτού του εγχειρήματος και πότε θα γίνει πράξη;

Filip Kaczmarek (PPE), γραπτώς. – (PL) Κυρίες και κύριοι, οι ειδήσεις που λαμβάνουμε από την Αϊτή είναι συγκλονιστικές. Πρόκειται για μια από τις τρομακτικότερες καταστροφές που έχουμε γνωρίσει. Ωστόσο, μπορούμε ήδη να αντλήσουμε ορισμένα συμπεράσματα τα οποία ενδέχεται να αποδειχθούν χρήσιμα στο μέλλον. Διαπιστώνεται ξεκάθαρα ότι οι μηχανισμοί συντονισμού της ανθρωπιστικής βοήθειας δεν είναι οι καλύτεροι. Η παροχή βοήθειας στους Αϊτινούς θα ήταν ίσως πολύ αποτελεσματικότερη αν οι χορηγοί ανθρωπιστικής βοήθειας είχαν στη διάθεσή τους καλύτερα μέσα συντονισμού του έργου τους. Η βελτίωση της συνεργασίας δεν είναι υπόθεση μόνον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η πρόοδος σε αυτό το πεδίο προϋποθέτει εποικοδομητική ανάλυση και δράση από μέρους όλων των σημαντικών δωρητών. Σε καταστάσεις όπως αυτή που βιώνει σήμερα η Αϊτή, σημασία έχει η ταχύτητα, η επάρκεια και η ευελιξία. Τώρα δεν είναι η κατάλληλη στιγμή για να συζητούμε, λόγου χάρι, το ποιος πρέπει να ελέγχει το αεροδρόμιο στην πρωτεύουσα της Αϊτής. Το θέμα είναι βεβαίως σημαντικό, όμως οι αποφάσεις για την προσφυγή σε συγκεκριμένες λύσεις πρέπει να ληφθούν άλλη στιγμή. Τώρα πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να επικεντρωθούμε στον σημαντικότερο στόχο – τη σωτηρία ανθρώπων ζωών.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Ο πρόσφατος σεισμός στην Αϊτή καταδεικνύει σε όλους μας πόσο εύθραυστη μπορεί να είναι η ζωή μας σε αυτόν τον πλανήτη. Μας άγγιξαν όλους οι εικόνες και τα περιστατικά που μας μετέφεραν τις τελευταίες ημέρες τα μέσα ενημέρωσης. Η ανταπόκριση της παγκόσμιας κοινότητας σε αυτήν την φυσική καταστροφή υπήρξε καταπληκτική, συγχάριω δε όσες και όσους συμβάλλουν στην ανθρωπιστική προσπάθεια ή την χρηματοδοτούν από τη χώρα τους. Θα χρειαστεί να περάσουν γενιές προτού ανακάμψει πλήρως ο λαός της Αϊτής από ένα γεγονός που ευελπιστούμε ότι θα είναι από εκείνα που συμβαίνουν μόνον μία φορά στη ζωή του ανθρώπου. Είναι σημαντικό το Σώμα να επιδείξει αλληλεγγύη σε αυτούς τους ανθρώπους. Εύχομαι η Ευρωπαϊκή Ένωση να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην προσπάθεια να δοθεί στους ανθρώπους αυτούς ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Η έκτακτη βοήθεια σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα πρέπει να υποστηρίζεται μέσω πιο μακροπρόθεσμης βοήθειας για να βοηθηθούν οι μελλοντικές γενιές να ανακάμψουν από αυτήν την τρομερή δοκιμασία. Ο τρόπος με τον οποίο έχουν ανταράξει μέχρι στιγμής οι βουλευτές του ΕΚ, από όλες τις πολιτικές ομάδες, είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικός. Προσβλέπω στη συνεργασία με τους συναδέλφους μου ώστε να κάνω και εγώ ό,τι μπορώ για τον λαό της Αϊτής. Η ΕΕ πρέπει να επιδώκει να λειτουργεί ως υπόδειγμα του πώς οι πιο ευκατάστατοι πρέπει να προσφέρουμε χείρα βοήθειας στους λιγότερο ευνοημένους από εμάς.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, καθημερινά λαμβάνουμε τραγικές πληροφορίες σχετικά με τον καταστροφικό σεισμό στην Αϊτή. Από τις ειδήσεις αυτές, καθίσταται απολύτως σαφές ότι η Αϊτή, η οποία βυθίστηκε στο απόλυτο χάος και έμεινε χωρίς καμία βοήθεια, δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις συνέπειες αυτής της φοβερής τραγωδίας. Ολόκληρη η διεθνής κοινότητα, περιλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι υποχρεωμένη να προσφέρει ανθρωπιστική βοήθεια στα θύματα αυτής της καταστροφής, τα οποία στερούνται ακόμη και τα στοιχειωδέστερα αγαθά. Επομένως, θέλω να απευθύνω θερμή έκκληση στους αρμόδιους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναλάβουν άμεση και αποτελεσματική δράση ώστε να αποσταλεί, το ταχύτερο δυνατόν, βασική βοήθεια και ενίσχυση για την αντιμετώπιση των συνεπειών του σεισμού στην Αϊτή.

5. Η κατάσταση στο Ιράν (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η Δήλωση της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για τις Εξωτερικές Υποθέσεις και την Πολιτική Ασφάλειας και Αντιπροέδρου της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στο Ιράν.

Catherine Ashton, *Υπάτη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής*. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η τρέχουσα συγκυρία μας προσφέρει μια σημαντική ευκαιρία για να θίξουμε το ζήτημα της κατάστασης που επικρατεί στο Ιράν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί ομαλές σχέσεις με το Ιράν, και οι προσπάθειές μας στο θέμα των πυρηνικών εντάσσονται σε αυτό το πλαίσιο. Ως εκ τούτου, θα συνεχίσω, από το αξίωμα της Υπάτης Εκπροσώπου, τον ρόλο του προκατόχου μου, κ. Javier Solana, στις διεθνείς συνομιλίες με το Ιράν.

Το Ιράν είναι μια σημαντική χώρα με μεγάλη ιστορία και πλούσιο πολιτισμό, καθώς και έναν εξαιρετικά ταλαντούχο πληθυσμό. Οι κινηματογραφικές ταινίες και τα βιβλία που δημιουργούνται στο Ιράν είναι εντυπωσιακά, το επίπεδο εκπαίδευσης των γυναικών είναι υψηλό, υπάρχει δυνατότητα δημοσίου διαλόγου, και ο νεανικός πληθυσμός είναι δυναμικός και δραστήριος. Από πολλές απόψεις, η ιρανική κοινωνία έχει τα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες μιας ελεύθερης κοινωνίας. Την απειλή για την κοινωνία αυτή αντικατοπτρίζουν οι ταραχές που ακολούθησαν την περυσινή εκλογική διαδικασία, την οποία πολλοί στο Ιράν θεώρησαν νόθα. Αυτό, βεβαίως, είναι υπόθεση των Ιρανών. Το μέλημά μας είναι να γίνονται σεβαστοί οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα ως προς τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα.

Στο πλαίσιο αυτό, με ανησυχούν βαθύτατα οι αναφορές για βίαιη καταστολή διαδηλώσεων και αυθαίρετες κρατήσεις στην Τεχεράνη και άλλες ιρανικές πόλεις κατά τη διάρκεια της πρόσφατης εορτής Ασούρα στα τέλη του Δεκεμβρίου. Η χρήση βίας κατά διαδηλωτών που επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ελεύθερη έκφραση και το δικαίωμα του συνέρχεσθαι είναι απαράδεκτη. Αυτά είναι οικουμενικά ανθρώπινα δικαιώματα τα οποία πρέπει να γίνονται σεβαστά, τα δε άτομα που συνελήφθησαν επειδή ασκούσαν ειρηνικά τα εν λόγω δικαιώματα πρέπει να απελευθερωθούν.

Σημειώνω επίσης με βαθιά ανησυχία ότι πολλές συλλήψεις φαίνεται να εστιάζονται σε υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοσιογράφους, ενώ σε πολλούς συλληφθέντες απαγορεύεται η πρόσβαση σε συνήγορο και η επικοινωνία με τις οικογένειές τους. Το Ιράν οφείλει να ανταποκριθεί στις διεθνείς του υποχρεώσεις και να μεταχειριστεί τους συλληφθέντες σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ένα άλλο πρόσφατο ζήτημα είναι η κράτηση επιπλέον 12 μελών της θρησκευτικής κοινότητας των Μπαχάι. Στα άτομα αυτά πρέπει να προσφερθεί αμερόληπτη, ανοικτή και δίκαιη δίκη σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα.

Η ΕΕ ζητεί από την ιρανική κυβέρνηση, σε κάθε ευκαιρία που της παρέχουν οι μεταξύ μας επαφές, να σεβαστεί αυτές τις διεθνείς υποχρεώσεις τις οποίες έχει ελεύθερα και οικειοθελώς προσυπογράψει. Εκδίδουμε δημόσιες δηλώσεις και χρησιμοποιούμε ποικίλα διπλωματικά μέσα. Κινούμαστε μέσω των μηχανισμών των Ηνωμένων Εθνών: η Γενική Συνέλευση ενέκρινε μόλις τον περασμένο μήνα ψήφισμα με το οποίο καταδικάζεται η κατάσταση αυτή. Θα αξιοποιήσουμε πλήρως την επικείμενη επισκόπηση της κατάστασης στο Ιράν που θα διεξαχθεί στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ στη Γενεύη στις αρχές Φεβρουαρίου.

Ως προς το θέμα των πυρηνικών, εκφράζουμε τη λύπη μας διότι η Τεχεράνη δεν έδωσε συνέχεια στην τελευταία συνάντηση μεταξύ του κ. Javier Solana και του επικεφαλής διαπραγματευτή κ. Jalili την 1η Οκτωβρίου στη Γενεύη. Είχαμε όλοι εκτιμήσει ότι η συνάντηση ήταν θετική. Εντούτοις, το Ιράν έχει πλέον απορρίψει το σχέδιο συμφωνίας που είχε προτείνει ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ) και αρνείται να συνεχίσει τις συνομιλίες για το θέμα των πυρηνικών.

Η ΕΕ και οι εταίροι της στη διαπραγμάτευση επιδιώκουν απαρέγκλιτα την εξεύρεση διπλωματικής λύσης στο ιρανικό πυρηνικό ζήτημα, και προς τον σκοπό αυτόν πρέπει να συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε τη διττή προσέγγιση. Απαιτείται σοβαρή συμμετοχή της πλευράς της Τεχεράνης σε ουσιαστικές συνομιλίες.

Επιδίωξή μας παραμένει η οικοδόμηση εμπιστοσύνης ως προς το ότι το πυρηνικό πρόγραμμα πρέπει να αφορά αποκλειστικά ειρηνικούς σκοπούς. Το έλλειμμα εμπιστοσύνης αυξήθηκε περαιτέρω μετά την αποκάλυψη ότι το Ιράν κατασκευάζει και δεύτερη εγκατάσταση εμπλουτισμού χωρίς να έχει ενημερώσει εγκαίρως τον ΔΟΑΕ. Επιπλέον, το Ιράν συνεχίζει να μην συνεργάζεται πλήρως με τον ΔΟΑΕ και να μην σέβεται τις διεθνείς υποχρεώσεις του.

Έχει ζωτική σημασία η ΕΕ και η διεθνής κοινότητα να στηρίξουν από κοινού τη διαπραγματευτική προσπάθεια, ενισχύοντάς την μεταξύ άλλων και με τη λήψη κατάλληλων μέτρων. Η ευρύτερη δυνατή ενότητα είναι κρίσιμη για την επίτευξη του στόχου μας.

Αν το Ιράν ακολουθήσει πιο εποικοδομητική πορεία στο πυρηνικό ζήτημα καθώς και ως προς την περιφερειακή σταθερότητα εν γένει, θα μπορέσει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και του Περσικού Κόλπου, ο οποίος θα αντιστοιχούσε στη θέση που δικαιωματικά του ανήκει και στην υπερήφανη ιστορία του.

Εν κατακλείδι, οι προκλήσεις σε σχέση με το Ιράν έχουν βαρύνουσα θέση μεταξύ των καθηκόντων μου. Πρόκειται για μια χώρα με τεράστιες δυνατότητες – και η προθυμία μας να συνεργαστούμε εποικοδομητικά με το Ιράν έχει εκφραστεί επανειλημμένως. Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε αυτήν την θέση. Εύχομαι ειλικρινά ότι, κατά τη διάρκεια της θητείας μου, θα μπορέσω να επιστρέψω στο Σώμα για να σας παρουσιάσω μια πιο θετική εικόνα των σχέσεων με το Ιράν.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ES) Βαρόνη Ashton, πολύ σωστά ανησυχείτε, διότι η κατάσταση στο Αφγανιστάν είναι εξαιρετικά σοβαρή, ιδίως στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αναφέρομαι ειδικότερα στα ατομικά δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες, πεδία στα οποία παρατηρείται απίστευτη κατάρρευση: άσκηση αυθαίρετης βίας, μαζικές φυλακίσεις μελών της αντιπολίτευσης, δολοφονίες, εκτελέσεις, παρεμπόδιση του έργου μη κυβερνητικών οργανώσεων, και αδυναμία άσκησης του δικαιώματος στην ελευθεροτυπία. Απαγορεύτηκε ακόμη και η είσοδος στη χώρα αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, ενόψει των τρεχουσών συνθηκών, αναρωτιέμαι αν αξίζει τον κόπο μια επίσκεψη στη χώρα αυτήν την περίοδο.

Τα σχόλιά σας σχετικά με το πυρηνικό ζήτημα, βαρόνη Ashton, ήταν πολύ σαφή αλλά και πολύ ειλικρινή: το Ιράν συνεχίζει να παράγει εμπλουτισμένο ουράνιο παρά τις προειδοποιήσεις της διεθνούς κοινότητας. Απέρριψε την πρόταση συνεργασίας του Προέδρου Obama καθώς και το τελευταίο σχέδιο που του πρότειναν οι Έξι, στους οποίους μετέχουν μεταξύ άλλων η Ρωσία και η Γαλλία.

Το ερώτημά μου, βαρόνη Ashton, είναι πολύ απλό: Πιστεύετε ότι έχουμε εξαντλήσει πλέον την υπομονή μας απέναντι σε αυτήν την χώρα; Πιστεύετε ότι πρέπει τώρα να προσανατολιστούμε σε πιο σκληρά μέτρα ή μήπως θεωρείτε, αντιθέτως, ότι μια ήπια και χαλαρή προσέγγιση είναι ο καλύτερος τρόπος διαπραγμάτευσης με το ιρανικό καθεστώς;

Οφείλω να σας πω ότι χαιρετίζω ειλικρινώς τη δήλωσή σας υπέρ της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα αυτή. Οι παραβιάσεις είναι εξαιρετικά σοβαρές και εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε, ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να καταδικάσει την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χωρίς κανέναν δισταγμό. Ευελπιστώ ότι θα μπορέσει να το πράξει μέσω της έγκρισης του ψηφίσματος για το συγκεκριμένο θέμα. Πρέπει να συνεχίσει να τηρεί αυστηρή, πολύ αυστηρή, στάση στην άσκηση προσπάθειά του για την προάσπιση της ελευθερίας.

Roberto Gualtieri, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ενόψει των εξελίξεων ως προς την κατάσταση στο Ιράν, δεν μπορεί κανείς παρά να εκφράσει βαθιά ανησυχία. Οι ανησυχίες αυτές σχετίζονται με τις εντεινόμενες παραβιάσεις των πολιτικών και ατομικών δικαιωμάτων, τις οποίες καταδικάζουμε έντονα, και τον προβληματισμό που προκαλεί η άρνηση του Ιράν να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη συμμετοχή στη συμφωνία για τη μη διάδοση των πυρηνικών, την οποία ακόμη και η ίδια η χώρα δεν επιθυμεί να θέσει υπό αμφισβήτηση.

Δεν αμφισβητούμε το δικαίωμα του Ιράν στην ανάπτυξη πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς, ούτε επιθυμούμε να υποβαθμίσουμε τον σημαντικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει σε περιφερειακό επίπεδο, τις εύλογες ανάγκες του στον τομέα της ασφάλειας, ή την ανάγκη δημιουργίας ενός αξιόπιστου συστήματος περιφερειακής ασφάλειας στο οποίο θα μετέχουν όλες οι πυρηνικές δυνάμεις της περιοχής. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους, ωστόσο, δεν κατανοούμε γιατί το Ιράν αρνείται να συμμορφωθεί με το αίτημα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας να εμπλουτίζεται στο εξωτερικό το ουράνιο που θα χρησιμοποιεί η χώρα, και η απόφαση αυτή μας λυπεί.

Ενόψει αυτής της κατάστασης, εναπόκειται πλέον στο Συμβούλιο Ασφαλείας να καθορίσει την αντίδραση της διεθνούς κοινότητας και το ενδεχόμενο επιβολής νέων κυρώσεων, οι οποίες πρέπει να εστιάζονται στη μη διάδοση και να σχεδιαστούν κατά τρόπον ώστε να διευκολύνουν την επιλογή της δύσκολης αλλά αναπόφευκτης οδού του διαλόγου, παρά να αποτελούν ευθεία επίθεση κατά του καθεστώτος.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη επιλογή, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαδραματίσει τον ρόλο που της αναλογεί εξετάζοντας, την κατάλληλη στιγμή και με τον ενδεδειγμένο τρόπο, ενδεχόμενα τεχνικά μέτρα που θα συμπληρώνουν τις κυρώσεις του ΟΗΕ, επιβεβαιώνοντας συγχρόνως την προθυμία της να συζητήσει και να διαπραγματευθεί, κάτι που δεν πρέπει ποτέ να αποκλείεται, ακόμη και στις δυσκολότερες συγκυρίες.

Θα στηρίξουμε ολόψυχα τις ενέργειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ύπατης Εκπροσώπου σύμφωνα με την προσέγγιση που περιέγραψε με σαφήνεια στην ομιλία της η Ύπατη Εκπρόσωπος.

Marietje Schaake, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το περασμένο καλοκαίρι εξέλεγην μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ασκώντας κριτική στην κυβέρνηση της χώρας μου. Μια νεαρή γυναίκα στο Ιράν που θα έπραττε το ίδιο κατά πάσα πιθανότητα θα είχε ήδη φονευτεί, φυλακιστεί, βασανιστεί και βιαστεί.

Χάρη στα νέα τεχνολογικά μέσα, παρακολουθήσαμε όλοι τα αποσπάσματα που δείχνουν τον βάνουσο τρόπο με τον οποίο το ιρανικό καθεστώς καταστέλλει ειρηνικές εκδηλώσεις πολιτών υπέρ της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Οι πρόσφατες συλλήψεις ανταποκριτών για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την υπηρεσία πληροφοριών της Επαναστατικής Φρουράς καταδεικνύουν ότι το ιρανικό καθεστώς ενδιαφέρεται όλο και περισσότερο να αποκλείσει τη χώρα από τον υπόλοιπο κόσμο. Οι δημοσιογράφοι σε διεθνές επίπεδο στηρίζονταν σε πολύ μεγάλο βαθμό στις ανταποκρίσεις αυτών των ανθρώπων.

Εχθές ήταν η ημέρα μνήμης για τον Martin Luther King. Την ημέρα αυτή τιμούμε έναν άνθρωπο ο οποίος βάδισε επίσης ειρηνικά στους δρόμους λέγοντας: «έρχεται κάποια στιγμή που η σιωπή είναι προδοσία». Ύπατη Εκπρόσωπε, η στιγμή αυτή έχει έρθει προ πολλού.

Ο Πρόεδρος Barack Obama διέκοψε τις χριστουγεννιάτικες διακοπές του για να καταγγείλει τις νέες βάνουσες επιθέσεις κατά πολιτών μετά την εορτή Ασούρα. Στο πλαίσιο της προτεινόμενης διττής προσέγγισης έναντι του Ιράν, εξισορροπώντας το πυρηνικό ζήτημα με τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι Ηνωμένες Πολιτείες δίνουν ολοένα και μεγαλύτερη έμφαση στα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ευρώπη πρέπει να τηρήσει πολύ αυστηρότερη στάση στο θέμα αυτό, λειτουργώντας ως πρότυπο, και όχι μόνον όταν αυτό είναι ασφαλές από πολιτική άποψη.

Η καταστροφή στην Αϊτή αποτελεί φοβερή τραγωδία, και χαίρομαι που αναλαμβάνετε δράση. Ωστόσο, η ανθρωπογενής καταστροφή που βρίσκεται σε εξέλιξη στο Ιράν δεν έχει μέχρι στιγμής αντιμετωπιστεί με ανάλογη αποφασιστικότητα και συντονισμό από την ευρωπαϊκή πλευρά. Τον περασμένο μήνα, μια αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επρόκειτο να επισκεφθεί το Ιράν, όμως το καθεστώς δεν ήθελε να δούμε με τα ίδια μας τα μάτια την αδυναμία και τον εσωτερικό διχασμό του. Είναι καιρός η Ευρώπη να υιοθετήσει ενιαία στάση απέναντι στο Ιράν, αυτό προσδοκά άλλωστε ο κόσμος.

Αποτελεί αξιόπιστο διαπραγματευτικό παράγοντα το σημερινό καθεστώς του Ιράν, το οποίο έχει χάσει τη νομιμοποίησή του και είναι διαιρεμένο εσωτερικά; Ποια μέτρα προτείνετε ως προς το πυρηνικό ζήτημα τα οποία να εστιάζονται στην κυβέρνηση χωρίς να ζημιώνουν τον πληθυσμό; Είστε διατεθειμένη να ζητήσετε επείγοντως διάλογο στην Ευρώπη σχετικά με το Ιράν;

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα θα συνεχίσουν να αποτελούν προτεραιότητα της Ευρώπης, πώς σκοπεύετε να αξιοποιήσετε το μέσο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα; Εκτιμώ ότι πρέπει να στηρίζουμε τους πολίτες, την κοινωνία των πολιτών και τους δημοσιογράφους. Το πρόγραμμα «Shelter City», το οποίο πρότεινε η τσεχική Προεδρία, θα μπορούσε να αποτελέσει χρήσιμο μέσο για τη στήριξη απειλούμενων Ιρανών στην Ευρώπη.

Στις ακροάσεις με την Επίτροπο Kroes, την ρώτησα αν είναι πρόθυμη να συνεργαστεί μαζί σας με σκοπό η ελεύθερη έκφραση στο Διαδίκτυο να καταστεί αναπόσπαστο τμήμα της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής. Σας απευθύνω το ίδιο ερώτημα.

Barbara Lochbihler, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρακολουθεί με μεγάλη προσοχή τις εξελίξεις στο Ιράν όσον αφορά τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική του πολιτική. Η αντιπροσωπεία για τις σχέσεις με το Ιράν διεξάγει διάλογο με εκπροσώπους της κυβέρνησης και της κοινωνίας των πολιτών και είχε προετοιμάσει μια επίσκεψη στο Ιράν στις αρχές του μήνα, η οποία, δυστυχώς, ακυρώθηκε λίγο πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία.

Η ίδια η δυσaréσκεια για τις νόδες εκλογές και η διαρκής όξυνση της κρατικής καταστολής και βίας είχε ωθήσει τους εκπροσώπους της ιρανικής κοινωνίας των πολιτών να στραφούν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Με αυτή τους τη θαρραλέα κίνηση, ζητούν τη στήριξή μας για την προστασία των δημοκρατικών ελευθεριών και μας καλούν να πάρουμε στα σοβαρά τις θεμελιώδεις αξίες μας. Οι διαμαρτυρίες είναι πολλές και δεν έχουν σταματήσει. Η ιρανική κυβέρνηση καλείται να δώσει πολιτικές λύσεις σε αυτά τα εκκρεμή ζητήματα, αντ' αυτού όμως παρατηρούμε ότι οξύνονται οι χειρότερες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως τα βασανιστήρια και η κακοποίηση κρατουμένων, πληροφορούμαστε για θανάτους διαδηλωτών, ενώ παράλληλα διεξάγονται άδικες δίκες.

Πολλοί Ιρανοί αναμένουν από εμάς να μην μεριμνούμε μόνον για τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και το πυρηνικό πρόγραμμα, αλλά να ενδιαφερόμαστε επίσης και να αναλάβουμε δράση σε σχέση με την πολιτική κατάσταση στο εσωτερικό του Ιράν. Πρέπει να χαιρετιστεί το γεγονός ότι χώρες όπως η Ισπανία και η Ιρλανδία είναι πρόθυμες να εκδώσουν θεωρήσεις χωρίς γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις σε διωκόμενους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βοηθώντας τους έτσι να διαφύγουν τον άμεσο κίνδυνο. Άλλα κράτη μέλη πρέπει να μιμηθούν το

παράδειγμά τους, καλούμε δε την Επιτροπή να προσφέρει ταχεία συνδρομή στους διωκόμενους για πολιτικούς λόγους.

Από το εξωτερικό, τα περιθώρια παρέμβασής μας είναι περιορισμένα. Οι κρίσιμες αλλαγές πρέπει να προέλθουν από το εσωτερικό της ίδιας της χώρας. Πρέπει, ωστόσο, να διατηρούμε ανοικτούς τους διαύλους επικοινωνίας με τον έξω κόσμο. Ως εκ τούτου, οφείλουμε να ασκήσουμε έντονη κριτική σε εταιρείες όπως οι Siemens και Nokia, η τεχνολογία των οποίων καθιστά δυνατή τη λογοκρισία, κάνοντάς την μάλιστα ακόμη και αποτελεσματικότερη.

Καθώς δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία στις διαπραγματεύσεις για το πυρηνικό ζήτημα, γίνεται όλο και συχνότερα λόγος για επιβολή κυρώσεων. Δεν είναι ξεκάθαρο, ωστόσο, ποιο είδος κυρώσεων θα μπορούσε να έχει τον επιθυμητό αντίκτυπο στην πολιτική ηγεσία. Αν οι κυρώσεις προκαλέσουν επιδείνωση του επιπέδου διαβίωσης για μεγάλο αριθμό ανθρώπων, κάτι που θα συνέβαινε λόγω χάρη με την επιβολή κυρώσεων στο πετρέλαιο, δεν θα επιτύχουν τον στόχο τους και θα προσφέρουν στο καθεστώς τη δυνατότητα να αποδώσει στην εχθρότητα των ξένων χωρών την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης.

Συνεπώς, είναι πολύ σημαντικό να σχεδιαστούν εστιασμένες και ευφυείς κυρώσεις, που να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κυρώσεις κατά ατόμων. Έτσι, για παράδειγμα, το Συμβούλιο μπορεί να εγγράψει σε μαύρη λίστα άτομα τα οποία ευθύνονται για τα κατασταλτικά μέτρα των τελευταίων μηνών. Στο πλαίσιο της πολιτικής της ΕΕ έναντι του Ιράν, είναι κρίσιμο να δημιουργήσουμε, και να εφαρμόσουμε, με συνέπεια, μια διττή πολιτική. Παρά τις αποκρούσεις των διαβημάτων μας, πρέπει να επιδιώξουμε τον πολιτικό διάλογο. Η απομόνωση του Ιράν δεν θα βοηθούσε ούτε τον λαό του ούτε τους γείτονές του στην περιοχή.

Charles Tannock, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η αδιάτακτη φιλοδοξία του Προέδρου Αχμαντινετζάντ να αναπτύξει πυρηνικά όπλα αντιπροσωπεύει, κατά την γνώμη μου, τη σοβαρότερη σύγχρονη απειλή για την παγκόσμια ειρήνη.

Μόνον μέσω μιας ενιαίας και συντονισμένης προσέγγισης θα επιτύχει εν τέλει τους στόχους της η διπλωματία της ΕΕ. Οι νέες κυρώσεις πρέπει να είναι εστιασμένες και να βλάπτουν πολύ σοβαρά το καθεστώς της Τεχεράνης. Συγχρόνως, όμως, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο ιρανικός λαός και το ιρανικό καθεστώς δεν ταυτίζονται.

Αφότου ο Αχμαντινετζάντ υπέκλειψε πέρυσι τις προεδρικές εκλογές, είδαμε πολλούς αντιφρονούντες και θαρραλέους νέους διαδηλωτές να κατεβαίνουν στους δρόμους. Οι άνθρωποι αυτοί χρειάζονται τη στήριξή μας, καθώς ταυτίζονται με τις αξίες μας όσον αφορά την ελευθερία, τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου. Μάλιστα, είναι τόσο απελπιστική η κατάσταση στο Ιράν ώστε ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Mir Hossain Musavi, ο οποίος στο παρελθόν ήταν κάθε άλλο παρά γνωστός για τα δημοκρατικά του φρονήματα, δήλωσε ότι είναι διατεθειμένος να θυσιάσει και τη ζωή του ακόμα για τη μελλοντική ευημερία της χώρας του. Εν τω μεταξύ, συνεχίζονται χωρίς διακοπή κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς ανήλικοι και ομοφυλόφιλοι εκτελούνται συστηματικά.

Εμείς οι βουλευτές του ΕΚ επιθυμούμε να δούμε ένα δημοκρατικό και ελεύθερο Ιράν, το οποίο δεν θα εξάγει πλέον τρομοκρατία μέσω της Χαμάς και της Χεζμπολλάχ, αλλά θα κατακτήσει τη θέση που δικαιωματικά του ανήκει στη διεθνή κοινότητα. Η ΕΕ πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της για την επιτάχυνση αυτής της διαδικασίας με κάθε δυνατό μέσο.

Bastiaan Belder, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, τα μέσα ενημέρωσης μου παρουσίασαν μια παράδοση πρόταση την περασμένη εβδομάδα: Το Ισραήλ, λένε, θα επιτεθεί αργά ή γρήγορα στον μεγαλύτερο εχθρό του, το Ιράν. Ενώ αυτή η συζήτηση διεξαγόταν στην Ευρώπη, τα μέσα ενημέρωσης στο Ιράν συζητούσαν επίσης πολύ ζωηρά τη στρατιωτική επιλογή κατά του επίμαχου πυρηνικού προγράμματος της Τεχεράνης. Όλα αυτά είναι σιωνιστικά ψεύδη και υπερβολές, ήταν η ετυμηγορία της συντηρητικής εφημερίδας Kayhan ως προς την υποτιθέμενη πυρηνική απειλή. Εν τω μεταξύ, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πυρηνικό πρόβλημα της Ισλαμικής Δημοκρατίας αντιπροσωπεύει μια σοβαρή απειλή για την ασφάλεια – πρωτίστως του Ισραήλ, αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Εξακολουθώ, εντούτοις, να ελπίζω ότι η διεθνής κοινότητα θα σταματήσει να αναγνωρίζει απλώς το γεγονός, αλλά θα λάβει πρακτικά μέτρα. Κατά την γνώμη μου, όλες οι επιλογές πρέπει να παραμείνουν ανοικτές σε αυτό το θέμα. Ένα αποτελεσματικό καθεστώς κυρώσεων, όπως ζητούσε έως εχθές η γερμανίδα Καγκελάριας κ. Merkel, θα έχει, σε κάθε περίπτωση, ως αποτέλεσμα να μην χρειαστεί το εβραϊκό κράτος να αναλάβει μονομερή δράση.

Έρχομαι έτσι σε ένα κρίσιμο ερώτημα για το Συμβούλιο, για εσάς, Υπάτη Εκπρόσωπε. Υφίσταται πραγματική ευρωπαϊκή βάση για την εφαρμογή πολύ αυστηρότερων κυρώσεων κατά του ιρανικού καθεστώτος; Οι στενοί εμπορικοί δεσμοί μεταξύ μιας σειράς σημαντικών κρατών μελών της ΕΕ –δεν χρειάζεται να τα κατονομάσω, μιας και πρέπει να γνωρίζετε και εσείς η ίδια ποια είναι– και της Ισλαμικής Δημοκρατίας θα μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να ορθώσουν ανυπέρβλητα εμπόδια στη σοβαρή αντιμετώπιση του πυρηνικού ζητήματος. Τις τελευταίες εβδομάδες, στην εφημερίδα *The Wall Street Journal* εμφανίστηκε σειρά καυστικών άρθρων γνώμης για το θέμα αυτό, τα οποία

ισοδυναμούσαν πρακτικά με απαγγελία κατηγοριών κατά της Ευρώπης. Εν συντομία, βαρόνη Ashton, υφίσταται βάση που να επιτρέπει την εφαρμογή αυστηρότερων κυρώσεων κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν; Αναμένω την απάντησή σας.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, τα πρόσφατα γεγονότα, κυρίως, έχουν καταστήσει σαφές ότι υφίστανται ξεκάθαρες αδυναμίες ως προς τον χειρισμό των πολιτικών ελευθεριών στο Ιράν, με βάση τα ευρωπαϊκά κριτήρια. Η επιβολή της θανατικής ποινής στους προσφάτως καταδικασθέντες διαδηλωτές αποτελεί ένδειξη του πόσο διαφορετικά αντιμετωπίζονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και ο σεβασμός τους στη χώρα αυτή. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να υπογραμμιστεί επίσης ότι η εξωτερική πολιτική της ΕΕ δεν πρέπει να είναι μεροληπτική, καθώς πολύ συχνά στρέφουμε ευχαρίστως αλλού το βλέμμα όταν εκδηλώνονται ανάλογα φαινόμενα σε οικονομικά και γεωστρατηγικά σημαντικούς εταίρους –όπως η Κίνα, ή ενδεχομένως η Σαουδική Αραβία– παρά το γεγονός ότι και σε αυτές τις χώρες υφίστανται σοβαρές αποκλίσεις από τα ευρωπαϊκά μας ιδεώδη περί δημοκρατίας και κράτους δικαίου.

Ως μέλος της αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με το Ιράν, ιδιαίτερο μέλημά μου είναι να προγραμματιστεί εκ νέου η αναβληθείσα επίσκεψή μας στο Ιράν, το ταχύτερο δυνατόν, προκειμένου να βελτιώσουμε τη διμερή επικοινωνία με την ΕΕ και, κατά τον τρόπο αυτόν, να συμβάλουμε ίσως ακόμη, μέσω του διαλόγου, στην εκτόνωση της δραματικής κατάστασης στο Ιράν.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, η εσωτερική κατάσταση στο Ιράν επιδεινώνεται διαρκώς με τραγικό τρόπο κάθε ημέρα και εβδομάδα που περνά. Τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται με βίαιον τρόπο μπροστά στα μάτια μας, ενώ παρακολουθούμε μια εκστρατεία τρομοκρατίας που παρόμοια της είχαμε δεκαετίες να αντιμετωπίσουμε. Ένα χωρίς προηγούμενο κύμα κρατικής καταστολής επιχειρεί να σιγήσει τις φωνές όσων αγωνίζονται για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στο Ιράν. Στη μάχη της κατά των πολιτών της, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί επίσης τους ειδικά εκπαιδευμένους, ένοπλους νεαρούς της πολιτοφυλακής Basij.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να καταδικάσει την υπερβολική χρήση βίας από την κυβέρνηση και τις αυξανόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι επίσης απαράδεκτο να χρησιμοποιείται η θανατική ποινή κατά μελών της αντιπολίτευσης, μεταξύ άλλων και με το πρόσχημα ότι διέπραξαν το έγκλημα του «μοχαρεμπέχ», της προσβολής του Θεού. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται μια νέα προσέγγιση της κατάστασης στο Ιράν. Η Υπάτη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Catherine Ashton, πρέπει να απευθύνει ένα ηχηρό και σαφές μήνυμα στους πολίτες του Ιράν, επιβεβαιώνοντας την επιθυμία μας να προασπίσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το ζήτημα της ανάπτυξης πυρηνικού όπλου είναι άκρως σημαντικό. Ωστόσο, δεν πρέπει να σταματήσουμε να προασπίζουμε τις θεμελιώδεις μας αξίες μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουμε τακτικό πλεονέκτημα στις διαπραγματεύσεις. Στις συνομιλίες με το Ιράν, δεν πρέπει να θέσουμε στο περιθώριο το κράτος δικαίου, την ελευθερία του λόγου ή το δικαίωμα στην ενημέρωση. Οι αξίες αυτές δεν πρέπει να αντιμετωπιστούν ως λιγότερο σημαντικές.

Κατάγομαι από την Πολωνία, μια χώρα στην οποία, πριν από πάνω από 20 χρόνια, το 1989, η τυραννία έδωσε τη θέση της στη δημοκρατία. Αυτό έγινε δυνατό χάρη στη μη βίαιη δράση του αντιπολιτευόμενου κινήματος της Αλληλεγγύης και στον ειρηνικό διάλογο μεταξύ κυβέρνησης και λαού. Δεν νομίζω τώρα ότι διαθέτουν κάποια άλλη, καλύτερη επιλογή οι κάτοικοι του Ιράν.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Το ιρανικό ζήτημα είναι ένα από τα σημαντικότερα θέματα της σύγχρονης διεθνούς πολιτικής. Πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να μην επιτραπεί στο ιρανικό καθεστώς, το οποίο έχει διαδραματίσει τόσο επίζημο ρόλο για την ειρήνη και την ασφάλεια στη Μέση Ανατολή, να αποκτήσει πρόσβαση σε πυρηνικά όπλα.

Ωστόσο, ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σχέσεις της με το Ιράν δεν πρέπει να εξαντληθεί στο πυρηνικό ζήτημα. Μετά τις νύχτες εκλογές του Ιουνίου, γίναμε μάρτυρες ενός λαϊκού κινήματος κατά του καταπιεστικού, σκοταδιστικού και αντιδημοκρατικού χαρακτήρα του ιρανικού καθεστώτος.

Η Ευρώπη οφείλει να προάγει με συνέπεια την οικουμενική αξία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τα οποία πολλοί άνθρωποι διακινδυνεύουν τις ζωές τους στους δρόμους της Τεχεράνης. Χωρίς να θέτει υπό αμφισβήτηση το κυρίαρχο δικαίωμα του λαού να αποφασίζει για το πεπρωμένο του, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλεται να λάβει μέτρα για να ενθαρρύνει όσους αγωνίζονται για την ελευθερία και τη δημοκρατία στο Ιράν. Δεν υπάρχει τίποτε πιο αποτελεσματικό από τους ελεύθερους και εναλλακτικούς διαύλους ενημέρωσης για την καταπολέμηση της λογοκρισίας, η οποία είναι χαρακτηριστικό όλων των καταπιεστικών καθεστώτων.

Σε αυτό το πλαίσιο, αναμένουμε ότι ο τηλεοπτικός σταθμός στη γλώσσα φαρσί, τη διαχείριση του οποίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέθεσε στο δίκτυο Euronews, θα τεθεί πολύ γρήγορα σε λειτουργία.

Αναμένουμε επίσης ότι η βαρόνη Ashton, ως η νέα Υπάτη Εκπρόσωπος, θα προωθήσει δημιουργικές πρωτοβουλίες που θα συμβάλλουν στη μεγαλύτερη πολιτική διαφάνεια στο Ιράν, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις όλων όσοι αγωνίζονται για ένα ελεύθερο Ιράν, περιλαμβανομένων και των εξόριστων Ιρανών.

Επιπλέον, αυτή η μέριμνα για το πολιτικό μέλλον του Ιράν πρέπει να αποτελέσει κατευθυντήρια γραμμή για τυχόν νέες κυρώσεις που ενδέχεται να αποφασιστούν στο πλαίσιο του πυρηνικού ζητήματος. Όπως εξήγησε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο ιρανός διανοούμενος Akbar Ganji, επιβάλλεται να αποφύγουμε οικονομικές κυρώσεις οι οποίες θα αποδυναμώνουν τον λαό, και ιδίως την ιρανική μεσαία τάξη, η οποία απαρτίζει τον βασικό κορμό της αντιπολίτευσης.

Τίποτε δεν μπορεί να συμβάλει περισσότερο στην ασφάλεια στη Μέση Ανατολή, την Ευρώπη και τον κόσμο από μια ιρανική δημοκρατία την οποία θα έχουν οικοδομήσει οι ίδιοι οι Ιρανοί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμπεριλάβει αυτήν την προοπτική ως έναν από τους στόχους της.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το Ιράν διέρχεται αναμφίβολα τη σοβαρότερη κρίση της ιστορίας του μετά το 1979 λόγω του σημερινού καθεστώτος, το οποίο αντιστέκεται σε κάθε αλλαγή και το οποίο έχει αυξήσει τον αριθμό των στοχευμένων δολοφονιών αντιπάλων, των διωγμών και των φυλακίσεων ειρηνικών διαδηλωτών, καθώς και δημοσιογράφων, μετά την εκλογική φάρσα της 12ης Ιουνίου 2009.

Στην αρχή της συζήτησης, η κ. Ashton αναφέρθηκε στις εκδόσεις ΜΚΟ, οι οποίες είναι τρομακτικές ως προς τα θέματα αυτά, χωρίς να αναφέρει καν την παρωδία δικαιοσύνης που επεφύλαξαν οι ιρανικές αρχές στη γαλλίδα Clotilde Reiss, καθώς και σε μέλη της μειονότητας Μπαχάι – επτά εκ των οποίων δικάζονται στην Τεχεράνη από την περασμένη Δευτέρα. Κινδυνεύουν να τους επιβληθεί ποινή ισόβιας κάθειρξης –ή και ακόμη χειρότερη ποινή– μόνο και μόνο επειδή η θρησκεία τους είναι διαφορετική από αυτή των κυβερνώντων.

Η έκθεση είναι σκληρή, οι προεδρικές εκλογές δεν έχουν επιφέρει καμία αλλαγή, ή μάλλον έχουν επιφέρει αλλαγή: έχουν ριζοσπαστικοποιήσει ακόμη περισσότερο το ιρανικό καθεστώς, αν ήταν δυνατό κάτι τέτοιο· υπάρχει επίσης ριζοσπαστικοποίηση έναντι του έξω κόσμου, όπως καταδεικνύει η στροφή 180 μοιρών των ιρανικών αρχών σε σχέση με το σχέδιο πυρηνικής συμφωνίας που διαπραγματεύτηκαν τον Οκτώβριο του 2009 στη Βιέννη.

Πότε θα αποφασίσουμε να εξετάσουμε το ενδεχόμενο εφαρμογής –και αναφέρομαι εν προκειμένω σε εξέταση– ευφών και στοχευμένων κυρώσεων, όπως αυτές που περιέγραψε η κ. Lochbihler· κυρώσεων, επομένως, που θα στρέφονται κατά του συγκεκριμένου καθεστώτος, το οποίο είναι ανοικτά αντιδυτικό και αντισημιτικό; Γνωρίζω ότι τα περιθώρια που διαθέτουμε επί του παρόντος είναι στενά, κυρία Ashton, δεν νομίζετε όμως ότι πρέπει να λάβουμε περισσότερα και αποτελεσματικότερα μέτρα σε αυτόν τον τομέα, ότι πρέπει να βοηθήσουμε τη νεολαία του Ιράν, η οποία εκφράζει την οργή της στο Διαδίκτυο, ότι πρέπει να καταγγείλουμε τις επανειλημμένες δηλώσεις υπέρ της καταστροφής του Κράτους του Ισραήλ και, πάνω από όλα, ότι πρέπει να στηρίξουμε την κοινωνία των πολιτών και την αντιπολίτευση, αυτό το δημοκρατικό κίνημα που αψηφά τον σημερινό ψηφοκλέπτη πρόεδρο και τις πολιτοφυλακές του;

Πρέπει να αποφύγουμε την κλιμάκωση, αυτό το αντιλαμβάνομαι, όμως πρέπει να αποφύγουμε επίσης τις υπεκφυγές και να μην επαναλάβουμε το λάθος που διαπράξαμε στο Αφγανιστάν, όπου η Ευρώπη δεν μπόρεσε να προστατεύσει τον Διοικητή Massoud. Είναι καθήκον μας να στηρίξουμε τους ηγέτες της ιρανικής αντιπολίτευσης, ώστε να αποφευχθεί μια παρόμοια κατάληξη.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η κατάσταση στο εσωτερικό του Ιράν συνεχίζει να επιδεινώνεται.

Τουλάχιστον οκτώ άτομα φονεύθηκαν πρόσφατα, το καθεστώς ενέτεινε τις συλλήψεις γυναικών –γυναικών δημοσιογράφων, συνδικαλιστριών και διανοούμενων– 30 μητέρες που απαιτούσαν να ενημερωθούν για τα εξαφανισθέντα παιδιά τους συνελήφθησαν, ενώ ο τάφος της νεαρής μάρτυρος για την ελευθερία, Neda Agha-Soltan, έχει βεβηλωθεί επανειλημμένως από σφαίρες πυροβόλων όπλων. Είναι σαφές ότι το καθεστώς σκοπεύει να εντείνει την καταστολή και να επιβάλει κλίμα τρομοκρατίας.

Εκτός από αυτήν την κατάσταση στο εσωτερικό του, το Ιράν εμφανίζεται απρόθυμο να συνεργαστεί σε επίπεδο διεθνών σχέσεων, αρνούμενο να παράσχει πρόσβαση στον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας σε ιρανικές εγκαταστάσεις εμπλουτισμού ουρανίου. Αυτό καταδεικνύει ξεκάθαρα τις πραγματικές προθέσεις του ιρανικού πυρηνικού προγράμματος· αν ήταν αποκλειστικά ειρηνικό, δεν θα ήταν αναγκαία η απόκρυψη αυτών των εγκαταστάσεων.

Η Ευρώπη πρέπει επομένως να εκφράσει με έντονο τρόπο τις ανησυχίες της καθότι μια στρατιωτική, πυρηνική δύναμη θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια της ηπείρου και θα είχε σοβαρές πολιτικές επιπτώσεις για όλες τις χώρες της περιοχής.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ακόμη και αν η σύγκρουση στο Ιράν μοιάζει συχνά να αποτελεί αντιπαράθεση για τη νομή της εξουσίας μεταξύ ενός παλαιού και ενός νέου κατεστημένου, δεν παύει να είναι σαφές ότι αυτό το πολύ κλειστό κοινωνικό σύστημα εμφανίζει ορατές ρωγμές. Η κατάσταση στο Ιράν αποδεικνύει ασφαλώς τη σπουδαιότητα της δημοκρατίας, με άλλα λόγια της δυνατότητας κάθε πολίτη να εκφράζει την πολιτική βούλησή του.

Οι πολιτικοί ιδύνοντες στο Ιράν αντιδρούν σήμερα σε αυτήν την εύλογη βούληση της κοινωνίας με κρατική καταστολή η οποία φτάνει μέχρι και την επιβολή της ποινής του θανάτου. Αυτές οι επιθέσεις εις βάρος των πολιτών πρέπει να σταματήσουν αμέσως, διότι η κρατική καταστολή είναι βέβαιο ότι δεν θα θέσει τέρμα σε αυτήν την βούληση της κοινωνίας. Αυτό μας το αποδεικνύει η ίδια η μακρά ιστορία του Ιράν.

Ως προς το θέμα της προγραμματισμένης επίσκεψης της αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Τεχεράνη που ακυρώθηκε από την ιρανική κυβέρνηση την τελευταία στιγμή, θέλω απλώς να επισημάνω ότι, στην τρέχουσα συγκυρία, η εν λόγω επίσκεψη ήταν πραγματικά σημαντική προκειμένου, πάνω από όλα, να πραγματοποιηθεί διάλογος με όλες τις πλευρές, μεταξύ άλλων και, κυρίως, με τους ντόπιους πολίτες και την κοινωνία των πολιτών.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, οι Ιρανοί έχουν δηλώσει ότι είναι έτοιμοι για σταδιακή ανταλλαγή ουρανίου χαμηλού εμπλουτισμού με καύσιμα. Αυτό το είδος παραγωγής έχει απορριφθεί από την Ομάδα των Έξι, παρότι στην πράξη δεν ήταν πολύ διαφορετικό από την πρόταση που η ίδια η ομάδα είχε καταρτίσει λίγο νωρίτερα.

Δεν υποτιμώ καθόλου τις διαπραγματευτικές ικανότητες των Ιρανών, ιδίως ως προς τον ορισμό του σταδιακού χαρακτήρα της ανταλλαγής που πρότειναν, δεδομένων όμως των όσων διακυβεύονται, κυρία Ashton, δεν νομίζετε ότι αυτή η άρνηση της Ομάδας των Έξι θα μπορούσε ίσως να αποτελέσει αντικείμενο ειδικής κοινής θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί δεν εκμεταλλευτήκαμε αυτήν την ευκαιρία;

Σας παρακαλώ να μας εκθέσετε τις απόψεις σας για το θέμα αυτό. Ομολογώ πάντως ότι με εκπλήσσει πολύ η διακριτικότητα που επιδεικνύει η Ευρώπη ως προς αυτό το θέμα. Διαθέτουμε νομιμότητα, η Ευρώπη διαθέτει νομιμότητα. Ας την χρησιμοποιήσουμε για να συμβάλουμε στην επίτευξη συμφωνίας.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Η πρώτη μου ομιλία στο Κοινοβούλιο, τον περασμένο Ιούλιο, αφορούσε και πάλι το Ιράν, αμέσως μετά το πιο πρόσφατο κύμα εκτελέσεων. Εκείνη την περίοδο, είχα ζητήσει να αξιοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της με στόχο την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τώρα διαπιστώνουμε ότι η καταπίεση συνεχίζεται εις βάρος της θρησκευτικής μειονότητας των Μπαχάι, εις βάρος των ομοφυλόφιλων –και θέλω με την ευκαιρία αυτή να απευθύνω έκκληση για την απελευθέρωση των φυλακισμένων ομοφυλόφιλων, οι οποίοι σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν καταδικαστεί σε θάνατο– εις βάρος της αντιπολίτευσης –καθώς πάνω από 2 500 μέλη της αντιπολίτευσης βρίσκονται στη φυλακή– εις βάρος της ελευθεροτυπίας –μόνον αυτήν την Δευτέρα παρακολουθήσαμε το κλείσιμο της εφημερίδας *Farhang-e-Ashti* επειδή δημοσίευσε δήλωση του κ. Mousavi, του ηγέτη της αντιπολίτευσης– και εις βάρος της κούρδικης μειονότητας.

Το Ιράν εξακολουθεί να αποτελεί σημαντική πρόκληση στην ευρωπαϊκή ημερήσια διάταξη, και όχι μόνον λόγω της πυρηνικής απειλής: η διεθνής κοινότητα λαμβάνει ήδη μέτρα για το θέμα αυτό. Η κύρια πρόκληση είναι ότι το Ιράν είναι σε θέση να επηρεάζει πρακτικά όλους τους τομείς στους οποίους καταβάλλονται προσπάθειες για την εξεύρεση ειρηνικής και διπλωματικής λύσης στην Εγγύς Ανατολή, και επίσης στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

Με τις κατασταλτικές ενέργειές του, το Ιράν καταστρέφει κάθε ευκαιρία εξομάλυνσης των εξωτερικών του σχέσεων, έτσι ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό στην κοινωνία των εθνών και να διαδραματίσει εποικοδομητικό ρόλο στις διεθνείς σχέσεις.

Αυτή είναι η κατάσταση που επιθυμούμε εμείς οι σοσιαλιστές, μπορεί όμως να επιτευχθεί μόνον εάν το Ιράν τηρήσει τις διεθνείς δεσμεύσεις του, αρχής γενομένης από το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα. Σύμφωνα με τους όρους του εν λόγω συμφώνου, το Ιράν οφείλει να αναγνωρίζει τα πολιτικά κόμματα, τις συνδικαλιστικές ενώσεις, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία έκφρασης κλπ.

Η στήριξη και η αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία ζητώ να επιδείξουμε εξ ονόματος όσων απαιτούν περισσότερα δικαιώματα και όσων καταπιέζονται από το καθεστώς, δεν πρέπει να παρερμηνεύονται ως μορφή παρέμβασης από πλευράς της Δύσης. Αντιθέτως, αποτελούν έκφραση της επιθυμίας να ανταποκριθεί το Ιράν στις ελάχιστες απαιτήσεις που θα του επιτρέψουν να διαπραγματεύεται με τον υπόλοιπο κόσμο.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στις δημοσιεύσεις και στους δικτυακούς τόπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποστηρίζουμε πάντα ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται στο επίκεντρο της διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και αποτελούν το κεντρικό στοιχείο των εξωτερικών της σχέσεων.

Οι χώρες που έχουν συνάψει πολιτικές ή εμπορικές συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούνται να σέβονται αυτά τα δικαιώματα. Βαρόνη Ashton, οφείλουμε να αναρωτηθούμε αν αυτές οι απαιτήσεις συνεχίζουν να υφίστανται στις σχέσεις μας με το Ιράν και κατά πόσον έχει πραγματικά νόημα να αποστέλλουμε αντιπροσωπεία στην Τεχεράνη χωρίς να έχει συμφωνηθεί προηγουμένως με την ιρανική κυβέρνηση κάποιο πρόγραμμα το οποίο να αποδέχονται και οι δύο πλευρές, και το οποίο να μας επιτρέπει να ακούσουμε παράλληλα τα επιχειρήματα και τις φωνές της αντιπολίτευσης.

Όσον αφορά, εντούτοις, τα μέτρα που μπορούμε να λάβουμε, οφείλουμε να είμαστε προσεκτικοί όταν μιλούμε για κυρώσεις, διότι η Ιστορία μας διδάσκει ότι οι οικονομικές και εμπορικές κυρώσεις συχνά ενισχύουν καθεστώτα, αντί να τα αποδυναμώνουν, ενώ στην πράξη αποδυναμώνουν τον λαό και, πάνω από όλα, τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα. Όταν ακούσαμε ορισμένα άτομα ως αντιπροσωπεία, και μας μετέφεραν μαρτυρίες σχετικά με τα δικαιώματα των γυναικών και των μειονοτήτων στο Ιράν, μας είπαν ότι θα ήταν ίσως καλύτερο να επιβάλουμε συμβολικές κυρώσεις, όπως κυρώσεις στον πολιτιστικό τομέα.

Τις τελευταίες ημέρες, πολλοί αντιπρόσωποι και διανοούμενοι ανά την Ευρώπη συντάσσουν επιστολές με τις οποίες καλούν την UNESCO να μην εορτάσει την Παγκόσμια Ημέρα της Φιλοσοφίας στην Τεχεράνη. Εκτιμώ ότι και το Κοινοβούλιό μας θα μπορούσε να αναλάβει μια αντίστοιχη δέσμευση, υπενθυμίζοντας ότι η Neda Agha-Soltan ήταν φοιτήτρια με πτυχίο Φιλοσοφίας, και ότι αυτό το σύμβολο θα μπορούσε να ενώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο αίτημά του προς την UNESCO να προβεί σε αυτήν την ενέργεια.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τις τελευταίες εβδομάδες παρακολουθήσαμε την ιρανική κυβέρνηση, ή το ιρανικό καθεστώς, να διαπράττει σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πλέον στοιχειωδών δημοκρατικών ελευθεριών.

Ως εκ τούτου, για το παρόν Κοινοβούλιο και για την Ευρώπη, το μείζον ζήτημα δεν είναι απλώς οι σχέσεις με μια χώρα η οποία εξετάζει μια πυρηνική πολιτική που θα κινείται εκτός των αποδεκτών κανόνων και των συγκεκριμένων στοιχείων ελέγχου τα οποία, κατά κανόνα, ορίζει η διεθνής κοινότητα για τα θέματα αυτά. Υπάρχει ένα νέο στοιχείο, ή μάλλον ένα παλαιότερο πρόβλημα το οποίο έχει πλέον οξυνθεί, και αφορά ένα πολύ πιο ανησυχητικό ζήτημα: τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Έχω την πεποίθηση ότι το Ιράν έχει τη δυνατότητα να διαδραματίσει πολύ σημαντικότερο ρόλο στη γεωγραφική περιοχή στην οποία βρίσκεται. Ωστόσο, αυτό το νέο κύμα παραβίασης δικαιωμάτων πρέπει, νομίζω, να αποτελέσει προτεραιότητα για εμάς και για την Ύπατη Εκπρόσωπο. Η κυβερνητική καταστολή δεν έχει υποτάξει τις φωνές δημοκρατικής αμφισβήτησης. Η συγκυρία είναι κατάλληλη ώστε η διεθνής κοινότητα να διαδραματίσει ενεργό ρόλο και να παράσχει βοήθεια σε όσους αντιστέκονται στο καθεστώς, φρονώ δε ότι τα θεμελιώδη δικαιώματά τους πρέπει να γίνουν σεβαστά.

Επομένως, πρέπει να αποκτήσουμε διαρκή παρουσία στην περιοχή. Η αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί, καθορίζοντας πολύ συγκεκριμένους στόχους, να μεταβεί στο Ιράν για να επιδείξει την αλληλεγγύη της προς τους ιρανούς δημοκράτες, και ασφαλώς όχι για να υποστηρίξει, έστω και αθέλητα, την καταστολή από πλευράς της ιρανικής κυβέρνησης. Νομίζω ότι πρέπει να συζητήσουμε περαιτέρω όλα αυτά τα θέματα και να επιτύχουμε τον στόχο μας.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Αποφάσισα να αφιερώσω το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου που έχω στη διάθεσή μου γι' αυτήν την παρέμβαση για να υπογραμμίσω τα ονόματα ανθρώπων οι οποίοι, σύμφωνα με πληροφορίες, βρίσκονται υπό κράτηση στο Ιράν, ορισμένοι εξ αυτών έχοντας καταδικαστεί σε θάνατο, επειδή επέκριναν το πολιτικό καθεστώς ή υπερασπίστηκαν τα ατομικά δικαιώματα.

Οι Ali Mehrnia, Parviz Varmazyari, Majid Rezaei, Alireza Nabavi, Ali Massoumi και Shirin Alavi Holī, σύμφωνα με πληροφορίες, κρατούνται και κινδυνεύουν να τους επιβληθεί η θανατική ποινή για το αδίκημα του «μοχαρέμπ», που σημαίνει εχθρότητα κατά του Θεού.

Τριάντα τρεις γυναίκες που ανήκουν στις Πενθούσες Μητέρες του Ιράν, τα παιδιά των οποίων φονεύθηκαν, εξαφανίστηκαν ή κρατούνται στο πλαίσιο της μετεκλογικής βίας, υφίστανται παρενοχλήσεις.

Άλλες ακτιβίστριες και οι οικογένειές τους έχουν τεθεί υπό κράτηση: οι Atefeh Nabavi, Shabnam Madadzadeh, Mahsa Naderi, Fatemeh Ziaee Azad και Nazila Dashti.

Οκτώ ακτιβιστές από την Επιτροπή Δημοσιογράφων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα κρατούνται: οι Saeed Kalanaki, Saeed Jalalifar, Shiva Nazar-Ahari, Kouhyar Goudarzi, Saeed Haeri, Parisa Kakayi και Mehrdad Rahimi. Τέσσερις άλλοι κρύβονται από τις αρχές αφότου κλήθηκαν να παρουσιαστούν στο Υπουργείο Πληροφοριών: οι Hesam Misaghi, Saeed Habibi, Navid Khanjani και Sepeher Atefi.

Ορισμένα μέλη της Φιλελεύθερης Ένωσης Φοιτητών και Αποφοίτων έχουν τεθεί υπό κράτηση: οι Mehrdad Bozorg, Ehsan Dolatshah και Sina Shokohi.

Το κοινό στοιχείο που συνδέει όλους αυτούς τους ανθρώπους είναι ότι έχουν δημοσιογραφήσει ή έχουν εκφράσει τις ανησυχίες τους για την κατάσταση στο Ιράν.

Τι σκοπεύουν να κάνουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο για την απελευθέρωση των ατόμων που έχουν φυλακιστεί για πολιτικούς λόγους; Τι χρηματοδότηση παρέχει η Επιτροπή σε ΜΚΟ ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εργάζονται στο Ιράν;

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες για στενούς οικονομικούς, πολιτιστικούς και πολιτικούς δεσμούς μεταξύ του Ιράν και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, οι δυνατότητες αυτές παραμένουν αναξιοποίητες. Οι σχέσεις μεταξύ του Ιράν και της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσκρούουν σε σοβαρές δυσκολίες όταν τίγονται ευαίσθητα θέματα, όπως το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα ή τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Θεωρώ ότι η ιρανική πλευρά πρέπει να ανταποκριθεί στην επιθυμία για διάλογο που εκφράζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η άρνησή του να συμμετάσχει σε διάλογο δεν μπορεί παρά να περιορίσει την ανταλλαγή ιδεών και γνώσεων για θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος. Σας υπενθυμίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος του Ιράν και ότι, δεδομένου ότι στόχος του Ιράν είναι να ενταχθεί στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, η στενότερη εμπορική συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να βοηθήσει την προσπάθειά του να συμμορφωθεί με τα πρότυπα του εν λόγω οργανισμού.

Εντούτοις, όσο οι Ιρανοί είναι απρόθυμοι να τηρήσουν πιο ανοικτή προσέγγιση στο θέμα της συνεργασίας, ο εποικοδομητικός διάλογος μεταξύ του Ιράν και της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι αδύνατος.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι. Βαρόνη Ashton, παρουσιάσατε μια τραγική εικόνα της κατάστασης που επικρατεί σε αυτήν την σημαντική χώρα, με σπουδαία ιστορία, την καλλιέργεια και τον πολιτισμό της.

Επικρατεί καθεστώς καταστολής των πολιτικών διαφωνιών και της αντιπολίτευσης, εφαρμόζονται πολύ σοβαροί περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων, διαπιστώνονται παραβιάσεις των ελευθεριών, βρίσκεται σε εξέλιξη ένα ανησυχητικό πυρηνικό πρόγραμμα και υπάρχουν απειλές κατά του Ισραήλ και της ειρήνης εν γένει.

Δυστυχώς, δεν έχω κατανοήσει ποιες πρωτοβουλίες σκοπεύει να εφαρμόσει η Ευρώπη προκειμένου να θέσει τέρμα σε αυτήν την κατάσταση, και να προσπείσει την ειρήνη, την ελευθερία και τα ατομικά δικαιώματα. Ευελπιστώ ότι, κατά την ολοκλήρωση της συζήτησης, θα μπορέσετε να μας εκθέσετε ορισμένα δεδομένα και πρωτοβουλίες, ορισμένες θέσεις που αναμένεται να υιοθετηθούν, και ενδεχομένως να απαντήσετε στην πρόταση που διατύπωσε ο κ. Scurria.

Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά το Κοινοβούλιο, είμαι μέλος μιας αντιπροσωπείας η οποία αγωνίστηκε να εξασφαλίσει την άδεια της ιρανικής κυβέρνησης ώστε να επισκεφθεί το Ιράν, και η οποία, όταν έπρεπε να ακυρώσει την επίσκεψη ως ένδειξη διαμαρτυρίας, δεν κατάφερε να το πράξει, και επιπλέον υπέστη τον εξευτελισμό να της απαγορευθεί η είσοδος στο Ιράν.

Τάσσομαι υπέρ του διαλόγου με το Ιράν, όμως το Ιταλικό Κοινοβούλιο και η αντιπροσωπεία οφείλουμε να διατυπώσουμε με έντονο τρόπο τη θέση μας όσον αφορά την προάσπιση της ελευθερίας και των δικαιωμάτων που απειλούνται.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η σημερινή κυβέρνηση του Ιράν παραβιάζει κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα και καταστρατηγεί τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών της. Η πιο πρόσφατη απόδειξη είναι ο φόνος οκτώ ατόμων κατά τη διάρκεια των εορτασμών της γιορτής Ασούρα και το γεγονός ότι πέντε μέλη της αντιπολίτευσης έχουν καταδικαστεί σε θάνατο.

Το σημερινό καθεστώς του Ιράν αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή για την παγκόσμια ειρήνη. Είναι πραγματικά ακατανόητο το γεγονός ότι η διεθνής κοινότητα παρακολουθεί από απόσταση ενώ παρέχεται η δυνατότητα στην ιρανική κυβέρνηση να αναπτύσσει ανενόχλητη ένα στρατιωτικό πυρηνικό πρόγραμμα και να αγνοεί τις απόψεις του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας. Επιτρέπεται στη σημερινή ηγεσία της χώρας να απειλεί δημοσίως να

καταστρέφει ένα άλλο κράτος μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το Ισραήλ. Η ίδια κυβέρνηση υποστηρίζει επίσης την τρομοκρατική οργάνωση Χεζμπολλάχ, η οποία δραστηριοποιείται στον Λίβανο και τη Συρία.

Κατά μία έννοια, τα γεγονότα αυτά μας υπενθυμίζουν περιστατικά που συνέβησαν πριν από 60 χρόνια. Δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε τι θα μπορούσαμε να έχουμε κάνει διαφορετικά για να είμαστε σε θέση να αποτρέψουμε αυτό το μίσος. Σήμερα, όμως, αν αναλάβουμε αποτελεσματική δράση, μπορούμε να εμποδίσουμε την επανάληψη των ιδίων γεγονότων.

Πρέπει να αρχίσουμε να επιβάλλουμε οικονομικές κυρώσεις εις βάρος της ιρανικής κυβέρνησης το ταχύτερο δυνατόν. Όπως έχει σήμερα η κατάσταση, είναι προτιμότερη η αποτροπή της επίσκεψης της αντιπροσωπείας της ΕΕ στο Ιράν, καθόσον μια τέτοια επίσκεψη θα γινόταν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους μουλάδες για λόγους προπαγάνδας. Δεν πρέπει να λησμονούμε το εξής: το πρόβλημα σε αυτήν την περίπτωση δεν είναι τόσο ότι υπάρχουν πολλοί κακοί – το ζήτημα είναι μάλλον ότι οι καλοί σιωπούν.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στα τέλη του περασμένου έτους πραγματοποιήθηκαν οι μεγαλύτερες διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης στο Ιράν μετά τις διαδηλώσεις που ακολούθησαν τις προεδρικές εκλογές του Ιουνίου, όταν ανακηρύχθηκε νικητής ο εν ενεργεία πρόεδρος. Στις συγκρούσεις με τις δυνάμεις ασφαλείας, οκτώ άτομα σκοτώθηκαν, εκατοντάδες τραυματίστηκαν και εκατοντάδες τέθηκαν υπό κράτηση. Φοιτητές που υποστήριζαν την αντιπολίτευση δέχθηκαν επιθέσεις στους χώρους του πανεπιστημίου, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση 88 καθηγητών του πανεπιστημίου, οι οποίοι απηύθυναν έκκληση στον Αγιατολλάχ Αλί Χαμενέι να θέσει τέρμα στη χρήση βίας κατά των διαδηλωτών.

Η κατάσταση στο Ιράν προκαλεί αυξανόμενη ανησυχία, και αυτό ισχύει επίσης σε διεθνές επίπεδο. Οι Γερμανοί εξετάζουν την επιβολή κυρώσεων κατά της κυβέρνησης της Τεχεράνης, καθώς η καγκελάριος κ. Merkel δήλωσε ότι το Ιράν δεν έχει απαντήσει στην πρόταση της Δύσης για συνεργασία με σκοπό τον τερματισμό του πυρηνικού του προγράμματος. Ο πρωθυπουργός του Ισραήλ απηύθυνε επίσης έκκληση για εφαρμογή σοβαρών διεθνών κυρώσεων κατά του Ιράν. Κατά τη γνώμη του, ένα καθεστώς το οποίο συμπεριφέρεται τυραννικά στον ίδιο τον λαό του μπορεί σύντομα να αποτελέσει απειλή για ολόκληρο τον κόσμο.

Ενώ σεβόμαστε την εθνική κυριαρχία του Ιράν, πρέπει να υπογραμμίσουμε εμφαντικά την ευθύνη των αρχών της χώρας ως προς τον σεβασμό των ανθρωπίνων, πολιτικών και ατομικών δικαιωμάτων, ενώ πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι, κατά την άσκηση του δικαιώματός του να υλοποιήσει ανεξάρτητο πυρηνικό πρόγραμμα, το Ιράν δεν πρέπει ταυτόχρονα να συνιστά απειλή για τη διεθνή ασφάλεια. Η υπομονή που επέδειξε η διεθνής κοινότητα κατά τη διεξαγωγή διαλόγου με την Τεχεράνη έχει πλέον εξαντληθεί. Ο κόσμος δεν πρέπει να είναι όμηρος της επιθετικής και προκλητικής πολιτικής της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Ιράν. Η ισπανική Προεδρία και η επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας, κ. Ashton, πρέπει να ξεκινήσουν συνομιλίες για το θέμα αυτό με τη Ρωσία, έτσι ώστε να συμμετάσχει και η Μόσχα σε μια κοινή πολιτική άσκησης πίεσης στο Ιράν.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, τα γεγονότα της εορτής Ασούρα και η αιματηρή καταστολή των πρόσφατων διαδηλώσεων στο Ιράν κατέδειξαν ότι υπήρξε σφάλμα η εξαιρετικά τεχνητή διάκριση μεταξύ της σκληρύνσης του καθεστώτος στο εσωτερικό και της άκαμπτης πολιτικής που ασκεί στο εξωτερικό, ιδίως όσον αφορά το πυρηνικό ζήτημα.

Κατά συνέπεια, η προοπτική πρόσθετων κυρώσεων μοιάζει αναπόφευκτη, ή ακόμη και επιθυμητή. Θα ήθελα να μας πείτε την άποψή σας σχετικά με το χρονοδιάγραμμα και τον χαρακτήρα των ενδεχόμενων κυρώσεων, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνδέσουμε ξεκάθαρα τις εσωτερικές εξελίξεις στο Ιράν και το πυρηνικό ζήτημα.

Potito Salatto (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, δεν θέλω να συνεχίσω την απαρίθμηση των λόγων για τους οποίους διαφωνούμε με την ιρανική κυβέρνηση.

Μιας και δεν έχει αναφερθεί μέχρι στιγμής, θα τονίσω απλώς μια από τις σοβαρότερες παραβιάσεις των ατομικών δικαιωμάτων, που αφορά τη νεολαία. Η ιρανική κυβέρνηση, ενώ έχει υπογράψει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, συνεχίζει να επιβάλλει τη θανατική ποινή σε ανηλίκους.

Μετά από αυτήν την συζήτηση, θα ήθελα καταρχάς, η βารόνη Ashton να αναλάβει το έργο της παρουσίασης μιας κοινής θέσης της Ευρώπης συνολικά και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως σώματος για τα γεγονότα στο Ιράν και, δεύτερον, η διακοινοβουλευτική αντιπροσωπεία για τις σχέσεις με το Ιράν να λάβει υπόψη ότι πρέπει να αλλάξει γραμμή.

Εγώ και δύο αγαπητοί συνάδελφοί μου, ο κ. Scurria και ο κ. Tatarella, διαμαρτυρηθήκαμε στην αντιπροσωπεία: σε επίσημη δήλωσή της, ανέφερε ότι επιθυμούσε να επισκεφθεί το Ιράν σε κάθε περίπτωση, αν και είχε διατυπώσει επιτακτικό αίτημα να της επιτραπεί να συναντηθεί και να συνομιλήσει με την αντιπολίτευση. Από τώρα και στο εξής, αναμένω από την αντιπροσωπεία να αλλάξει τροπάριο και να διατηρήσει σχέσεις βοήθειας, στήριξης και διαλόγου

με τους εξόριστους αντιπροσώπους της αντιπολίτευσης, και ιδίως με την κ. Myriam Rajavi, η οποία είναι αντιπροσωπευτική αυτής της κατάστασης. Αυτό πρέπει να κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί να επιβάλλει κυρώσεις.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω στην κ. Ashton ότι η ελπίδα μας ότι μπορούμε να πείσουμε το ιρανικό καθεστώς να λάβει σοβαρά υπόψη τις ανησυχίες μας είναι, δυστυχώς, μάταιη.

Στην πραγματικότητα, έχουμε να κάνουμε με μια δικτατορία από το παρελθόν και αυτό που χρειάζεται να γίνει τώρα είναι να εστιάσουμε τις προσπάθειές μας στην ευκαιρία για αλλαγή. Το καθεστώς καταρρέει, και ο ιρανικός λαός έχει δείξει με γενναιότητα, από τον περασμένο Ιούνιο, ότι δεν εμπιστεύεται και δεν στηρίζει αυτήν την δόλια και επιθετική δικτατορία. Γιατί πρέπει εμείς να συνεχίσουμε να την στηρίζουμε;

Πρέπει να στηρίξουμε στα σοβαρά την κοινωνία των πολιτών και τη δημοκρατική αντιπολίτευση, περιλαμβανομένου του Συμβουλίου Εθνικής Αντίστασης, το οποίο είναι η μόνη οργάνωση που έχει παρουσιάσει ένα σαφέστατο δημοκρατικό πρόγραμμα για ένα Ιράν απαλλαγμένο από πυρηνικά.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η γερμανική εφημερίδα *Süddeutsche Zeitung* ανέφερε σήμερα ότι εχθές, τη Δευτέρα, το γραφείο του γενικού εισαγγελέα της Τεχεράνης απαίτησε την επιβολή της θανατικής ποινής για πέντε προσωπικότητες της αντιπολίτευσης. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, τα πέντε αυτά μέλη της αντιπολίτευσης είναι ο 17χρονος Ali Mehrnia, ο 54χρονος Parviz Varmazyari, καθώς και οι Majid Rezaei, Alireza Mabavi και Ali Massoumi. Όταν υπάρχει ένα καθεστώς όπως αυτό της Τεχεράνης, το οποίο δεν είναι απλώς αναχρονιστικό αλλά επιπλέον καταπιέζει τον πληθυσμό του μέσω της θανατικής ποινής, λιθοβολισμών και άλλων μεθόδων, και εμείς, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν λαμβάνουμε τα αναγκαία μέτρα, είμαστε ένοχοι, πρωτίστως, έναντι όσων επιθυμούν να οικοδομήσουν μια λογική κοινωνία σε αυτήν την χώρα, έναντι των παιδιών που μεγαλώνουν υπό συνθήκες οι οποίες διαφέρουν τρομακτικά από αυτές που –σύμφωνα και με συνάδελφο που μίλησε προηγουμένως και, δυστυχώς, έχει πλέον αποχωρήσει– θα επιθυμούσαμε για μια μελλοντική κοινωνία. Περιμένω να ακούσω αυστηρές και σαφείς δηλώσεις από την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας από τούτο το βήμα, προσδοκώ δε ότι δεν θα ζητήσουμε απλώς κυρώσεις κατά του Ιράν αλλά ότι θα μεριμνήσουμε επίσης για την εφαρμογή αυτών των κυρώσεων.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι σαφές σε όλους όσοι βρισκόμαστε εδώ ότι το ιρανικό καθεστώς είναι ένα δικτατορικό και εγκληματικό καθεστώς. Το ερώτημα όμως είναι: πώς μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε;

Θέλω να δηλώσω με μεγάλη σαφήνεια ότι στηρίζω την αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επρόκειτο να επισκεφθεί το Ιράν. Η αντιπροσωπεία αυτή θα είχε συναντηθεί, για μια ολόκληρη ημέρα, με μέλη της αντιπολίτευσης και αντιφρονούντες. Θα τους είχε ενισχύσει. Αυτό είναι κάτι που επιθυμούσαν. Με θλίβει επομένως το γεγονός ότι δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί αυτή η επίσκεψη.

Θέλω να σας θέσω ένα συγκεκριμένο ερώτημα, βαρόνη Ashton. Πολλοί συνάδελφοι έκαναν λόγο από το βήμα αυτό για κυρώσεις. Από την πείρα που έχω συγκεντρώσει ως μέλος του εθνικού κοινοβουλίου, και έχοντας συνομιλήσει με πολλούς ανθρώπους για μεγάλο διάστημα, οφείλω να πω ότι θα τασσόμουν πραγματικά υπέρ ευφώνων κυρώσεων – που θα αφορούν, λόγου χάρη, συγκεκριμένα μέλη της Επαναστατικής Φρουράς, απαγορεύοντας τις επισκέψεις τους, ή σε άλλα συγκεκριμένα πρόσωπα.

Διαφωνώ έντονα με την επιβολή κυρώσεων στη χώρα συνολικά, διότι αυτό πιθανότατα θα ενίσχυε την κυβέρνηση, μιας και τότε η φτώχεια θα αυξανόταν –δεν θα υπήρχε πρόσβαση, λόγου χάρη, στο πετρέλαιο– με αποτέλεσμα οι κυρώσεις να συμβάλλουν στη στήριξη του καθεστώτος αντί της αποδυνάμωσής του.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με τον Tunne Kelam και τον κ. Alvaro. Ο καιρός του διαλόγου και της συνεργασίας με το Ιράν έχει παρέλθει προ πολλού.

Άνθρωποι πεθαίνουν στους δρόμους σχεδόν καθημερινά κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων εναντίον αυτού του φασιστικού καθεστώτος. Μόλις εχθές, όπως ακούσατε, ένα δικαστήριο ανδρικών στην Τεχεράνη ζήτησε να επιβληθεί η θανατική ποινή σε πέντε διαδηλωτές που συνελήφθησαν κατά τις διαδηλώσεις της εορτής Ασούρα στις 27 Δεκεμβρίου.

Αρκετά! Ας σταματήσουν οι συζητήσεις· ας τελειώνει η πολιτική κατευνασμού. Απαιτούνται σκληρές κυρώσεις. Μόνον έτσι θα δείξουμε στους απλούς πολίτες του Ιράν ότι στηρίζουμε τις διαμαρτυρίες τους.

Νίκη Τζαβέλα (EFD). - Βαρόνη Ashton, με χαρά παρατήρησα τη νηφάλια τοποθέτησή σας που χαρακτηρίζεται από σεβασμό προς μια χώρα με την ιστορία και την υπερηφάνεια του Ιράν. Το Ιράν είναι μια ειδική περίπτωση και χαίρομαι πολύ που ακολουθείτε τη μέθοδο της διπλωματίας που λέγεται «smart power» ήτοι, από τη μια πλευρά κυρώσεις και από την άλλη διάλογο. Θα προέτρεπα, Βαρόνη, να συνεχίσετε τον διάλογο.

Συνήθως, χώρες που καταδικάζουν τέτοιες χώρες είναι πολύ μακριά από την κουλτούρα και τη νοοτροπία των χωρών του Ιράν, του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Θα έλεγα, στην ομάδα την οποία έχετε για να συνεχίζει τον ανοικτό διάλογο με το Ιράν, να προσθέσετε και χώρες οι οποίες παραδοσιακά έχουν καλές σχέσεις με το Ιράν, όπως είναι η πατρίδα μου, η Ελλάδα, και ιδιαίτερα τώρα με τη σημερινή της κυβέρνηση, τη Σοσιαλιστική. Η περιοχή δεν θα αντέξει μία νέα πολεμική σύρραξη. Μεταφέρω εδώ την αγωνία, όχι μόνο του Ισραήλ αλλά και των Εμιράτων, για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Συνεχίστε το διάλογο και νομίζω ότι κάπου θα φτάσουμε.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Τρία σύντομα ερωτήματα. Πρώτον, ο επικεφαλής πυρηνικός επιστήμονας του Ιράν δολοφονήθηκε προσφάτως κατά τη διάρκεια μιας βάνουσης τρομοκρατικής επίθεσης. Ποια είναι η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτήν την υπόθεση; Όπως περιέργως, το θέμα δεν αναφέρθηκε καθόλου σήμερα. Το γεγονός αυτό με λυπεί ιδιαίτερα. Δεύτερον, γιατί ακριβώς οι πυρηνικές δυνατότητες του Ιράν συνιστούν σοβαρότερο πρόβλημα, σοβαρότερο κίνδυνο για την ειρήνη από ό,τι, λόγου χάρη, οι αντίστοιχες δυνατότητες του Ισραήλ; Γιατί δεν ασχολείται η ΕΕ και με αυτό το ζήτημα; Τρίτον, το 2006, η τότε σοσιαλιστική φιλελεύθερη κυβέρνηση της Ουγγαρίας είχε δώσει εντολή για πυροβολισμούς κατά πλήθους ιρανικών διαδηλωτών. 14 άτομα τραυματίστηκαν στα μάτια, μεταξύ άλλων. Πολλοί εξ αυτών έχασαν την όρασή τους. Παρά τα επανειλημμένα αιτήματά μας, η ΕΕ είχε τότε αρνηθεί, και συνεχίζει ακόμη να αρνείται, να ασχοληθεί με αυτό το γεγονός. Ποια είναι η διαφορά; Ομοίως, η ΕΕ δεν ασχολείται με τους εκατοντάδες πολιτικούς κρατούμενους που έχουν κατά καιρούς φυλακιστεί στην Ουγγαρία. Ακόμη και σήμερα, στις ουγγρικές φυλακές υπάρχουν δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι. Σας ευχαριστώ πολύ, και περιμένω με ενδιαφέρον την απάντησή σας.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, ο θάνατος και η εξαφάνιση του πτώματος του Seyed Ali Mousavi, ανιψιού του ηγέτη της ιρανικής αντιπολίτευσης, είναι ένα από τα πολλά τραγικά παραδείγματα που καταδεικνύουν το νοσηρό κλίμα που επικρατεί στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν.

Η νομιμοποίηση του ιρανικού καθεστώτος μετά τις διαφιλονικούμενες εκλογές του περασμένου Ιουνίου είναι τουλάχιστον αμφίβολη. Επομένως, είναι καθήκον μας να στηρίξουμε στον μέγιστο δυνατό βαθμό την ιρανική κοινωνία των πολιτών και το κίνημα αντίστασής της. Κυρία Ashton, να είστε σίγουρη ότι το Κοινοβούλιό μας θα σας στηρίξει πλήρως στην καταγγελία αυτής της συμπεριφοράς.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι, ενόσω επιμένει να αρνείται τον ρόλο της αντιπολίτευσης, το ιρανικό καθεστώς δεν πρόκειται να μας πείσει για τη βούλησή του να εργαστεί για το καλό του ιρανικού λαού. Το δικαίωμα ύπαρξης της αντιπολίτευσης και το δικαίωμά της στον ελεύθερο συναγωνισμό μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, η δυνατότητα έκφρασης της πολλαπλότητας των γνώμων στο εσωτερικό της ιρανικής κοινωνίας, αποτελούν θετικές ενδείξεις τις οποίες αναμένουμε για πολλά χρόνια. Ωστόσο, όλα αυτά απέχουν ακόμη πολύ από το να ισχύουν στο Ιράν.

Αναμφίβολα, αυτήν την περίοδο, πολλοί πιστεύουν ότι επαφίεται αποκλειστικά στο ιρανικό καθεστώς να εισακούσει τα αιτήματα των διαδηλωτών και τις επιθυμίες της διεθνούς κοινότητας προκειμένου να πραγματοποιηθεί μια δημοκρατική μετάβαση. Η Ευρώπη πρέπει να είναι ο κύριος μάρτυρας όσον αφορά την τήρηση των αρχών του κράτους δικαίου.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, το Ιράν είναι μια χώρα στρατηγικής σημασίας, η οποία επηρεάζει τη σταθεροποίηση της ειρήνης παγκοσμίως και σε μέρος της Μέσης Ανατολής. Βεβαίως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οφείλουμε να προσπείσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα και να εκφράσουμε με αποφασιστικότητα την ανησυχία μας για τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων της αντιπολίτευσης, που συνεχίζονται αδιάκοπα τους τελευταίους μήνες. Ωστόσο, θέλω να επισημάνω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει, πάνω από όλα, να εφαρμόσει ενεργά ένα πρόγραμμα κατά των πυρηνικών, διότι ένα Ιράν με πυρηνικά όπλα θα αποτελούσε τρομακτική απειλή για ολόκληρο τμήμα της Μέσης Ανατολής.

Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι η υποκίνηση επανάστασης στην Υεμένη και η στήριξη της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας καθώς και της Αλ Κάιντα στο Αφγανιστάν εμπνέουν πιθανώς ένα μέρος της ιρανικής πολιτικής. Επομένως, ως προς το θέμα αυτό απαιτείται περισσότερο από οτιδήποτε άλλο μια κάποια ισορροπία, και νομίζω ότι η Σαουδική Αραβία θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο εν προκειμένω. Νομίζω ότι η κ. Ashton πρέπει να ξεκινήσει πολύ ενεργό διάλογο και συνεργασία προς αυτήν την κατεύθυνση.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, σε αυτό το πλαίσιο, όπως πάντα, θέλω να επισημάνω ότι εδώ στην Ευρώπη αναγνωρίζουμε μόνον την ατομική ευθύνη και απορρίπτουμε καταρχήν τη συλλογική υποψία. Είμαι βέβαιος ότι, ως βρετανίδα, η βαρόνη Ashton πιθανότατα προτιμά την ιδέα της στόχευσης των ενόχων σε περιπτώσεις όπως αυτή που συζητούμε, μέσω της επιβολής αποκλεισμού σε συγκεκριμένα πρόσωπα, και όχι ενός ολόκληρου λαού, ο οποίος βρέθηκε σε αυτήν την κατάσταση σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ακουσίως. Πρέπει να επιδιώξουμε την έναρξη συνομιλιών. Το ερώτημά μου είναι το εξής. Έχετε υπόψη σας πρόσωπα τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν εταίρους για τη διεξαγωγή διαλόγου με το Ιράν και με τα οποία μπορείτε να αναπτύξετε επαφές με σκοπό τη διενέργεια σοβαρού και αντικειμενικού διαλόγου σε πολιτικό επίπεδο;

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Δεν τρέφω καμία συμπάθεια για το καθεστώς των Αγιατολλάχ στο Ιράν ή για τις αντιδημοκρατικές τοποθετήσεις του. Μπορώ όμως να πω δύο πράγματα: το ένα είναι ότι υπάρχει καταστολή μη βίαιων εκδηλώσεων της ελευθερίας του λόγου ακόμη και στην Ευρώπη, και μάλιστα σε κράτη μέλη της ΕΕ. Επιπλέον, οι δραστηριότητες του Ιράν και τα γεγονότα που εξελίσσονται στη χώρα αυτή χρησιμοποιούνται με απέραντο κυνισμό από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τους συμμάχους τους με σκοπό την υποκίνηση ενός πολεμικού κινήματος κατά του Ιράν, και φρονώ ότι μια τέτοια αντίδραση θα ήταν εντελώς δυσανάλογη.

Catherine Ashton, *Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η συζήτηση αυτή υπήρξε άκρως σημαντική και επίκαιρη, πρώτα από όλα, επειδή επαναβεβαίωσαμε την προσήλωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σπουδαιότητα των αξιών που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εξάλλου, στον διάλόγό μας με το Ιράν το μόνο που ζητούμε είναι να σεβαστεί τις διεθνείς συμφωνίες τις οποίες έχει το ίδιο υπογράψει πρόθυμα και οικειοθελώς, και αυτό είναι ένα βασικό στοιχείο του τρόπου με τον οποίο προσεγγίζουμε τα συγκεκριμένα ζητήματα· έτσι, πολλοί βουλευτές, μέσω της αναφοράς των ονομάτων συγκεκριμένων προσώπων και της περιγραφής των γεγονότων στο Ιράν, υπογράμμισαν τα ζητήματα που μας απασχολούν περισσότερο.

Οι βουλευτές του ΕΚ υποστήριξαν επίσης ότι εν τέλει, όπως αναφέρατε και εσείς, κύριε Gualtieri, ο διάλογος είναι αναπόφευκτος. Είναι πολύ σημαντικό να συνεχίσουμε να προσφέρουμε την επιλογή της διενέργειας «ουσιαστικού διαλόγου». Αυτό όμως το πράττω αναγνωρίζοντας ότι ο προκάτοχός μου, Javier Solana, αφιέρωσε έξι χρόνια στον διάλογο, έξι χρόνια στα οποία προσέφερε τη δυνατότητα συνέχισης αυτού του διαλόγου· επομένως, λέμε να στον διάλογο, όχι όμως ως δικαιολογία για αδράνεια από την πλευρά του Ιράν, αλλά μάλλον ως μέσο διασφάλισης της προώθησης και ενίσχυσης των σχέσεών μας και επίτευξης των στόχων που θεωρούμε σημαντικούς.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι συνομιλίες για τη συμμετοχή στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, οι οποίες έχουν περιέλθει σε αδιέξοδο για μεγάλο χρονικό διάστημα, θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως μέσο προώθησης του διαλόγου και της στήριξης που θα επέτρεπαν στο καθεστώς να πραγματοποιήσει βήματα προόδου.

Πολλοί βουλευτές αναφέρθηκαν στη σπουδαιότητα των κυρώσεων, ειδικότερα όμως νομίζω στις ευφυείς, τις έξυπνες κυρώσεις: όλοι θεωρούμε κρίσιμο να διασφαλιστεί, καθώς αρχίζουμε να μελετούμε τα επόμενα βήματά μας, εάν εξετάσουμε, αλλά και εξετάζοντας, το ενδεχόμενο επιβολής κυρώσεων, ότι θα το πράξουμε αναγνωρίζοντας ότι πρέπει να είναι ειδικευμένες και στοχευμένες έτσι ώστε να επιτύχουμε τους στόχους μας, καθώς κανείς σε τούτο το Σώμα δεν επιθυμεί να δει να υποφέρουν οι απλοί πολίτες του Ιράν από την επιβολή κυρώσεων.

Αυτό καθιστά τον εν λόγω διάλογο πολύ σημαντικό, απαιτεί όμως ταυτόχρονα να επενδύσουμε ενέργεια και χρόνο σε αυτήν την προσπάθεια. Οι ανώτατοι αξιωματούχοι της ομάδας Ε 3 + 3 συναντηθήκαμε στη Νέα Υόρκη το Σάββατο, και μπορέσαμε να συζητήσουμε το θέμα αυτό, με τη συμμετοχή φυσικά και της Ρωσίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, όπως προανέφερα, αν και επιθυμούμε να προωθήσουμε μια ουσιαστική σχέση με το Ιράν μέσω διαλόγου, εν τέλει, αν το Ιράν απορρίψει αυτήν την προσέγγιση, τότε, σύμφωνα με τη διττή πολιτική που εφαρμόζουμε, θα τεθεί το ζήτημα των κυρώσεων· εξάλλου, μετά την προαναφερθείσα συνάντηση, έχει αρχίσει ήδη η εξέταση των ενδεδειγμένων περαιτέρω μέτρων.

Και αυτή η πτυχή θα αποτελέσει θέμα συζήτησης στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων τη Δευτέρα, γι' αυτό άλλωστε εν μέρει επιθυμούσα να ακούσω τις απόψεις των αξιότιμων βουλευτών καθώς προετοιμάζομαι για τις συγκεκριμένες συζητήσεις.

Όσον αφορά την επίσκεψη της αντιπροσωπείας στο Ιράν, κυρία Lochbihler, είστε όντως η πρόεδρος της εν λόγω αντιπροσωπείας. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι η επίσκεψη αυτή δεν έχει ακόμη ακυρωθεί επισήμως. Νομίζω ότι θα ήταν σημαντικό να εξετάσουμε κατά πόσον πρέπει να προωθήσουμε αυτό το θέμα. Ευελπιστώ ότι αυτή η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί σύντομα, και πάλι στο πνεύμα της προσπάθειας να διατηρήσουμε ανοικτούς τους διαύλους διαλόγου.

Ως αποτέλεσμα ενεργειών του Κοινοβουλίου, το δίκτυο Euronews θα αρχίσει όντως τις εκπομπές του στη γλώσσα φαρσί στα μέσα του 2010. Και αυτή πτυχή είναι σημαντική, όσον αφορά την επικοινωνία αλλά και την προσπάδιά μας να αξιοποιήσουμε την επικοινωνία και την τεχνολογία με αποτελεσματικό τρόπο.

Είναι δύσκολο να εξετάσουμε το ενδεχόμενο παρεμπόδισης της πρόσβασης εάν, συγχρόνως, εμποδίζουμε την πρόσβαση σε πληροφορίες οι οποίες ενδιαφέρουν τους πολίτες, και αυτό είναι, νομίζω, κάτι που πρέπει να λάβουμε υπόψη.

Όσον αφορά δε τις μελλοντικές μας ενέργειες, οι αξιότιμοι βουλευτές μας διευκρίνισαν τις επιλογές τις οποίες επιθυμούν να εξετάσουμε. Όπως προανέφερα, η ομάδα E3+3 εξετάζει ήδη αυτές τις επιλογές. Επίκειται η συνεδρίαση του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων. Ανέφερα ότι θέλουμε να εξετάσουμε έξυπνες, ευφυείς κυρώσεις στο πλαίσιο αυτής της διττής προσέγγισης. Κατέστησα σαφές, και συνεχίζω να καθιστώ σαφές, ότι είμαι ανοικτή και πρόθυμη να συμμετάσχω σε διάλογο –περιέγραψα άλλωστε στην εισαγωγική μου ομιλία τις δυνατότητες αυτής της σπουδαίας χώρας– όμως αυτό το πράττουμε γνωρίζοντας με βεβαιότητα ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε τον διάλογο ως μέσο αποφυγής της ανάληψης δράσης.

Θα ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση αναφέροντας ότι μου προξένησε ιδιαίτερη εντύπωση η φράση που χρησιμοποίησε ο Πρόεδρος Obama στην ομιλία του κατά την παραλαβή του Βραβείου Νόμπελ, ότι, όσον αφορά την αξία της επιμονής στον διάλογο, «από τον διάλογο με καταπιεστικά καθεστώτα απουσιάζει η καθαυτή αγνότητα της αγανάκτησης». Όμως [...] κανένα καταπιεστικό καθεστώς δεν μπορεί να αλλάξει πορεία αν δεν έχει την επιλογή μιας ανοικτής πόρτας».

Η πόρτα είναι ανοικτή γι' αυτόν τον ουσιαστικό διάλογο έτσι ώστε να κινηθούμε προς τα εμπρός, συγχρόνως όμως οφείλω να επιβεβαιώσω την απόλυτη προσήλωσή μου στη διττή προσέγγιση που καθόρισαν οι προκάτοχοί μου καθώς και την ετοιμότητά μου να την εφαρμόσω αναλόγως των συνθηκών που θα συναντήσω.

Πρόεδρος. – Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτές οι συζητήσεις διαρκούν από τις 15.00 έως τις 20.00, δηλαδή πέντε ώρες. Προτείνω να κάνουμε διάλειμμα πέντε λεπτών ώστε η Υπάτη Εκπρόσωπος και όσοι βρισκόμαστε στο Σώμα, και πρόκειται να συμμετάσχουμε και στις επόμενες συζητήσεις, να πάρουμε μια ανάσα, και να συνεχίσουμε στις 17.35: σε πέντε λεπτά από τώρα.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, προτού διακόψουμε, θα ήθελα να μου επιτρέψετε μια σύντομη παρέμβαση ενημερωτικού χαρακτήρα. Βαρώνη Ashton, αναφερθήκατε στο θέμα της αντιπροσωπείας που θα μετέβαινε στο Ιράν. Η εν λόγω αντιπροσωπεία επρόκειτο να επισκεφθεί το Ιράν από τις 8 έως τις 10 Ιανουαρίου, όμως η επίσκεψη αυτή ακυρώθηκε. Στην πραγματικότητα, ακυρώθηκε από τις ιρανικές αρχές.

Πολλοί εξ ημών είχαμε ασκήσει πίεση από πιο νωρίς ώστε να ακυρωθεί η επίσκεψη –ωστόσο, η πρόεδρος της αντιπροσωπείας μας αγνόησε τελείως– λόγω της δοκιμής πυραύλων μεγάλης εμβέλειας, των πυροβολισμών κατά διαδηλωτών καθώς και των θλιβερών ταραχών της περιόδου των Χριστουγέννων. Προς ενημέρωσή σας, λοιπόν, η επίσκεψη αυτής της αντιπροσωπείας έχει ακυρωθεί, η δε απόφαση ακύρωσής της έπρεπε ουσιαστικά να είχε ληφθεί νωρίτερα από το Κοινοβούλιο.

Πρόεδρος. – Δεν γνώριζα ότι υπάρχει διαδικασία «παρεμβάσεων ενημερωτικού χαρακτήρα». Κύριε Van Orden, σας επέτρεψα να συνεχίσετε, για να είμαι όμως δίκαιος προς τους υπόλοιπους συναδέλφους, οφείλω να επισημάνω ότι η παρέμβασή σας δεν έγινε επί της διαδικασίας.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την περίοδο της συνόδου του Φεβρουαρίου Ι στο Στρασβούργο.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 17.30 και συνεχίζεται στις 17.35)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ANGELILLI

Αντιπρόεδρου

6. Η κατάσταση στην Υεμένη (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η συνεδρίαση συνεχίζεται.

– Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και Αντιπρόεδρου της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στην Υεμένη.

Catherine Ashton, Υπάτη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζουμε για ποιον λόγο έχει περιληφθεί στην ημερήσια διάταξη αυτής της συνεδρίασης το θέμα της Υεμένης. Ακολουθήσαμε τα ίχνη του βομβιστή του Ντιττρόντ από τις Ηνωμένες Πολιτείες ως την Ευρώπη, και από εκεί στην Αφρική και την Υεμένη. Το γεγονός αυτό μας υπενθυμίζει, για μια ακόμη φορά, ότι η ασφάλειά μας τίθεται σε κίνδυνο όταν δεν βοηθούμε χώρες όπως η Υεμένη οι οποίες αγωνίζονται για να αντεπεξέλθουν σε πολλαπλές προκλήσεις ταυτοχρόνως.

Η τρομοκρατία αποτελεί το άμεσο μέλημά μας, είναι όμως μία μόνον από μια σειρά αλληλένδετων προκλήσεων. Στον Βορρά επικρατεί αστάθεια, την οποία τροφοδοτεί η ένοπλη σύγκρουση με τους αντάρτες Ηουθι. Υπάρχει αντιδικία σχετικά με δικαιώματα επί της γης και των υδάτων στο νότιο τμήμα της χώρας, το οποίο αισθάνεται περιθωριοποιημένο μετά την ενοποίηση του 1991. Η κυβέρνηση δεν έχει κατορθώσει μέχρι στιγμής να διατηρήσει τη γενικότερη σταθερότητα της χώρας, καθώς όμως μειώνονται τα πετρελαϊκά έσοδα, το κράτος αγωνίζεται για να διατηρήσει τον έλεγχο τμημάτων της εθνικής επικράτειας.

Σε όλα αυτά μπορούμε να προσθέσουμε το φαινόμενο της πειρατείας στον Κόλπο του Άντεν, το λαθρεμπόριο, τη μετανάστευση και την εμπορία ανθρώπων από το Κέρας της Αφρικής και, τώρα, την άνοδο της τζιχαντικής τρομοκρατίας. Ο πληθυσμός της Υεμένης παρουσιάζει υψηλό ρυθμό αύξησης και περιλαμβάνει ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό δυσαρεστημένων νέων. Η αναζήτηση μιας περιεκτικής εσωτερικής πολιτικής συναίνεσης σχετικά με τη μελλοντική πορεία της χώρας παραμένει ατελέσφορη.

Εν μέσω όλων αυτών, ένα πράγμα είναι σαφές: κανείς μας δεν έχει την πολυτέλεια της δημιουργίας μιας ζώνης οιονεί ανομίας που να εκτείνεται από το Κέρας της Αφρικής έως το Αφγανιστάν. Το τίμημα μιας τέτοιας κατάστασης θα κληθούμε να το καταβάλουμε εμείς οι ίδιοι.

Τους τελευταίους 18 μήνες, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συμπεριλάβει την Υεμένη ως χώρα προτεραιότητας στην αντιτρομοκρατική της στρατηγική και τη συνολική προσέγγισή της για την οικοδόμηση και ανάπτυξη κρατών. Το Συμβούλιο ενέκρινε εκτεταμένα συμπεράσματα σχετικά με την Υεμένη τον Οκτώβριο. Τώρα επιδιώκουμε τη στήριξη της εν λόγω στρατηγικής από όλους τους βασικούς παράγοντές μας. Ως εκ τούτου, η πρωτοβουλία του Ηνωμένου Βασιλείου να διοργανώσει συνάντηση υψηλού επιπέδου με εκπροσώπους της Υεμένης και με θέμα την Υεμένη την προσεχή εβδομάδα είναι εξαιρετικά επίκαιρη.

Ένα από τα κεντρικά θέματα της συνάντησης θα είναι η ασφάλεια. Επί του παρόντος προετοιμάζεται μια σημαντική δέσμη μέτρων για τη στήριξη των κυβερνητικών προσπάθειών: εκπαίδευση και εξοπλισμός των δυνάμεων επιβολής του νόμου, βελτίωση του νομικού πλαισίου και του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης, παρεμβάσεις για την καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης και την πρόληψη συγκρούσεων. Η ενίσχυση αυτή θα συμπληρώνει τα 11 εκατομμύρια ευρώ που έχουν ήδη διατεθεί, στο πλαίσιο του αναπτυξιακού προγράμματος της Επιτροπής, για την εκπαίδευση της αστυνομίας και τη δικαιοσύνη ανηλίκων τα τελευταία δύο χρόνια.

Η εγκατάσταση της Αλ Κάιντα στην Υεμένη αποτελεί σύμπτωμα βαθύτερων προβλημάτων. Η διασύνδεση μεταξύ των διαφόρων προκλήσεων στον οικονομικό, τον πολιτικό και τον κοινωνικό τομέα καθώς και στον τομέα της ασφάλειας είναι καίριας σημασίας. Γι' αυτό χρειαζόμαστε μια συνολική προσέγγιση. Έχει επίσης ζωτική σημασία να ενισχύσει το κράτος της Υεμένης τη δυνατότητά του να καλύπτει τις ανάγκες του πληθυσμού ολόκληρης της χώρας. Η ΕΕ θα προτείνει την αύξηση κατά ένα τρίτο της αναπτυξιακής χρηματοδότησης που προβλέπεται για την περίοδο 2011-13. Η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας μέσω της ECHO θα συνεχιστεί το 2010. Θίγουμε δε συνεχώς στην κυβέρνηση τα προβλήματα πρόσβασης στον μεγάλο αριθμό εκτοπισμένων ατόμων.

Κανένα ποσό βοήθειας δεν μπορεί, ωστόσο, να υποκαταστήσει τη δέσμευση και τη δράση της ίδιας της κυβέρνησης. Η διακηρυγμένη προσήλωση του Προέδρου Saleh στον εθνικό διάλογο μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων προσφέρει τη δυνατότητα οικοδόμησης μιας νέας εθνικής συναίνεσης, εφόσον συμμετάσχουν σε αυτήν την προσπάθεια όλοι οι εμπλεκόμενοι και ληφθούν υπόψη τα συμφέροντά τους. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να προσφέρει μακροπρόθεσμη στήριξη σε αυτόν τον διάλογο. Αυτή είναι η μόνη βιώσιμη λύση για το μέλλον.

Τελευταίο, αλλά σίγουρα όχι λιγότερο σημαντικό, οι βασικοί παράγοντες της περιοχής πρέπει να μετάρχουν στην κοινή προσπάθεια συνεργασίας με την Υεμένη – με προεξάρχουσα τη Σαουδική Αραβία. Η συνάντηση του Λονδίνου προσφέρει μια πολύτιμη ευκαιρία για συμμετοχή της Σαουδικής Αραβίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και άλλων χωρών σε ουσιαστικό διεθνή διάλογο με την Υεμένη και σχετικά με την Υεμένη. Αναμένω με ενδιαφέρον τις συζητήσεις μας.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ES) Μετά το απίστευτο χθεσινό τέχνασμα των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, όπου δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι έχουμε 100 000 στρατιώτες οι οποίοι αγωνίζονται για την ελευθερία, και μετά την αποτυχημένη τρομοκρατική επίθεση στο Ντιτρόιτ τα Χριστούγεννα, νομίζω, βαρόνη Ashton, ότι είναι εύλογο να αναρωτηθεί κανείς κατά πόσον η τρομοκρατία είναι σήμερα ισχυρότερη από την περίοδο κατά την οποία η ελευθερία δέχθηκε επίθεση με τη βάρβαρη καταστροφή των διδύμων πύργων στη Νέα Υόρκη.

Προ ολίγου συζητήσαμε το θέμα του Ιράν, μπορούμε να δούμε πώς εξελίσσονται τα πράγματα στο Αφγανιστάν, το Πακιστάν, τη Μέση Ανατολή ή τη Σομαλία, ενώ ζήσαμε επίσης παρόμοια γεγονότα στην ήπειρό μας, με τις επιθέσεις στη Μαδρίτη και το Λονδίνο. Το ερώτημα που πρέπει λοιπόν να θέσουμε –διότι πρέπει όλοι να

προσπαθήσουμε να αντλήσουμε συμπεράσματα από αυτά τα γεγονότα— είναι κατά πόσον η πολιτική μας είναι επιτυχημένη.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει ένας νέος παράγοντας, κυρία Πρόεδρε, και συνίσταται στο ότι αυτήν την στιγμή έχουμε στρατούς χωρίς εμφανείς εχθρούς και εχθρούς οι οποίοι δεν έχουν στρατούς. Ωστόσο, ο Πρόεδρος Obama αντέδρασε πολύ γρήγορα μετά την αποτυχημένη επίθεση στο Ντιτρόιτ και ο στρατηγός Petraeus επισκέφθηκε την Υεμένη για τρίτη φορά σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Διαπιστώνουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες κινητοποιούν σημαντική δέσμη οικονομικής βοήθειας και αναπτύσσουν πολιτική που αποφέρει αποτελέσματα.

Μας μιλήσατε προ ολίγου, βαρόνη Ashton, για τα συγκεκριμένα μέτρα που σκέφτεται να εφαρμόσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, και μας αναφέρατε επίσης ότι θα παρασχεθούν πόροι επιπλέον των διαθέσιμων 11 εκατομμυρίων ευρώ. Το ποσό που δαπανούν οι Ηνωμένες Πολιτείες έχει αυξηθεί από 67 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ το 2009 σε 167 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ το 2010.

Επομένως, βαρόνη Ashton, το ερώτημά μου προς εσάς είναι το εξής: πιστεύετε ότι, όταν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την τρομοκρατία, οι πτυχές της εξωτερικής πολιτικής, της ασφάλειας, της άμυνας, της αναπτυξιακής συνεργασίας και της βοήθειας, καθώς και του εμπορίου—και σε αυτά θα μπορούσα να συμπεριλάβω επιπλέον την κουλτούρα ή τον πολιτισμό— πρέπει να ξεετάζονται συνδυαστικά, και ότι πρέπει να αντιληφθούμε ότι, όταν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με κινδύνους και απειλές που μας επηρεάζουν όλους εξίσου, πρέπει να φροντίζουμε ώστε να μοιραζόμαστε εξίσου το βάρος της αντιμετώπισης όλων αυτών των ζητημάτων;

Κάνατε λόγο για συντονισμό με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Θα μπορούσατε να μας αναφέρετε τους όρους υπό τους οποίους διεξάγεται αυτή η τόσο σημαντική και αναγκαία συνεργασία;

David-Maria Sassoli, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.*—(IT) Κυρία Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, κυρίες και κύριοι, η πολιτική μας ομάδα ανησυχεί πολύ για την κατάσταση στην Υεμένη διότι αντιπροσωπεύει μια παγκόσμια απειλή: η αποτυχημένη απόπειρα ανατίναξης ενός αεροσκάφους των ΗΠΑ, οι απειλές κατά ξένων πρεσβειών και η εντατικοποίηση των επιθέσεων της Αλ Κάιντα, με πιο πρόσφατη την επίθεση στο Αφγανιστάν, είναι πολύ σοβαρά ζητήματα.

Δυστυχώς, η εσωτερική κατάσταση στην Υεμένη δεν βοηθά ιδιαίτερα, πρέπει δε να λάβουμε υπόψη ότι πρόκειται για μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, με σοβαρές ελλείψεις νερού, υψηλή ανεργία και μια οικονομία που εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τα έσοδα που αποφέρουν τα αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, τα οποία εκτιμάται ότι θα εξαντληθούν εντός των επομένων 10 ετών.

Επομένως, θεωρώ ζωτικής σημασίας την ανάληψη δράσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη μορφή στενής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για τα θέματα ανθρωπιστικής βοήθειας και τις πτυχές που άπτονται της ανάπτυξης, και της Υπάτης Εκπροσώπου για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής όσον αφορά την κοινή ασφάλεια, τη συνεργασία με τις αστυνομικές δυνάμεις και τον έλεγχο των συνόρων.

Οφείλω επίσης να εκφράσω την ανησυχία μας για τα μέτρα καταστολής εις βάρος αντιπροσώπων της αντιπολίτευσης στη χώρα, καθώς και δημοσιογράφων και υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία επισημαίνουν επί σειρά ετών οι ανθρωπιστικές οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στην Υεμένη. Ως εκ τούτου, βαρόνη Ashton, θεωρώ ότι αποτελεί προτεραιότητα να διασφαλίσουμε τη δυνατότητα των ανθρωπιστικών οργανώσεων να εισέρχονται στην επικράτεια της Υεμένης και να εργάζονται υπό συνθήκες πλήρους ασφάλειας.

Ευελπιστώ επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα λάβει μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι η Υεμένη θα τηρήσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε το 2006 στη διεθνή διάσκεψη δωρητών, ειδικότερα δε ότι θα επιταχύνει τη διαδικασία πολιτικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων, με σκοπό την ενίσχυση της δημοκρατίας και τη βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης του πληθυσμού.

Μετά την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η δυνατότητά μας να κάνουμε ασφαλείς τις επισφαλείς περιοχές εξαρτάται από τον βαθμό στον οποίο είμαστε διατεθειμένοι να επενδύσουμε στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης. Βαρόνη Ashton, η δημοκρατία ξεκινά από αυτό το στοιχείο, από τη δυνατότητα γεφύρωσης των χάσμάτων μεταξύ των πλούσιων και των φτωχότερων χωρών.

Holger Krahmer, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.*—(DE) Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι μάλλον χαρακτηριστικό της στάσης της ΕΕ γενικώς, αλλά και του Κοινοβουλίου ειδικότερα, το γεγονός ότι διεξάγουμε έκτακτες συζητήσεις για καταστάσεις που επικρατούν σε ορισμένες χώρες οι οποίες ωστόσο δεν συνιστούν σε καμία περίπτωση νέες εξελίξεις. Δυστυχώς, πολύ συχνά τα γεγονότα της άμεσης επικαιρότητας μας οδηγούν εδώ στο Κοινοβούλιο να εξαπολύουμε μύδρους πολιτικών απαιτήσεων τις οποίες ενίοτε θεωρώ μάλλον αμφιλεγόμενες. Δεν νομίζω ότι δίνουμε πολύ καλή εικόνα όταν μετά από μια αποτυχημένη βομβιστική επίθεση σε αεροσκάφος καταλήγουμε απλώς

να διεξαγάγουμε μια γενική συζήτηση για την Υεμένη. Πρέπει να είμαστε σαφείς ως προς το ότι είναι σκόπιμο να εξετάσουμε μια στρατηγική αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης.

Θεωρώ επίσης ότι η κατάσταση στην Υεμένη απαιτεί ακριβή ανάλυση, ιδίως όσον αφορά το γεγονός ότι πρόκειται για αποτυχημένο κράτος η κυβέρνηση του οποίου δεν ελέγχει μεγάλες περιοχές της επικράτειας. Πρέπει να αναλύσουμε οι ίδιοι τι κινδύνους συνεπάγεται αυτό για την Ευρώπη. Οι κίνδυνοι φαίνεται να συνίστανται στο ότι εκεί εκπαιδεύονται τρομοκράτες, καθώς και στην κατάσταση που επικρατεί στις ακτές της Υεμένης, όπου είναι ξεκάθαρο ότι αναπτύσσεται δράση πειρατών. Εμείς οι ίδιοι –και ίσως επίσης η βαρόνη Ashton– πρέπει να εξετάσουμε ποια μέτρα μπορούμε να λάβουμε για να αντιμετωπίσουμε αυτούς τους κινδύνους. Κατά τη γνώμη μου, το κύριο ερώτημα που θα μπορούσαμε κάλλιστα να θέσουμε είναι το εξής: πώς μπορούμε να ενισχύσουμε την κυβέρνηση της Υεμένης ώστε να ανακτήσει τον έλεγχο της χώρας και ως εκ τούτου να περιορίσει αυτούς τους κινδύνους; Όλες οι άλλες συζητήσεις ως προς τη μακροπρόθεσμη οικοδόμηση της χώρας είναι φυσικά επίσης χρήσιμες, δεν νομίζω όμως ότι έχει πραγματικά νόημα να προτάσουμε έναν κατάλογο αιτημάτων σε όλο το φάσμα των τομέων πολιτικής –από την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης ως τα δικαιώματα των γυναικών– εδώ στο Κοινοβούλιο στην παρούσα φάση, ούτε πιστεύω ότι θα μας πάρουν στα σοβαρά εάν το πράξουμε. Μια τέτοια στάση δεν πρόκειται να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου μας στην Υεμένη, γι' αυτό πρέπει, αντιθέτως, να εστιάσουμε την προσοχή μας στη συγκεκριμένη βοήθεια που μπορούμε να προσφέρουμε στην παρούσα συγκυρία για την επίλυση του άμεσου προβλήματος.

Franziska Katharina Brantner, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Θα συνεχίσω για λίγο στο πνεύμα του προηγούμενου ομιλητή. Η Υεμένη σίγουρα δεν αποτελεί νέα κρίση: η κατάσταση στη χώρα επιδεινώνεται επί δεκαετίες, και η επιδεινούμενη πολιτική κατάσταση περιγράφηκε με σαφήνεια στην ενδιάμεση αξιολόγηση της Επιτροπής.

Νομίζω ότι πρέπει πραγματικά να εστιάσουμε στο πολιτικό συγκείμενο: στη μακρόχρονη σύγκρουση στον Βορρά μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των Houthis, στη δυσφορία που επικρατεί στον Νότο –αναφερθήκατε σε αυτά τα ζητήματα– και τώρα στη σύγκρουση στις βόρειες επαρχίες που εξαπλώνεται στην περιοχή και εμπλέκει επίσης τη Σαουδική Αραβία και το Ιράν.

Το ερώτημα, επομένως, που τίθεται είναι το εξής: τι, συγκεκριμένα, πρέπει να πράξουμε. Προηγουμένως άκουσα εκκλήσεις για εφαρμογή του μέσου σταθερότητας για μια αποστολή ΚΠΑΑ προκειμένου να διατεθούν χρήματα για την εκπαίδευση περισσότερων προσωπικού, νομίζω όμως ότι αυτό δεν αρκεί ως προσέγγιση – και, εν πάση περιπτώσει, δεν συνιστά προσπάθεια επίλυσης κρίσης, εκτός εάν υιοθετήσουμε την έννοια της μόνιμης κρίσης.

Φρονώ ότι πρέπει να ασκήσουμε πίεση για μεγαλύτερη εμπλοκή του Συμβουλίου Συνεργασίας του Περσικού Κόλπου στην Υεμένη, όχι μόνον της Σαουδικής Αραβίας. Ο εν λόγω οργανισμός πρέπει να φέρει σε επαφή τις διάφορες πλευρές στην Υεμένη, την κυβέρνηση, την αντιπολίτευση, τους αποσχιστές του Νότου, τους Houthis και περιφερειακούς παράγοντες, με σκοπό την έναρξη ενός είδους ειρηνευτικής διαδικασίας, και φρονώ ότι η προσπάθεια αυτή πρέπει να υποστηριχθεί και να χρηματοδοτηθεί από το μέσο σταθερότητας, λόγου χάρι· για τέτοια μέτρα πιστεύω ότι πρέπει να χρησιμοποιείται το μέσο σταθερότητας.

Αν διοργανώσουμε νέα αποστολή ΚΠΑΑ και νέο γύρο προγραμμάτων εκπαίδευσης από το μέσο σταθερότητας χωρίς μια πολιτική διαδικασία που να οδηγεί σε κάποιο ορατό αποτέλεσμα, δεν νομίζω ότι θα συμβάλουμε στην επίλυση του προβλήματος. Σας καλώ λοιπόν να χρησιμοποιήσετε το μέσο σταθερότητας περισσότερο ως πολιτικό μέσο έγκαιρης προειδοποίησης για την προώθηση μιας πολιτικής διαδικασίας, την οποία πρέπει να στηρίξετε και να χρηματοδοτήσετε. Κατά τη γνώμη μου, μια τέτοια προσέγγιση θα ήταν πραγματικά αξιόλογη.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω ένα ακόμη σχόλιο: αναφέρθηκε το θέμα της ισότητας των φύλων, το οποίο θίξατε εσείς, και θεωρώ ότι πρέπει σίγουρα να επενδύσουμε σοβαρά σε αυτόν τον τομέα. Η αύξηση του πληθυσμού είναι ένα από τα κύρια προβλήματα στις χώρες αυτές και, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν πρόκειται να το λύσουμε χωρίς προηγουμένως να εμπεδωθεί στον πληθυσμό η έννοια του οικογενειακού προγραμματισμού, πράγμα που συνεπάγεται σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών.

Γνωρίζω ότι δεν θα ασκήσετε πίεση για απόλυτο σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών, όμως εκτιμώ ότι η ισότητα των φύλων και κυρίως ο οικογενειακός προγραμματισμός είναι κρίσιμης σημασίας αν μας απασχολούν εν προκειμένω τα μέτρα που μπορούμε να λάβουμε για να βοηθήσουμε την κοινωνία της Υεμένης.

Adam Bielan, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, τα μάτια όλου του κόσμου στράφηκαν προσφάτως στην Υεμένη, όταν ακτιβιστές της Αλ Κάιντα στη χώρα ανέλαβαν την ευθύνη μιας, ευτυχώς, αποτυχημένης απόπειρας ανατίναξης ενός αμερικανικού αεροσκάφους τα Χριστούγεννα. Ωστόσο, γνωρίζουμε για μεγάλο χρονικό διάστημα ότι η επιδεινούμενη κατάσταση όσον αφορά την ασφάλεια στη συγκεκριμένη χώρα επιτρέπει σε τρομοκρατικές ομάδες να βρίσκουν εκεί καταφύγιο, από όπου μπορούν να σχεδιάζουν και να διοργανώνουν

περαιτέρω επιχειρήσεις. Η τρομοκρατία εξαπλώνεται στην περιοχή πολλά χρόνια πριν από την 11η Σεπτεμβρίου, μια ημερομηνία την οποία κανείς μας δεν λησμονεί. Αρκεί μόνον να θυμηθούμε την επίθεση της Αλ Κάιντα στο αμερικανικό πολεμικό σκάφος «USS Cole» τη 12η Οκτωβρίου 2000.

Η Υεμένη είναι μια χώρα εξαιρετικά σημαντική, κυρίως λόγω της γεωγραφικής της τοποθεσίας. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι 3,5 εκατομμύρια βαρέλια αργού πετρελαίου, που αντιστοιχούν στο 4% της παγκόσμιας παραγωγής, μεταφέρονται καθημερινά μέσω του πλάτους 26,5 χιλιομέτρων στενού Bab-el-Mandeb μεταξύ Υεμένης και Τζιμπουτί. Συγχρόνως, είναι μια χώρα στο εσωτερικό της οποίας επικρατεί πολύ σύνθετη κατάσταση. Εκτός από την Αλ Κάιντα, η οποία ευδοκιμεί στη χώρα, βρίσκονται επίσης σε εξέλιξη μια σοβαρή σιτιτική εξέγερση στην επαρχία Saada στον Βορρά, καθώς και εκδηλώσεις βίας από αποσχιστικά κινήματα στον Νότο. Αν προσθέσουμε σε αυτά τις αρνητικές επιπτώσεις της παγκόσμιας κρίσης τροφίμων πριν από δύο χρόνια, της τρέχουσας οικονομικής κρίσης, των μειούμενων αποθεμάτων αργού πετρελαίου της χώρας, από τα οποία αντλεί τα τρία τέταρτα των εσόδων της, και, τέλος, την ολόένα και σοβαρότερη έλλειψη νερού, βρισκόμαστε μπροστά στην εικόνα μιας χώρας υπό κατάρρευση, που αποτελεί ιδεώδη στόχο για την Αλ Κάιντα, η οποία, λόγω των προβλημάτων της στο Αφγανιστάν, αναζητεί νέα βάση.

Επομένως, εκτός από τη στρατιωτική δράση η οποία, με τη μία ή την άλλη μορφή, μοιάζει αναπόφευκτη ενόψει της αδράνειας και της αδυναμίας των τοπικών αρχών, η διεθνής κοινότητα, περιλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και απευθύνω εν προκειμένω έκκληση στην κ. Ashton– πρέπει, πάνω από όλα, να αναπτύξει έντονη δραστηριότητα με σκοπό την ανοικοδόμηση των κρατικών θεσμών.

Sabine Lösing, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, τα μέσα ενημέρωσης προετοιμάζουν ήδη τον πληθυσμό για ένα τρίτο μέτωπο στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Στην τρέχουσα συγκυρία, ωστόσο, οι στρατηγικές επιλογές των ΗΠΑ και των κρατών μελών της ΕΕ στην Υεμένη και στην περιοχή του Κέρατος της Αφρικής δεν είναι πάρα πολλές. Γεγονός είναι ότι οι κυρίαρχες ελίτ που περιβάλλουν τον Πρόεδρο Saleh ασκούν βάνανουσες διακρίσεις εις βάρος του σιτικού πληθυσμού στον Βορρά της χώρας και διεξάγουν έναν πόλεμο εναντίον του αποσχιστικού κινήματος στον Νότο, στην περιοχή της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Υεμένης, ο οποίος προκαλεί τεράστια δυστυχία στον ντόπιο πληθυσμό. Δεν υφίσταται πραγματικά αποδεδειγμένη σύνδεση μεταξύ του σιτικού πληθυσμού και της Αλ Κάιντα, και επομένως η αντίληψη αυτή χρησιμεύει απλώς στη διεφθαρμένη και ντε φάκτο αυταρχική κυβέρνηση ως προπέτασμα καπνού ώστε να εξασφαλίσει εκτεταμένη στρατιωτική ενίσχυση.

Η υποστήριξη αυτής της κυβέρνησης προκειμένου να αναπτύξει τις στρατιωτικές της δυνάμεις πρέπει να αποφευχθεί – κάτι τέτοιο θα ρίξει απλώς κι άλλο λάδι στη φωτιά. Όποιο είδος βοήθειας παρασχεθεί πρέπει να ωφελεί όλες τις περιφέρειες, ανεξαρτήτως θρησκευματος, εθνότητας ή πολιτικού προσανατολισμού. Συγχρόνως, πρέπει να εγκατασταθεί μια διαδικασία συμφιλίωσης στην οποία θα μετέχουν τα Ηνωμένα Έθνη και όλοι οι τοπικοί παράγοντες, περιλαμβανομένων και γειτονικών κρατών – όπως το Ιράν. Δεν πρέπει να στηρίζουμε μονόπλευρα την κυβέρνηση εναντίον των ανταρτών. Η επιχείρηση Atalanta δεν πρέπει να συνεχιστεί και να επεκταθεί, και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εξαπλωθεί στην ηπειρωτική χώρα της Υεμένης, διότι αυτό θα εξυπηρετούσε αποκλειστικά και μόνον τα γεωστρατηγικά συμφέροντα των δυτικών βιομηχανικών κρατών.

Θα καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να διασφαλιστεί ότι η ΕΕ δεν θα ακολουθήσει την απολύτως εσφαλμένη στρατηγική των ΗΠΑ, η οποία αποβλέπει σε κλιμάκωση των συγκρούσεων και στο έδαφος της Υεμένης.

Fiorello Provera, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Υεμένη δεν αποτελεί τόσο ένα νέο σύνορο για την τρομοκρατία, όσο μια χώρα επισφαλούς σταθερότητας.

Η αδυναμία της κεντρικής κυβέρνησης να ελέγξει την επικράτειά της και η διαπερατότητα των συνόρων επιτρέπουν την ανάπτυξη δραστηριοτήτων παράνομης εμπορίας, ανεξέλεγκτης μετανάστευσης, πειρατείας και τρομοκρατίας. Η απάντηση στις νέες προκλήσεις της Αλ Κάιντα στην Υεμένη δεν πρέπει, ωστόσο, να συνίσταται απλώς στην άσκηση στρατιωτικής πίεσης, αλλά και στην παροχή βοήθειας στις τοπικές αρχές ώστε να αποκτήσουν καλύτερο έλεγχο της επικράτειάς τους. Επαναλαμβάνω: στις τοπικές αρχές, και όχι μόνον στην κεντρική κυβέρνηση.

Η σταθερότητα στην Υεμένη πρέπει, ωστόσο, να επιδιωχθεί στο πλαίσιο εθνικού και περιφερειακού αισθήματος ιδιοκτησίας, χωρίς να επιβάλλονται εξωτερικές ή προαποφασισμένες λύσεις οι οποίες συχνά έρχονται σε αντίθεση με την πραγματική κατάσταση και είναι καταδικασμένες σε αποτυχία. Αυτό θα διευκόλυνε τη μεγαλύτερη συμμετοχή του Συμβουλίου Συνεργασίας του Περσικού Κόλπου, η οικονομική συνεισφορά του οποίου στην υλοποίηση τοπικών προγραμμάτων θα μπορούσε να φανεί κρίσιμη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεργαστεί με τους εταίρους της –την Υεμένη, την G8 και τις χώρες του Περσικού Κόλπου– εξασφαλίζοντας συνεισφορές σε χρηματοδοτικό και αναπτυξιακό επίπεδο οι οποίες θα έχουν τη στήριξη της κυβέρνησης της Υεμένης.

Εν κατακλείδι, οι μακροπρόθεσμες πολιτικές, έστω και αν είναι αξιόλογες, πρέπει να συνοδεύονται από άμεση ισχυρή στήριξη υπέρ της ασφάλειας και του ελέγχου της επικράτειας, χωρίς την οποία κινδυνεύουμε να καταρρεύσει το κράτος στην Υεμένη και να υπάρξει πραγματική έκρηξη της τρομοκρατίας στην περιοχή.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι η Υεμένη είναι σήμερα εκκολαπτήριο ακραίων ισλαμιστών, καθώς πρόκειται για μια άμπωτη χώρα με αναποτελεσματική ασφάλεια και υψηλά ποσοστά σπλοκατοχής η οποία μαστιζείται από συγκρούσεις και πάσχει από οξεία έλλειψη υδάτινων πόρων. Είναι μια χώρα στην οποία η κυβέρνηση μοιάζει να μην έχει ούτε καν το κεφάλαιο υπό πλήρη έλεγχο.

Ως εκ τούτου, η Υεμένη βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος όσον αφορά τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας και είναι, επομένως, μια ακόμη χώρα στην οποία η παρουσία ριζοσπαστικών ισλαμιστών αποτελεί λυπηρή συνέπεια παλαιότερων αστοχιών της πολιτικής των ΗΠΑ. Αυτό πρέπει να ληφθεί πολύ σοβαρά υπόψη σε αυτήν την συζήτηση, παράλληλα με τις υπερπτήσεις της CIA, τις μυστικές φυλακές και τις καταστροφικές συνέπειες των μέχρι σήμερα εκστρατειών των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή.

Κατά τη γνώμη μου, θα ήταν αφελές να εξισώσουμε την τρομοκρατία με τη φτώχεια, ενώ θα ήταν εξίσου ανεύθυνο να επιτρέψουμε στις ΗΠΑ να υπαγορεύσουν την πολιτική μας και να πιστέψουμε αδώς ότι μόνον η αύξηση της στρατιωτικής βοήθειας στην Υεμένη μπορεί να λύσει τα προβλήματα της χώρας. Ο δικτατορικός πρόεδρος είναι πολύ πρόθυμος να εισπράξει τις αξίες πολλών εκατομμυρίων στρατιωτικές ενισχύσεις της Δύσης, στο παρελθόν όμως έχει στηριχθεί επανειλημμένως σε ισλαμιστές προκειμένου να φιμώσει μόνιμως αντιπάλους του καθεστώτος.

Βεβαίως, δεν μπορούμε να παρακολουθούμε άπραγοι καθώς η χώρα θα μετασχηματίζεται από καταφύγιο των τζιχαντιστών, όπως συνέβαινε μέχρι στιγμής, σε βάση επιχειρήσεων και εκπαίδευσής τους. Είναι εξάλλου σαφώς αναγκαίο να συζητήσουμε τρόπους βελτίωσης της αναπτυξιακής βοήθειας, έστω και αν αυτό συμβάλει στη μείωση μόνον του αριθμού των υποψηφίων τζιχαντιστών.

Τέλος, η ΕΕ δεν πρέπει να επιτρέψει στις ΗΠΑ να την υποχρεώσουν να γίνει απλή χρηματοδότης των δικών τους πολιτικών. Απεναντίας, η Ένωση πρέπει να αναλάβει ρόλο αμερόληπτου διαμεσολαβητή με σκοπό τη διεξαγωγή διαλόγου και την προετοιμασία του εδάφους για μια μακροπρόθεσμη πολιτική λύση.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να διατυπώσω ένα σύντομο σχόλιο και να απευθύνω δύο ερωτήματα στη βารόνη Ashton. Η ΕΕ μοιάζει να βρίσκεται σήμερα ενώπιον ενός διλήμματος. Αφενός, πρέπει να στηρίξουμε τη λήψη δραστικότερων μέτρων κατά τρομοκρατών οι οποίοι θέτουν ευθέως σε κίνδυνο την ασφάλεια ευρωπαίων πολιτών. Διάφορες ακραίες ισλαμιστικές ομάδες στην Υεμένη είναι σήμερα περισσότερο δραστήριες από κάθε άλλη φορά, ενώ η Αλ Κάιντα αντιμετωπίζει την Υεμένη ως μια από τις σημαντικότερες βάσεις για τον σχεδιασμό επιθέσεων κατά δυτικών στόχων και για την εκπαίδευση πολιτοφυλακών και πιθανών βομβιστών αυτοκτονίας.

Η αποτυχημένη επιχείρηση κατά του αεροσκάφους των Βορειοδυτικών Αερογραμμών είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα των κινδύνων που αντιμετωπίζουμε. Από την άλλη μεριά, πρέπει να γνωρίζι κανείς ότι οι αρχές της Υεμένης έχουν κατηγορηθεί αρκετές φορές από διάφορες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων για βασανιστήρια, περιστατικά απάνθρωπης μεταχείρισης και εξωδικαστικές εκτελέσεις. Οι αυθαίρετες συλλήψεις και έρευνες σε σπίτια πολιτών είναι διαδεδομένες, και η ανάγκη καταπολέμησης της τρομοκρατίας έχει αναφερθεί ως βασική δικαιολογία για τέτοιου είδους παράνομες πράξεις.

Σε αυτό το πλαίσιο, βารόνη Ashton, σε σχέση με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για την Υεμένη, τι είδους στήριξη μπορεί η ΕΕ να προσφέρει στην Υεμένη για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας; Εξάλλου, η ΕΕ θεωρεί ότι δεν υφίσταται στρατιωτική λύση για την κρίση στην περιοχή. Συγχρόνως, η Ουάσιγκτον έχει υπογράψει τη συμφωνία με τις αρχές της Υεμένης για στενότερη στρατιωτική συνεργασία. Θα εκτιμούσα λοιπόν τη γνώμη σας σχετικά με τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απόφαση των Αμερικανών να αναλάβουν πιο ενεργό δράση στην Υεμένη κατά των τρομοκρατών, ιδίως με την υπογραφή της συμφωνίας στον τομέα των στρατιωτικών πληροφοριών και της εκπαίδευσης στρατιωτικού προσωπικού.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, χαιρετίζω τη σημερινή συζήτηση εν αναμονή του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων της προσεχούς εβδομάδας και της διάσκεψης του Λονδίνου την οποία συγκάλεσε ο Gordon Brown.

Το ενδιαφέρον μας μπορεί να το προκάλεσε ο επίδοξος βομβιστής. Σήμερα απευθύνω επίσης έκκληση να στρέψει το ενδιαφέρον της η διεθνής κοινότητα στις προσπάθειες απελευθέρωσης του βρετανού μηχανικού Anthony S. και πέντε άλλων ευρωπαίων ομήρων, οι οποίοι εργάζονταν σε τοπικό νοσοκομείο στην Υεμένη και παραμένουν όμηροι από τον περασμένο Ιούνιο.

Οι μελλοντικές παρεμβάσεις μας πρέπει, ωστόσο, να αναγνωρίζουν ταυτόχρονα τις εσωτερικές, και όχι μόνον τις εξωτερικές, ανάγκες στην περίπτωση της Υεμένης. Έτσι, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα υψηλά επίπεδα υποσιτισμού, τα οποία υπερβαίνουν ορισμένες χώρες της υποσαχάριας Αφρικής, όπως ο Νίγηρας, καθώς και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως ανέφερε προ ολίγου η κ. Andrikiienė, σε μια χώρα η οποία κατέχει την 11η θέση στον κόσμο ως προς τον αριθμό των εκτελέσεων, περιλαμβανομένων και παιδιών. Πρέπει επίσης, ως διεθνής κοινότητα, να μην περιμένουμε να εγκατασταθούν τρομοκράτες προτού αρχίσουμε να εξετάζουμε ζητήματα ικανοτήτων, διακυβέρνησης και ανάπτυξης στα εύθραυστα κράτη του πλανήτη μας.

Χαιρετίζω τη σημερινή ανακοίνωση της Υπατης Εκπροσώπου σχετικά με τη βοήθεια και της ζητώ να μεριμνήσει ώστε στις συναντήσεις της προσεχούς εβδομάδας να τεθεί το ζήτημα των πραγματικών δεσμεύσεων για παροχή χρηματοδοτικής βοήθειας στην Υεμένη, από όλους τους συμμετέχοντες, σε μια περίοδο κατά την οποία η γενική έκκληση του ΟΗΕ εξ ονόματος της χώρας αυτής εξασφάλισε λιγότερο από το 1% των απαιτούμενων πόρων. Όπως ανέφερε η κ. Brantner, στις συναντήσεις πρέπει να προωθηθεί η κατάπαυση του πυρός, και ενδεχομένως η διοργάνωση ειρηνευτικής διάσκεψης, στον πιο πρόσφατο γύρο συγκρούσεων με τους Houthis στον Βορρά και να διασφαλιστεί η ανθρωπιστική πρόσβαση στην περιοχή. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι τα πετρελαϊκά έσοδα της χώρας θα επενδυθούν σε μέτρα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης του πληθυσμού. Η Ευρώπη πρέπει να συνεργαστεί για την αναζήτηση μόνιμων λύσεων για τους κρατούμενους από την Υεμένη, οι οποίοι αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των κρατουμένων που απομένουν στον Κόλπο του Γκουαντάναμο.

Ευελπιστώ πάντως ότι η Υπατη Εκπρόσωπος θα διερευνήσει τις δυνατότητες μιας κοινής αποστολής ΚΠΑΑ της ΕΕ και του Συμβουλίου Συνεργασίας του Περσικού Κόλπου για την εκπαίδευση στον τομέα της ασφάλειας στην Υεμένη, στον οποίο οι προσπάθειές μας έχουν κρίσιμη σημασία σε πολλές χώρες.

Τέλος, οι διάφοροι Bin Laden μπορεί να κατάγονται από το χωριό Al-Rubat της Υεμένης, όμως εκείνο που οδήγησε τόσο πολλούς νέους από τη χώρα αυτή στη ριζοσπαστικοποίηση στο όνομά του ήταν η απουσία διεθνούς ενδιαφέροντος. Αυτό το διεθνές ενδιαφέρον πρέπει τώρα να προωθήσουμε.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μία απόπειρα επίθεσης είναι αρκετή ώστε να επιβεβαιωθεί η σπουδαιότητα της μέριμνας για το δικαίωμα των συμπολιτών μας στην ασφάλεια. Η προστασία των κοινωνιών μας μάς υποχρεώνει εξάλλου να αναζητούμε μονίμως την ισορροπία μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας.

Το δικαίωμα στην προστασία, ιδίως από τρομοκρατικές επιθέσεις, ορίζεται στο άρθρο 188 ΙΗ της Συνθήκης της Λισαβόνας, και ειδικότερα στην παράγραφο 4, η οποία εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να αναλαμβάνουν αποτελεσματική δράση σε αυτόν τον τομέα. Στην ίδια παράγραφο διευκρινίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο οφείλει να διενεργεί τακτική αξιολόγηση των απειλών που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θέλω να ζητήσω από την κ. Ashton να μου διευκρινίσει εάν, και σε ποιον βαθμό, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της έχουν ενεργήσει σύμφωνα με αυτήν την ρήτρα.

Κατά τη γνώμη της, της επιτρέπει η συνεργασία στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ισχυρίζεται ότι οι αστοχίες των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ, οι οποίες είδαν το φως της δημοσιότητας στην περίπτωση της πρόσφατης απόπειρας επίθεσης στην πτήση 253 από το Άμστερνταμ στο Ντιτρόιτ, δεν θα μπορούσαν να έχουν συμβεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Ένα ερώτημα έχει απολύτως κρίσιμη σημασία σε αυτήν την συζήτηση: ήταν γνωστό το όνομα του φερόμενου ως τρομοκράτη στις ευρωπαϊκές υπηρεσίες πληροφοριών, στο σύνολο των ευρωπαϊκών υπηρεσιών πληροφοριών; Σε διαφορετική περίπτωση, ποια συμπεράσματα αναμένει να αντληθούν; Θεωρεί, επί του παρόντος, ότι το επίπεδο συντονισμού και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών πληροφοριών είναι αρκετό ώστε να αποκλειστούν τέτοιου είδους αστοχίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Θεωρεί η Υπατη Εκπρόσωπος ότι είναι ικανοποιητικές οι δυνατότητες συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών πληροφοριών των κρατών μελών στο πνεύμα αλληλεγγύης που περιγράφεται στο άρθρο 188 ΙΗ;

Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να απαιτούν την άψογη παρακολούθηση της τρομοκρατικής απειλής. Θα δυσκολευτούν λοιπόν τώρα να κατανοήσουν το πώς, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζει να διαβιβάζει όλο και περισσότερα προσωπικά δεδομένα τύπου SWIFT στις Ηνωμένες Πολιτείες, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζει αδυναμίες στον τομέα της πρόληψης και της συλλογής πληροφοριών.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, δυστυχώς, η Υεμένη ανέπτυξε προ πολλού τα χαρακτηριστικά εκκολαπητρίου τρομοκρατών, και το θέμα αυτό δεν έτυχε επαρκούς προσοχής με την πάροδο των ετών. Οι συγκρούσεις, η ανομία και η διαφθορά έχουν πολύ βαθιές ρίζες στη χώρα.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε, παρεμπιπτόντως, ότι τα βρετανικά στρατεύματα είχαν παρέμβει στη χώρα τον 19ο αιώνα ώστε να θέσουν τέρμα στην πειρατεία στον Κόλπο του Άντεν, και η παρέμβασή τους εκείνη είχε σταθεί πολύ

αποτελεσματική για πάνω από έναν αιώνα. Τα τελευταία χρόνια, εντούτοις, η Υεμένη έχει εξελιχθεί σε εκκολαπήτριο τρομοκρατών, με αποτέλεσμα να έχουν συμβεί τρομοκρατικές επιθέσεις στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και σε εξαγωγέα τρομοκρατίας σε τρίτες χώρες. Οι τρομοκρατικές ομάδες είναι σε θέση να εκμεταλλεύονται άριστα τις δυνατότητες που τους παρέχουν τα υπό κατάρρευση κράτη. Πρέπει να συμβάλουμε στην ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Επί του παρόντος, το Ηνωμένο Βασίλειο παρέχει δυσανάλογο ποσοστό της αναγκαίας βοήθειας. Ευελπιστώ ότι η διάσκεψη του Λονδίνου θα ενθαρρύνει και άλλες χώρες –όπως λόγω χάρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και, συμφωνώ, και άλλα κράτη της περιοχής– να πράξουν περισσότερα.

Βεβαίως, δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα εξαλείψουμε την τρομοκρατία από όλες τις περιοχές στις οποίες αναπτύσσεται, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να βελτιώσουμε την ασφάλεια στις χώρες μας και να εφαρμόσουμε αποτελεσματικότερους ελέγχους στα σύνορά μας. Αμφιβάλλω αν η ΕΕ έχει επαρκή κίνητρα για να λάβει τέτοιου είδους μέτρα, επομένως καθεμία από τις χώρες μας οφείλει να μεριμνήσει η ίδια για τα του οίκου της.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, ο λαός της Υεμένης είναι θύμα των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων και επεμβάσεων. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, πιστεύω, υποδαυλίζουν εθνικές, φυλετικές και θρησκευτικές αντιπαράθεσης στη χώρα αυτή. Εδώ και χρόνια, καταφεύγουν συχνά στη στρατιωτική δύναμη. Υπονομεύουν την ειρηνική επίλυση των διαφορών ώστε να ελέγχουν τα ενεργειακά αποθέματα και τους δίαυλους μεταφοράς ενέργειας στην περιοχή.

Οι εξελίξεις στη χώρα αυτή ήταν πάντα το αποτέλεσμα ιμπεριαλιστικών επιλογών της πολιτικής του ΝΑΤΟ και της υποστήριξης του βαθιά αντιδραστικού και αντιλαϊκού καθεστώτος της χώρας. Η μεγάλη αύξηση της οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας των Ηνωμένων Πολιτειών με πρόφαση την καταπολέμηση της Αλ Κάιντα, ταυτόχρονα με τον χαρακτηρισμό της Υεμένης ως χώρας που υποθάλπει την τρομοκρατία, ο βομβαρδισμός περιοχών της χώρας από δυνάμεις της Σαουδικής Αραβίας με τη συνδρομή των ΗΠΑ, και η παρουσία ξένων στρατευμάτων κάνουν πιθανή την κλιμάκωση της ανοικτής στρατιωτικής ιμπεριαλιστικής επέμβασης. Αυτό δείχνει η νέα έξαρση της τρομοκρατίας μετά την απόπειρα στο αεροπλάνο της Δέλτα. Πιστεύω, ότι οι λαοί θα απαντήσουν ενισχύοντας τον αγώνα ενάντια στα καταπιεστικά μέτρα και ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, όπως θα έλεγε ίσως η μυθιστορηματική λαίδη Bracknell, το να διαπράξουμε ένα σοβαρό σφάλμα στον μουσουλμανικό κόσμο είναι λυπηρό, το να διαπράξουμε όμως δύο τέτοια σφάλματα δείχνει μάλλον αδιαφορία.

Το να διαπράξουμε δε τρία ή περισσότερα αποτελεί ένδειξη ανοησίας, παράνοιας ή και σκοπιμότητας. Η Υεμένη αποκαλείται πλέον το νέο Αφγανιστάν. Στη χώρα αναπτύσσονται ήδη αμερικανικά στρατεύματα ως σύμβουλοι. Πόσο διάστημα θα χρειαστεί να περάσει προτού, μαζί με συμμάχους τους, όπως η Βρετανία, αναπτύξουν στη χώρα χερσαία στρατεύματα για να πολεμήσουν την Αλ Κάιντα;

Τι πρέπει να πράξει ουσιαστικά η Δύση για να αποτρέψει αυτήν την απειλή; Καταρχάς, πρέπει να σταματήσει τους πολέμους σε μουσουλμανικές χώρες οι οποίοι προκαλούν θανάτους δυτικών στρατιωτών, δολοφονούν αμάχους και εξωθούν νεαρούς μουσουλμάνους σε ριζοσπαστικοποίηση στις χώρες τους και στο εξωτερικό. Πρέπει να επαναπατρίσει τα στρατεύματά της, ώστε να αναλάβουν την ασφάλεια της επικράτειάς μας και να προστατεύσουν τους πληθυσμούς και τις υποδομές μας.

Πρέπει να υιοθετηθεί μια γνησίως ουδέτερη πολιτική έναντι της Μέσης Ανατολής και να εγκαταλείψει τη μεροληπτική πολιτική των ΗΠΑ, ενώ πρέπει επίσης να θέσει τέρμα στη μετανάστευση από μουσουλμανικές χώρες και να ενθαρρύνει τους ριζοσπαστικοποιημένους μουσουλμάνους που ζουν στη Δύση να καταλάβουν ότι θα ζούσαν πολύ πιο ευτυχισμένοι ανάμεσα στους ομοδηήσκους τους.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, τους τελευταίους μήνες στην Υεμένη επιδεινώθηκαν σοβαρά οι συνθήκες υπό τις οποίες ζει ο πληθυσμός, καθώς και η συνολική πολιτική και οικονομική κατάσταση. Εμείς οι Ευρωπαίοι πρέπει επομένως να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να σταθεροποιήσουμε επιτέλους αυτήν την χώρα.

Ύπατη Εκπρόσωπε, μπορείτε, σας παρακαλώ, να μεριμνήσετε ώστε να μην μετατραπεί η Υεμένη σε δεύτερο Αφγανιστάν; Πρέπει να καταπολεμήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις τη διεθνή τρομοκρατία. Αυτό θα μπορέσουμε, ωστόσο, να το επιτύχουμε μόνον εάν υποστηρίξουμε επίσης την ειρηνευτική διαδικασία στην Υεμένη. Πρέπει να εξασφαλίσουμε την ειρήνη στην περιοχή και να στηρίζουμε τις ειρηνευτικές προσπάθειες της κυβέρνησης. Θα μπορούσαμε άλλωστε να υπενθυμίσουμε και πάλι στην κυβέρνηση της Υεμένης ότι πρέπει να εγγυηθεί την εξάλειψη των διακρίσεων στη χώρα – μόνον έτσι μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Η ειρήνη προϋποθέτει δημοκρατικούς μηχανισμούς οι οποίοι προστατεύουν τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Αυτή είναι η πορεία που ακολουθούμε εδώ στην Ευρώπη,

η οποία ίσως να διαφέρει από τις πορείες που ακολουθούνται αλλού. Σας καλώ λοιπόν, από το νέο σας αξίωμα, να καταβάλετε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να ακολουθήσετε μαζί μας αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία.

Χωρίς πολιτική σταθερότητα, η Υεμένη δεν έχει καμία ελπίδα. Εάν επιτευχθεί πολιτική σταθερότητα, η τοπική οικονομία θα μπορέσει να ανακάμψει, και στη συνέχεια να ακολουθήσει πορεία ανάπτυξης και να προσφέρει μελλοντικές προοπτικές στον πληθυσμό. Σας παρακαλώ να εργαστείτε σκληρά για την επίτευξη αυτού του στόχου. Σας καλώ επίσης να ασκήσετε επιρροή, προκειμένου να διασφαλιστεί η δυνατότητα των βοηθητικών στρατευμάτων που βρίσκονται στη χώρα να προσφέρουν ανθρωπιστική βοήθεια. Στην Υεμένη υπάρχουν πάνω από 130 000 πρόσφυγες από τη Σομαλία. Η κατάσταση στην περιοχή είναι τρομακτική. Εναποθέτω πάνω σας όλες τις ελπίδες μου, βαρόνη Ashton, προσδοκώντας ότι θα ασκήσετε την επιρροή σας σε αυτό το πεδίο. Σας παρακαλώ επίσης να υπερασπιστείτε τους έξι ομήρους, τους ευρωπαίους πολίτες –έναν Βρετανό και πέντε Γερμανούς– που κρατούνται όμηροι στην Υεμένη. Εύχομαι να μπορέσετε να συμβάλετε στην απελευθέρωσή τους. Σας ευχαριστώ θερμά.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Συμφωνώ με την Επιτροπή και με τους συναδέλφους μου βουλευτές που ανέφεραν ότι η κατάσταση στην Υεμένη είναι τεταμένη. Η χώρα είναι εξαντλημένη και εξαντλημένη από τους ατέρμονους πολέμους μεταξύ αντίπαλων παρατάξεων καθώς και από τις αποσχιστικές συγκρούσεις, ενώ ο πληθυσμός ζει υπό συνθήκες ακραίας φτώχειας. Αυτή η οικονομική και πολιτική αστάθεια έχει ήδη προκαλέσει ανησυχία σε γειτονικές χώρες της Αραβικής Χερσονήσου και απειλεί όχι μόνον την περιφερειακή αλλά και την παγκόσμια ασφάλεια. Οι ειδήσεις σχετικά με την πρόσφατη εντατικοποίηση των δραστηριοτήτων τρομοκρατικών ομάδων είναι ανησυχητικές. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνούμε την αποτυχημένη απόπειρα ανατίναξης ενός αεροσκάφους με προορισμό τις ΗΠΑ, καθώς και τις απειλές κατά ξένων πρεσβειών στην Υεμένη. Οι ΗΠΑ έχουν ήδη ανακοινώσει ότι θα λάβουν ιδιαίτερη μέριμνα για την κατάσταση στη χώρα αυτή. Επομένως, στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής εξωτερικής πολιτικής, φρονώ ότι είναι καθήκον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και άλλων οργάνων, ιδίως μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, να αναλάβουν κοινή και συντονισμένη δράση σε συνεργασία με τη διεθνή κοινότητα.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Θα μιλήσω στα σλοβενικά, σας παρακαλώ λοιπόν να ακούσετε τη διερμηνεία. Η Υεμένη είναι μια χώρα την οποία ταλανίζουν θρησκευτικές και φυλετικές συγκρούσεις καθώς και τα σφάλματα παλαιότερων αποικιοκρατικών και αμερικανικών πολιτικών. Όπως ανέφεραν ορισμένοι από τους συναδέλφους μας, μας απασχολεί εν προκειμένω, καταρχάς, η Εγγύς και Μέση Ανατολή, μια ασταθής περιοχή γεμάτη από ανεπίλυτα προβλήματα και, δεύτερον, φυσικά, η μητέρα όλων των συγκρούσεων, η σύγκρουση μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων.

Η Υεμένη είναι αντιπροσωπευτική όλων αυτών των προβλημάτων και δεν πρέπει να έχουμε την αυταπάτη ότι έχουμε να κάνουμε με κάποιο τοπικό πρόβλημα. Η Υεμένη βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν εμφύλιο πόλεμο, με βάσεις της Αλ Κάιντα, ένα αδύναμο κράτος, ανεπαρκείς υπηρεσίες πληροφοριών, και ανεπαρκείς δυνάμεις ασφαλείας και ένοπλες δυνάμεις. Τι μπορούμε να αναμένουμε από τη διάσκεψη του Λονδίνου;

Υπατή Εκπρόσωπε, κατά τη γνώμη μου, η δυσκολότερη από όλες τις προκλήσεις θα είναι ο σχεδιασμός μιας ολιστικής προσέγγισης, όμως αυτό ακριβώς πρέπει να επιδιώξουμε. Μόνον έτσι θα επιλυθούν τα προβλήματα της Υεμένης. Απαιτείται μια οικονομική και αναπτυξιακή προσέγγιση, ενώ πρέπει να προσφέρουμε στην Υεμένη τη μορφή βοήθειας που θα την βοηθήσει να οικοδομήσει το κράτος και τους διοικητικούς της μηχανισμούς.

Ωστόσο, είμαι της άποψης ότι η δεύτερη έκθεση, την οποία θα ήθελα να παρουσιάσετε, κυρία Ashton, συνίσταται στο ότι δεν πρέπει να ξεγελαστούμε και να νομίσουμε –και δεν πρέπει κανείς να νομίσει κάτι τέτοιο– ότι το θέμα που συζητούμε είναι ένα ακόμη ζήτημα ή ένα πρόβλημα που μπορεί να επιλυθεί με στρατιωτικά μέσα. Φοβούμαι ότι υπάρχουν πολλές ενδείξεις, ιδίως στα διεθνή μέσα ενημέρωσης, που κατατείνουν στο ότι προετοιμαζόμαστε για ένα νέο μέτωπο, για μια νέα ένοπλη σύγκρουση. Αυτό θα ήταν το χειρότερο που θα μπορούσε να συμβεί στην Υεμένη, και πιθανότατα θα δηλητηριάζε ακόμη περισσότερο τις σχέσεις σε ολόκληρη την περιοχή. Έχουμε αντλήσει αρκετά διδάγματα από τις στρατιωτικές περιπέτειες που έχουμε παρακολουθήσει, από την Εγγύς και Μέση Ανατολή έως το Αφγανιστάν και μερικά ακόμη μέρη.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, προηγουμένως συζητήσαμε την επιδείνωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το βάνουσο φασιστικό καθεστώς στο Ιράν. Ακούσαμε στη συζήτηση αυτή πώς οι μουλάδες εξήγαγαν την τρομοκρατία στην Παλαιστίνη και τον Λίβανο, και πώς εξαγουν τώρα την άθλια μορφή τρομοκρατίας τους στην Υεμένη.

Στα τέλη του Οκτωβρίου, αξιωματούχοι της Υεμένης ανακοίνωσαν ότι ακινητοποίησαν σκάφος φορτωμένο με όπλα από το Ιράν. Συνέλαβαν δε πέντε ιρανούς εκπαιδευτές. Τα όπλα και οι εκπαιδευτές προορίζονταν για τους αντάρτες Houthi.

Οι Ιρανοί είναι βετεράνοι στη διεξαγωγή πολέμων δι' αντιπροσώπου· το έχουν πράξει τόσο στην Παλαιστίνη όσο και στον Λίβανο. Τώρα επιθυμούν να υποδαυλίσουν μια περιφερειακή σύγκρουση δι' αντιπροσώπου με την

κυριαρχούμενη από σουνίτες Σαουδική Αραβία. Θα έλεγα στη βαρόνη Ashton ότι, αν χειριστεί με αποφασιστικότητα το θέμα του Ιράν, θα αποκόψει μεγάλο μέρος του κακοήθους καρκίνου που απειλεί τη Μέση Ανατολή.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, Ύπατη Εκπρόσωπε, κυρίες και κύριοι, η σοβαρή πολιτική, οικονομική και κοινωνική κρίση στην Υεμένη συνδέεται με την επιχειρησιακή παρουσία μελών της Αλ Κάιντα στο έδαφός της και με το τζιχαντικό όραμα που τα διαπνέει.

Η Υεμένη είναι μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου και η διαχείριση των εσωτερικών συγκρούσεων συναντά τεράστια εμπόδια λόγω της θρησκευτικής φύσης της σύγκρουσης μεταξύ σιιτικής και σουνιτικής μειονότητας. Όπως υπογραμμίζεται στην πρόταση ψηφίσματος, η βοήθεια, η συνεργασία και η στήριξη για την εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής αρωγής έχουν ζωτική σημασία. Πρέπει, ωστόσο, να υπογραμμίσουμε τους κινδύνους που διατρέχει και η Δύση αν δεν αντιμετωπιστούν με ξεκάθαρο και αποφασιστικό τρόπο τα προβλήματα ασφάλειας.

Οι λόγοι που ωθούν τους τρομοκράτες να αποκτήσουν στρατιωτική εκπαίδευση και να ασκηθούν ως υποψήφιοι μάρτυρες είναι αποτέλεσμα της τζιχαντικής ιδεολογίας, η οποία εξαπλώνεται και εδραιώνεται όλο και περισσότερο στην αφρικανική ήπειρο, εν μέρει λόγω της αδιαφορίας και του επιφανειακού τρόπου με τον οποίο έχει αντιμετωπίσει, ή μάλλον δεν έχει αντιμετωπίσει, η διεθνής κοινότητα την Αλ Κάιντα και τους θύλακές της στη Σομαλία και το Σουδάν, καθώς και στην Υεμένη.

Δεν πρέπει να λησμονούμε τη σχέση αιτίας και αιτιατού μεταξύ της παρουσίας τρομοκρατών στην Υεμένη και του αριθμού των ενεργειών με σκοπό την αποσταθεροποίηση της Σομαλίας, η οποία λειτουργεί ως πιόνι υπό τον έλεγχο δυνάμεων της Αλ Κάιντα που βρίσκονται στην Υεμένη. Οι δυνάμεις αυτές εξαρτώνται με τη σειρά τους, όχι τόσο από τους ουσιαστικούς της Σαουδικής Αραβίας, όσο από τους ιρανούς αγιατολλάχ, από τους οποίους λαμβάνουν όπλα και χρήματα. Η παροχή στήριξης στην Υεμένη δεν μπορεί να διαχωριστεί από το ζήτημα της ασφάλειας.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Ashton, σωστά υπογραμμίσατε ότι εκείνο που έχει τη μεγαλύτερη σημασία στην Υεμένη όσον αφορά τις προτεραιότητες στο πεδίο της ασφάλειας είναι να τερματιστούν οι εσωτερικές συγκρούσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη στη χώρα αυτή. Δεν πρέπει να συγχέουμε αιτίες και αποτελέσματα· χωρίς λοιπόν να υποβαθμίζουμε τον κίνδυνο της τρομοκρατίας, πρέπει να παραδεχτούμε ότι η αστάθεια στην Υεμένη δεν οφείλεται στην τρομοκρατία. Η τρομοκρατία αναπτύσσεται επειδή υπάρχει αστάθεια λόγω εσωτερικών συγκρούσεων. Από αυτήν την άποψη, προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι να ενθαρρύνει και να στηρίξει τις προσπάθειες που καταβάλλονται αυτήν την περίοδο για την έναρξη εθνικού διαλόγου στην Υεμένη με τον Πρόεδρο Saleh.

Σε περιφερειακό επίπεδο, υπάρχει –όπως μας υπενθυμίστηκε προ ολίγου– σύνδεση με την κρίση στη Σομαλία και την κρίση στο Κέρας της Αφρικής. Παρατηρούνται σημαντικότερα μεταναστευτικά ρεύματα, καθώς και εμπορία όπλων και διακίνηση τζιχαντιστών πολεμιστών μεταξύ Υεμένης και Σομαλίας. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να μας ενημερώσετε για τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την ενίσχυση των δυνατοτήτων εποπτείας της ναυτιλίας, θέμα το οποίο αφορά επίσης την Υεμένη.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η Υεμένη είναι η φτωχότερη χώρα του αραβικού κόσμου. Επισκέφθηκα σχετικά πρόσφατα την Υεμένη, και το διαπίστωσα ιδίως όμμασι. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η φτώχεια είναι η αιτία ή τουλάχιστον ένας από τους παράγοντες που εντείνουν ορισμένα από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα.

Δυστυχώς, στον παγκοσμιοποιημένο πλανήτη μας, τα προβλήματα της Υεμένης γίνονται και δικά μας προβλήματα. Οι εσωτερικές συγκρούσεις που αναφέρονται στο σχέδιο ψηφίσματος και στη συζήτησή μας πρέπει να επιλυθούν με πολιτικά μέσα, και οι μετέχοντες σε αυτές πρέπει να σεβαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταβάλει προσπάθειες για την αποτροπή της κλιμάκωσης της τρέχουσας κρίσης. Η αναπτυξιακή βοήθεια την οποία προσφέρουμε, αν είναι αποτελεσματική και αν αξιοποιηθεί με συνετό τρόπο, μπορεί να συμβάλει στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική σταθεροποίηση.

Ωστόσο, το ενδεχόμενο καταστροφής δεν είναι καθόλου μακρινό. Αναφέρθηκε το ζήτημα του ελλείμματος νερού, όπως και της εξάντλησης των αποθεμάτων αργού πετρελαίου, όμως υπάρχει επίσης το πρόβλημα της κατάχρησης από το 90% των κατοίκων της Υεμένης του qat, ενός παραισθησιογόνου ναρκωτικού φυτού, το οποίο εκτοπίζει άλλες καλλιέργειες. Για παράδειγμα, στο παρελθόν η Υεμένη εξήγαγε καφέ, τώρα όμως αυτό δεν είναι δυνατόν επειδή στη θέση του καφέ καλλιεργείται το εν λόγω ναρκωτικό.

Η κυβέρνηση της Υεμένης και η διεθνής κοινότητα δεν πρέπει να λάβουν απλώς προσωρινά μέτρα, διότι κατ' ουσίαν αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα, ακόμη λοιπόν και αν σταματήσουμε τη δράση της Αλ Κάιντα στην Υεμένη, τα προβλήματα θα επανέλθουν αν δεν τα εξαλείψουμε στη ρίζα τους.

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). - Κυρία Πρόεδρε, όπως έχει ήδη περιγραφεί και έχουμε όλοι συνειδητοποιήσει, η κατάσταση στην Υεμένη είναι δραματική από κοινωνικής και οικονομικής πλευράς και από πλευράς κοινωνικής συνοχής. Η χώρα δεν έχει νερό, τα αποθέματα πετρελαίου τελειώνουν και οι κάτοικοι της καλλιεργούν ναρκωτικά.

Είναι ό,τι ακριβώς ήταν το Αφγανιστάν πριν από 26 χρόνια όταν, σε αυτήν την αίθουσα - εννών στην παλιά αίθουσα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου - είχαμε προβλέψει, συζητώντας την έκθεση για τα ναρκωτικά, ποιο θα είναι το μέλλον του Αφγανιστάν. Αν δεν γίνει αυτήν την στιγμή παρέμβαση με αναπτυξιακό χαρακτήρα και αν δεν επιτραπεί και στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών να έχει συνεχή παρουσία σε όλα τα επίπεδα, είναι βέβαιο ότι η Υεμένη θα βρεθεί στην ίδια θέση που βρίσκεται σήμερα το Αφγανιστάν με προβλήματα άλυτα.

Δεν υπάρχουν πολλοί δρόμοι για να αντιμετωπιστεί η τρομοκρατία, αλλά είναι βέβαιο ότι δεν αντιμετωπίζεται τελικά ούτε με τον τρόπο με τον οποίο επιχειρεί η Δύση. Ο μόνος τρόπος για να βοηθηθεί η χώρα αυτή ώστε να μην γίνει άντρο της Αλ Κάιντα είναι η συνεννόηση με όλες τις αραβικές χώρες, όχι μόνο με τη Σαουδική Αραβία. Και βεβαίως οι προσπάθειες που θα καταβληθούν ώστε να απομακρυνθεί ο λαός αυτός, επιζητώντας δημοκρατικά δικαιώματα, από τη λογική των φυλάρχων και τις μεταξύ τους συγκρούσεις.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Η αποτυχημένη βομβιστική επίθεση της 25ης Δεκεμβρίου στην πτήση Άμστερνταμ-Ντιτρόιτ χρησίμευσε απλώς στο να αποκαλυφθεί ένα σημαντικό γεγονός. Συγκέντρωσε την προσοχή της διεθνούς κοινότητας στη σοβαρότητα της κατάστασης στην Υεμένη διότι, όπως είναι γνωστό, στη χώρα αυτή δεν βρίσκεται σε εξέλιξη μόνον μία αλλά τρεις συγκρούσεις. Εκτός από τη σύγκρουση με το αποσχιστικό κίνημα στον Νότο, η σύγκρουση στην επαρχία Saada στον Βορρά αναζωπυρώθηκε μετά την επίθεση που εξαπέλυσαν πριν από έξι περίπου μήνες οι κυβερνητικές δυνάμεις κατά των σιιτών ανταρτών Huthi, ενώ έχουν πραγματοποιηθεί αεροπορικά πλήγματα κατά βάσεων της Αλ Κάιντα.

Η ανθρωπιστική κατάσταση, όπως επίσης αναφέρθηκε από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στις 5 Ιανουαρίου, είναι βαθύτατα ανησυχητική και κινδυνεύει να επιδεινωθεί περαιτέρω εάν δεν τερματιστεί καμία από αυτές τις συγκρούσεις. Εν αναμονή της διεθνούς διάσκεψης που θα διεξαχθεί την προσεχή εβδομάδα στο Λονδίνο, εκτιμώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ενθαρρύνει μια συντονισμένη αντίδραση έτσι ώστε να προωθηθεί η σταθερότητα στη χώρα αυτή, η οποία μπορεί να συμβάλει επίσης στη διεθνή ασφάλεια.

Ο δρόμος για μια ενωμένη, σταθερή και δημοκρατική Υεμένη περνά, κατά τη γνώμη μου, από την κατάρτιση ενός συνεκτικού σχεδίου παροχής στρατιωτικής και οικονομικής στήριξης και καταπολέμησης της τρομοκρατίας, το οποίο πρέπει να ενισχυθεί με συγκεκριμένα μέτρα στήριξης της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Ευχαριστώ.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Η Υεμένη δεν αποτελεί απλώς καταφύγιο για την Αλ Κάιντα. Αυτό έχει ξεκαθαριστεί από τη σημερινή συζήτηση. Η χώρα αυτή μπορεί κάλλιστα να εξελιχθεί σε πεδίο μάχης μεταξύ δύο από τις μεγάλες δυνάμεις της περιοχής: της Σαουδικής Αραβίας και του Ιράν. Η κυβέρνηση της Υεμένης έχει επανειλημμένως κατηγορήσει το Ιράν για παροχή υποστήριξης στο σιιτικό αντάρτικο κίνημα. Το Ιράν αρνείται αυτήν την κατηγορία, όμως παρόμοιες κατηγορίες έχουν διατυπωθεί και στα μέσα ενημέρωσης της Σαουδικής Αραβίας.

Τα στοιχεία που παρατίθενται για την τεκμηρίωση αυτού του ισχυρισμού περιλαμβάνουν την ανακοίνωση της κυβέρνησης της Υεμένης ότι ακινητοποίησε ιρανικό φορτίο όπλων με προορισμό τους αντάρτες τον Οκτώβριο του 2009 και το γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες τα ιρανικά κρατικά μέσα ενημέρωσης καλύπτουν τον αγώνα του σιιτικού αντάρτικου κινήματος με πιο έντονο και θετικό τρόπο από ό,τι στο παρελθόν. Ογδόντα δύο σαουδάραβες στρατιώτες σκοτώθηκαν στη σύγκρουση με τους αντάρτες στην Υεμένη αφότου ξεκίνησε την επίθεσή της η Σαουδική Αραβία στις 4 Νοεμβρίου 2009.

Όπως έχει ήδη επισημανθεί, η Υεμένη είναι η φτωχότερη χώρα του αραβικού κόσμου - συγχρόνως όμως έχει παγιδευτεί και μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων της περιοχής, του Ιράν και της Σαουδικής Αραβίας. Αναρωτιέμαι κατά πόσον η κ. Ashton θα μπορούσε να επιβεβαιώσει αυτά τα στοιχεία και να μας παρουσιάσει επίσης τη δική της ανάλυση για την κατάσταση;

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, συμφωνώ με την αξιολόγηση της κατάστασης που παρουσίασε η κ. Ashton. Ορθώς υποστηρίξατε, κυρία Ashton, ότι, για να αλλάξει η κατάσταση στην Υεμένη, απαιτείται και ανθρωπιστική βοήθεια αλλά, ενδεχομένως, και στρατιωτική δράση. Αν θέλουμε αυτό το φάσμα μέτρων να είναι ευρύ, απαιτείται επίσης συντονισμός, καθόσον η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ο μόνος παράγοντας που μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για τη βελτίωση της κατάστασης στην Υεμένη. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι παράγοντες. Επ' αυτού, ήθελα να σας θέσω το ακόλουθο ερώτημα: δεν νομίζετε ότι πρέπει να συντονίζεται καλύτερα το έργο των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ανθρωπιστικά ζητήματα; Στον τομέα των στρατιωτικών υποθέσεων και της αναγνώρισης, απαιτείται επίσης καλύτερη συνεργασία με το NATO και τις υπηρεσίες πληροφοριών - και αναφέρομαι ειδικότερα στις υπηρεσίες πληροφοριών συγκεκριμένων χωρών. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι συντονισμένα, διότι μόνον έτσι μπορούν να αποδειχθούν πολύ πιο αποτελεσματικά.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, βารόνη Ashton, το ερώτημα που θέλω να σας θέσω αφορά τις μορφές συνεργασίας που πρέπει, κατά τη γνώμη σας, να καλλιεργήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Υεμένη, για παράδειγμα στον τομέα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ή ενδεχομένως στον τομέα του ενεργειακού εφοδιασμού και των αποθεμάτων νερού, καθώς η επικοινωνία και η δημιουργία δικτύων θα μπορούσαν στο μέλλον να διαδραματίσουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο. Σε ποια προγράμματα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα εν προκειμένω, κατά τη γνώμη σας, Ύπατη Εκπρόσωπε;

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παραλίγο να χρειαστεί να εκφράσει τα συλλυπητήριά του στις οικογένειες σχεδόν 300 θυμάτων, δηλαδή των επιβατών του αεροσκάφους που εκτελούσε την πτήση από το Άμστερνταμ στο Ντιτρόιτ. Αυτό θα είχε συμβεί εχθές. Η εξέλιξη αυτή αποτράπηκε για τυχαίους λόγους. Αυτό το συγκλονιστικό περιστατικό ήταν αναγκαίο προκειμένου να ανακαλύψει ο κόσμος το πρόβλημα της Υεμένης – μιας νέας πηγής τρομοκρατίας.

Αισθανόμαστε αβοήθητοι, απέναντι σε μια κατάσταση παρόμοια με αυτή που αντιμετωπίσαμε παλαιότερα στο Αφγανιστάν. Αισθανόμαστε αβοήθητοι, απέναντι στα όσα συμβαίνουν σήμερα στην Υεμένη, ωστόσο η Ευρώπη και τούτο το κτήριο έχουν γεμίσει από τις άστοχες φωνές των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αισθάνονταν λύπη για τους κρατούμενους στο Γκουαντάναμο. Οι κρατούμενοι αυτοί απελευθερώθηκαν, και τώρα διοργανώνουν εκ νέου επιθέσεις. Για μια ακόμη φορά θα χαθούν ανθρώπινες ζωές, και εμείς θα υποστηρίζουμε ότι αδυνατούμε να το αποτρέψουμε.

Συμφωνώ πλήρως με τα όσα ανέφερε ο κ. Zemke – χωρίς στρατιωτική συνεργασία, χωρίς συνεργασία στον τομέα των πληροφοριών και χωρίς συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών οι οποίες έχουν ως αντικείμενό τους τη δίωξη της τρομοκρατίας, θα θέσουμε σε κίνδυνο την υγεία και τις ζωές των πολιτών μας.

Catherine Ashton, Ύπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, για μια ακόμη φορά διεξάγουμε μια ευρεία και σημαντική συζήτηση για μια περιοχή του κόσμου στην οποία εστιάζουμε την προσοχή μας επί σειρά ετών. Αναφέρομαι στο γεγονός ότι, την περίοδο 2007-2010, η Επιτροπή διέθεσε 100 εκατομμύρια ευρώ ως ενίσχυση, ενώ αντίστοιχο ποσό θα διατεθεί και στο μέλλον· πρόκειται, εντούτοις, για μια περιοχή στην οποία μας έχει και πάλι απασχολήσει η σπουδαιότητα των βιώσιμων και συντονισμένων παρεμβάσεων, όπως επεσήμαναν πολλοί βουλευτές.

Νομίζω ότι οι παρατηρήσεις της κ. Salafinca στην αρχή της συζήτησης επαναλήφθηκαν και αναδιατυπώθηκαν σε σειρά παρεμβάσεων, ειδικότερα όσον αφορά το πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε την αποτελεσματικότητα του συντονισμού μας όσον αφορά την ασφάλεια, καθώς και τον συνδυασμό των πολιτικών και οικονομικών πτυχών για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει αυτή η χώρα. Η κ. Γιαννάκου έθεσε το ζήτημα της εξάντλησης των υδάτινων και των πετρελαϊκών πόρων· αν δεν κάνω λάθος, η Υεμένη είναι η πρώτη χώρα στην οποία αναμένεται να εξαντληθεί το νερό έως το 2015 περίπου, εξέλιξη την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως πραγματική και ουσιαστική πρόκληση.

Για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα αυτό, πρέπει να εξετάσουμε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση· αρκετοί δε βουλευτές ρώτησαν ποια είναι η συγκεκριμένη στρατηγική που πρέπει να ακολουθήσουμε. Επιτρέψτε μου να προσπαθήσω να περιγράψω ορισμένες από τις κεντρικές πτυχές αυτού του ζητήματος: καταρχάς, ως προς τα θέματα της ασφάλειας και της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Καθώς επίκειται η διάσκεψη του Λονδίνου, πρέπει να συνεργαστούμε αποτελεσματικά σε αυτόν τον τομέα, στοιχείο το οποίο έθιξαν αρκετοί από τους βουλευτές· πρέπει να καταρτίσουμε τη δέση μέτρων ενίσχυσης και να εστιάσουμε την προσοχή μας στις προσπάθειες που έχουμε ήδη αναλάβει, για παράδειγμα, στο πλαίσιο της αποστολής Atalanta στα ανοικτά των ακτών της χώρας, και στη σπουδαιότητα του θέματος αυτού.

Αυτήν την περίοδο εξετάζουμε το ζήτημα της βελτίωσης της εποπτείας της ναυτιλίας· αποτέλεσε αντικείμενο μιας συζήτησης που διεξήγαγα προσφάτως με τον υπουργό Αμύνης της Ισπανίας, προκειμένου να διερευνήσουμε τι περισσότερο μπορούμε να κάνουμε για να συντονίσουμε καλύτερα και να χειριστούμε αποτελεσματικότερα την ασφάλεια της ναυτιλίας, έχοντας υπόψη το μήκος της ακτογραμμής και την έκταση της επιφάνειας που πρέπει να καλυφθεί.

Νομίζω, επίσης, ότι έχουμε περιγράψει αυτήν την συνολική προσέγγιση σχετικά με το πώς πρέπει να συνδυάσουμε τις διάφορες πτυχές και να επιδιώξουμε τη συνεργασία των γειτόνων της Υεμένης. Κυρία Brantner, αναφερθήκατε συγκεκριμένα στο Συμβούλιο Συνεργασίας του Περσικού Κόλπου. Συμφωνώ μαζί σας: πολύ σημαντικό μέρος του τρόπου με τον οποίο προσπαθούμε να χειριστούμε αυτόν τον τομέα συνίσταται στη συνεργασία με τις γειτονικές χώρες της περιοχής, και επ' αυτού ευελπιστώ επίσης ότι η διάσκεψη του Λονδίνου θα φέρει κοντά τα βασικά κράτη μέλη της περιοχής τα οποία μπορούν να μας βοηθήσουν.

Η διάσκεψη του Λονδίνου προσφέρει, φυσικά, αυτήν την ευκαιρία να συνεξετάσουμε το ζήτημα, και μάλιστα να το πράξουμε μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες καθώς και με άλλες χώρες. Συνεργαζόμαστε με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν είναι αλήθεια ότι η προσέγγισή τους περιορίζεται στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας: στηρίζουν επίσης και είναι πλήρως σύμφωνες με την προσέγγισή μας, η οποία θεωρούμε ότι πρέπει να στρέφεται στα βασικά αίτια, και αφορά βεβαίως το σύνολο των επιμέρους παρεμβάσεων που απαιτούνται προκειμένου να διασφαλίσουμε τη στήριξη της χώρας αυτής.

Για να απαντήσω σε ένα συγκεκριμένο σχόλιο σχετικά με την ασφάλεια, αυτό το Σαββατοκύριακο διεξάγεται στην Ισπανία η συνεδρίαση του άτυπου Συμβουλίου Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ. Εξ όσων γνωρίζω, στη συνεδρίαση θα παρίσταται και ο αμερικανός ομόλογος για να μετάσχει σε συζητήσεις σχετικά με τα θέματα που έδιξαν ορισμένοι βουλευτές.

Συμφωνώ με την παρατήρηση ότι δεν προσπαθούμε εν προκειμένω να ασχοληθούμε ταυτοχρόνως με όλα τα επιμέρους θέματα που μπορεί να σκεφτεί κανείς. Πρέπει να είμαστε πολύ επιλεκτικοί όσον αφορά τα μέτρα που πιστεύουμε ότι μπορούμε να λάβουμε για να επιτύχουμε πρακτικά αποτελέσματα· εξίσου σημαντικό με οποιαδήποτε άλλη παρέμβασή μας θα είναι να βοηθήσουμε την Υεμένη να διεξαγάγει τον διάλογο που απαιτείται στο εσωτερικό της ώστε να παρασχεθεί στήριξη στον πληθυσμό και να καταβληθεί προσπάθεια για την επίλυση ορισμένων από τις συγκρούσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη στη χώρα αυτή.

Ως προς το ζήτημα της εξεύρεσης του κατάλληλου τύπου στήριξης, τα μέσα σταθερότητας μπορούν να χρησιμοποιηθούν με εξίσου πρόσφορο τρόπο, νομίζω, για να παρασχεθεί το αναγκαίο επίπεδο στήριξης, όμως αυτό δεν υποκαθιστά, και δεν θα μπορούσε ποτέ να υποκαταστήσει, την προσπάθεια στήριξης της κυβέρνησης ώστε να διεξαγάγει τον εσωτερικό διάλογο τον οποίο μόνον η ίδια μπορεί να προωθήσει. Οι εταίροι πρέπει να συνεργαστούν με την Υεμένη έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση των σημαντικότερων προβλημάτων σε αυτόν τον τομέα.

Επομένως, η συζήτηση αυτή υπήρξε πολύ χρήσιμη για εμένα, και είμαι ευγνώμων γι' αυτό, καθώς για μια ακόμη φορά με βοήθη να σχεδιάσω στη σκέψη μου την ημερήσια διάταξη των θεμάτων που θα μεταφέρω στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων κατά τη συζήτηση αυτού του θέματος και στη συνέχεια στη διάσκεψη του Λονδίνου, με σκοπό τη συνεργασία, όπως προανέφερα, με την κυβέρνηση όσον αφορά το σύνολο των πτυχών στις οποίες μπορούμε να παράσχουμε διαρκή στήριξη για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, καθώς και τη διευθέτηση των θεμάτων στήριξης από πλευράς των γειτόνων.

Νομίζω ότι μια τελευταία χρήσιμη επισημάνση θα ήταν να αναγνωρίσουμε το σοβαρό πρόβλημα των ομήρων το οποίο εθίγη σε αρκετές παρεμβάσεις: υπάρχουν έξι όμηροι, ένας Βρετανός και πέντε Γερμανοί, περιλαμβανομένων ορισμένων πολύ μικρών παιδιών, μελών της γερμανικής οικογένειας που βρίσκεται σε ομηρία. Γνωρίζω ότι ο κ. Westerwelle, ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών, επισκέφθηκε προσφάτως την Υεμένη. Συζητήσα μαζί του το θέμα αυτήν την εβδομάδα, και η σκέψη μας θα στρέφεται διαρκώς στους ομήρους οι οποίοι υποφέρουν αυτήν την στιγμή στα χέρια των απαγωγέων τους. Θα μεταφέρουμε όλα αυτά τα θέματα στη διάσκεψη του Λονδίνου, θέλω λοιπόν να εκφράσω και πάλι την ευγνωμοσύνη μου στους αξιότιμους βουλευτές που έδιξαν αυτά τα σημαντικά θέματα.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την περίοδο της συνόδου του Φεβρουαρίου Ι.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Έχουμε παρακολουθήσει επί μακρόν τη σύγκλιση ισχυρών γεωστρατηγικών συμφερόντων στην αχανή περιοχή που καλύπτει την Εγγύς και Μέση Ανατολή, την Κεντρική Ασία και τη Βόρεια Αφρική, περιλαμβανομένης της Ερυθράς Θάλασσας και του Κόλπου του Άντεν, στην οποία η Υεμένη κατέχει στρατηγική θέση (δίπλα στη Σομαλία). Τα συμφέροντα αυτά προωθούνται όλο και περισσότερο με στρατιωτικά μέσα, και με διαρκώς αυξανόμενη επιθετικότητα. Υπό αυτό το πρίσμα πρέπει να αναλύεται η τρέχουσα κατάσταση στην Υεμένη και τα φοβερά δεινά που υφίσταται ο πληθυσμός της. Η αυξανόμενη στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ και της ΕΕ στην περιοχή πρέπει να γίνει κατανοητή και να καταγγελλεί αναλόγως. Μια βάναυση και απεχθής εκδήλωση αυτής της εμπλοκής, την οποία καταδικάζουμε εντονότατα, ήταν ο βομβαρδισμός με πύραυλο Κρουζ, από τις ΗΠΑ, υποτιθέμενης τρομοκρατικής βάσης της Αλ Κάιντα, ο οποίος αναφέρεται ότι είχε ως θύματα δεκάδες αμάχους. Η πραγματική λύση σε αυτά τα σύνθετα προβλήματα και κινδύνους που απειλούν τον πληθυσμό της περιοχής πρέπει να δοθεί μέσω της αποστρατιωτικοποίησης, του σεβασμού της εθνικής νομοθεσίας και της λαϊκής κυριαρχίας, καθώς και της γνήσιας συνεργασίας που θα αποσκοπεί στην επίλυση των σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο λαός.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), γραπτώς. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ως μέλος της αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις σχέσεις με την Αραβική Χερσόνησο, επιθυμώ να εκφράσω την ανησυχία μου για το πρόβλημα της ασφάλειας και της οικονομικής και πολιτικής σταθεροποίησης στην Υεμένη, το οποίο έγινε αισθητό

επανεξιλημμένως το τελευταίο διάστημα. Η Υεμένη, η οποία είναι η φτωχότερη χώρα στον αραβικό κόσμο, έχει αποτελέσει αντικείμενο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για τρομοκρατικές ομάδες οι οποίες, εκμεταλλευόμενες την αδυναμία της, την έχουν μετατρέψει σε βάση για την εξαπόλυση τρομοκρατικών επιθέσεων πολύ πιο πέρα από τα σύνορά της. Σύμφωνα με παρατηρητές, η Υεμένη κινδυνεύει να διχοτομηθεί λόγω της σιιτικής εξέγερσης στον Βορρά, του αποσχιστικού κινήματος στον Νότο και της τρομοκρατικής δραστηριότητας της Αλ Κάιντα.

Ως εκ τούτου, απευθύνω έκκληση να ενισχυθούν οι διμερείς σχέσεις με την Υεμένη και να καταρτιστούν σχέδια για την εφαρμογή των πλέον αποτελεσματικών μεθόδων βελτίωσης της ασφάλειας και της πολιτικής κατάστασης, ιδίως σε σχέση με την ειδική διάσκεψη την οποία διοργανώνει για το θέμα αυτό ο κ. Gordon Brown στις 28 Ιανουαρίου στο Λονδίνο.

7. Η κατάσταση στο Ιράκ (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και Αντιπροέδρου της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στο Ιράκ.

Catherine Ashton, Υπάτη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, όταν εξετάζουμε σήμερα το Ιράκ, διαπιστώνουμε πραγματική πρόοδο, παρότι η χώρα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει πληθώρα προκλήσεων. Σήμερα όμως θέλω να εστιάσω την προσοχή μου στο παρόν και το μέλλον του Ιράν, ως χώρας με τεράστιες δυνατότητες και αξιόλογα επιτεύγματα τους τελευταίους μήνες.

Η βία σήμερα βρίσκεται στα χαμηλότερα επίπεδα από το 2003. Παρότι έχουν συμβεί τρομακτικές επιθέσεις με στόχο κυβερνητικούς θεσμούς, ο συνολικός αριθμός των θανάτων αμάχων το 2009 ήταν λιγότερος από το ήμισυ του αντίστοιχου αριθμού για το 2008. Η βία μεταξύ φατριών, η οποία αποτελούσε μείζον πρόβλημα το 2006 και το 2007, έχει μειωθεί σημαντικά.

Το Ιράκ διαθέτει ένα νέο σύνταγμα και έχει διενεργήσει αρκετές εκλογές στις οποίες μετείχαν υψηλά ποσοστά του πληθυσμού, παρά τους σοβαρούς κινδύνους. Χάρη στο θάρρος του ιρακινού λαού, οι δημοκρατικοί θεσμοί έχουν εδραιωθεί. Οι επαρχιακές εκλογές το περασμένο έτος εκτυλίχθηκαν σχετικά ομαλά σε ολόκληρο το Ιράκ. Οι επόμενες γενικές εκλογές, οι οποίες θα διεξαχθούν στις 7 Μαρτίου 2010, μπορούν να αποτελέσουν ένα ακόμη μεγάλο βήμα προόδου για την εμπέδωση της δημοκρατίας στο Ιράκ, και αυτό έχει κρίσιμη σημασία.

Για εμάς, αυτό σημαίνει ότι το έργο μας για τη στήριξη του Ιράκ πρέπει να συνεχιστεί, και να προχωρήσει σε νέους τομείς καθώς βελτιώνεται η κατάσταση.

Από το 2003, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει παράσχει στο Ιράκ βοήθεια άνω του 1 δισεκατομμυρίου ευρώ. Η βοήθεια αυτή διατέθηκε στους τομείς των βασικών υπηρεσιών, της ανθρώπινης ανάπτυξης, των προσφύγων, της χρηστής διακυβέρνησης, της πολιτικής διαδικασίας και της ανάπτυξης ικανοτήτων – πάντα σύμφωνα με τις προτεραιότητες των Ιρακινών. Η ολοκληρωμένη αποστολή μας για το κράτος δικαίου, EUJUST LEX, έχει παραταθεί επανεξιλημμένως κατόπιν ιρακινού αιτήματος και πλέον καλύπτει επίσης την εκπαίδευση στο εσωτερικό του Ιράκ.

Η ΕΕ διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στην παροχή εκλογικής βοήθειας, και θα συνεχίσουμε να βοηθούμε το Ιράκ σε αυτόν και σε άλλους τομείς, έως ότου οι ιρακίνοί θεσμοί μπορέσουν να αναλάβουν οι ίδιοι την πλήρη ευθύνη. Δεδομένου ότι σημειώνεται αξιόλογη πρόοδος, εστιάζουμε την προσοχή μας όλο και περισσότερο στην ιρακινή κυριότητα και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα.

Αναπτύσσουμε επίσης τις σχέσεις μας με το Ιράκ. Προσφάτως υπογράψαμε μνημόνιο συνεννόησης για την ενεργειακή συνεργασία, και προσεχώς θα υπογράψουμε συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας, την πρώτη συμβατική σχέση μεταξύ της ΕΕ και του Ιράκ. Θα καλύπτει ευρύ φάσμα ζητημάτων, από τον πολιτικό διάλογο έως την εμπορική και ρυθμιστική συνεργασία και την αναπτυξιακή βοήθεια.

Επιθυμούμε ευρύτερο και βαθύτερο πολιτικό διάλογο με το Ιράκ, ο οποίος πρέπει να καλύπτει επίσης τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Κοινοβούλιο έχει επιδείξει εντονότατο ενδιαφέρον για το Ιράκ, και στο μέλλον προσβλέπουμε στην ακόμη μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου των Αντιπροσώπων του Ιράκ.

Είναι σαφές ότι το Ιράκ πρέπει να αντεπεξέλθει στις πολλές προκλήσεις που αντιμετωπίζει. Οι προσεχείς γενικές εκλογές θα είναι κρίσιμης σημασίας, πρέπει δε να είναι ελεύθερες και δίκαιες. Σε συνεργασία με τους διεθνείς εταίρους μας, θα τις παρακολουθούμε εκ του σύνεγγυς. Η ΕΕ θα αποστείλει ομάδα αξιολόγησης των εκλογών στο Ιράκ προκειμένου να αξιολογήσει τις εκλογές και να διατυπώσει εστιασμένες συστάσεις.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, το Ιράκ κινείται σε θετική τροχιά. Είμαι πεπεισμένη ότι θα αξιοποιήσει τους νέους του θεσμούς υπέρ της εξεύρεσης των συμβιβασμών που είναι αναγκαίοι για την εθνική συμφιλίωση. Από την πλευρά μας, θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε στο πλευρό του Ιράκ και θα συνεχίσουμε να παρέχουμε τη στήριξή μας μαζί με τα Ηνωμένα Έθνη και την υπόλοιπη διεθνή κοινότητα.

Αναμένω με ενδιαφέρον τη συζήτησή μας.

Esther de Lange, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (NL) Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω και εγώ την Ύπατη Εκπρόσωπο για την παρέμβασή της, η οποία χαρακτηρίζεται από την αναγκαία νότα αισιοδοξίας. Υπάρχουν όντως θετικές ενδείξεις. Μεταξύ άλλων, αναφερθήκατε στη μείωση του αριθμού των θανάτων από επιθέσεις, καθώς και στις επικείμενες εκλογές. Ωστόσο, βαρόνη Ashton, ακόμη και η επιτυχημένη διεξαγωγή εκλογών δεν διασφαλίζει τη εδραίωση της δημοκρατίας, ούτε του κράτους δικαίου. Αγαπητή βαρόνη, σας παραπέμπω στα λόγια ενός σπουδαίου Γερμανού, του Σίλλερ, στην μητρική σας γλώσσα, την αγγλική: «The voice of the majority is no proof of justice» («Η φωνή της πλειοψηφίας δεν αποτελεί τεκμήριο δικαιοσύνης»). Μια ώριμη δημοκρατία αναγνωρίζει επίσης τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Διατηρώ δε σοβαρές επιφυλάξεις σε αυτόν τον τομέα. Θεωρώ απογοητευτικό το γεγονός ότι δεν αναφέρατε καν τη λέξη «μειονότητες» στην τοποθέτησή σας ενώπιον του Σώματος.

Γιατί με ανησυχεί αυτό; Η οργάνωση Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εξακολουθεί να δημοσιοποιεί εκθέσεις σύμφωνα με τις οποίες οι μη μουσουλμανικές μειονότητες τελούν υπό διωγμό. Από το 2004, έχουν συμβεί επιθέσεις σε 65 εκκλησίες. Οι τοπικές πολιτοφυλακές συνεχίζουν να υποχρεώνουν χριστιανούς να εγκαταλείψουν τις εστίες τους. Προχθές, ένας 52χρονος οπωροπώλης, πατέρας δύο κοριτσιών, δολοφονήθηκε με πυροβόλο όπλο εν μέση οδώ στη Μοσούλη. Η κατάσταση αυτή, όπως είναι φυσικό, οδηγεί στη συνεχιζόμενη φυγή των χριστιανικών μειονοτήτων από το Ιράκ. Το 1991, αριθμούσαν ακόμη 850 000· μετά τον Πόλεμο του Κόλπου αριθμούσαν 550 000, ενώ μετά την εισβολή των ΗΠΑ ο αριθμός τους μειώθηκε σε 385 000, εκ των οποίων οι 100 000 είναι εσωτερικώς εκτοπισθέντες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν επιτρέπεται να συνεχίσει να παρακολουθεί άπραγη αυτήν την κατάσταση. Το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση περιγράφει τα ανθρώπινα δικαιώματα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα δικαιώματα των μειονοτήτων, ως κυριολεκτικά μια από τις κεντρικές αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαιτούμε τον σεβασμό των μειονοτήτων στα 27 κράτη μέλη μας, και είναι καθήκον σας, βαρόνη Ashton, να απαιτείτε τον ίδιο σεβασμό και σε διεθνές επίπεδο.

Μέχρι στιγμής, η προσέγγιση της Επιτροπής –όπως εσείς η ίδια παραδεχτήκατε– εστιάζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στην παροχή γενικής στήριξης όσον αφορά τις υποδομές και την οικοδόμηση της δημοκρατίας, μέσω του ΟΗΕ ή με άλλα μέσα. Επισημάνετε ότι ενεργούμε σύμφωνα με τις προτεραιότητες του Ιράκ. Σας παρακαλώ να μας ενημερώσετε πώς σκοπεύετε να διασφαλίσετε ότι, στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Ιράκ και στον προϋπολογισμό της για τη χώρα αυτή, θα δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στις ευάλωτες μειονότητες. Ίσως αυτό να μην αποτελεί την ύψιστη προτεραιότητα του Ιράκ, αποτελεί όμως δική μας προτεραιότητα. Σας παρακαλώ να μου απαντήσετε σε αυτό το ερώτημα.

Silvia Costa, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε Ashton, κυρίες και κύριοι, εκτιμώ ότι είναι πολύ σημαντικό να αξιοποιήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την ευκαιρία που του προσφέρει αυτή η συζήτηση ενώπιον των εκλογών του Μαρτίου στο Ιράκ.

Η πολιτική διαδικασία στο Ιράκ έχει αποδειχθεί σημαντική –έστω και κάπως ενδιαφέρουσα, όπως επισημάνετε– παραμένει όμως εύθραυστη. Ως εκ τούτου, καθίσταται ακόμη σημαντικότερο να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να εδραιωθούν και να ενισχυθούν οι νέοι θεσμοί της χώρας καθώς και η πολιτική ισορροπία που τους συντηρεί. Θεωρούμε ότι αυτή είναι μια προτεραιότητα ζωτικής σημασίας, αν επιθυμούμε η πρώτη απόσυρση μεγάλου αριθμού στρατευμάτων των ΗΠΑ να υλοποιηθεί τον Αύγουστο χωρίς να έχει σοβαρές συνέπειες για την εσωτερική κατάσταση στη χώρα.

Η συνύπαρξη Σιιτών, Σουνιτών και Κούρδων την οποία εκφράζουν σήμερα οι ομοσπονδιακές δομές πρέπει να διασφαλιστεί με νέους νόμους, καθώς και μέσω πολιτικής συναίνεσης στην οποία θα καταλήξουν όλες μαζί αυτές οι πλευρές. Ως προς το θέμα αυτό, εγείρονται ανησυχίες –και επιθυμούμε να μας εκθέσετε και τη δική σας άποψη σχετικά– λόγω της πρόσφατης απόφασης της εκλογικής επιτροπής να απαγορεύσει τη συμμετοχή πολλών υποψηφίων και κομμάτων που διατηρούν στενές σχέσεις με σουνίτες ή χριστιανούς, δημιουργώντας έτσι κίνδυνο αποδυνάμωσης της ήδη εύθραυστης δημοκρατικής διαδικασίας στο Ιράκ.

Μέσω των μέτρων που έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παρακολουθήσει αυτήν την εκλογική διαδικασία, όπως και εσείς αναφέρατε, πρέπει όμως να είναι πιο φιλόδοξη όσον αφορά την ανάπτυξη των σχέσεων της με το Ιράκ. Το πρόγραμμα EUJUST LEX της Ένωσης μας εμπλέκει άμεσα στη διαδικασία βελτίωσης της νομοθεσίας και των δημοκρατικών θεσμών του Ιράκ, και εμείς, στην Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεωρούμε θετική ένδειξη την απόφαση του Συμβουλίου να παρατείνει την παραμονή της αποστολής έως τις 30 Αυγούστου 2010.

Η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να στηρίζει έντονα το Ιράκ μέσω των προγραμμάτων συνεργασίας της, με σκοπό τη συμμετοχή στη διαδικασία σταθεροποίησης και ανάπτυξης της χώρας, ενώ μετά τις εκλογές πρέπει να ενδυναμώσει τις σχέσεις μεταξύ των κοινοβουλίων. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι με το Ιράκ συνεργάζονται και πολλά κράτη μέλη, όπως η Ιταλία, μέσω του σημαντικού προγράμματος πολιτιστικής συνεργασίας.

Η πολιτική ισορροπία του Ιράκ είναι αναγκαία όχι μόνον προς όφελος της ίδιας της χώρας αλλά και σε σχέση με τον στρατηγικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει το Ιράκ στην περιοχή, έτσι ώστε να ξεπεραστούν οι σημερινές συγκρούσεις και να εμποδωθεί η ειρήνη. Κατ' αυτήν την έννοια, η βελτίωση των σχέσεων της περιφερειακής κυβέρνησης του Κουρδιστάν με την Τουρκία συνιστά θετικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ωστόσο, όπως γνωρίζουμε, το Ιράκ δεν παύει να είναι μια χώρα με πολύ σοβαρά προβλήματα όσον αφορά την ασφάλεια, τον σεβασμό της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και την οικονομική επισφάλεια. Τις αρνητικές συνέπειες αυτής της κατάστασης τις υφίστανται άλλωστε οι πλέον ευάλωτες ομάδες, όπως οι πρόσφυγες –που αποτελούν το 10% του πληθυσμού– οι εθνοτικές μειονότητες, οι γυναίκες, οι θρησκευτικές μειονότητες και τα παιδιά.

Ως εκ τούτου, πρέπει να διαδραματίσουμε πολύ πιο δυναμικό ρόλο σε αυτόν τον τομέα –τελειώνω, κυρία Πρόεδρε– εν μέρει μέσω της στήριξης των τοπικών και ευρωπαϊκών ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στο Ιράκ· σε αυτό δε το πλαίσιο οι γυναίκες μπορούν να συμμετάσχουν ως στρατηγικοί παράγοντες υπέρβασης ορισμένων από τα προβλήματα του πληθυσμού.

Johannes Cornelis van Baalen, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η πραγματικότητα είναι ότι το Ιράκ δεν είναι ασφαλές. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όσον αφορά το Ιράν, διαπιστώνουμε ότι επιχειρεί να αποκτήσει πολύ μεγαλύτερη επιρροή στο νότιο Ιράκ από ό,τι θα ήταν αναγκαίο –και μάλιστα στο σύνολο του νοτίου Ιράκ– μέσω της σιιτικής μειονότητας. Δεν άκουσα την Ύπατη Εκπρόσωπο να αναφέρει τη θέση του Ιράν. Το Ιράν απειλεί το Ιράκ. Ποιος θεωρεί ότι πρέπει να είναι ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον περιορισμό του Ιράν στον χώρο που του αναλογεί – δηλαδή στο Ιράν και όχι στο Ιράκ;

Όσον αφορά την περιοχή του Βορρά, διαπιστώνουμε ότι υφίσταται σοβαρό πρόβλημα μεταξύ της Τουρκίας και του Ιράκ σε σχέση με το Κουρδιστάν. Βεβαίως, μπορεί να είναι εύλογη η καταπολέμηση ανταρτών που δρουν στο βόρειο Ιράκ και απειλούν την Τουρκία, όμως δεν είναι αυτό το ζήτημα. Η αυτόνομη περιφέρεια του βορείου Ιράκ –το Κουρδιστάν– πρέπει να αναπτυχθεί με αυτόνομο τρόπο.

Όσον αφορά το μνημόνιο συνεννόησης για την ενέργεια, είναι μεν σημαντικό, όμως το Ιράκ δεν αποτελεί ενιαίο κράτος. Συζητείται λοιπόν το εν λόγω μνημόνιο και με την κουρδική αυτόνομη κυβέρνηση; Διότι στο Κιρκούκ βρίσκεται σε εξέλιξη μια συζήτηση, σχετικά με το ποιος είναι ο ιδιοκτήτης των πετρελαϊκών κοιτασμάτων κ.ο.κ. Λαμβάνεται υπόψη αυτή η πτυχή;

Θέλω επίσης να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι οι ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας εξακολουθούν να μην είναι επαρκώς εκπαιδευμένες, ενώ ακόμη δεν λειτουργούν αποτελεσματικά. Επομένως, δεν πρέπει να υποστηρίξουμε μόνον το κράτος δικαίου αλλά, εάν μας ζητηθεί, πρέπει να είμαστε επίσης έτοιμοι να βοηθήσουμε τους Ιρακινούς στηρίζοντας τις δυνάμεις ασφαλείας τους. Απαιτείται ολοκληρωμένη προσέγγιση όσον αφορά την ενέργεια, την οικονομία και τη σταθερότητα. Ολοκληρωμένη προσέγγιση απαιτείται και όσον αφορά τα γειτονικά προς το Ιράκ κράτη. Θα μπορούσατε, σας παρακαλώ, να μας περιγράψετε έστω και ενδεικτικά αυτήν την ολοκληρωμένη προσέγγιση; Σας ευχαριστώ εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.

Jill Evans, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω την Ύπατη Εκπρόσωπο, βαρόνη Ashton, για τη δήλωσή της.

Εκτιμώ ότι είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι η συζήτηση την οποία διεξάγουμε απόψε συμπίπτει με την έρευνα Chilcot στο Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με τον παράνομο πόλεμο στο Ιράκ και τα σχετικά διδάγματα που μπορούμε να αντλήσουμε, και έρχονται στο φως πολλές πληροφορίες οι οποίες επιβεβαιώνουν κάτι που πολλοί από εμάς πιστεύαμε την περίοδο της εισβολής: ότι ο λόγος για τον οποίο έγινε ο πόλεμος ήταν η αλλαγή καθεστώτος και ο έλεγχος των πόρων, και όχι η απειλή των όπλων μαζικής καταστροφής. Όσον αφορά δε τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για το μεταπολεμικό Ιράκ, στις καταθέσεις τους στο πλαίσιο της έρευνας, ανώτεροι διπλωμάτες και αξιωματικοί του στρατού χρησιμοποιούν λέξεις όπως «οικτρός», «εξαιρετικά προβληματικός» και «θλιβέρα ανεπαρκής», επομένως δεν είναι να απορεί κανείς για τις δεινές συνέπειες που παρατηρούμε τώρα εξαιτίας αυτών των ενεργειών.

Η βαρόνη Ashton υποστήριξε ότι έχει σημειωθεί πρόοδος, και είναι σίγουρο ότι έχει σημειωθεί πρόοδος, όμως δεν παύουν να υπάρχουν σοβαρά προβλήματα. Στο Ιράκ δεν υπάρχει νομοθεσία που να προστατεύει τις μειονότητες. Εξακολουθεί να υφίσταται σοβαρό πρόβλημα προσφύγων. Συνδικαλιστές, δημοσιογράφοι, γυναίκες πολιτικοί και

υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν εξαφανιστεί ή δολοφονηθεί. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας συνεχίζονται. Ενόψει των εκλογών της 7ης Μαρτίου, την περασμένη εβδομάδα η Εκλογική Επιτροπή του Ιράκ απαγόρευσε, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη παρέμβαση, τη συμμετοχή σχεδόν 500 υποψηφίων, κυρίως σουνιτών πολιτικών, στις εκλογές. Οι σουνίτες υποεκπροσωπούνται ήδη στο ιρακινό κοινοβούλιο, και αυτό είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσει ακόμη μεγαλύτερη ένταση και αστάθεια.

Τον περασμένο Νοέμβριο, η Προεδρία της ΕΕ απηύθυνε έκκληση στην κυβέρνηση του Ιράκ να αναστείλει την εφαρμογή της θανατικής ποινής και να την καταργήσει τελείως, όμως 900 άτομα περιμένουν ακόμη την εκτέλεσή τους στο Ιράκ, ενώ η ποινή του θανάτου συνεχίζει να επιβάλλεται, συχνά μετά από άδικες δίκες, ορισμένες εκ των οποίων διαρκούν μόλις λίγα λεπτά.

Η ΕΕ έχει καθήκον να συμβάλει στην οικοδόμηση της δημοκρατίας και να διασφαλίσει τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δε πλαίσιο συνεργασίας με το Ιράκ θέτει τρεις προτεραιότητες: να συμβάλει στην ανάπτυξη βασικών υπηρεσιών όπως η υγεία και η εκπαίδευση, να ενισχύσει το κράτος δικαίου και να στηρίξει την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας θα αποτελέσει τη βάση για τις μελλοντικές προσπάθειες, όμως πρέπει να απαιτήσουμε άμεσα μέτρα για θέματα όπως η κατάργηση της θανατικής ποινής, η προστασία των ευάλωτων ομάδων και των ομάδων που αποτελούν στόχους επιθέσεων, και η ενίσχυση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Struan Stevenson, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, οι εκλογές στο Ιράκ δεν θα είναι ελεύθερες και δίκαιες. Πριν από δέκα ημέρες, η Επιτροπή Δικαιοσύνης και Λογοδοσίας αποφάσισε να απαγορεύσει τη συμμετοχή του Saleh al-Mutlaq, ηγέτη του κοινοβουλευτικού Μετώπου Εθνικού Διαλόγου και μέλους του ιρακινού κοινοβουλίου τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Η συμμετοχή του στις προσεχείς εκλογές έχει απαγορευθεί. Θεωρώ ότι δεν αποτελεί σύμπτωση το γεγονός ότι αυτή η εξωφρενική απαγόρευση, καθώς και η απαγόρευση άνω των 500 επιπλέον κοσμικών ιρακινών πολιτικών, ανακοινώθηκε την ίδια ημέρα που ο Manouchehr Mottaki, ο αποκρουστικός υπουργός Εξωτερικών του Ιράν, επισκεπτόταν τη Βαγδάτη. Ο Saleh al-Mutlaq έχει επικρίνει δημοσίως την ανάμιξη του Ιράν στο Ιράκ, και τώρα οι μουλάδες επέμειναν στον αποκλεισμό του από τις εκλογές.

Με καθυσχάζει το γεγονός ότι ο Αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Joe Biden, έχει ήδη διαμαρτυρηθεί γι' αυτόν τον αποκλεισμό, και ευελπιστώ, βαρόνη Ashton, ότι θα πράξετε το ίδιο. Εάν δεν επιτραπεί η συμμετοχή του δρα al-Mutlaq και των υπολοίπων υποψηφίων, δεν πρέπει, και δεν επιτρέπεται, να αναγνωρίσουμε τη νομιμότητα αυτών των εκλογών.

Willy Meyer, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (ES) Βαρόνη Ashton, λυπούμαι αλλά δεν συμμερίζομαι την αισιοδοξία σας. Είναι καλό να είναι κανείς αισιόδοξος, όμως δεν μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι για το Ιράκ όσο συνεχίζεται η παρούσα κατάσταση.

Αυτό αποδεικνύεται και από την απόφαση της Επιτροπής να μην αποστείλει παρατηρητές, καθόσον δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλειά τους. Φρονώ ότι η απόφαση αυτή είναι εξαιρετικά εύγλωττη. Καταδεικνύει σαφώς ότι στην περίπτωση του Ιράκ – και γνωρίζω ότι δεν θέλετε να μιλάτε για το παρελθόν, όμως είμαστε υποχρεωμένοι να μιλήσουμε για το παρελθόν – βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια χώρα πραγματικά ρημαγμένη, με 1 εκατομμύριο νεκρούς και 4 εκατομμύρια αστέγους εξαιτίας ενός παράνομου, άδικου πολέμου που στηρίχθηκε σε ψεύδη. Ούτε όπλα μαζικής καταστροφής υπήρχαν, ούτε καμία σύνδεση μεταξύ του Σαντάμ Χουσεΐν και της Αλ Κάιντα. Αυτή είναι η αλήθεια. Η μόνη πραγματικότητα ήταν το ενδιαφέρον της βόρειοαμερικανικής πετρελαϊκής βιομηχανίας να αποκτήσει τον έλεγχο των αποθεμάτων αργού πετρελαίου του Ιράκ.

Αυτή είναι η αλήθεια. Επιπλέον, η αλήθεια αυτή δεν μπορεί λογικά να υποστηρίξει τη συνεχιζόμενη παρουσία των δυνάμεων κατοχής, η οποία στρεβλώνει τα πάντα. Δεν θα με εξέπληττε, σε αυτήν την συγκυρία, αν η απόφαση αποκλεισμού των κομμάτων της αντιπολίτευσης είχε ως αποτέλεσμα μια πραγματικά εμφύλια σύγκρουση. Ορισμένες ευρωπαϊκές πρεσβείες δεν αποκλείουν πλέον το ενδεχόμενο ενός στρατιωτικού πραξικοπήματος, ενός πραγματικού στρατιωτικού πραξικοπήματος στο Ιράκ. Επομένως, η εικόνα της σημερινής κατάστασης είναι πολύ δυσοίωνη.

Σας καλώ να κινηθείτε γρήγορα για την απόσυρση των δυνάμεων κατοχής το ταχύτερο δυνατόν. Αυτός είναι ο παράγοντας που στρεβλώνει την πραγματική κατάσταση στο Ιράκ. Τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει, ως εκ τούτου, να αναλάβουν τον έλεγχο της χώρας και να καταστήσουν δυνατή μια μεταβατική περίοδο που θα διασφαλίζει την επάνοδο στην ομαλότητα όσον αφορά κάτι που δεν έπρεπε να είχε εγκαταλειφθεί εξ αρχής, με άλλα λόγια τη διεθνή νομιμότητα.

Bastiaan Belder, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (NL) Κυρία Πρόεδρε, Υπατη Εκπρόσωπε, το βράδυ των Χριστουγέννων, το 2009 –με άλλα λόγια, κατά τη διάρκεια των χριστουγεννιάτικων διακοπών μας– μια σειρά από εκκλησίες στο Ιράκ, τη Μεσοποταμία, έκλεισαν. Αυτή η θλιβερή κατάσταση οφειλόταν σε απειλές για τοποθετήσεις βομβών, όπως ακριβώς είχε συμβεί και πέρυσι. Εν πάση περιπτώσει, οι εκκλησίες συχνά παραμένουν άδειες, με ή χωρίς τέτοιες απειλές, καθώς όλο και περισσότεροι Χριστιανοί εγκαταλείπουν τη χώρα. Η βία που στρέφεται εις βάρος τους συνεχίζει απλώς να αυξάνεται, παρά τη διαρκή μείωση του αριθμού τους. Πριν από τα Χριστούγεννα, πραγματοποιήθηκαν τρεις θανατηφόρες επιθέσεις στη Μοσούλη. Επιπλέον, ακόμη και οι Χριστιανοί στην άλλοτε σχετικά ασφαλή πόλη του Κιρκούκ, εδώ και πολλούς μήνες βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα κύμα αδιστακτών απαγωγών και δολοφονιών, με αποτέλεσμα τη φυγή εκατοντάδων οικογενειών Χριστιανών.

Ενώ το 2003 στο Ιράκ ζούσαν περίπου 1,5 εκατομμύριο Χριστιανοί, πάνω από το ήμισυ του πληθυσμού αυτού έχει πλέον αναζητήσει καταφύγιο στη φυγή λόγω των θρησκευτικών εκκαθαρίσεων, εκκαθαρίσεων τις οποίες πραγματοποιούν ακραίoi ισλαμιστές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρακολουθούν απλώς άπραγα καθώς συντελείται αυτή η αφγανοποίηση του Ιράκ, αναρωτιέται ένας ιρακινός Χριστιανός. Θα το εκτιμούσα αν μπορούσατε να μας εκδώσετε την άποψή σας για το θέμα αυτό, Υπατη Εκπρόσωπε. Οτιδήποτε και αν συμβεί, μια Μεσοποταμία χωρίς την πανάρχαια χριστιανική της κοινότητα δεν μπορεί να ατενίσει ένα μέλλον μεγαλύτερης ανεκτικότητας, και αυτό δεν πρόκειται να είναι θετικό ούτε για την ασφάλεια της Ευρώπης σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Οι προετοιμασίες για τις νομοθετικές και προεδρικές εκλογές της 7ης Μαρτίου έχουν προκαλέσει οργανισμό δραστηριότητας για τον σχηματισμό νέων συμμαχιών και συνεργασιών. Ορισμένοι από τους αντιπάλους του ιρακινού πρωθυπουργού θέλουν να ανασυστήσουν παλαιές συμμαχίες, όπως την Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία. Από την άλλη πλευρά, ο πρωθυπουργός επιχειρεί να προσελκύσει μη θρησκευτικές ομάδες ανεξάρτητων υποψηφίων στη Συμμαχία για το Κράτος Δικαίου.

Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, μετά από αυτές τις νομοθετικές και προεδρικές εκλογές, η κυβέρνηση θα χρειαστεί να διοργανώσει το δημοψήφισμα για το Κιρκούκ. Σε περίπτωση που οι εκλογές αυτές αμφισβητηθούν από ορισμένες ιρακινές ομάδες ή σε περίπτωση εσωτερικών συγκρούσεων, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα η κατάσταση στον τομέα της ασφάλειας στο Ιράκ να επιδεινωθεί.

Τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αρχές στη Βαγδάτη είναι η αναβολή του δημοψηφίσματος για τη συμφωνία SOFA που υπογράφηκε με τις Ηνωμένες Πολιτείες και της οριστικοποίησης του νόμου για το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, η μείωση της τιμής του πετρελαίου, ο μεγάλος αριθμός εκτελέσεων –αυτήν την στιγμή υπάρχουν 900 άτομα τα οποία έχουν καταδικαστεί σε θάνατο– και η χρήση βασανιστηρίων για την εξασφάλιση ομολογιών. Η γενικευμένη επιδείνωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προκαλεί έντονη ανησυχία στην ΕΕ. Τελευταίο, αλλά εξίσου σημαντικό, υπάρχει το θέμα της αύξησης του επιπέδου της διαφθοράς. Ένα σχετικό παράδειγμα που ήθελα να σας αναφέρω είναι η σύλληψη του πρώην υπουργού Εμπορίου του Ιράκ.

Όσον αφορά τις σχέσεις της με το Ιράκ, η Ρουμανία επιδιώκει να μεταφέρει τη συμβολή της από τον τομέα της στρατιωτικής ασφάλειας στον τομέα της πολιτικής ασφάλειας. Η χώρα μου έχει αποδείξει ότι τηρεί τις δεσμεύσεις της έναντι των εταίρων της διατηρώντας τη στρατιωτική της παρουσία στο Ιράκ μέχρι την ολοκλήρωση της αποστολής.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Τα δημοκρατικά επιτεύγματα του ιρακινού λαού πρέπει να εμπεδωθούν και να προωθηθούν περαιτέρω, όπως άλλωστε και η κατάσταση στον τομέα της ασφάλειας. Τους τελευταίους μήνες, σημειώθηκε μια ενθαρρυντική αναδιάταξη των συμμαχιών, η οποία συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην υπέρβαση των εθνικών και θρησκευτικών διαιρέσεων που χαρακτήριζαν την ιρακινή πολιτική σκηνή τα τελευταία χρόνια. Η επιτυχία του νέου κουρδικού κόμματος της «Αλλαγής» αποτελεί παράδειγμα της εξομάλυνσης της πολιτικής ζωής στο Ιράκ. Ωστόσο, η πρόσφατη δήλωση της Εκλογικής Επιτροπής σύμφωνα με την οποία θα απορριφθούν οι υποψηφιότητες περίπου 500 σουνιτών πολιτικών στις εκλογές δεν προάγει την εθνική συμφιλίωση, ενδέχεται να υπονομεύσει την εκλογική διαδικασία και είναι πιθανό να αναζωπυρώσει τις αντιπαράθεσεις. Οι ειδήσεις όσον αφορά την εφαρμογή της θανατικής ποινής είναι επίσης αποθαρρυντικές. Βαρόνη Ashton, οι ευρωπαίοι ηγέτες πρέπει να καταβάλουν αγώνα για να πείσουν τις ιρακινές αρχές να την καταργήσουν. Η ενίσχυση της αποστολής EULEX είναι επίσης σημαντική σε αυτό το πλαίσιο.

Ενάμισι εκατομμύριο Ιρακινοί εξακολουθούν να ζουν σε γειτονικές χώρες. Πολλοί δεν θα μπορέσουν ποτέ να επιστρέψουν. Οι ευρωπαϊκές χώρες που συμμετείχαν στην εισβολή του 2003 φέρουν ιδιαίτερη ευθύνη, και πρέπει να υποδεχθούν περισσότερους από αυτούς τους πρόσφυγες. Ως εκ τούτου, όπως και στις περιπτώσεις της στήριξης των εσωτερικών εκτοπισθέντων, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εν γένει και των δικαιωμάτων των γυναικών ειδικότερα, καθώς και της καταπολέμησης της διαφθοράς, έχει ζωτική σημασία να επικυρώσει η ιρακινή κυβέρνηση τον νόμο για τις ΜΚΟ, έτσι ώστε η κοινωνία να μπορεί να οργανώνεται ελεύθερα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλεται να

ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ ιρακινών και ευρωπαϊκών ΜΚΟ. Μια κοινωνία πολιτισμένη, ελεύθερη και δυναμική αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την εδραίωση της δημοκρατίας στο Ιράκ.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Ashton, παρά την τεράστια δέσμευση διεθνών δυνάμεων και τα εκατοντάδες θύματα στους κόλπους της διεθνούς συμμαχίας, περιλαμβανομένων και 23 πολωνών στρατιωτών, η κατάσταση στο Ιράκ εξακολουθεί να είναι κακή. Είναι μια χώρα στην οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τρομοκρατικές επιθέσεις και διώξεις θρησκευτικών μειονοτήτων, περιλαμβανομένης της χριστιανικής μειονότητας, και, αναμφίβολα, σε σύγκριση με το πώς ήταν η κατάσταση πριν από αρκετά χρόνια, έχει όντως σημειωθεί κάποια πρόοδος. Ωστόσο, εξακολουθούμε να είμαστε αποδέκτες ειδήσεων για τρομοκρατικές επιθέσεις οι οποίες αποσταθεροποιούν όχι μόνον το Ιράκ αλλά και ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Στόχος των τρομοκρατών και όσων υποστηρίζουν τη διεθνή τρομοκρατία είναι η αποσταθεροποίηση του Ιράκ. Υπάρχει πληθώρα ενδείξεων βάσει των οποίων το Ιράν εμπλέκεται στη στήριξη της τρομοκρατίας.

Ποια είναι η γνώμη σας, κυρία Ashton, ως Υπατη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, όσον αφορά τον ρόλο του Ιράν και την ανάμιξη του στο εσωτερικό του Ιράκ; Θα ήθελα να σας ενθαρρύνω να υιοθετήσετε πιο αποφασιστική στάση και να συνεργαστείτε με τις Ηνωμένες Πολιτείες προκειμένου να βρεθούν λύσεις οι οποίες θα επηρεάσουν και θα ασκήσουν πίεση στο Ιράν ώστε να σταματήσει να αναμειγνύεται στις εσωτερικές υποθέσεις του Ιράκ. Κατά τη γνώμη μου, μόνον τότε θα είναι δυνατόν να επιτευχθεί σχετική σταθερότητα σε αυτήν την περιοχή.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, Υπατη Εκπρόσωπε, δεν συμμεριζόμαστε την αισιοδοξία σας ούτε για την κατάσταση στο Ιράκ ούτε για τα οφέλη που προσφέρει η Συμμαχία, καθόσον ισοδυναμεί σχεδόν με τύφλωση. Το Ιράκ υπέστη εισβολή και κατοχή βάσει σκοπίμως παραπλανητικών πληροφοριών σχετικά με την παρουσία όπλων μαζικής καταστροφής.

Κατά συνέπεια, 17 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ σύρθηκαν να συμμετάσχουν στην επίθεση και κατοχή του Ιράκ. Η χώρα έχει ερειπωθεί, η κληρονομιά της έχει λεηλατηθεί, και ο πληθυσμός της είναι βαρύτερα διχασμένος. Ο επικρατών θρησκευτικός φανατισμός στρατολογεί πολυάριθμες εφεδρείες μαχητών. Η ιρανική τυραννία παρεμβαίνει ανενόχλητη. Οι εκλογές διενεργούνται κατά τρόπο απαράδεκτο και άδικο.

Τι σκοπεύετε και τι σκοπεύουμε να πράξουμε ώστε να λογοδοτήσουν οι χώρες εκείνες οι οποίες είπαν ψέματα και οι οποίες θα μπορούσαν αύριο να ξεκινήσουν και πάλι την ίδια διαδικασία στην Υεμένη ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα; Ποια μέτρα σκοπεύετε να λάβετε για να καταδικάσετε τις δυνάμεις κατοχής για τη χρήση μη συμβατικών χημικών και ραδιολογικών όπλων και βλημάτων απεμπλουτισμένου ουρανίου, με τις πολύ γνωστές συνέπειές τους για τις μελλοντικές γενιές; Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι τα όπλα αυτά δεν θα χρησιμοποιηθούν και στο Αφγανιστάν επειδή υποκρινόμασταν ότι δεν βλέπαμε τι συνέβαινε στο Ιράκ;

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, χαιρετίζουμε ειλικρινώς τις επικείμενες εκλογές στο Ιράκ διότι αντιπροσωπεύουν ένα ακόμη βήμα προς τη δημοκρατία. Δεν θα είναι ελεύθερες και δίκαιες, όμως πρέπει να αρκεστούμε στα μικρά διαδοχικά βήματα.

Η ανοικοδόμηση του Ιράκ από οικονομική, εμπορική, πολιτιστική και χρηματοπιστωτική άποψη και η εγγύηση της ασφάλειάς του είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της δημοκρατίας, όμως πρέπει επίσης να προωθήσουμε την ενίσχυση των θεσμών της χώρας. Η ειρηνική συνύπαρξη των διαφόρων εθνικών και θρησκευτικών ομάδων που υπάρχουν στο Ιράκ μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ανανέωσης των θεσμών, με την εφαρμογή ενός ομοσπονδιακού προτύπου –του φεντεραλισμού– το οποίο θα προσφέρει ευρεία αυτονομία στις διάφορες περιφέρειες στο εσωτερικό ενός ενιαίου κράτους. Η εμπειρία του ιρακινού Κουρδιστάν θα μπορούσε να αποτελέσει χρήσιμο σημείο αναφοράς.

Θα ήθελα λοιπόν να ακούσω τη γνώμη της βαρόνης Ashton, της Υπατης Εκπροσώπου, γι' αυτήν την θεσμική πτυχή της χώρας.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Όπως είναι φυσικό, όταν συζητείται το θέμα του Ιράκ, γίνεται πολύς λόγος για βία και τρομακτικές καταστάσεις, όμως είναι αδιαμφισβήτητο ότι στη χώρα αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη μια διαδικασία εκδημοκρατισμού.

Σας υπενθυμίζω ότι στις περυσινές τοπικές εκλογές στο Ιράκ έδωσαν με πολύ ανοικτό τρόπο υποψηφιότητα 3 912 γυναίκες. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί περίπου σε δέκα υποψήφιες ανά διαθέσιμη έδρα. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να θεωρήσουμε ότι αποτελεί θετική ένδειξη, ιδίως για αραβική χώρα. Μας ενέπνευσε επίσης ελπίδες εν αναμονή των φετινών κοινοβουλευτικών εκλογών της 7ης Μαρτίου, δεδομένου ιδίως ότι οι σουνίτες συμμετείχαν στις τοπικές εκλογές. Ωστόσο, όπως έχει ήδη επισημανθεί, πριν από δύο εβδομάδες, μια κυβερνητική επιτροπή απαγόρευσε τη συμμετοχή στις εκλογές 14 σουνιτικών κομμάτων και αρκετών εκατοντάδων ατόμων. Μεταξύ των ατόμων αυτών

περιλαμβάνονται ο υπουργός Άμυνας Abdul-Qadir al-Obaidi και ο Saleh al-Mutlaq, ο επικεφαλής του κυρίως σουνιτικού Ιρακινού Μετώπου Εθνικού Διαλόγου.

Οι κοινοβουλευτικές εκλογές στο Ιράκ είναι, βεβαίως, κρίσιμες για το μέλλον της χώρας και για τον μελλοντικό εκδημοκρατισμό του Ιράκ, ιδίως όσον αφορά την εθνική και θρησκευτική συνοχή του. Θέλω επίσης να υπογραμμίσω ότι, όταν μιλούμε για τη μεταχείριση των εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων, στο Ιράκ πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Όπως προανέφερα, οι κοινοβουλευτικές εκλογές στο Ιράκ θα είναι αποφασιστικές για τη στάση μας απέναντι στη χώρα αυτή στο εγγύς μέλλον. Τι πιστεύει η Υπάτη Εκπρόσωπος της ΕΕ, η βαρόνη Ashton, ότι μπορεί να κάνει η ΕΕ ώστε οι επικείμενες κοινοβουλευτικές εκλογές στο Ιράκ να είναι πιο δημοκρατικές και να αποφύγουν τους αποκλεισμούς;

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Τα τελευταία χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ενισχύσει πολύ τις σχέσεις της και την επιρροή της στις χώρες της Εγγύς Ανατολής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενδιαφερόταν πάντα ιδιαίτερα για το Ιράκ και, σε συνεργασία με τη διεθνή κοινότητα, έχει συμμετάσχει τόσο στην ανοικοδόμηση του Ιράκ όσο και σε αποστολές με αντικείμενο την ειρήνευση και την ασφάλεια. Στη χώρα δρουν ποικίλες ομάδες οι οποίες συνεχίζουν να διαγκωνίζονται για την εξουσία, και η κατάσταση αυτή εμποδίζει την υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που έχουν ξεκινήσει σε διάφορους τομείς. Το γεγονός ότι απαγορεύθηκε η συμμετοχή 14 κομμάτων στις προσεχείς εκλογές προκαλεί επίσης ανησυχία. Το Ιράκ έχει επιλέξει την οδό της δημοκρατίας και γι' αυτό τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και άλλες χώρες πρέπει να απαιτήσουν και, εφόσον καταστεί αναγκαίο, να συμβάλουν ώστε να τηρηθούν οι διεθνείς δεσμεύσεις τις οποίες έχει αναλάβει η χώρα και να γίνουν σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες. Εκτιμώ ότι το Ιράκ είναι πραγματικά έτοιμο για στενή συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το μνημόνιο συνεννόησης μεταξύ της ΕΕ και του Ιράκ για τη συνεργασία στον τομέα της ενέργειας, το οποίο υπογράφηκε τη Δευτέρα, αποδεικνύει την προσηλωση της χώρας στην ανάπτυξη μιας μακροπρόθεσμης σχέσης η οποία θα είναι αμοιβαία επωφελής. Από ενεργειακή άποψη, το Ιράκ είναι πολύ σημαντικό για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όμως η προστασία της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού συνδέεται αναπόφευκτα με την οικονομική και πολιτική σταθερότητα της χώρας, η οποία απουσιάζει το τελευταίο διάστημα. Προφανώς, η διαδικασία αυτή θα είναι μακροχρόνια, όμως εκτιμώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Υπάτη Εκπρόσωπος και η διεθνής κοινότητα πρέπει να προσφέρουν μέσα και λύσεις που να καθιστούν τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου θεμελιώδεις πυλώνες της μελλοντικής πολιτικής του Ιράκ.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Ashton, αν έπρεπε να συνοψίσω σε μία φράση την ομιλία της κ. Ashton, αυτή θα ήταν «επίσημη αισιοδοξία». Ωστόσο, θεωρώ ότι η Ευρώπη και οι ψηφοφόροι μας αναμένουν πολύ πιο συγκεκριμένα πράγματα, και απαιτούν την αλήθεια. Οι πολιτικοί αποδεικνύουν το ποιόν τους όχι μόνον από τα όσα λένε αλλά και από τα όσα δεν λένε, και κατά τη διάρκεια της ομιλίας σας, κυρία Ashton, δεν άκουσα τίποτε σχετικά με ορισμένα θέματα τα οποία έχουν συγκλονίσει μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης, περιλαμβανομένης της κοινής γνώμης της χώρας μου. Αναφέρομαι, λόγου χάρι, στη συστηματική δίωξη μειονοτήτων στο Ιράκ, περιλαμβανομένων, και το υπογραμμίζω αυτό, των Χριστιανών. Αυτή είναι μια πραγματικότητα για την οποία μπορούμε να είμαστε βέβαιοι.

Νομίζω ότι ο συνάδελφός μου κ. Poręba ορθώς επεσήμανε προ ολίγου το θέμα της ιρανικής παρέμβασης στο Ιράκ. Δεν ισχύει το ίδιο και για τις ιρακινές αρχές και τη σκανδαλώδη επέμβασή τους στον καταυλισμό Ashraf, ο οποίος φιλοξενεί ιρανούς πρόσφυγες; Αυτό ακριβώς δεν πράττουν οι ιρακινές αρχές; Κατά τη γνώμη μου, στο θέμα αυτό έπρεπε να είχε δοθεί ιδιαίτερα μεγάλη έμφαση, ιδίως επειδή οι ιρακινές αρχές λαμβάνουν οικονομική βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία συχνά χρησιμοποιούν κατά τρόπο εξαιρετικά ανάρμοστο, όπως για παράδειγμα στην επέμβαση στον καταυλισμό Ashraf.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι το Ιράκ μπορεί να χρησιμεύσει ως παράδειγμα του πώς ορισμένες φορές, για να συντριβεί μια δικτατορία η οποία δολοφονεί τους αντιπάλους της κατά χιλιάδες χρησιμοποιώντας χημικά όπλα, είναι αναγκαία η χρήση βίας. Οι αποφάσεις αυτές είναι δύσκολες. Θα ήθελα λοιπόν σήμερα, καθώς συζητούμε για το Ιράκ, να θυμηθούμε τους χιλιάδες στρατιώτες των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ιταλίας, της Πολωνίας και άλλων χωρών οι οποίοι έπεσαν μαχόμενοι στο Ιράκ, και να σκεφτούμε τις οικογένειές τους. Πήγαν εκεί πιστεύοντας ότι μάχονται για έναν καλό σκοπό και, όπως πληροφορούμαστε εδώ, το Ιράκ βρίσκεται σήμερα σε πορεία οικοδόμησης μιας δημοκρατίας.

Γνωρίζω ότι, σήμερα, όλοι καλούμε εσάς, κυρία Ashton, να φανείτε πιο δραστήρια, όμως θέλουμε να είναι δραστήρια η Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας παρακαλώ να επισκεφθείτε το Ιράκ και να παρουσιάσετε μια αξιολόγηση της κατάστασης, έτσι ώστε η βοήθεια την οποία αποστέλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση να χρησιμοποιείται με βάση τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν στη σημερινή συζήτηση, ιδίως όσον αφορά την προστασία των μειονοτήτων.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, οι τελευταίες παρεμβάσεις συνέπεσε να γίνουν από Πολωνούς, έχουμε όμως πείρα λόγω της συμμετοχής της Πολωνίας και πολωνών στρατιωτών στην αποκατάσταση της ασφάλειας στο Ιράκ.

Συμεριζομαι την άποψή σας, κυρία Ashton, ότι, ευτυχώς, η κατάσταση στο Ιράκ είναι κάπως καλύτερη από ό,τι στο παρελθόν, όμως η κατάσταση στη χώρα εξακολουθεί να είναι εϋθραυστη. Παράλληλα με τα ποικίλα μέτρα που λαμβάνει η Ένωση, θα ήθελα να προτείνω δύο συγκεκριμένα μέτρα, καθόσον έχω την εντύπωση ότι απουσιάζουν. Το πρώτο αφορά κάτι που δεν αναφέρθηκε σήμερα: νομίζω ότι είναι άκρως σημαντικό για την ανάπτυξη και τη σταθεροποίηση του Ιράκ να υιοθετηθεί ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης των νέων Ιρακινών στην Ευρώπη, διότι στο Ιράκ εξακολουθεί να παρουσιάζεται έλλειψη γιατρών, μηχανικών και τεχνικών άρδευσης. Θεωρώ ότι μπορούμε να βοηθήσουμε σημαντικά το Ιράκ σε αυτόν τον τομέα. Το δεύτερο μέτρο αφορά την προστασία των πολιτιστικών θησαυρών που βρίσκονται στο Ιράκ. Θεωρώ ότι η ΕΕ οφείλει, ειδικότερα, να βοηθήσει στην ανοικοδόμηση της Βαβυλώνας. Πρόκειται για έναν θησαυρό για την προστασία του οποίου πρέπει να μεριμνήσει ολόκληρος ο κόσμος.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, η ερώτησή μου αφορά το μνημόνιο συνεννόησης που έχει υπογραφεί στον τομέα της ενέργειας. Εκτιμάτε ότι είναι δυνατόν να επιτευχθεί περαιτέρω ανάπτυξη σε συνεργασία είτε με τον κ. Oettinger είτε με τον κ. De Gucht; Κατά τη γνώμη μου, η οικονομική ανοικοδόμηση θα ήταν το πλέον πρόσφορο μέσο για την επίτευξη μεγαλύτερης σταθερότητας στο Ιράκ. Αν βελτιώσουμε τις σχέσεις στον τομέα της ενέργειας, ιδίως μέσω της παροχής περισσότερου ευρωπαϊκού εξοπλισμού με σκοπό την καλύτερη αξιοποίηση των ενεργειακών αποθεμάτων της χώρας, και της αγοράς ενέργειας από τις χώρες μας, ως αντιστάθμισμα, θα δημιουργηθεί μια κατάσταση εξίσου επωφελής και για τις δύο πλευρές. Θα ήταν πολύ χρήσιμο λοιπόν να αναληφθεί κάποια αντίστοιχη πρωτοβουλία τις προσεχείς εβδομάδες.

Catherine Ashton, Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Σας ευχαριστώ και πάλι, όλες και όλους, γι' αυτήν την σημαντική και ενδιαφέρουσα συζήτηση. Θα προσπαθήσω απλώς να θίξω ορισμένα από τα σαφή ζητήματα που φαίνεται να απασχολούν περισσότερο τους αξιότιμους βουλευτές.

Πρέπει, καταρχάς, να αναγνωρίσω τη σημασία που αποδίδουν οι βουλευτές του ΕΚ στο θέμα των μειονοτήτων. Όπως θα γνωρίζουν οι αξιότιμοι βουλευτές, μια από τις βασικές πτυχές των προσπαθειών μας στις συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συνεργασίας είναι πράγματι να μεριμνούμε ώστε τα ανθρώπινα δικαιώματα να αποτελούν το επίκεντρο των συμφωνιών μας. Ευελπιστούμε ότι θα μπορέσουμε σύντομα να μονογράψουμε αυτήν την συμφωνία με το Ιράκ, αποδέχομαι δε και αναλαμβάνω να μεριμνήσω ώστε, στο πλαίσιο των εργασιών μας, να γίνονται κατανοητά τα ζητήματα των μειονοτήτων. Αυτό έχει αναμφίβολα τεράστια σημασία.

Συμεριζομαι επίσης τον στόχο που έθιξαν πολλοί βουλευτές ως προς το ζήτημα της θανατικής ποινής. Ο στόχος μας είναι πράγματι η κατάργησή της, για όλους τους λόγους τους οποίους πολύ σωστά ανέφεραν οι αξιότιμοι βουλευτές.

Συμφωνώ, επίσης, ότι πρέπει να εμπεδώσουμε και να ενισχύσουμε τις πολιτικές διαδικασίες, κάτι που έχει τεράστια σημασία σε όλες τις παρεμβάσεις μας, και να διασφαλίσουμε ειδικότερα ότι, σε σχέση με τις επικείμενες εκλογές, θα έχουμε μια σαφή εικόνα του τι ακριβώς προσπαθούμε να επιτύχουμε. Κατανοώ τα ζητήματα που έθιξαν ορισμένοι αξιότιμοι βουλευτές, όπως ο κ. Costa και ο κ. Stevenson, σχετικά με την απόφαση της αρμόδιας ιρακινής επιτροπής για τον αποκλεισμό υποψηφίων.

Ο έλεγχος των υποψηφιοτήτων ήταν πάντα στοιχείο της προεκλογικής διαδικασίας. Προβλέπεται διαδικασία έφεσης, η οποία ευελπιστώ ότι θα μπορέσει να εφαρμοστεί με τον ενδεδειγμένο τρόπο. Θέλω επίσης να επισημάνω ότι σχεδιάζουμε όντως να στείλουμε αποστολή της ΕΕ την προσεχή εβδομάδα, δηλαδή έξι εβδομάδες πριν από την ημερομηνία των εκλογών, γεγονός που θα μας επιτρέψει να παρακολουθήσουμε από πρώτο χέρι και εκ του σύνεγγυς την προεκλογική διαδικασία, η οποία παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον. Ευχόμαστε και ελπίζουμε ότι οι ιρακινές αρχές θα εγγυηθούν τη διεξαγωγή μιας εκλογικής διαδικασίας χωρίς αποκλεισμούς, για όλους τους λόγους τους οποίους διασάφησαν απολύτως οι αξιότιμοι βουλευτές στις παρεμβάσεις τους.

Ορισμένοι βουλευτές έθιξαν επίσης το ζήτημα του μνημονίου συνεννόησης στον τομέα της ενέργειας και το περιεχόμενο και τη σπουδαιότητά του. Σχετικά με την υπογραφή του εν λόγω μνημονίου, είμαστε πολύ σαφείς ως προς το ότι το Ιράκ αποτελεί ενιαίο κράτος, επομένως η συνεργασία μας γίνεται με την κυβέρνηση ολόκληρου του Ιράκ. Στηρίζουμε πλήρως τη διατήρηση του Ιράκ ως ενιαίου και κυρίαρχου κράτους. Είναι σημαντικό να ενισχυθεί η συνεργασία σε αυτόν τον τομέα – και λαμβάνω υπόψη τα όσα ελέχθησαν, ειδικότερα, από τον κ. Rübig, ο οποίος ανέφερε ότι είναι αναγκαίο να εξετάσουμε περαιτέρω τις δυνατότητες ενίσχυσης αυτής της συνεργασίας. Θα μεταφέρω αυτές τις επισημάνσεις στους αρμόδιους Επιτρόπους.

Γνωρίζω επίσης, όταν λέω ότι υπάρχει ζήτημα όσον αφορά την ασφάλεια, ότι το θέμα του Κιρκούκ είναι πολύ σημαντικό, όπως και άλλα διαφιλονικούμενα σύνορα. Περιέγραψα την πτυχή αυτή ως μια από τις σοβαρότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα το Ιράκ. Είμαι απολύτως πεπεισμένη ότι το Ιράκ πρέπει να διευθετήσει το ίδιο τα ζητήματα αυτά. Το θέμα αφορά αποκλειστικά το Ιράκ. Ωστόσο, είμαι εξαιρετικά πρόθυμη να στηρίξω την Αποστολή Βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών στο Ιράκ, η οποία έχει καταβάλει σημαντικές προσπάθειες για την έναρξη σχετικού διαλόγου και συντεταγμένης διαδικασίας. Επειδή όμως πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί, στο τρέχον στάδιο δεν αναμένω ο διάλογος να αναπτυχθεί σε σημαντικό βαθμό πριν από τις εκλογές.

Μερικά ακόμη σύντομα σχόλια σχετικά με την ενεργειακή συνεργασία. Θεωρούμε ότι η συνεργασία αυτή αποτελεί τμήμα μιας συνολικής και ολοκληρωμένης ενεργειακής πολιτικής για το Ιράκ. Αφορά τον εφοδιασμό και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού μεταξύ του Ιράκ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει, φυσικά, να περιλαμβάνει την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, κυρίως της ηλιακής και της αιολικής, καθώς και την ενίσχυση των μέτρων ενεργειακής απόδοσης στο εσωτερικό του Ιράκ. Ευελπιστώ δε ότι τους προσεχείς μήνες και έτη θα αναπτύξουμε επίσης τεχνολογική, επιστημονική και βιομηχανική συνεργασία. Η επισημάνση αυτή έγινε με πολύ εύστοχο τρόπο.

Ως προς το θέμα της πρόσφατης ακύρωσης της αντιπροσωπείας, ο κ. Meyer έθιξε το ζήτημα των μελλοντικών προβλημάτων ασφάλειας. Επιθυμούμε σίγουρα τη βελτίωση του κλίματος, όπως προανέφερα, ώστε να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη της αποστολής εκλογικών παρατηρητών με συμμετοχή των βουλευτών του ΕΚ. Αυτό θα έχει αναμφίβολα τεράστια σημασία για τους αξιότιμους βουλευτές κατά την προσεχή εκλογική διαδικασία και, όπως ανέφερα, θα στείλουμε πολύ σύντομα προσωπικό στη χώρα.

Ορισμένοι βουλευτές έθιξαν το ζήτημα της απόσυρσης στρατιωτικών δυνάμεων. Ο Πρόεδρος Obama έχει, φυσικά, ανακοινώσει την απόσυρση όλων των στρατευμάτων μάχης έως τον Αύγουστο του 2010, κάτι που στην πράξη σημαίνει ότι η απόσυρση θα αρχίσει λίγο μετά τις εθνικές εκλογές. Και αυτή η πτυχή είναι χρήσιμη και αξίζει να σημειωθεί. Ανέφερα ότι θα αποστείλουμε προσεχώς την ομάδα αξιολόγησης των εκλογών, η οποία ελπίζω ότι θα μας βοηθήσει να αντιμετωπίσουμε τα θέματα που έθιξαν στο πλαίσιο αυτό οι αξιότιμοι βουλευτές.

Όσον αφορά τον καταυλισμό Ashraf, υπενθυμίζουμε επανειλημμένως και με συνέπεια στο Ιράκ ότι αυτό το σύνθετο ζήτημα πρέπει να διευθετηθεί βάσει του διεθνούς δικαίου, και χωρίς άσκηση βίας.

Για να επανέλθουμε στην αρχή της συζήτησής μας, είμαι αισιόδοξη για το Ιράκ. Υπάρχουν σοβαρές προκλήσεις, τις οποίες ορθώς μας υπενθύμισαν οι αξιότιμοι βουλευτές. Ωστόσο, μπορούμε να διακρίνουμε, βάσει των επικείμενων εκλογών και της ευκαιρίας για περαιτέρω συνεργασία –η οποία αποτελεί ευκαιρία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά το σύστημα αξιών της και τα θέματα που μας απασχολούν εντονότερα: τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των μειονοτήτων, τα θέματα που άπτονται της θανατικής ποινής, την ανάπτυξη ισχυρής συνεργασίας στον τομέα της ενεργειακής ασφάλειας και του ενεργειακού εφοδιασμού και τη στενότερη συνεργασία με την κυβέρνηση, παραμένοντας συγχρόνως σαφείς ως προς τις προσδοκίες μας – τη μελλοντική προοπτική ενός Ιράκ το οποίο θα είναι ειρηνικό και δημοκρατικό. Πρέπει λοιπόν να εργαστούμε με συνέπεια για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την περίοδο της συνόδου του Φεβρουαρίου Ι στο Στρασβούργο.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), γραπτώς. – (CS) Γνωρίζω λίγες μόνον χώρες που βρίσκονται σχετικά κοντά στην Ευρώπη και έχουν καταφέρει να αναβάλουν για αρκετές δεκαετίες τη διαδικασία «εκδημοκρατισμού» τους. Το Ιράκ, όπου στρατιωτικές μονάδες από χώρες της ΕΕ έχουν, δυστυχώς, αφήσει αρνητικό αποτύπωμα, είναι σίγουρα μια από αυτές. Αυτήν την στιγμή, ένα από τα πλέον κοσμικά κράτη του ισλαμικού κόσμου έχει κατερειπωθεί, και τρεις από τις κοινότητες που το απαρτίζουν βρίσκονται σε διαρκή αντιπαράθεση. Το μόνο στοιχείο που έχει επιβιώσει από το παρελθόν είναι απλώς υπολείμματα από τα σχετικά καλά συστήματα εκπαίδευσης και υγείας της χώρας, καθώς και σχετικώς προηγμένες υποδομές. Πρόκειται για τη μόνη χώρα στην περιοχή όπου η κουρδική μειονότητα ήταν αυτόνομη, παρότι ασφαλώς δεν την κυβερνούσε κανένα ιδεώδες δημοκρατικό καθεστώς. Σε γενικές γραμμές, το ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι ποια χώρα στην περιοχή μπορούμε να θεωρήσουμε ότι διαθέτει πραγματικά δημοκρατικό καθεστώς; Το γεγονός ότι, μετά την εισβολή του στρατού των ΗΠΑ, το ιρακινό κράτος οδηγήθηκε σε πλήρη κατάρρευση, σε συνδυασμό με τη μερική διάλυση των υποδομών του κοινωνικού, υγειονομικού και εκπαιδευτικού συστήματός του, αποτελεί γιγαντιαίο βήμα οπισθοδρόμησης. Η επίφαση των λεγόμενων δημοκρατικών εκλογών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συγκαλύψει αυτό το γεγονός. Οι συνεχιζόμενες προσπάθειες για εκτροπή της προσοχής από τα τρέχοντα προβλήματα μέσω σκηνοθετημένων δικών προβεβλημένων μελών του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν είναι αφελείς. Μόνον άνθρωποι που δεν γνωρίζουν καθόλου την κατάσταση στην περιοχή θα

μπορούσαν να πιστέψουν ότι η κατάσταση μπορεί να βελτιωθεί κατά τον τρόπο αυτόν. Η μόνη θετική πτυχή της πρόσφατης περιόδου είναι ότι και η αμερικανική και η ιρακινή κυβέρνηση έχουν συνειδητοποιήσει ότι δεν πρόκειται να επιτευχθεί βελτίωση χωρίς την καλλιέργεια καλών σχέσεων με το Ιράν.

Artur Zasada (PPE), γραπτώς. – (PL) Με χαροποιεί ο αισιόδοξος τόνος της ομιλίας της κ. Ashton, θέλω ωστόσο να εκφράσω ορισμένες επιφυλάξεις ως προς τις εκτιμήσεις μου για την κατάσταση στο Ιράκ. Παρά τις διάφορες φαινομενικές αλλαγές, η χώρα εξακολουθεί να είναι ασταθής εσωτερικά, ενώ η δημοκρατία είναι σίγουρο ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί «εδραιωμένη». Δεν μπορούμε να μιλάμε για σταθεροποίηση μιας χώρας εντός της επικράτειας της οποίας ζουν εκτοπισμένοι 1,8-1,9 εκατομμύρια κάτοικοι, ενώ ένα ακόμη εκατομμύριο έχει εγκαταλείψει τελείως τη χώρα, οι δε συνθήκες υπό τις οποίες ζουν οι πρόσφυγες είναι εξαιρετικά κακές.

Είναι επιβεβλημένο να επανεξεταστούν οι μέθοδοι που εφαρμόζονται επί του παρόντος για την παροχή εξωτερικής βοήθειας στους πρόσφυγες που ζουν στη Συρία και την Ιορδανία καθώς και στους εκτοπισθέντες στο εσωτερικό του Ιράκ. Η βοήθεια αυτή πρέπει να παρέχεται για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Πόσο μεγάλο; Δεν το γνωρίζουμε ακόμη. Ωστόσο, όπως ακριβώς ο γιατρός δεν σταματά τη θεραπεία όταν εμφανιστούν οι πρώτες ενδείξεις βελτίωσης, έτσι και εμείς δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μας παραπλανήσουν υπεραισιόδοξες προβλέψεις.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 19.25 και συνεχίζεται στις 21.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

8. Δεύτερη αναθεώρηση της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ (Συμφωνία του Κοτονού) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A7-0086/2009) της κ. Eva Joly, εξ ονόματος της Επιτροπής Ανάπτυξης, σχετικά με τη δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ («Συμφωνία του Κοτονού») (2009/2165(INI)).

Eva Joly, εισηγήτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού μας προσφέρει μια ευκαιρία να αντλήσουμε διδάγματα από τις κρίσεις που αντιμετωπίζουμε: από τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, την κοινωνική ή επισιτιστική κρίση, την αλλαγή του κλίματος, τις ενεργειακές προκλήσεις και την αδυναμία εξάλειψης της ακραίας φτώχειας.

Το κυρίαρχο οικονομικό πρότυπο της ανεξέλεγκτης ελεύθερης αγοράς, καθώς και ο τρόπος ζωής μας, δεν έχουν αποδείξει απλώς τα όριά τους, αλλά έχουν ουσιαστικά προκαλέσει αυτές τις άνευ προηγουμένου πολυδιάστατες κρίσεις. Πρέπει ως εκ τούτου να προβούμε σε ριζική αναθεώρηση του συνόλου των πολιτικών μας.

Θεωρώ ότι η έκθεση την οποία σας υπέβαλαν σήμερα και ενέκριναν ομοφώνως τα μέλη της Επιτροπής Ανάπτυξης αντιπροσωπεύει ένα πρώτο βήμα προς αυτήν την αναγκαία αναθεώρηση.

Το κύριο πρόταγμα που πρέπει να σεβαστούμε είναι η συνέπεια. Η εμπορική πολιτική, η αλιεία και η γεωργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να σχεδιαστούν κατά τρόπο συνεκτικό και έτσι ώστε να διασφαλίζουν τη βιώσιμη ανάπτυξη, την καταπολέμηση της φτώχειας και την εγγύηση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης και εισοδήματος σε όλους.

Με λύπη μου οφείλω να σας ενημερώσω ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει σήμερα. Καθιστώντας το εμπόριο αυτοσκοπό, και όχι μέσο βελτίωσης της αναπτυξιακής της πολιτικής, η Ευρωπαϊκή Ένωση θυσιάζει τους πληθυσμούς αναπτυσσόμενων χωρών προς όφελος των πολυεθνικών της. Επομένως, οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης προκαλούν πολύ εύλογα διαφωνίες μεταξύ των κυβερνήσεων των χωρών ΑΚΕ, των συνδικάτων και της κοινωνίας των πολιτών, που θεωρούν ότι οι συμφωνίες αυτές απειλούν τις οικονομίες τους.

Η γεωργία είναι ένα από τα πλέον προβληματικά ζητήματα και παραμένει τραγικά παραμελημένη στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ. Παρότι οι αγροτικές περιοχές και ο τομέας αυτός αντιπροσωπεύουν πάνω από το 60% του πληθυσμού και των θέσεων εργασίας του, το μερίδιό τους από τους ευρωπαϊκούς πόρους που διατίθενται στις χώρες ΑΚΕ είναι σχεδόν ανύπαρκτο.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει. Πώς μπορούμε να εξαλείψουμε τη φτώχεια χωρίς να καταστήσουμε προτεραιότητα την επισιτιστική κυριαρχία; Η γεωργία πρέπει να αποτελεί τον πυρήνα των αναπτυξιακών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παροχή βοήθειας σε αναπτυσσόμενες χώρες καθώς και στους ντόπιους αγρότες προκειμένου να εξασφαλίσουν την επισιτιστική τους κυριαρχία είναι απολύτως αναγκαία, δεδομένου ιδίως ότι,

σήμερα, η επισιτιστική ασφάλεια, όπως και η δημοκρατική νομιμοποίηση των κυβερνήσεων αυτών των χωρών, απειλείται λόγω ενός νέου και ιδιαίτερα ανησυχητικού φαινομένου, της αγοράς αρόσιμων γαιών από ξένους επενδυτές μετά την αύξηση των τιμών των τροφίμων το 2007.

Η Κίνα, η Σαουδική Αραβία, ακόμη και το Κατάρ, κατέχουν σήμερα χιλιάδες εκτάρια γης σε αναπτυσσόμενες χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χώρες ΑΚΕ πρέπει να αντιμετωπίσουν αυτό το ζήτημα, το οποίο είναι πιθανό να οδηγήσει σε βίαιες συγκρούσεις και ταραχές λόγω πείνας, ειδικότερα, καθιστώντας την πρόσβαση σε φυσικούς πόρους όπως η γη και το νερό θεμελιώδες και αναφαίρετο δικαίωμα των τοπικών πληθυσμών.

Ένα άλλο θέμα που με απασχολεί ιδιαίτερα είναι οι φορολογικοί παράδεισοι. Οι συνέπειες της λειτουργίας τους είναι ήδη αρκετά αρνητικές για τις αναπτυσσόμενες χώρες, όμως είναι ακόμη χειρότερες για τις οικονομίες και τους πολιτικούς θεσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών. Οι παράνομες χρηματοοικονομικές ροές τις οποίες καθιστούν δυνατές εκτιμάται ότι ισοδυναμούν έως και στο δεκαπλάσιο του ποσού που παρέχεται ως επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια.

Ο τερματισμός αυτής της αιμορραγίας είναι ζήτημα συνέπειας και αξιοπιστίας. Ένα πρώτο βήμα θα μπορούσε να είναι η υπογραφή μιας δεσμευτικής συμφωνίας, η οποία θα υποχρέωνε τις πολυεθνικές να δηλώνουν αυτομάτως τα κέρδη τους και τους φόρους που καταβάλλουν σε καθεμία από τις χώρες στις οποίες δραστηριοποιούνται, περιορίζοντας έτσι τις καταχρήσεις και τις απώλειες που υφίστανται οι αναπτυσσόμενες χώρες.

Τέλος, θέλω με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης να υπογραμμίσω για μια ακόμη φορά το δημοκρατικό έλλειμμα αυτής της αναθεώρησης, για την οποία δεν διεξήχθη διαβούλευση με τα κοινοβούλιά μας. Ο ρόλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ πρέπει, ωστόσο, να ενισχυθεί.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ευελπιστώ ότι οι διαπραγματευτές θα αξιοποιήσουν την ευκαιρία που τους προσφέρεται για να προβούν στις αναγκαίες τροποποιήσεις αυτής της εταιρικής σχέσης, έτσι ώστε να αποδειχθεί επιτυχής, με κύριους ωφελημένους τους πληθυσμούς των χωρών ΑΚΕ.

Vital Moreira, συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου. – (PT) Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου, της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω, αποφάσισε να αντιδράσει δυναμικά στην υπό εξέλιξη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού για δύο λόγους.

Πρώτον, το εμπόριο είναι αναπόσπαστο τμήμα των σχέσεων μεταξύ των χωρών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, τη Συμφωνία του Κοτονού ακολούθησαν οι νέες συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης, οι οποίες είναι κατ' ουσίαν εμπορικές συμφωνίες.

Για τους λόγους αυτούς, αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε με την κατάρτιση έκθεσης, της οποίας είμαι εισηγητής.

Στην έκθεση αυτή, μας απασχολούν δύο πράγματα: πρώτον, ο σεβασμός των επιμέρους διατάξεων των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης και των κοινοβουλευτικών εποπτικών οργάνων που έχουν θεσπίσει, όπως το CARIFORUM, και, δεύτερον, η αξιοποίηση των συνεργιών με ταυτόχρονο σεβασμό της αυτονομίας και των δύο θεσμικών οργάνων. Με σεβασμό των συνεργιών, με άλλα λόγια, εντός της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης, η οποία μεσολαβεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ και των νέων διακοινοβουλευτικών οργάνων που προβλέπουν οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε εκτιμώ ιδιαίτερα το ενδιαφέρον που επιδεικνύετε για τη δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού. Διάβασα μάλιστα με μεγάλο ενδιαφέρον την έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης, η οποία παρουσιάζει μια οξυδερκή ανάλυση των υπό εξέταση ζητημάτων. Καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, είναι προτεραιότητά μας να τηρούμε ενήμερο το Κοινοβούλιο, όπως έχουμε πράξει και τους τελευταίους μήνες.

Οι διαπραγματεύσεις έχουν επιταχυνθεί και πλέον εισέρχονται στο τελικό τους στάδιο, ενώ η προσεχής κοινή συνεδρίαση σε επίπεδο πρέσβων θα αποδείξει την αξία αυτών των συζητήσεων. Θα ακολουθήσει έκτακτη κοινή υπουργική συνεδρίαση για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων τον Μάρτιο, όπως προβλέπεται στη Συμφωνία του Κοτονού.

Επιτρέψτε μου τώρα να μοιραστώ μαζί σας ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με την έκθεση. Πρωτίστως, η έκθεση έχει ήδη αποδειχθεί χρήσιμη για την προάσπιση ορισμένων διατάξεων της ΕΕ. Θα αναφέρω μερικές μόνον ενδεικτικά: η τοποθέτησή σας σχετικά με την ενίσχυση των εθνικών κοινοβουλίων των χωρών ΑΚΕ, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και άλλα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιβεβαίωσαν τη διαπραγματευτική μας θέση. Ομοίως, συμμεριζόμαστε τη σημασία που αποδίδετε στην αλλαγή του κλίματος και την ασφάλεια των τροφίμων, και αυτό θα αντικατοπτρίζεται στο τελικό αποτέλεσμα.

Θα εστιάσω την προσοχή μου σε τέσσερα θέματα, ξεκινώντας από τη σπουδαιότητα της κοινοβουλευτικής διάστασης όπως την εκφράζει η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης, στην οποία δίνεται μεγάλη έμφαση στο κείμενο της έκθεσης. Η Επιτροπή επιδιώκει με συνέπεια την ενίσχυση της κοινοβουλευτικής διάστασης στη Συμφωνία του Κοτονού. Επομένως, δεν έχουμε πρόθεση να αποδυναμώσουμε την ΚΣΙΕ. Απεναντίας, η πρόταση της Επιτροπής πρέπει να ερμηνευθεί στο ευρύτερο πλαίσιο των αυξανόμενων κοινοβουλευτικών εποπτικών αρμοδιοτήτων, ιδίως όσον αφορά τις υπάρχουσες και μελλοντικές συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης (ΣΟΕΣ) και τα προγράμματα του ΕΤΑ. Πρέπει να διασφαλίσουμε τη μέγιστη συνεργία μεταξύ των οργάνων των ΣΟΕΣ και της Συμφωνίας του Κοτονού, περιλαμβανομένης της συνεργίας μεταξύ των περιφερειακών συνεδριάσεων της ΚΣΙΕ και των κοινοβουλευτικών οργάνων των ΣΟΕΣ. Σε αυτό το διαμορφούμενο σκηνικό, η μείωση των συνεδριάσεων της ολομέλειας της ΚΣΙΕ θα ήταν εύλογη. Η Επιτροπή αποδέχεται, ωστόσο, ότι το θέμα αυτό απαιτεί συμφωνία με τους άμεσα ενδιαφερόμενους, και ως εκ τούτου είναι πρόθυμη να επανεξετάσει τη θέση της. Συγχρόνως, ενδιαφερόμαστε να ενημερωθούμε καλύτερα για το πώς βλέπει το Κοινοβούλιο τον ρόλο και τη λειτουργία της ΚΣΙΕ σε ένα μεταβαλλόμενο πολιτικό και θεσμικό περιβάλλον.

Η σύναψη των ΣΟΕΣ δεν επισύρει απλώς την ανάγκη διασφάλισης συνεργιών μεταξύ αυτών και των οργάνων της Συμφωνίας του Κοτονού, αλλά απαιτεί επίσης την ενημέρωση των διατάξεων του Κοτονού για το εμπόριο, καθόσον το εμπορικό καθεστώς του Κοτονού είναι πλέον παρωχημένο. Έχουμε συμφωνήσει με εταίρους των χωρών ΑΚΕ να συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη περιφερειακών ευρωπαϊκών συμφωνιών εταιρικής σχέσης. Σε αυτό το πλαίσιο, ως αρμόδιος για θέματα ανάπτυξης Επίτροπος, θέλω να υπογραμμίσω ότι δεν είναι ούτε πολιτικά επιθυμητό αλλά ούτε και νομικά εφικτό να ενσωματωθούν μονομερή καθεστώτα εμπορικών συναλλαγών της ΕΕ όπως το ΣΠΠ ή το ΣΠΠ+ στη Συμφωνία του Κοτονού, όπως προτείνεται στο σχέδιο έκθεσης, καθόσον αυτά εξαρτώνται από αυτόνομα προγράμματα της ΕΕ. Εντούτοις, η Επιτροπή χαίρεται την έκκληση να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Κοτονού στα θέματα εμπορίου και ανάπτυξης γενικώς, και στη βοήθεια για το εμπόριο ειδικότερα.

Στην έκθεσή σας, εκφράζετε την ανησυχία ότι η σύναψη των ΣΟΕΣ και η αυξημένη περιφερειοποίηση ενδέχεται να υπονομεύσουν τη συνεκτικότητα της Ομάδας ΑΚΕ. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η περιφερειακή διαφοροποίηση εντός του πλαισίου του Κοτονού αποτελεί περισσότερο ευκαιρία παρά απειλή. Η περιφερειακή ολοκλήρωση είναι κρίσιμη για την ανάπτυξη των χωρών ΑΚΕ, και πρέπει να λάβουμε υπόψη αυτήν την πραγματικότητα στη Συμφωνία του Κοτονού, έτσι ώστε να στηρίξουμε καλύτερα τις προσπάθειές τους για την επίτευξη αυτού του στόχου. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν συνεπάγεται διάρρηξη των δεσμών εντός της Ομάδας ΑΚΕ, και οι εταίροι μας των χωρών ΑΚΕ συμμερίζονται αυτήν την προσέγγιση.

Επιτρέψτε μου τώρα να αναφερθώ εν συντομία στις τομεακές πολιτικές τις οποίες υπογραμμίζετε στην έκθεσή σας. Συμφωνούμε πλήρως ως προς τη σπουδαιότητα της αλλαγής του κλίματος και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, θέματα τα οποία έχουν ήδη ενταχθεί στην τρέχουσα διαδικασία αναθεώρησης. Ομοίως, θα ασχοληθούμε με το θέμα της επισιτιστικής ασφάλειας στην περιφερειακή διάσταση.

Υπογραμμίζετε επίσης τη σπουδαιότητα της χρηστής διακυβέρνησης σε θέματα φορολογίας και στον δημοσιονομικό τομέα. Η χρηστή διακυβέρνηση αποτελεί θεμελιώδη αρχή της Συμφωνίας του Κοτονού. Με βάση το άρθρο 9 της Συμφωνίας του Κοτονού, η Επιτροπή προετοιμάζει επί του παρόντος μια νέα πολιτική για τη χρηστή διακυβέρνηση σε φορολογικά θέματα στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας. Προσπαθούμε άλλωστε να διευθετήσουμε αυτές τις πτυχές και στο πλαίσιο της υπό εξέλιξη διαδικασίας αναθεώρησης. Ως εκ τούτου, είμαι σε θέση να επιβεβαιώσω ότι συμμερίζομαστε τον ίδιο με εσάς στόχο, που είναι η δημιουργία δικαίων, αποτελεσματικών και θετικών για την ανάπτυξη φορολογικών συστημάτων και αποτελεσματικών φορολογικών διοικήσεων, καθώς και η ενίσχυση της συμμετοχής των αναπτυσσόμενων χωρών στις διεθνείς φορολογικές διαδικασίες.

Τέλος, λαμβάνω υπόψη τη δυσaréσκεια του Κοινοβουλίου επειδή η Επιτροπή δεν πραγματοποίησε διαβούλευση με ευρύτερο φάσμα παραγόντων προτού ξεκινήσει τη διαδικασία αναθεώρησης –παράγραφοι 2 και 8– και συμφωνώ πλήρως με αυτήν την παρατήρηση, διότι, για τη διασφάλιση του μέλλοντος των σχέσεων ΑΚΕ-ΕΕ μετά το 2020, απαιτείται μια διαδικασία ευρείας διαβούλευσης, πιθανώς με τη μορφή μιας Πράσινης Βίβλου. Θα χρειαστεί να αξιολογήσουμε τα αποτελέσματα της τρέχουσας διαδικασίας αναθεώρησης ως βάση γι' αυτό και ως μορφή άντλησης διδαγμάτων.

Cristian Dan Preda, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (RO) Θέλω καταρχάς να συγχαρώ την κ. Joly για την κατάρτιση αυτής της έκθεσης. Οι θεματικοί τομείς που θίγονται σε αυτή είναι εξαιρετικά σημαντικοί προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η Συμφωνία του Κοτονού θα συνεχίσει να αποτελεί τη βάση σταθερής συνεργασίας με τις χώρες ΑΚΕ, καθώς και χρήσιμο μέσο ενόψει των νέων προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι χώρες αυτές.

Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται, όπως γνωρίζουμε, υπό δύσκολες και σύνθετες συνθήκες. Αφενός, οι χώρες ΑΚΕ πλήττονται ιδιαίτερα έντονα όχι μόνον από τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, αλλά και από την έλλειψη επισιτιστικής ασφάλειας και τις συνέπειες της αλλαγής του κλίματος. Αφετέρου, όλοι συμμετέχοντες στις

διαπραγματεύσεις βρίσκονται αντιμέτωποι με μια θεσμική πρόκληση, η οποία συνίσταται στην κατάλληλη εξέταση των τάσεων περιφερειοποίησης των σχέσεων μεταξύ των χωρών ΑΚΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να διασφαλίσουμε εφεξής ότι το αναθεωρημένο κείμενο θα περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για μια συνεργασία που θα προάγει την αποτελεσματική ανάπτυξη, η οποία θα είναι σε θέση να συμβάλει στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας στις χώρες ΑΚΕ.

Θέλω επίσης να υπογραμμίσω ότι κατέθεσα πέντε τροπολογίες εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες). Εκτιμώ ότι οι τροπολογίες αυτές θα προσφέρουν μια πιο εξειδικευμένη ανάλυση ορισμένων από τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στην έκθεση. Για παράδειγμα, θεωρούμε σημαντικό να επιμεινουμε, στην παράγραφο 29, στην έννοια της ιδιοκτησίας όσον αφορά την αρόσιμη γη.

Επιπλέον, ως προς το θέμα της δημιουργίας ενός μηχανισμού που θα υποχρεώνει τις υπερεθνικές εταιρείες να δηλώνουν τα κέρδη τους, εκτιμώ ότι ένας τέτοιος μηχανισμός πρέπει να θεσπιστεί σε διεθνές επίπεδο. Στην παράγραφο 25, είναι σημαντικό να γίνει σαφής αναφορά στην αντιμετώπιση του θέματος της επισιτιστικής ασφάλειας με συνεκτικό τρόπο ως τμήμα της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ. Τέλος, στην παράγραφο 31, η θέση που διατυπώνεται για τις συμφωνίες επανεισδοχής με τρίτες χώρες δεν εκφράζει την άποψη της Ομάδας ΕΛΚ επί του θέματος.

Harlem Désir, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θέλω και εγώ να συγχαρώ την κ. Joly για το έργο της, για την έκθεσή, καθώς και για το γεγονός ότι έλαβε υπόψη τις συνεισφορές της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καθώς, παρότι χρειάστηκε να καταθέσουμε εκ νέου ορισμένες τροπολογίες, βλέπουμε με ευκρινή τρόπο τη συνεισφορά μας στο ψήφισμα το οποίο μας παρουσίασε.

Για την πολιτική μας ομάδα, η εταιρική σχέση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ είναι μέρος μιας ιστορικής δέσμευσης, η οποία πρέπει να διατηρήσει όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, και η οποία δεν πρέπει να αποδυναμωθεί, ακόμη και λόγω της ανάγκης συμμόρφωσης με ορισμένους κανόνες, όπως αυτοί τους οποίους προβλέπει ο ΠΟΕ. Μας απασχολεί περισσότερο να διατηρήσει κυρίως αυτή η εταιρική σχέση τη συνέπεια όλων των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης –εμπορική πολιτική, δημοσιονομική πολιτική– με τους στόχους στον τομέα της ανάπτυξης, αλλά και σε σχέση με την προαγωγή της ειρήνης, της ασφάλειας και της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες ΑΚΕ.

Το θέμα δεν είναι να επιβάλουμε ένα συγκεκριμένο πρότυπο, αλλά να συνεργαστούμε με τις χώρες αυτές για να διασφαλίσουμε την ανάπτυξή τους, η οποία πρέπει να είναι βιώσιμη ανάπτυξη. Από αυτήν την άποψη, είναι πολύ σημαντικό η εν λόγω αναθεώρηση να μας επιτρέψει να λάβουμε υπόψη τα νέα στοιχεία της τελευταίας πενταετίας: την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, τις μεταφορές τεχνολογίας, την αναπτυξιακή βοήθεια για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την καταπολέμηση των επισιτιστικών κρίσεων, και κατά συνέπεια τη μεγαλύτερη έμφαση στο πλαίσιο της συνεργασίας μας στη γεωργία, την επισιτιστική κυριαρχία, την καταπολέμηση της χρηματοοικονομικής απορρύθμισης και την καταπολέμηση των φορολογικών παραδείσων. Η συνεισφορά μας σε όλους αυτούς τους τομείς θεωρούμε ότι είναι ορατή.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω δύο ζητήματα. Το εμπόριο: με την εφαρμογή των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, ορισμένες διατάξεις της Συμφωνίας του Κοτονού θα καταστούν παρωχημένες, επιθυμούμε όμως σε αυτήν την συμφωνία να διατηρηθεί η αναφορά στο ότι οι εμπορικές ρήτρες και τα καθεστώτα εμπορικών συναλλαγών από τα οποία ωφελούνται οι χώρες ΑΚΕ πρέπει να μην είναι λιγότερο ευνοϊκά από τα αντίστοιχα καθεστώτα και ρήτρες του παρελθόντος. Θεωρούμε λοιπόν ότι πρέπει να ενσωματώσουμε το ΣΓΠ, τις ενδιάμεσες ΣΟΕΣ και όλες αυτές τις διατάξεις στην αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού.

Τέλος, όσον αφορά τη μετανάστευση –οι συνάδελφοι της πολιτικής μας ομάδας θα υπογραμμίσουν αυτήν την πτυχή– θεωρούμε σημαντικό να επισημανθεί ρητώς ότι οι μεταναστευτικές συμφωνίες πρέπει να διαφυλάσσουν τα δικαιώματα των μεταναστών και ότι δεν αποδεχόμαστε καθεστώτα διέλευσης για χώρες οι οποίες δεν εγγυώνται τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Louis Michel, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θέλω και εγώ να συγχαρώ την κ. Joly για την ακρίβεια και τον επαγγελματισμό της έκθεσής της, καθώς και για την πολύ εύστοχη ανάλυση που περιλαμβάνει.

Η δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού πρέπει να ενισχύσει το κεκτημένο του Λομέ εμπεδώνοντας συγχρόνως την ενότητα, τη συνοχή και την αλληλεγγύη μεταξύ των χωρών ΑΚΕ. Η συμφωνία αυτή πρέπει, φυσικά, να εγγυάται ότι οι χώρες αυτές θα είναι σε θέση να ασκούν τον έλεγχο της αναπτυξιακής τους πολιτικής.

Επομένως, ο προγραμματισμός, η επανεξέταση και η παρακολούθηση της συμφωνίας πρέπει να αποτελεί δικαίωμα και των κοινοβουλίων των χωρών εταίρων μας. Γνωρίζω ότι αυτό συνιστά προφανώς τεράστια πρόκληση, όμως νομίζω ότι πρέπει να καταβάλουμε ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε να ενθαρρύνουμε αυτά τα κοινοβούλια. Αυτή είναι μια προσδοκία την οποία πρέπει να εκφράσουμε πολύ ανοικτά στις αρχές των χωρών εταίρων μας. Ορισμένες κυβερνήσεις, όπως γνωρίζετε, είναι απρόθυμες να ενθαρρύνουν τον κοινοβουλευτικό διάλογο στις χώρες τους.

Ζητώ επίσης να ενισχυθούν ιδιαίτερα ο δημοκρατικός έλεγχος και ο ρόλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ, κυρίως μέσω της συμπερίληψης στη Συμφωνία του Κοτονού ρητρών οι οποίες θα επιτρέπουν στην ΚΣΙΕ να λαμβάνει προς συζήτηση εθνικά και περιφερειακά έγγραφα στρατηγικής. Στο μέλλον πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να διεξάγεται πολύ πιο συστηματική διαβούλευση με τα εθνικά και περιφερειακά κοινοβούλια σχετικά με τη διαδικασία κατάρτισης των περιφερειακών και εθνικών εγγράφων στρατηγικής.

Θέλω να πω επίσης λίγα λόγια για την οργάνωση των εργασιών της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης: Θεωρώ ότι πρέπει να διατηρήσουμε δύο συνόδους. Ο περιορισμός του αριθμού των συνόδων σε μία θα έστελνε ένα εξαιρετικά αρνητικό μήνυμα στους εταίρους μας. Οι περιφερειακές συνεδριάσεις πρέπει ίσως να διοργανώνονται εγγύτερα η μία στην άλλη· στις 25 Ιανουαρίου θα παρουσιάσω ορισμένες συγκεκριμένες προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή στο Προεδρείο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης.

Χάριν συνέπειας και αποτελεσματικότητας, εμμένω στη θέση ότι τα κοινοβουλευτικά όργανα που είναι αρμόδια για την εποπτεία των ΣΟΕΣ πρέπει να απαρτίζονται από μέλη της ΚΣΙΕ, έτσι ώστε να διασφαλίζεται με καλύτερο τρόπο η αναπτυξιακή τους διάσταση. Επιπλέον, χαιρετίζω τα σχόλιά σας, κύριε Επίτροπε, μιας και υπήρξατε πολύ σαφής ως προς αυτήν την δήλωση ως ο επόμενος Επίτροπος Εμπορίου. Δεν αμφισβητώ ούτε για μια στιγμή την ειλικρίνεια της δήλωσής ότι επιθυμείτε να προσδώσετε σε αυτές τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης αυτήν την αναπτυξιακή διάσταση.

Τέλος, η αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού πρέπει να προβλέπει αύξηση της βοήθειας και της χρηματοδότηση προς τις χώρες ΑΚΕ, προκειμένου να είναι σε θέση να λάβουν τα αναγκαία μέτρα καταπολέμησης της αλλαγής του κλίματος.

Nirj Deva, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, λέμε πάντα τα ίδια και τα ίδια. Συνεχίζουμε να μιλάμε αδιάκοπα για άμβλυνση της φτώχειας. Αυτό είναι το 10ο ΕΤΑ. Έχουμε διοχετεύσει περίπου 350 δισεκατομμύρια ευρώ για την υποτιθέμενη άμβλυνση της φτώχειας, ωστόσο γνωρίζουμε ότι η φτώχεια έχει αυξηθεί.

Γιατί εφαρμόζουμε πολιτικές και προγράμματα στις χώρες ΑΚΕ με τις οποίες συνεργαζόμαστε τα οποία δεν έχουν εφαρμοστεί ποτέ στην ευρωπαϊκή ιστορία. Οι επαρχίες των Βρυξελλών ή της Βραβάντης δεν έγιναν πλουσιότερες και δεν εξάλειψαν τη φτώχεια με τα μέσα που προσπαθούμε τώρα να χρησιμοποιήσουμε στις χώρες ΑΚΕ. Στην Ευρώπη τον πλούτο τον δημιουργήσαμε παράγοντας πλούτο. Πώς δημιουργούμε πλούτο στις χώρες ΑΚΕ;

Η κ. Joly έκανε την ενδιαφέρουσα επισήμανση ότι παρατηρείται φυγή κεφαλαίων. Αναφέρει ότι από τις χώρες αυτές εξέρχονται ποσά οκτώ φορές μεγαλύτερα από τα ποσά που τους διαδίδουμε εμείς. Γιατί τα κεφάλαια αυτά δεν αξιοποιούνται σε αυτές τις χώρες; Γιατί δεν δημιουργούμε τις προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στα εν λόγω κεφάλαια να παραμείνουν εκεί ώστε να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και πλούτο; Μέχρις ότου απαντήσουμε σε αυτά τα ερωτήματα, θα σπαταλούμε τα χρήματα των φορολογουμένων μας χωρίς στην πραγματικότητα να βοηθάμε ούτε ένα πρόσωπο να ξεφύγει από τη φτώχεια.

Gabriele Zimmer, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική μου ομάδα στηρίζει την έκθεση της κ. Joly. Ζητούμε δε να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα προβλήματα: η ενσωμάτωση των συνεπειών της αλλαγής του κλίματος και των αναγκαίων μέτρων προσαρμογής στις χώρες ΑΚΕ· η ανησυχία των χωρών ΑΚΕ ότι οι περιφερειακές διαπραγματεύσεις της ΕΕ με ομάδες χωρών ΑΚΕ θα υπονομεύσει την αλληλεγγύη εντός της κοινότητας ΑΚΕ· και το ενδεχόμενο υποστήριξης των αναγκαίων επενδύσεων στον τομέα των δημοσίων υπηρεσιών και των δημοσίων υποδομών με πιστώσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας βάσει της Συμφωνίας του Κοτονού. Συγχρόνως, τασσόμαστε κατά της συμπερίληψης ποσοτώσεων για την επιστροφή μεταναστών από την ΕΕ στις χώρες ΑΚΕ ως μέρος αυτών των διαπραγματεύσεων.

Η πρώτη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού αφορούσε την πολιτική διάσταση. Τώρα, αφορά την κοινοβουλευτική διάσταση, γι' αυτό θεωρούμε ακατανόητη την ιδέα της περικοπής των συνεδριάσεων της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ σε μία ετησίως.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Συγκλονίστηκα όταν, κατά τη διάρκεια μιας διάσκεψης για τον επισιτισμό, είδα μια πινακίδα στα χέρια της αφρικανικής αντιπροσωπείας η οποία έγραφε: Μην σιτίζετε την Αφρική. Καλά θα κάνουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η Αφρική δεν χρειάζεται τρόφιμα αλλά επισιτιστική αυτοδιάθεση. Είναι ενδιαφέρον ότι

ο πληθυσμός και οι αγρότες της Αφρικής έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους αγρότες και τον πληθυσμό της μετακομμουνιστικής Ανατολικής Ευρώπης ή, προεκτείνοντας ακόμη περισσότερο αυτό το σκεπτικό, με τον πληθυσμό και τους αγρότες της Γαλλίας, τα οποία συνίστανται στην ανάγκη των τοπικών αγροτών να αποφασίζουν οι ίδιοι τι επιθυμούν να παράγουν, πώς να το παράγουν και πώς να το πωλούν στην τοπική αγορά. Είναι άλλωστε προς το συμφέρον του τοπικού πληθυσμού να μπορεί να καταναλώνει υγιεινά και καλής ποιότητας τρόφιμα που παράγονται σε τοπικό επίπεδο. Οι ιδέες μιας φιλελευθεροποιημένης παγκόσμιας ελεύθερης αγοράς, αφενός, και της επισιτιστικής αυτοδιάθεσης, αφετέρου, ανήκουν σε δύο διαφορετικά συστήματα λογικής. Εν προκειμένω, πρέπει να ταχθούμε πιο αποφασιστικά στο πλευρό της επισιτιστικής αυτοδιάθεσης.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού συμπίπτει με μια πολύ ενδιαφέρουσα περίοδο, καθόσον επιτρέπει την ανάλυση των διατάξεων της συμφωνίας ενόψει της γοργά μεταβαλλόμενης πραγματικότητας. Πολλά έχουν μεσολαβήσει από την προηγούμενη αναθεώρηση του 2005: οι κρίσεις στους τομείς της οικονομίας, των τροφίμων, της ενέργειας και των χρηματοπιστωτικών και οι μεταβολές που επέφεραν οι διαπραγματεύσεις για το κλίμα και οι συνέπειές τους στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ωστόσο, ένα στοιχείο που πρέπει να ενδιαφέρει τους βουλευτές του ΕΚ είναι ο ρόλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης και οι πιθανές απόπειρες περιορισμού του ρόλου και της συχνότητας των συνεδριάσεών της. Με ικανοποιεί ιδιαίτερα η δήλωση του κυρίου Επιτρόπου ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει καμία τέτοια πρόθεση. Αυτό είναι σημαντικό, καθότι ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ούτε η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης, ούτε τα εθνικά κοινοβούλια των χωρών ΑΚΕ δεν συμμετείχαν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων μέσω της οποίας πραγματοποιήθηκαν οι τροποποιήσεις της συμφωνίας.

Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα είναι η περιφερειοποίηση των σχέσεων Ευρωπαϊκής Ένωσης-χωρών ΑΚΕ και, ειδικότερα, ο χαρακτήρας αυτής της περιφερειοποίησης. Δεν τάσσομαι κατά της περιφερειοποίησης καθ'αυτήν, είμαι όμως πεπεισμένος ότι οι περιφερειακές συνεδριάσεις της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης δεν πρέπει να αντικαταστήσουν τις συνεδριάσεις της Ολομέλειας. Παρεμπιπτόντως, θα ήταν ίσως πολύ πιο φυσικό αν οι αποφάσεις για τις δομές και αρχές εργασίας της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης λαμβάνονταν από την ίδια τη Συνέλευση, και όχι από τους συμβαλλόμενους στη συμφωνία.

Συμφωνώ με την επιθυμία ενίσχυσης των εθνικών κοινοβουλίων που εκφράζεται στην έκθεση. Το θέμα αυτό το έδιξε ο κ. Michel. Στο μέλλον, επιθυμούμε όλοι οι αντιπρόσωποι των χωρών ΑΚΕ που μετέχουν στις εργασίες της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης να είναι βουλευτές των εθνικών τους κοινοβουλίων, και όχι εκπρόσωποι των κυβερνήσεών τους.

Είναι εξίσου σημαντικό να δοθεί η δυνατότητα στα εθνικά κοινοβούλια των χωρών ΑΚΕ να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη συνεργασία για την ανάπτυξη, στην προετοιμασία και εφαρμογή των προγραμμάτων και στην εποπτεία και αξιολόγηση των υλοποιούμενων παρεμβάσεων. Αυτό εξηγεί τη σπουδαιότητα της πρόσβασης σε στρατηγικά έγγραφα. Επιπλέον, συμφωνώ ασφαλώς με την άποψη ότι δεν πρέπει να υπάρχει επανάληψη αρμοδιοτήτων και ότι είναι πολύ σημαντικές η συμπληρωματικότητα και οι συνεργίες μεταξύ των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης και της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 13 της Συμφωνίας του Κοτονού δεν έχει αναθεωρηθεί από το 2000. Αφορά δε ένα ευαίσθητο ζήτημα: τον διάλογο μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ για τη μετανάστευση, τη δίκαιη μεταχείριση των μεταναστών, τις αρχές της μη επαναπροώθησης, τις υποκείμενες αιτίες της μετανάστευσης και, τέλος, την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και την επανεισοδή, και αυτές είναι οι δύο πτυχές στις οποίες έχει εστιαστεί περισσότερο το ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ανάληψη της απουσία κοινής μεταναστευτικής πολιτικής που να ανταποκρίνεται στις αξίες τις οποίες διατείνεται η Ευρώπη ότι υποστηρίζει κινδυνεύει να ενισχύσει, κατά τη σχεδιαζόμενη αναθεώρηση του άρθρου 13, την πτυχή της καταστολής και του κυνηγιού των παράνομων μεταναστών. Το τραγικό παράδειγμα της διμερούς συμφωνίας μεταξύ της Ιταλίας και της Λιβύης, η οποία έχει οδηγήσει σε απαράδεκτα ανθρωπιστικά δράματα, δεν φαίνεται να έχει ανακόψει τον ζήλο όσων επιθυμούν να κάνουν πιο αυστηρό το άρθρο 13 ώστε να ενισχυθεί η πτυχή της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης.

Επιπλέον, σε ορισμένες περιφέρειες –έχω κατά νου, λόγου χάρη, την Καλαβρία– οι παράνομοι μετανάστες καταδιώκονται πλέον ανοικτά και απροσημάτιστα. Αντί να ενεργούμε βάση τους φόβους που εγείρει η τρέχουσα κρίση, πρέπει να επισημάνουμε τη συνεργία που πρέπει να δημιουργηθεί μεταξύ μετανάστευσης και ανάπτυξης.

Αν οι χώρες ΑΚΕ χρειάζονται βοήθεια για να απογειωθούν οικονομικά, εμείς οι ίδιοι θα χρειαστούμε τη μετανάστευση για να αντεπεξέλθουμε στην κρίση ενώπιον της οποίας βρισκόμαστε. Πρέπει επομένως να εστιάσουμε την προσοχή

μας στη νόμιμη μετανάστευση και στην κινητικότητα. Αυτές είναι οι μόνες διασφαλίσεις έναντι του κλίματος μίσους που εδραιώνεται με ύπουλο τρόπο στις χώρες μας.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ως φιλελεύθεροι δημοκράτες, θέλουμε να αξιοποιήσουμε την αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού για να επαναβεβαιώσουμε την ιδέα του εκσυγχρονισμού την οποία υποστηρίζουν και οι ίδιες οι χώρες ΑΚΕ, και όταν μιλώ για εκσυγχρονισμό εννώ, πρωτίστως, την προώθηση πολιτικών οι οποίες δίνουν έμφαση και καθιστούν δυνατή τη μεγαλύτερη ελευθερία.

Η ελευθερία αυτή πρέπει να είναι, πάνω από όλα, ελευθερία από τη γραφειοκρατία, η οποία γίνεται όλο και πιο ασφυκτική στις χώρες ΑΚΕ και αποτελεί διαρκές εμπόδιο στην οικονομική μεγέθυνση. Αυτή η ελευθερία πρέπει να συνίσταται στη δυνατότητα, κυρίως, των φοιτητών να σπουδάζουν στο εξωτερικό, και φρονώ ότι πρέπει να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία που μας προσφέρει αυτή η αναθεώρηση για να εγκαινιάσουμε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα υποτροφιών. Αυτή η ελευθερία πρέπει να εκφράζεται μέσω της διάδοσης των νέων τεχνολογιών της πληροφορίας, έτσι ώστε το Διαδίκτυο, ειδικότερα, να μετατραπεί σε εργαλείο που θα είναι διαθέσιμο σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερους πληθυσμούς.

Τέλος, πρέπει να επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων κατά τρόπο που να επιλύει τις σοβαρές περιπτώσεις παρεμβάσεων στις οποίες αναφέρθηκε η κ. De Keyser όταν έδιξε το θέμα των διμερών συνθηκών. Η Συμφωνία του Κοτονού, που αποτελεί απευθείας απόγονο των συμφωνιών Λομέ και Γιαουντέ, έχει μακρά ιστορία· κάποτε, είχε πρωτοποριακό χαρακτήρα, οπότε, αν μπορέσει να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις, θα καταφέρει για μια ακόμη φορά να διαδραματίσει καίριο ρόλο.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θέλω καταρχάς να συγχαρώ την κ. Joly για την ποιότητα της έκθεσής της.

Πράγματι, η αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού πρέπει να αποτελέσει ευκαιρία ώστε να αξιολογηθεί συνολικά και να προταθούν, βάσει των διδαγμάτων που θα αντληθούν, λύσεις με σκοπό τη βελτίωση της εφαρμογής, της λειτουργίας και του αντικτύπου της. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι εξαιρετικά σημαντικό να καθοριστούν σαφείς προτεραιότητες.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω τρία ζητήματα. Καταρχάς, πρέπει να διασαφήσουμε το περιεχόμενο του πολιτικού διαλόγου. Δεν πρέπει να παραβλέπουμε τα θέματα της εδραίωσης της ειρήνης, καθώς και της πρόληψης και διευθέτησης συγκρούσεων, όμως η εφαρμογή των υφιστάμενων μέσων και η προσθήκη αναφορών στην καταπολέμηση του εμπορίου φορητών όπλων και ναρκωτικών είναι προκλήσεις οι οποίες, εφόσον αντιμετωπιστούν επαρκώς, θα έχουν θετικό αντίκτυπο σε πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο.

Δεύτερον, είναι εξαιρετικά σημαντικό να συναφθούν ευέλικτες και ισορροπημένες συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης στις οποίες να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η περιφερειακή ανάπτυξη. Οι βασικοί τομείς, όπως η γεωργία, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η απασχόληση των νέων, πρέπει να λαμβάνονται καλύτερα υπόψη. Ο τακτικός διάλογος με τους ντόπιους πληθυσμούς θα μας επιτρέψει να προσαρμοστούμε στις πραγματικές ανάγκες.

Τέλος, το θεσμικό πλαίσιο έχει ζωτική σημασία. Η διασφάλιση της μεγαλύτερης συνεκτικότητας μεταξύ των διαφορετικών πυλώνων της συμφωνίας είναι επιβεβλημένη. Η ενίσχυση της ΚΣΙΕ και των εθνικών κοινοβουλίων θα οδηγήσει αυτομάτως σε βελτίωση του δημοκρατικού ελέγχου και, πάνω από όλα, σε πολύ μεγαλύτερη διαφάνεια.

Εν κατακλείδι, όλα τα μέσα, είτε είναι νέα είτε έχουν αναθεωρηθεί, πρέπει να διαφυλάσσουν τις θεμελιώδεις αρχές και το πνεύμα της συμφωνίας, πρωτίστως όμως δεν πρέπει να λησμονούμε τον κύριο στόχο μας, που είναι η εξάλειψη της φτώχειας, συμβάλλοντας συγχρόνως στη βιώσιμη ανάπτυξη και την προοδευτική ενσωμάτωση των χωρών ΑΚΕ στην παγκόσμια οικονομία.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν. Συγχαρητήρια, κυρία Joly· συγχαρητήρια, κύριε Επίτροπε. Το Κοινοβούλιο θέτει ως κεντρική του επιδίωξη σε αυτές τις διαπραγματεύσεις την ενίσχυση της αρχής των μη διαπραγματεύσιμων ρητών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και των κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησής τους, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις διακρίσεις βάσει φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας και γενετήσιου προσανατολισμού, καθώς και έναντι των ατόμων με AIDS και HIV.

Πληροφορούμαι, κύριε Επίτροπε, ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν επιθυμούν αυτήν την τροποποίηση, όμως για το Κοινοβούλιο έχει ζωτική σημασία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, συχνά διαβρώνονται σε μεγάλο βαθμό, και αυτή η διάβρωση αποβλέπει σε κομματικά οφέλη. Η προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων αποτελεί τον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης· επομένως, πρέπει να αποτελεί τον πυρήνα και το επίκεντρο των σχέσεών μας με όλες τις χώρες ΑΚΕ.

Κύριε Επίτροπε, αυτή είναι ίσως η τελευταία φορά που παρουσιάζετε ενώπιον του Σώματος κατέχοντας το σημερινό σας χαρτοφυλάκιο, θέλω λοιπόν να σας ευχαριστήσω θερμά εξ ονόματος του Κοινοβουλίου. Υπήρξατε σθεναρός υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των αξιών της ΕΕ, και σας εύχομαι ό,τι καλύτερο στα νέα σας καθήκοντα. Ευχαριστώ.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Αυτή η αναθεωρημένη έκδοση της Συμφωνίας του Κοτονού περιλαμβάνει για πρώτη φορά καίριας σημασίας πτυχές για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη σταδιακή ενσωμάτωση των χωρών ΑΚΕ στην παγκόσμια οικονομία. Θέματα όπως η αλλαγή του κλίματος, η ενεργειακή ασφάλεια, η κατάρτιση και η εκπαίδευση διαδραματίζουν απολύτως καίριο ρόλο στην ανάπτυξη αυτών των χωρών.

Συγχρόνως, η υπερθέρμανση του πλανήτη ενδεχομένως να προσφέρει μια ευκαιρία. Το κόστος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που έχουν στη διάθεσή τους οι χώρες αυτές είναι ζωτικό για την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη, και τους επιτρέπουν να κινηθούν προς την κατεύθυνση της ενεργειακής τους ανεξαρτησίας, έτσι ώστε να μπορούν να αντεπεξέλθουν στην παγκόσμια κρίση.

Η επένδυση στην εκπαίδευση και την κατάρτιση είναι εξίσου σημαντική για την καταπολέμηση της φτώχειας, της ανεργίας, της μετανάστευσης και της διαρροής εγκεφάλων και θα συμβάλει στην οικοδόμηση της οικονομίας αυτών των χωρών.

Εν κατακλείδι, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στις μικρές νησιωτικές χώρες που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες και εύθραυστες. Ενόψει αυτού, κατά την εφαρμογή της Συμφωνίας του Κοτονού, πρέπει να ληφθούν υπόψη η στρατηγική του Μαυρικού και το σχέδιο δράσης των Μπαρμπάντος, στα οποία περιγράφεται μια σειρά μέτρων για την παροχή βοήθειας σε αναπτυσσόμενες νησιωτικές χώρες ώστε να επιτύχουν τη βιώσιμη ανάπτυξή τους.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, το Κοινοβούλιο συνεκλήθη σήμερα προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με τη δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού.

Επιτρέψτε μου, ωστόσο, να επισημάνω το θέμα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει αυτήν την περίοδο η Αϊτή. Η κατάσταση αυτή καθιστά αναγκαία τη διεθνή αλληλεγγύη, δράση και μέριμνα. Βεβαίως, η σκέψη μου στρέφεται σε όσους έχουν χάσει τη ζωή τους και σε όσους βιώνουν σήμερα πραγματικά απελπιστικές καταστάσεις.

Όσον αφορά το βασικό θέμα που μας απασχολεί εν προκειμένω, γνωρίζουμε ότι η Συμφωνία του Κοτονού έχει στόχο τη διαμόρφωση ενός πλαισίου συνεργασίας που θα αποτελεί την απάντηση των χωρών ΑΚΕ και της ΕΕ στην παγκοσμιοποίηση, την προώθηση της ειρήνης και της ασφάλειας, και τη διαμόρφωση δημοκρατικού πολιτικού κλίματος.

Κατά την αναθεώρηση του 2005 πραγματοποιήθηκαν ορισμένα βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο, πρέπει να γίνουν ακόμη πολλά. Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, τα ζητήματα που σχετίζονται με το κλίμα και το αυξημένο κόστος των τροφίμων και της ενέργειας είναι οι λόγοι για τη νέα αναθεωρημένη έκδοση της συμφωνίας.

Δεν θα ψηφίσω πλέον υπέρ του να διατηρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση –και, ει δυνατόν, να αυξήσει– τα επίπεδα βοήθειας που χορηγούνται στις χώρες ΑΚΕ. Συμφωνώ με το επιχείρημα ότι τα εθνικά κοινοβούλια των χωρών αυτών πρέπει να μετάσχουν στη διαδικασία αναθεώρησης της συμφωνίας και τώρα και στο μέλλον, και επαναλαμβάνω την ανάγκη πρόσκλησής τους σε αυτήν την διαδικασία.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ένας από τους στόχους που πρέπει να τεθούν κατά τη δεύτερη αναθεώρηση της συνθήκης εταιρικής σχέσης πρέπει οπωσδήποτε να είναι η προώθηση πνεύματος υπευθυνότητας. Αυτό θα είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί χωρίς τη βοήθεια οργάνωσεων της κοινωνίας των πολιτών, μη κρατικών οντοτήτων, καθώς και των κοινοβουλίων. Στην πραγματικότητα, δεν πιστεύω ότι είναι εφικτό να θεσπίσουμε πολιτικές που θα ανταποκρίνονται πλήρως στις πραγματικές ανάγκες των ενδιαφερόμενων κοινοτήτων.

Μια δεύτερη καίρια πτυχή είναι η ανθρωπιστική βοήθεια. Η ύψους 300 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ βοήθεια που έχει χορηγηθεί τα περασμένα 40 χρόνια δεν είχε αποτέλεσμα, αν λάβουμε υπόψη ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της αφρικανικής ηπείρου κατά την ίδια περίοδο ήταν χαμηλότερος από 0,2% ετησίως.

Πρόκειται για ένα αποκαλυπτικό σενάριο, το οποίο η διεθνής κοινότητα οφείλει να αρχίσει να συνειδητοποιεί. Πρέπει, επιτέλους, να αντιμετωπίσει το ζήτημα των αναπτυσσόμενων χωρών ως πρόβλημα πραγματικά δικό μας, ως πρόβλημα το οποίο αφορά εμάς τους ίδιους, την καθημερινή ζωή των κοινοτήτων μας, το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε σε καθημερινή βάση μαζί με τους τοπικούς θεσμούς που αγωνίζονται ασταμάτητα για μια αχτίδα νομιμοποίησης.

Τέλος, επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο σημαίνει να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε ότι ο σπουδαιότερος παράγοντας που θα συμβάλει στην ανάκαμψη είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι που ζουν υπό δύσκολες συνθήκες. Αυτοί οι ίδιοι οφείλουν να ανασύρουν την ήπειρό τους από την άβυσσο, ενώ δικό μας καθήκον είναι να μεριμνούμε για τα προβλήματα αυτών των χωρών με έναν ξεκάθαρο στόχο: το κοινό καλό που υπηρετεί τα συμφέροντα όχι μόνον των χωρών ΑΚΕ αλλά και των δικών μας χωρών, και το μέλλον των πολιτών μας.

Πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στους ανθρώπους και όχι στα χρήματα, στην ουσία και όχι σε διαφημίσεις. Αυτό θα μας επιτρέψει να αξιοποιήσουμε κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο τις στρατηγικές μας.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, έχω ασκήσει επανειλημμένως κριτική για το γεγονός ότι τα εθνικά κοινοβούλια και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες δεν μετέχουν στη λήψη αποφάσεων σχετικά με την αναπτυξιακή βοήθεια, και ότι δεν έχουν πρόσβαση σε στρατηγικά έγγραφα. Αυτή η κατάσταση πρέπει να διορθωθεί κατά τη νέα αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού. Η νέα συμφωνία πρέπει επίσης να περιλαμβάνει δεσμεύσεις επιμέρους κυβερνήσεων και κοινοβουλίων για την οικοδόμηση λειτουργικών φορολογικών συστημάτων στις χώρες τους. Αυτό είναι σημαντικό και για τις δύο ενδιαφερόμενες πλευρές. Οι χώρες ΑΚΕ χρειάζονται επιτέλους τη δική τους τακτική φορολογική διοίκηση, ήτοι προγραμματισμένα φορολογικά έσοδα τα οποία να μπορούν να χρησιμοποιήσουν για τους αναπτυξιακούς τους στόχους. Αυτό θα βοηθήσει έπειτα την Ένωση στον αγώνα της κατά της κατάχρησης των φορολογικών παραδείσων, κατά της φοροδιαφυγής, και κατά της παράνομης φυγής κεφαλαίων.

Ως αντιπρόεδρος αρμόδια για τα ανθρώπινα δικαιώματα, απαιτώ οι διεθνείς συνθήκες να περιλαμβάνουν ρήτρες ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και όχι μόνον όσον αφορά τις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού. Με λύπη μου διαπιστώνω ότι η έκθεση της κ. Joly, η οποία είναι από άλλες απόψεις καλή, δεν περιλαμβάνει καμία τέτοια απαίτηση. Απευθύνω έκκληση στην Επιτροπή και την ισπανική Προεδρία να διορθώσουν αυτό το έλλειμμα.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Η έκθεση την οποία συζητούμε σήμερα θίγει πολλά προβλήματα τα οποία συνδέονται με την επισιτιστική ασφάλεια στις χώρες ΑΚΕ. Φρονώ ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για το θέμα αυτό χωρίς να λαμβάνουμε συγχρόνως υπόψη ορισμένες από τις πραγματικότητες της ευρωπαϊκής γεωργίας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί και μάλιστα πρέπει να διαδραματίσει ρόλο ρυθμιστή των παγκόσμιων αγορών. Αν η Ευρώπη μείωνε την αγροτική της παραγωγή, η αύξηση των εισαγωγών τροφίμων θα συνέβαλλε σημαντικά στην παγκόσμια αύξηση των τιμών των τροφίμων. Γι' αυτό η παραγωγή τροφίμων στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διατηρηθεί σε σταθερά επίπεδα προς όφελος των Ευρωπαίων, αλλά και των πολιτών των χωρών ΑΚΕ καθώς και άλλων χωρών.

Συνεπώς, θεωρώ ότι οι πτυχές αυτές που σχετίζονται με την επισιτιστική ασφάλεια των φτωχότερων χωρών συνδέονται επίσης στενά με το μέλλον της ευρωπαϊκής κοινής γεωργικής πολιτικής.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θέλω και εγώ να εκφράσω τη στήριξή μου για την πολύ καλή έκθεση της συναδέλφου μου, κ. Joly. Η εταιρική σχέση ΑΚΕ-ΕΕ είναι σήμερα περισσότερο αναγκαία από ποτέ, και η τραγωδία που βρίσκεται σε εξέλιξη την Αϊτή καταδεικνύει τον βαθμό στον οποίο είναι επιβεβλημένη η εταιρική σχέση ΑΚΕ-ΕΕ και πρέπει οπωσδήποτε να ενισχυθεί.

Είναι ασυνήθιστο να μιλάμε για όλα αυτά σε έναν Επίτροπο ο οποίος σήμερα μεν είναι αρμόδιος για την ανάπτυξη όμως αύριο θα αναλάβει την ευθύνη του εμπορίου, και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θέλω να σας απευθύνω τρεις συστάσεις.

Πρώτον, όπως επεσήμαναν άλλοι πριν από εμένα, ως προς το θέμα του κοινοβουλευτικού ελέγχου και της Συνέλευσης, πρέπει να συνεχίσουμε να διεξάγουμε δύο ετήσιες συνεδριάσεις και να μην τις περιορίσουμε σε μία.

Δεύτερον, γιατί να μην υπόκεινται οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης σε κοινοβουλευτικό έλεγχο στην περίπτωση των χωρών ΑΚΕ, αντί να μένουν προσκολλημένες σε μια αποκλειστικά εμπορική λογική, έτσι ώστε, και σε αυτόν τον τομέα, τα κοινοβούλια να μπορούν να συμμετέχουν και να αναλαμβάνουν ευθύνες για τον έλεγχο των συνεπειών των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης στους πληθυσμούς και την προάσπιση των συμφερόντων τους σε αυτό το πλαίσιο;

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η αναθεώρηση των συμφωνιών του Κοτονού πρέπει να προάγει μια μεταστροφή στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη συνεργασία και την αναπτυξιακή βοήθεια. Η πολιτική αυτή πρέπει να αποσκοπεί σε γνήσια συνεργασία και αλληλεγγύη, και πρέπει να συμβάλλει στην προώθηση της αυτόνομης και κυρίαρχης ανάπτυξης των χωρών ΑΚΕ.

Υπάρχουν μυριάδες μηχανισμοί οι οποίοι σήμερα διασφαλίζουν ότι πολλές από τις χώρες αυτές θα παραμείνουν υπό καθεστώς κυριαρχίας και υποταγής. Το ασφυκτικό εξωτερικό χρέος, το οποίο, ενώ εξοφλείται πολλαπλασιασμένο, αυξάνεται διαρκώς, διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στην εδραίωση τέτοιου είδους σχέσεων.

Η άσκηση πίεσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την εφαρμογή συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης –κατ' ουσίαν συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών– έχει καταλήξει να αντικατοπτρίζει τις τρέχουσες προτεραιότητες του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης, το οποίο πρέπει να επανεξεταστεί, και είναι ενδεικτική της πορείας που ακολουθείται πλέον. Πρόκειται για μια πορεία η οποία σκοπό έχει να υποχρεωθούν οι χώρες αυτές να υποκύψουν σε νέες σχέσεις με βάση την εξάρτηση και την υποταγή στα συμφέροντα των πολυεθνικών, με αποτέλεσμα τη μέχρις εξαντλήσεως εκμετάλλευση των πόρων τους, ώστε να εξυπηρετηθούν συμφέροντα τα οποία δεν συμπίπτουν με τα συμφέροντα των πολιτών.

Η παροχή αναπτυξιακής βοήθειας δεν πρέπει να θέτει ως προϋπόθεση την εφαρμογή συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης. Οι ανησυχίες και οι αντιρρήσεις των χωρών ΑΚΕ πρέπει να γίνονται σεβαστές, παράλληλα με τις προτεραιότητες που θέτουν οι ίδιες.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα σας το πω ευθέως: Νομίζω ότι έχει ελάχιστο νόημα η παράγραφος 31 της υπό εξέταση πρότασης για τη δεύτερη αναθεώρηση της συμφωνίας. Τάσσομαι και εγώ κατά του αγώνα σκυταλοδρομίας που δημιουργούν οι διάφορες συμφωνίες επανεισδοχής για τους μετανάστες, στο πλαίσιο των οποίων οι ενδιαφερόμενοι μεταφέρονται διαδοχικά από τη μία χώρα στην άλλη. Από αυτήν την άποψη, είναι σίγουρα αναγκαίο τέτοιου είδους αλυσιδωτές συμφωνίες να ρυθμίζονται καλύτερα σε διεθνές επίπεδο. Νομίζω, ωστόσο, ότι είναι ακόμη πιο σημαντικό να αποφεύγονται εξ αρχής οι καταστάσεις αυτού του είδους. Εκτιμώ, συνεπώς, ότι η ιδέα της διευκόλυνσης της κυκλικής θέωσης για πολίτες των χωρών ΑΚΕ είναι εσφαλμένη επιλογή. Ας υποστηρίξουμε, αντ' αυτού, την αυτοβοήθεια. Ας προωθήσουμε την αυτάρκεια. Ας μετατρέψουμε τους αποδέκτες ελεημοσύνης σε παραγωγούς με αίσθημα αξιοπρέπειας. Έτσι είναι σίγουρο ότι θα τεθεί τέρμα στην κοινωνική μετανάστευση και στη φυγή για λόγους κοινωνικής φτώχειας.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, σήμερα το απόγευμα πραγματοποιήσαμε τη συζήτηση για την τεράστια και ασύλληπτη καταστροφή στην Αϊτή και το πώς μπορεί η Ευρώπη να συμβάλει στην ανακούφιση των πληγέντων. Η συζήτηση αυτή πρέπει να μας υπενθυμίσει –και γι' αυτό παίρνω το λόγο τώρα στην αποψινή συνεδρίαση– ότι συμφωνίες με χώρες που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες σε φυσικές καταστροφές, όπως απέδειξε η τραγωδία της Αϊτής, πρέπει να αντιμετωπίζονται από εμάς με τελείως διαφορετικό πνεύμα από τις υπόλοιπες οικονομικές συμφωνίες που συνάπτει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Μιλάμε για χώρες που μαστίζονται από τη φτώχεια, την ανέχεια και τις ασθένειες. Μιλάμε για χώρες όπου ο όρος ανθρωπιστική κρίση τείνει να γίνει κανόνας.

Είναι λοιπόν ευθύνη μας, είναι χρέος μας, είναι το πιστεύω μας, είναι θεμελιώδης λίθος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βάζουμε πάνω από όλα την ανθρώπινη ζωή και έπειτα τις οποιεσδήποτε τεχνικές και οικονομικές διαστάσεις. Για το λόγο αυτό, όλα αυτά που συζητάμε σήμερα, τα γραφειοκρατικά ζητήματα, τα τεχνικά ζητήματα πρέπει να τα ξεπερνάμε το ταχύτερο δυνατό.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, όταν σκέφτομαι την Καραϊβική, δύο εικόνες μου έρχονται στον νου: η σοβαρή καταστροφή των τελευταίων ημερών στην Αϊτή και, ως άνθρωπος που έχει εργαστεί σε αυτό το Σώμα επί σειρά ετών, οι βουλευτές του ΕΚ που απολαμβάνουν τη χλιδή των συνεδριάσεων της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ώσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ (ΚΣΙΕ).

Μετά από αυτήν την μακρά συζήτηση, στην οποία ελέγχθησαν σημαντικά πράγματα, θα ήταν ίσως δυνατό να στείλουμε ένα πολύ ισχυρό μήνυμα και, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση στην Αϊτή, να αρκεστούμε στη μη διενέργεια μίας ή δύο από τις επόμενες πολυτελείς συνεδριάσεις της ΚΣΙΕ ΑΚΕ-ΕΕ σε αυτές ακριβώς τις χώρες, αλλά να διαθέσουμε το καθαρό κέρδος υπέρ των πραγματικών αναγκών των θυμάτων. Θα ήταν μόνον μια σταγόνα στον ωκεανό, όμως θα είχε συμβολικό χαρακτήρα, και θα έδειχνε ότι εννοούμε πραγματικά τα πολλά ωραία λόγια που ακούγονται σε τούτη την αίθουσα.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Συνέλευση ΑΚΕ είναι ιδιαίτερα σημαντική στην παρούσα πολιτική συγκυρία, στην οποία η παγκοσμιοποίηση έχει χωρίσει, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, τον κόσμο σε χώρες που παράγουν προϊόντα και χώρες που παράγουν ιδέες, με αποτέλεσμα τη μετανάστευση εργαζομένων καθώς, φυσικά, και προϊόντων.

Στο επίκεντρο αυτής της διαδικασίας βρίσκεται η Μεσόγειος, το πραγματικό υπομόχλιο μεταξύ της Ευρώπης και των χωρών ΑΚΕ. Επομένως, οι κανόνες του Κοτονού πρέπει να προσαρμοστούν σε αυτήν την νέα κατάσταση, γι' αυτό προτείνω –κατόπιν αιτήματος του Προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας, Giorgio Napolitano, ο οποίος στηρίζει επισήμως αυτήν την πρόταση– τη δημιουργία ενός αποκεντρωμένου γραφείου ή τον καθορισμό μιας σταθερής

τοποθεσίας για την ετήσια συνεδρίαση της Συνέλευσης ΑΚΕ στην πιο πολυεθνική, πιο μεσογειακή πόλη της Ευρώπης, που είναι επίσης κοντά στις χώρες ΑΚΕ: τη Νάπολη.

Επαναλαμβάνω λοιπόν –και πάλι κατόπιν αιτήματος του Προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας– ότι συνιστώ τη συζήτηση της πρότασης αυτής στο πλαίσιο των νέων συμφωνιών. Επιπλέον, προσφέρει το πλεονέκτημα ότι φέρνει την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της και στους πολίτες της νότιας Ιταλίας, που είναι η πραγματική υλικοτεχνική πλατφόρμα της Ευρώπης όσον αφορά τις χώρες της Μεσογείου.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, αποφάσισα να ζητήσω τον λόγο αφού άκουσα την παρέμβαση του κ. Niculescu, και θέλω να εκφράσω την έντονη στήριξή μου για τη σκέψη που μας εξέθεσε – ότι δηλαδή στις οικονομικές μας σχέσεις με άλλες χώρες, περιλαμβανομένων των χωρών ΑΚΕ, δεν πρέπει να παραβλέπουμε το ζήτημα της επισιτιστικής ασφάλειας της ευρωπαϊκής κοινωνίας. Στο πλαίσιο των σχέσεων με τις χώρες ΑΚΕ, μπορούμε να υπενθυμίσουμε τη μεταρρύθμιση της αγοράς ζάχαρης, η οποία πραγματοποιήθηκε υπό το ευγενές σύνθημα της στήριξης αυτών των χωρών, στην πράξη όμως έκανε πολύ χειρότερη την κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τους αγρότες και τους καταναλωτές μας, ενώ δεν βοήθησε ιδιαίτερα τις χώρες ΑΚΕ. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε την επισιτιστική ασφάλεια, και την κοινωνία μας, η οποία έχει ανάγκη αυτήν την ασφάλεια.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, όσον αφορά το ΣΓΠ και το ΣΓΠ+, δεν έχουμε καμία καταρχήν αντίρρηση στη συμπερίληψή τους στη Συμφωνία του Κοτονού, πρέπει όμως να λάβουμε υπόψη ότι το ΣΓΠ και το ΣΓΠ+ είναι μονομερή καθεστώτα ενώ η Συμφωνία του Κοτονού έχει συμβατικό χαρακτήρα. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι πολύ δύσκολο να τα συμπεριλάβουμε στη Συμφωνία του Κοτονού, ίσως όμως να μπορέσουμε να βρούμε μηχανισμούς που να καθιστούν πιο λειτουργική αυτήν την σύνδεση.

μέλος της Επιτροπής. – (FR) Δημοκρατικός έλεγχος: πολλοί ομιλητές ζήτησαν να διατηρηθεί η πρακτική της διεξαγωγής δύο ετήσιων συνεδριάσεων της Ολομέλειας. Η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να επανεξετάσει τη θέση της επ' αυτού, ίσως όμως να μπορούμε παρ' όλα αυτά να καταλήξουμε σε συμφωνία ώστε να συμπίπτουν χρονικά οι περιφερειακές συνεδριάσεις με μία ή δύο από τις συνεδριάσεις της Ολομέλειας, μιας και έχω την εντύπωση ότι το σύνολο των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μαζί με τις συνεδριάσεις των υπολοίπων οργάνων, καταλήγουν να είναι υπερβολικά πολυάριθμες. Συμφωνώ λοιπόν καταρχήν με την ιδέα της διενέργειας δύο συνεδριάσεων της Ολομέλειας, ας προσπαθήσουμε όμως να τις φέρουμε χρονικά πιο κοντά στις περιφερειακές συνεδριάσεις.

Αρκετοί ομιλητές αναφέρθηκαν επίσης στον χαρακτήρα των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης. Αυτός είναι ο όρος που έχουμε συμφωνήσει, στην πραγματικότητα όμως θα έπρεπε να μιλάμε για συμφωνίες εταιρικής σχέσης για την ανάπτυξη, νομίζω δε ότι αυτό θα διευκόλυνε και τις συζητήσεις με τις χώρες ΑΚΕ. Κατά τη γνώμη μου, αυτό θα έκανε κάπως πιο ανοικτή τη συζήτηση. Εν πάση περιπτώσει, εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίνει κάποια στιγμή τον ορισμό μιας νέας Επιτροπής, της οποίας θα είμαι μέλος, θα κάνω ό,τι μπορώ, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μου, για να εξασφαλίσω την επιτυχία αυτών των συμφωνιών και για να είμαι παρών στις συνεδριάσεις της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης.

Τέθηκαν ορισμένα ερωτήματα σχετικά με φορολογικά θέματα. Νομίζω ότι ανέπτυξα ήδη αυτήν την πτυχή στην εισαγωγική μου ομιλία, και πιστεύω πραγματικά ότι είναι σημαντικό να αποτελέσει ένα από τα κρίσιμα θέματα των συζητήσεών μας με τις χώρες ΑΚΕ, αλλά και στο εσωτερικό μας, διότι, ας είμαστε σοβαροί –και γνωρίζω ότι η ισπανική Προεδρία επιδεικνύει έντονο ενδιαφέρον για το θέμα– αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε κάτι, πρέπει να έχουμε το θάρρος να παρέμβουμε στις εταιρείες μας σε αυτές τις αναπτυσσόμενες χώρες. Το πρόβλημα δεν προκύπτει μόνον εκεί, το πρόβλημα προκύπτει ειδικότερα, και θα έλεγα πρωτίστως, στη σχέση μεταξύ της Ευρώπης και των εταιρειών και βιομηχανιών της στις αναπτυσσόμενες χώρες. Πρόκειται για μια διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη, πληροφορούμαι δε ότι η ισπανική Προεδρία θα αναλάβει επίσης ορισμένες πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Μετανάστευση.

μέλος της Επιτροπής. – (EN) Όσον αφορά το άρθρο 13, και οι δύο πλευρές επιθυμούν την ενημέρωση των διατάξεων που διέπουν τη μετανάστευση. Ως προς το άρθρο 13, η Επιτροπή έχει προτείνει μια ισορροπημένη και συνεκτική πρόταση η οποία στηρίζεται στους τρεις πυλώνες της συνεργασίας στους τομείς της μετανάστευσης και της ανάπτυξης, της νόμιμης και της παράνομης μετανάστευσης και της επανεισδοχής. Οι πτυχές που παρουσιάζονται στην έκθεση λαμβάνονται δεόντως υπόψη. Όλοι οι τομείς αξίζουν την ίδια προσοχή. Οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, και είμαστε αισιόδοξοι για την επίτευξη συμφωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι θα διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ των τριών πυλώνων.

Ο κ. Cashman διατύπωσε ένα σχόλιο σχετικά με τις διακρίσεις. Δεν είναι παρών αυτήν την στιγμή, όμως νομίζω ότι έχει απόλυτο δίκιο. Ο γενετήσιος προσανατολισμός ήταν ένα από τα στοιχεία που πρότεινε η Επιτροπή, και το

θεωρούμε πολύ σημαντικό, πρέπει όμως να λάβετε υπόψη, όπως λαμβάνει υπόψη και η Επιτροπή, ότι σε ορισμένες χώρες ΑΚΕ η ομοφυλοφιλία απαγορεύεται διά νόμου. Προσφάτως προβήκαμε σε διαβήματα στον Πρόεδρο του Μπουρούντι καθώς και στον Πρόεδρο της Ουγκάντας επειδή έχουν θεσπίσει νόμους με τους οποίους επιβάλλονται διακρίσεις, όμως το θέμα αυτό είναι εξαιρετικά ευαίσθητο, και νομίζω ότι, κάποια στιγμή, πρέπει να λάβουμε τις αποφάσεις μας. Είτε θα επιμένουμε ώστε το κείμενο να είναι απολύτως σαφές, οπότε πιθανώς δεν θα επιτευχθεί συμφωνία: αυτή είναι η πρώτη επιλογή· μια άλλη επιλογή είναι ίσως να χρησιμοποιήσουμε λιγότερο συγκεκριμένη διατύπωση. Η διατύπωση του ΟΗΕ είναι λιγότερο συγκεκριμένη, αλλά μπορεί επίσης να καλύψει τον γενετήσιο προσανατολισμό. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συζητηθεί περαιτέρω κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Νομίζω ότι απάντησα στα περισσότερα από τα θέματα που εθίγησαν, έστω και αν αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να μιλήσω περισσότερο.

Eva Joly, εισηγήτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αφότου τέθηκαν σε εφαρμογή οι συμφωνίες του Κοτονού, η φτώχεια δεν έχει υποχωρήσει. Ως εκ τούτου, η αναπτυξιακή μας αποστολή έχει αποτύχει. Με αυτήν την δεύτερη αναθεώρηση πρέπει να υπάρξει αλλαγή.

Αισθάνομαι ικανοποίηση για το γεγονός ότι έχει επιτευχθεί αρκετά ευρεία συναίνεση ως προς τα μέτρα τα οποία προτείνω, και νομίζω ότι ένα από τα μέτρα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να εξαλείψουμε τη φτώχεια είναι να καταπολεμήσουμε πραγματικά τους φορολογικούς παραδείσους, και να αξιοποιήσουμε το μέσο αυτό στον μέγιστο δυνατό βαθμό προς τη συγκεκριμένη κατεύθυνση. Στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στην περιοχή ΑΚΕ, μπορούμε να υποχρεώσουμε τις πολυεθνικές να δηλώνουν, για κάθε χώρα, το ύψος των εσόδων τους και το ύψος των φόρων που καταβάλλουν.

Αυτό αποτελεί επίσης διεθνή απαίτηση. Ωστόσο, θα περάσουν πολλά χρόνια προτού ικανοποιηθεί σε διεθνές επίπεδο αυτή η απαίτηση. Ας εκμεταλλευθούμε λοιπόν τις ευκαιρίες που μας προσφέρει αυτή η συμφωνία για να καθιερώσουμε αυτόν τον κανόνα στην Ευρώπη. Γι' αυτό σας ζητώ να απορρίψετε την πρόταση τροποποίησης της παραγράφου 16 και να διατηρήσετε την αρχική διατύπωση, η οποία μας καλεί να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας.

Στο ίδιο πνεύμα, εκείνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να υποχρεώσουμε τη δική μας τράπεζα επενδύσεων να αναλάβει δράση όσον αφορά τους φορολογικούς παραδείσους. Πρέπει να απαγορεύσουμε στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης να επενδύει σε εταιρείες οι οποίες δεν καταγράφουν κέρδη στις χώρες στις οποίες δραστηριοποιούνται, αλλά προτιμούν να μεταφέρουν τα κέρδη τους σε φορολογικούς παραδείσους.

Αυτό συνέβη στην περίπτωση της Ζάμπιας, όπου πραγματοποιήθηκαν σημαντικές επενδύσεις –της τάξεως των 46 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ, αν δεν κάνω λάθος– στο ορυχείο Morani. Αυτό δεν βελτίωσε σε τίποτε τις ζωές των κατοίκων της Ζάμπιας· απεναντίας, βελτίωσε τις ζωές των μετόχων που ωφελήθηκαν από αυτήν την βοήθεια. Συχνά λοιπόν οι ενισχύσεις αυτού του είδους είναι αντιπαραγωγικές. Σε αυτόν τον τομέα μπορούμε να παρέμβουμε. Μπορούμε να τροποποιήσουμε την εντολή της τράπεζάς μας. Ας κάνουμε λοιπόν ό,τι μπορούμε, και ας μην αναβάλλουμε τίποτε για αύριο. Ας παρέμβουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πέραν αυτών, υπάρχουν αρχές στις οποίες οφείλουμε να παραμείνουμε απολύτως προσηλωμένοι: τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των μεταναστών· σας καλώ λοιπόν να διατηρήσετε τη διατύπωση που προτείνω στο άρθρο 31 και να μην καταπνίξετε τις διαμαρτυρίες κατά των διμερών συμφωνιών οι οποίες, πρακτικά, ισοδυναμούν με ανάθεση της διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών σε τρίτους.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο (Τετάρτη, 20 Ιανουαρίου 2010).

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Corina Crețu (S&D), γραπτώς. – (RO) Η δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού προσφέρει την ευκαιρία να αξιολογηθούν οι τομείς που έμειναν ανοικτοί σε εσφαλμένες ή ανεπαρκείς αλλαγές, και είναι επίσης πρόσφορη για την πραγματοποίηση διορθώσεων στη συμφωνία βάσει των εξελίξεων στη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης. Υπάρχουν πολυάριθμες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν, τις οποίες έχουν προκαλέσει οι οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, όπως η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση και ένοπλες συγκρούσεις, καθώς και προκλήσεις τις οποίες δημιουργούν οι αρνητικές τάσεις ως προς την υγεία του πληθυσμού, όπως υπογραμμίζει η αύξηση του αριθμού των ανθρώπων που προσβάλλονται από μεταδοτικές ασθένειες (φυματίωση, AIDS, ελονοσία) και η αύξηση του αριθμού των θυμάτων βίας ή φυσικών καταστροφών. Υπάρχουν επίσης οι προκλήσεις που δημιουργεί η αλλαγή του κλίματος, τις οποίες είναι δυσκολότερο να ελέγξουμε, και όλες αυτές οι προκλήσεις δημιουργούν την επιτακτική ανάγκη να καταστήσουμε τους πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών πιο ανθεκτικούς σε συστημικές κοινωνικές ελλείψεις. Αυτό προϋποθέτει δε ότι η προσφορά αναπτυξιακής συνεργασίας

θα εστιάζεται καλύτερα σε καίριες πτυχές των συστημάτων δημόσιας υγείας και εκπαίδευσης. Κατά συνέπεια, εκτιμώ ότι έχει ζωτική σημασία να χειριστούμε αυτές τις πτυχές με μεγαλύτερη σαφήνεια ενσωματώνοντας τον τίτλο Ι –Αναπτυξιακές στρατηγικές– στο Μέρος 3 της συμφωνίας.

Martin Kastler (PPE), γραπτώς. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα υπερψηφίσω την έκθεση, διότι θεωρώ σημαντική την εμφάνιση της συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών ΑΚΕ στο πλαίσιο των συμφωνιών εταιρικής σχέσης. Τούτου λεχθέντος, θέλω να επισημάνω ότι η έκθεση αυτή περιλαμβάνει τη φράση «προστασία της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας». Τι σημαίνει όμως αυτή η φράση; Καταρχάς, σημαίνει μήπως τη διασφάλιση της σωματικής και ψυχικής υγείας των ανθρώπων σε σχέση με όλους τους τομείς της ανθρώπινης σεξουαλικότητας και αναπαραγωγής, λόγου χάρι μέσω της καταπολέμησης της σεξουαλικής βίας και του ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων; Δεύτερον, σημαίνει μήπως πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τον λεγόμενο οικογενειακό σχεδιασμό; Ή μήπως, τρίτον, περιλαμβάνει επίσης τις αμβλώσεις; Στο παρελθόν, η Επιτροπή και το Συμβούλιο διευκρίνισαν, απαντώντας σε ερωτήσεις βουλευτών του ΕΚ, ότι αυτή η «σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία» δεν περιλαμβάνει τις αμβλώσεις. Αυτή ακριβώς είναι και η δική μου προσέγγιση. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι η φράση «η σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία των γυναικών» δεν αναφέρεται στην αμβλωση, και γι' αυτό προτείνω την αποσαφήνιση του κειμένου της συμφωνίας στο σημείο αυτό.

Siiri Oviir (ALDE), γραπτώς. – (ET) Σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη η δεύτερη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού που εγκαινιάστηκε το 2000, και στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης γίνεται προσπάθεια να πραγματοποιηθούν ποικίλες τροποποιήσεις στη συμφωνία, οι οποίες θα μας βοηθήσουν να επιτύχουμε τους στόχους που τίθενται στη συμφωνία: την εξάλειψη της φτώχειας, την οικονομική ανάπτυξη και τη σταδιακή ενσωμάτωση της ομάδας κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού στην παγκόσμια οικονομία. Πρέπει να σημειωθεί ότι, από την τελευταία αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού το 2005, έχουν υπάρξει πολλές νέες εξελίξεις στην παγκόσμια κατάσταση (π.χ. η χρηματοπιστωτική κρίση, η αλλαγή του κλίματος, η αύξηση των τιμών των τροφίμων και της ενέργειας κ.ο.κ.), οι οποίες στο σύνολό τους πλήττουν άμεσα τις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού. Συμφωνώ πλήρως με την άποψη της εισηγήτριας ότι όλες αυτές οι εξελίξεις στην παγκόσμια κατάσταση μπορούν, αν δεν αντιμετωπιστούν αναλόγως στο πλαίσιο της διαδικασίας αναθεώρησης της συμφωνίας, να δυσχεράνουν την επίτευξη του στόχου της Συμφωνίας του Κοτονού και των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας έως το έτος 2015. Ως γνωστόν, η ΕΕ και οι χώρες ΑΚΕ έχουν πλέον συμφωνήσει ως προς τους τομείς και τα άρθρα της Συμφωνίας του Κοτονού που θα αναθεωρηθούν, τα οποία περιλαμβάνουν εν μέρει και τις προαναφερθείσες πτυχές. Δυστυχώς, αυτό συνεπάγεται –πράγμα ανησυχητικό– ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και των χωρών ΑΚΕ δεν έχουν συμμετάσχει στη διαδικασία λήψης των αναγκαίων αποφάσεων, γεγονός που επηρεάζει κρίσιμα τη διαφάνεια και την αξιοπιστία της αναθεώρησης της συμφωνίας. Είμαι της άποψης ότι, για να ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμοποίηση και η αυτολογοδοσία, πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ και των κοινοβουλίων των κρατών μελών της ΕΕ και των χωρών ΑΚΕ στο πλαίσιο της διαδικασίας αναθεώρησης της συμφωνίας.

9. Δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση σχετικά με

– την προφορική ερώτηση των βουλευτών Sarah Ludford, Elena Oana Antonescu, Carmen Romero López, Heidi Hautala και Rui Tavares, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, προς το Συμβούλιο σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (O-0155/2009 - B7-0343/2009),

– την προφορική ερώτηση των βουλευτών Sarah Ludford, Elena Oana Antonescu, Carmen Romero López, Heidi Hautala και Rui Tavares, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, προς την Επιτροπή σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (O-0156/2009 - B7-0344/2009).

Sarah Ludford, συντάκτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αναγνωρίζω ειλικρινώς και πλήρως ότι οι δύο αυτές προφορικές ερωτήσεις που κατατέθηκαν την 1η Δεκεμβρίου του περασμένου έτους έχουν ξεπεραστεί από τα γεγονότα, όμως η συζήτηση αυτή εξακολουθεί να αξίζει τον κόπο ως αναγνώριση του γεγονότος ότι το θέμα των δικονομικών δικαιωμάτων μας απασχολεί και πάλι με συνολικό τρόπο μετά από μια ατυχή απουσία αρκετών ετών, αλλά και προκειμένου να υπογραμμιστεί ο επείγων χαρακτήρας και η προτεραιότητα αυτού του προγράμματος.

Την τελευταία δεκαετία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνει συστηματικά το παράπονο ότι οι δικονομικές διασφαλίσεις και τα δικαιώματα των κατηγορουμένων δεν έχουν τύχει της ίδιας προσοχής –πολλοί δε μάλλον δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο λήψης μέτρων– με τις παρεμβάσεις που απέβλεπαν στην επιτάχυνση και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των δικαστικών ερευνών και διώξεων. Έχουμε στηρίξει το δεύτερο είδος μέτρων επειδή κατ' αυτόν τον τρόπο συλλαμβάνονται περισσότεροι εγκληματίες. Όσοι απορρίπτουν καταρχήν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απολογητές εγκλημάτων της μαφίας και φυγόδικων ληστών, βιαστών και τρομοκρατών. Τίθεται όμως το ζήτημα της ισορροπίας και της εφαρμογής του «ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης συν», και ως εκ τούτου της δικαιοσύνης για όλους, μέσω δικονομικών εγγυήσεων που πρέπει να συνοδεύουν την απλούστευση των διασυνοριακών διώξεων. Φυσικά, οι πολέμιοι του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν επιθυμούν την παρέμβαση της ΕΕ ούτε στον τομέα των δικαιωμάτων· θέλουν απλώς ένα «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μείον».

Όμως, η εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης χωρίς τις ενδεδειγμένες δικονομικές εγγυήσεις έχει οδηγήσει, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε αρνησιδικία, καθόσον η αμοιβαία αναγνώριση δεν συνοδεύεται από ισχυρές βάσεις αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Μια από τις περιπτώσεις αυτές αφορά ένα μέλος της εκλογικής μου περιφέρειας, τον Andrew Symeou. Ο Andrew παραμένει φυλακισμένος στην Ελλάδα επί έξι μήνες και περιμένει να δικαστεί για φόνο, κατηγορία που φαίνεται να στηρίζεται σε εσφαλμένη ταυτοποίηση και, πολύ φοβούμαι, σε αστυνομική βία εις βάρος μαρτύρων, εκτιμώ δε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση έγινε κατάχρηση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Όταν συμφωνήθηκε το 2002, τέθηκε ως προϋπόθεση από όλες τις πλευρές ότι το μέτρο αυτό, το οποίο θα είχε ως συνέπεια οι πολίτες της ΕΕ να μπορούν να δικαστούν και να φυλακιστούν σε διαφορετικό κράτος μέλος, θα συνοδεύεται αμέσως από μέτρα διασφάλισης των δικαιωμάτων τους σε δίκαιη δίκη και της αποτροπής του ενδεχόμενου κακοδικίας. Τα κράτη μέλη αθέτησαν αυτήν την υπόσχεση, καθώς δεν ενέκριναν την πρόταση που κατέθεσε η Επιτροπή το 2004 για μια ευλόγως ευρεία απόφαση πλαίσιο σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα, και τώρα η καλύτερη επιλογή που έχουμε στη διάθεσή μας είναι η υιοθέτηση μιας αποσπασματικής προσέγγισης. Είμαι ευγνώμων για την επανεκκίνηση της διαδικασίας από τη σουηδική Προεδρία, πρόκειται όμως απλώς για έναν οδικό χάρτη με σκοπό την πραγματοποίηση μικρών διαδοχικών βημάτων.

Πρέπει να θεωρήσουμε το ποτήρι μισογεμάτο και να φανούμε αισιόδοξοι, παρότι με λυπεί η ανησυχητική στάση του Συμβουλίου, το οποίο υπόσχεται μόνον να μελετήσει –και όχι να νομοθετήσει– την ευρωπαϊκή εγγύηση, η οποία θα είχε βοηθήσει τον Andrew Symeou, στον οποίο απαγορεύθηκε ρητώς η κατάθεση εγγύησης επειδή είναι αλλοδαπός. Οι δικαστές καλούνται τώρα να εφαρμόζουν τις αποφάσεις και τις εντολές που εκδίδουν τα δικαστήρια άλλων κρατών μελών χωρίς να ξετάζουν την ουσία των υποθέσεων, και θα αποτελέσουν στόχο αυξανόμενης κριτικής και δημόσιας δυσaréσκειας εάν δεν επιτευχθεί στο σύνολο της ΕΕ συμμόρφωση με ελάχιστες δικονομικές εγγυήσεις και δικαιώματα υπεράσπισης στις ποινικές ανακρίσεις και διώξεις. Την ανεπαρκή εγγύηση των δικαιωμάτων δεν την φοβούνται μόνον οι απλοί πολίτες· το γεγονός αυτό αποθαρρύνει επίσης τη συνεργασία μεταξύ δικαστών, καθώς και μεταξύ αστυνομικών και ανακριτών.

Κατά τη γνώμη μου, η εγγύηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης πρέπει να αποτελεί ρητή προϋπόθεση για την έκδοση προσώπων, ακόμη και αν η Επιτροπή αντιπαθεί αυτήν την λύση. Χάρη στους Φιλελεύθερους Δημοκράτες, η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου για την εφαρμογή του μέτρου αναφέρει ότι το δικαστήριο πρέπει να βεβαιώνεται ότι δεν υφίσταται παράβαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Όπως περιέργως, τα βρετανικά δικαστήρια φαίνεται να διστάζουν να επικαλεστούν αυτήν την ρήτρα ώστε να εμποδίσουν την έκδοση προσώπων. Βεβαίως, αν όλα τα κράτη μέλη τηρούσαν πραγματικά τις υποχρεώσεις τους βάσει της ΕΣΑΔ, πιθανόν να μην ήταν αναγκαία η λήψη μέτρων σε επίπεδο ΕΕ. Το πρόβλημα δεν είναι η απουσία προτύπων αλλά η πρακτική απουσία σεβασμού, και πολλά κράτη μέλη έχουν παραπεμφθεί στο Δικαστήριο του Στρασβούργου για τον λόγο αυτόν. Δεδομένου ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τώρα η ΣΛΕΕ υποχρεώνει τα κράτη της ΕΕ να τηρούν την ΕΣΑΔ, η κατάσταση αυτή είναι επονειδιστική και απαράδεκτη. Επομένως, χρειαζόμαστε όντως έναν μηχανισμό της ΕΕ στον τομέα της επιβολής, ο οποίος, εφεξής, θα παρέχεται μέσω της αρμοδιότητας της Επιτροπής να κινεί διαδικασίες παράβασης καθώς και της εποπτείας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Έτσι, τα μέτρα σε επίπεδο ΕΕ πρέπει να συνάδουν με τις διατάξεις της ΕΣΑΔ και να μην συγκρούονται με αυτές ή να τις υπονομεύουν, ενώ συγχρόνως πρέπει να προσφέρουν προστιθέμενη αξία κατά την έννοια της ενίσχυσης της πρακτικής εφαρμογής.

Ευελπιστώ ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα συμφωνήσουν ότι τα πρότυπα των οδηγιών για την εγγύηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να είναι υψηλά. Η πρωτοβουλία των κρατών μελών για τη διερμηνεία και τη μετάφραση, με την οποία προτάθηκε το κείμενο επί του οποίου συμφώνησε τον περασμένο Οκτώβριο το Συμβούλιο, είναι λιγότερο φιλόδοξη από το κείμενο της Επιτροπής και πρέπει να βελτιωθεί. Μας ανησυχεί συνεπώς το γεγονός ότι το πρώτο μέτρο δεν αντιπροσωπεύει τα υψηλότερα δυνατά πρότυπα. Ευελπιστώ ότι θα φανούμε πιο φιλόδοξοι και θα δημιουργήσουμε θετικό προηγούμενο για τα επόμενα στάδια ενίσχυσης των δικονομικών δικαιωμάτων τα οποία, μετά τη διερμηνεία και τη μετάφραση, θα ακολουθηθούν από πρόσθετα μέτρα όπως νομικές συμβουλές, δικαίωμα ενημέρωσης, δικαίωμα επικοινωνίας με προξενικές αρχές και ούτως καθεξής. Κατά συνέπεια, ζητώ να με διαβεβαιώσουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον οδικό χάρτη θα εφαρμοστούν

με ικανοποιητική ταχύτητα ώστε να διατηρηθεί η δυναμική υπέρ του πραγματικού σεβασμού των δικαιωμάτων σε δίκαιη δίκη, κάτι που έχει ήδη καθυστερήσει υπερβολικά.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Με χαροποιεί η υποβολή αυτής της ερώτησης από τη βαρόνη Ludford, η οποία μίλησε αμέσως πριν από εμένα, την κ. Antonescu, την κ. Romero, την κ. Hautala και τον κ. Tavares, διότι βρισκόμαστε πραγματικά αντιμέτωποι με ένα θέμα μείζονος σημασίας όσον αφορά τις δικονομικές εγγυήσεις στις ποινικές διαδικασίες. Ως προς το θέμα αυτό, θέλω να δηλώσω ότι συμφωνώ με την αναβάθμιση του ζητήματος στο οποίο μας επιστήσατε την προσοχή και συμφωνούμε επίσης ότι απαιτείται εναρμόνιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Στην ερώτησή σας, αναφέρατε αρχικά ότι η σουηδική Προεδρία έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο. Η σουηδική Προεδρία έχει όντως σημειώσει ουσιαστική πρόοδο σε αυτό το πεδίο. Τον Οκτώβριο, το Συμβούλιο κατέληξε σε συμφωνία επί των γενικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά το κείμενο για το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης στις ποινικές διαδικασίες και έναν μήνα αργότερα, τον Νοέμβριο, το Συμβούλιο ενέκρινε σχέδιο για την προώθηση περαιτέρω μέτρων όσον αφορά τις ποινικές διαδικασίες, ανταποκρινόμενο στην έκκληση της βαρόνης Ludford για την ανάληψη δράσης. Ορισμένα από αυτά τα αναφέρατε και η ίδια, βαρόνη Ludford, όπως το δικαίωμα ενημέρωσης του ατόμου για τα δικαιώματά του –η επανάληψη είναι σκόπιμη– και οι υποχρεώσεις σε όλες τις ποινικές διαδικασίες όσον αφορά τη συνδρομή, τις νομικές συμβουλές, την επικοινωνία με μέλη οικογενείας και με τις προξενικές αρχές, ή τις ειδικές εγγυήσεις που πρέπει να ισχύουν καθώς και την προστασία των ευάλωτων κατηγορουμένων. Αυτά ήταν μέτρα που ελήφθησαν από το Συμβούλιο υπό τη σουηδική Προεδρία.

Στο σημείο αυτό μπορεί να αναρωτηθείτε: Όλα αυτά είναι καλά, υπάρχει όμως συμφωνία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έτσι ώστε να συνεχίσουμε να δίνουμε προτεραιότητα στον χειρισμό αυτού του θέματος; Η απάντησή μας λοιπόν είναι: Ναι, αποτελεί προτεραιότητά μας να συνεχίσουμε αυτήν την προσέγγιση. Πώς; Μέσω ποιων πρωτοβουλιών;

Το πρώτο μέτρο που θα λάβει η ισπανική Προεδρία είναι να προσπαθήσει, σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να διασφαλίσει την έγκριση της οδηγίας για τα δικαιώματα διερμηνείας και μετάφρασης στις ποινικές διαδικασίες την οποία έχουν προτείνει 13 κράτη μέλη. Η έγκριση της πρότασης την οποία κατέθεσε η Επιτροπή δεν κατέστη δυνατή, και 13 κράτη μέλη έχουν αντικαταστήσει αυτήν την πρωτοβουλία. Επιθυμούμε την έγκριση αυτής της πρωτοβουλίας, φυσικά σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εκτός αυτού, ευελπιστούμε ότι η Επιτροπή θα αναλάβει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για τις εναπομένουσες πτυχές των δικονομικών εγγυήσεων. Είμαστε πολύ πρόθυμοι να προωθήσουμε αυτά τα μέτρα το ταχύτερο δυνατό, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε τη διαδικασία έγκρισής τους, και πάλι σε συνεργασία με το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο.

Θέλω να ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση ενημερώνοντάς σας ότι η ισπανική Προεδρία σκοπεύει να διοργανώσει σεμινάριο στη Μαδρίτη τον προσεχή Μάρτιο, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, με θέμα τα κοινά πρότυπα δικονομικών εγγυήσεων. Αυτό καταδεικνύει, βαρόνη Ludford, ότι συμφωνούμε ολόψυχα μαζί σας και με όσους υποστήριξαν αυτήν την ερώτηση ως προς την επείγουσα ανάγκη ρύθμισης αυτών των θεμάτων και εναρμόνισής τους στο σύνολο της Ευρώπης και, φυσικά, όσον αφορά την ανάγκη να τηρείται διαρκώς ενήμερο το Κοινοβούλιο σχετικά με την εξέλιξη των σχετικών εργασιών.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Σας ευχαριστώ γι' αυτήν την ερώτηση. Γνωρίζετε πόσο μεγάλη αξία αποδίδω σε αυτές τις δικονομικές εγγυήσεις. Είναι αλήθεια ότι, επί σειρά ετών, η Επιτροπή αγωνίζεται να διασφαλίσει την πραγματική εφαρμογή ελάχιστων κοινών κανόνων σχετικά με το δικαίωμα υπεράσπισης σε όλες τις ποινικές διαδικασίες στην Ευρώπη. Αυτό είναι αναγκαίο για τη δικαστική συνεργασία και αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη της απαιτούμενης αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η Επιτροπή εργάστηκε ακούραστα προκειμένου να θεσπιστεί ευρωπαϊκή νομοθεσία σε αυτόν τον τομέα. Επιπλέον, είναι αλήθεια ότι, χάρη στη σουηδική Προεδρία, το Συμβούλιο ενέκρινε τον οδικό χάρτη στις 30 Νοεμβρίου 2009. Αυτό είναι ένα μείζονος σημασίας βήμα για τη θέσπιση ευρωπαϊκής νομοθεσίας σχετικά με τα ελάχιστα δικονομικά δικαιώματα. Τα κράτη μέλη, μέσω της πράξης αυτής, εξέφρασαν τη συμφωνία τους όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω νομοθεσίας και την ανάγκη έγκρισής της κατά προτεραιότητα, στο πλαίσιο πλήρους συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Άκουσα μαζί σας τον κ. López Garrido, ο οποίος εξήγησε πολύ σαφώς το πώς η ισπανική Προεδρία προώθησε επίσης την υιοθέτηση αυτών των αρχικών μέτρων, τα οποία θα μας προσφέρουν ένα φάσμα ελάχιστων εγγυήσεων.

Είναι αλήθεια ότι θεωρήσαμε εν τέλει πρόσφορη λύση τη σταδιακή προσέγγιση του οδικού χάρτη. Αυτή η προσέγγιση θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε τον στόχο που έχουμε θέσει. Η σταδιακή προσέγγιση συνεπάγεται όχι μόνον ότι θα μπορεί να πραγματοποιηθεί πιο εμπεριστατωμένη ανάλυση κάθε δικαιώματος στο πλαίσιο της νομοθετικής πρότασης, αλλά και ότι, στις διαπραγματεύσεις, κάθε δικαίωμα θα μπορεί να εξεταστεί ξεχωριστά. Αυτό μας επιτρέπει να αποφύγουμε τις διατομεακές διαπραγματεύσεις, οι οποίες χαρακτηρίζουν ενίοτε νομοθετικά κείμενα εξαιρετικά ευρείας βάσης και δίνουν τη δυνατότητα σε ορισμένα κράτη μέλη να εκμεταλλεύονται τις διαπραγματεύσεις

προκειμένου να εξασφαλίσουν πλεονεκτήματα επί συγκεκριμένων ζητημάτων. Επομένως, κυρία Ludford, είμαι βέβαιος ότι η νέα Επιτροπή θα καταβάλει προσπάθεια ώστε να καταθέσει το ταχύτερο δυνατόν όλες τις νομοθετικές προτάσεις που προβλέπονται στον οδικό χάρτη και να επιτύχει την έγκρισή τους με την πρώτη ευκαιρία.

Όσον αφορά το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης, το οποίο προβλέπεται πρώτο στον οδικό χάρτη, η Επιτροπή έχει υπόψη της την πρωτοβουλία την οποία έχει παρουσιάσει σειρά κρατών μελών. Οφείλω να πω ότι η εν λόγω πρωτοβουλία στηρίζεται στην πρόταση που είχε καταθέσει η Επιτροπή τον Ιούλιο του 2009 και στις διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν στο εσωτερικό του Συμβουλίου κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2009. Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι η πρωτοβουλία των κρατών μελών δεν συνάδει πλήρως με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η παλαιότερη πρόταση της Επιτροπής, η οποία καθιστούσε υποχρεωτική τη διερμηνεία στις συναντήσεις μεταξύ του κατηγορουμένου και του συνηγόρου του, δεν ακολουθείται στο σύνολό της στην πρωτοβουλία των κρατών μελών, η οποία περιορίζει αυτό το δικαίωμα στην επικοινωνία ενώπιον των αστυνομικών αρχών και κατά τη διάρκεια της δίκης. Επιπλέον, η παλαιότερη πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε το δικαίωμα μετάφρασης, το οποίο δικαίωμα είναι πιο ολοκληρωμένο στο κείμενο της Επιτροπής.

Βεβαίως, θα υπάρξει περαιτέρω συνεργασία σε αυτόν τον τομέα μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και εκτιμώ ότι θα μπορέσουμε να καταλήξουμε σε ένα φιλόδοξο κείμενο όσον αφορά τα δικονομικά δικαιώματα. Αυτό είναι επιβεβλημένο, εάν επιθυμούμε να δημιουργήσουμε έναν πραγματικά ευρωπαϊκό δικαστικό χώρο. Θα μεριμνήσουμε επίσης ώστε το κείμενο να συνάδει με τα πρότυπα που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Συνεπώς, είμαι βέβαιος ότι μπορούμε να υπολογίζουμε στη δράση του Κοινοβουλίου για την προώθηση αυτού του θέματος, σημειώνω δε για μια ακόμη φορά ότι η ισπανική Προεδρία πρόκειται να μας προσφέρει επίσης τη στήριξή της.

Elena Oana Antonescu, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (RO) Παρότι έχει σημειωθεί πρόοδος στον τομέα της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, ελάχιστη πρόοδος έχει σημειωθεί όσον αφορά την εγγύηση και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των υπόπτων και των κατηγορουμένων.

Η σπουδαιότητα των κοινών προτύπων αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την καλλιέργεια αμοιβαίας εμπιστοσύνης στα νομικά συστήματα των κρατών μελών. Η έλλειψη ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων των υπόπτων και των κατηγορουμένων, αφενός, και των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους οι εισαγγελικές αρχές, αφετέρου, ενδέχεται να υπονομεύσει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων. Γι' αυτό η πρωτοβουλία που εγκαινίασε η σουηδική Προεδρία τον Ιούλιο του 2009 για την παρουσίαση ενός οδικού χάρτη με σκοπό την ενοποίηση των δικονομικών δικαιωμάτων των υπόπτων ή κατηγορουμένων αποτέλεσε σημαντικό βήμα προόδου.

Όσον αφορά το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης, με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου καθιερώνεται νέο θεσμικό πλαίσιο. Η πρόταση απόφασης πλαισίου που εκκρεμεί στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων έπρεπε να μετατραπεί σε πρόταση οδηγίας ώστε να μπορεί να συνεχιστεί το σχετικό έργο.

Μας ανησυχούσαν τα θέματα του χρονοδιαγράμματος και του πεδίου εφαρμογής των μελλοντικών πρωτοβουλιών για τα δικονομικά δικαιώματα. Γι' αυτό αποφασίσαμε να υποβάλουμε αυτές τις ερωτήσεις στην Επιτροπή και το Συμβούλιο. Λίγο μετά την υποβολή τους τον Δεκέμβριο, 13 κράτη μέλη, περιλαμβανομένης της Ρουμανίας, παρουσίασαν πρωτοβουλία για τη θέσπιση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Είμαι πεπεισμένη ότι κατά τη διάρκεια της όλης διαδικασίας, θα κατορθώσουμε να επιφέρουμε βελτιώσεις σε αυτό το κείμενο, όσον αφορά τόσο το πεδίο εφαρμογής όσο και τη διασφάλιση της ακεραιότητας των διαδικασιών και της ποιότητας της μετάφρασης και της διερμηνείας.

Σχετικά με τα υπόλοιπα μέτρα που προβλέπονται στον οδικό χάρτη, εκτιμούμε ότι αποβλέπουν στη διασφάλιση της πρόσβασης στα δικαιώματα, καθώς και σε νομικές συμβουλές και συνδρομή, στην καθιέρωση ειδικών εγγυήσεων για τα ύποπτα ή κατηγορούμενα εύαλτα άτομα, και στην παροχή πληροφοριών σχετικά με τα δικαιώματά τους και το κόστος των διαδικασιών. Αναμένουμε σαφείς δεσμεύσεις από το Συμβούλιο και την Επιτροπή έτσι ώστε οι προτάσεις κανονισμού να υποβληθούν το ταχύτερο δυνατόν.

Οι διαφορές που υφίστανται επί του παρόντος μεταξύ των κρατών μελών καθιστούν αναγκαία την επείγουσα υιοθέτηση κοινών προτύπων.

Carmen Romero López, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (ES) Καλωσορίζω την ισπανική Προεδρία και, συγχρόνως, υπογραμμίζω ότι αυτή είναι η πρώτη πρωτοβουλία για τα δικονομικά δικαιώματα. Στο παρελθόν είχαμε αρχίσει να συζητούμε το θέμα, όμως παρέμεινε εκκρεμές μετά τη λήξη της σουηδικής Προεδρίας.

Αυτό το σχέδιο πρωτοβουλίας βρίσκεται ήδη στο Κοινοβούλιο και η πρώτη συζήτηση έχει ήδη διεξαχθεί. Επομένως, θεωρούμε ότι η ερώτηση έχει ουσιαστικό περιεχόμενο και εξακολουθεί να είναι σημαντική λόγω της σπουδαιότητας του θέματος. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε αυτόν τον τομέα μπορούν να γίνουν βελτιώσεις, ενώ ευελπιστούμε ότι θα επιτευχθεί πρόοδος καθώς θα προχωρά η διαδικασία στα επόμενα στάδια.

Όπως επεσήμανε ο κ. Barrot, η πρόταση της Επιτροπής ήταν σίγουρα πιο φιλόδοξη και γι' αυτό πρέπει να βελτιώσουμε το τρέχον κείμενο στο Κοινοβούλιο. Ωστόσο, δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση νέο κείμενο, καθότι είχε ήδη συζητηθεί από το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, ενώ αντίσταση προέβλεπαν τα κράτη μέλη.

Η σουηδική Προεδρία προσπάθησε να θέσει σε κίνηση τη διαδικασία μέσω του οδικού της χάρτη, παρ' όλα αυτά όμως η κατάσταση παραμένει δύσκολη για τα κράτη μέλη. Η κατάσταση μεταβλήθηκε εμφανώς μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, μιας και πλέον οι αποφάσεις λαμβάνονται από το Συμβούλιο. Πιστεύουμε, συνεπώς, ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο πρέπει να επανεξετάσουν τα δικονομικά δικαιώματα με βάση τις νέες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Επιθυμούμε την εξέταση αυτών των δικονομικών δικαιωμάτων ως συνολική δέσμη. Δεν είναι δυνατόν να αναγνωριστεί το δικαίωμα μετάφρασης χωρίς να έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα νομικής συνδρομής ή το δικαίωμα ενημέρωσης. Για τον λόγο αυτόν, το σχέδιο της Επιτροπής να ακολουθήσει μια διαδικασία διαδοχικής υποβολής προτάσεων για τα δικαιώματα αυτά χρόνο με τον χρόνο πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να επιταχυνθεί, έτσι ώστε το θέμα να εξεταστεί το ταχύτερο δυνατόν.

Είναι αλήθεια ότι η αντιτρομοκρατική νομοθεσία ανατρέπει τις εγγυήσεις, αν όμως επιθυμούμε να οικοδομήσουμε έναν χώρο δικαιοσύνης και ελευθερίας, πρέπει να εμπιστευόμαστε τις αξίες μας, έτσι ώστε να τις μεταφέρουμε επίσης στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Graham Watson, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το παρόν Σώμα πρότεινε τη θέσπιση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στις 6 Σεπτεμβρίου 2001. Η πρότασή μας θα συγκέντρωνε ακόμα σκόνη σε κάποιο ράφι αν δεν είχαν ακολουθήσει τα γεγονότα της Νέας Υόρκης πέντε ημέρες αργότερα. Ο κ. Bin Laden συνέβαλε στο να γίνει πράξη, και σε εμένα επιφυλάχθηκε η τιμή να χειριστώ την επεξεργασία του μέτρου στο Σώμα.

Το παρόν Σώμα επέμενε τότε ότι έπρεπε να συνοδεύεται από ελάχιστες δικονομικές εγγυήσεις στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών. Η Επιτροπή υπέβαλε τις προτάσεις της το 2002 και δεσμεύτηκε να αναλάβει ταχεία δράση. Γιατί λοιπόν αυτό το θέμα παρέμενε μέχρι προσφάτως στα συρτάρια του Συμβουλίου; Γιατί η Επιτροπή δεν έκανε αγώνα υπέρ της έγκρισης του συνόλου των προτάσεων της, αντί της χωριστής έγκρισής τους;

Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει αντικαταστήσει τη διαδικασία έκδοσης. Έχει μειώσει σημαντικά τον απαιτούμενο χρόνο για την παράδοση προσώπων. Έχει ενθαρρύνει τις απευθείας επαφές μεταξύ των δικαστικών αρχών των κρατών μελών. Έχει καταργήσει τη δυνατότητα λήψης αποφάσεων βάσει πολιτικών σκοπιμοτήτων δεδομένου ότι τα κράτη μέλη παραδίδουν τους ίδιους τους υπηκόους τους.

Έχει ενισχύσει εξαιρετικά το κράτος δικαίου στην ήπειρό μας, όμως το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στηρίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, και υπάρχει υπερβολικά μεγάλος αριθμός υποθέσεων στις οποίες η εμπιστοσύνη αυτή τίθεται υπό αμφισβήτηση από τους πολίτες μας.

Δύο μέλη της εκλογικής μου περιφέρειας κρατούνται αυτήν την στιγμή στην Ουγγαρία εν αναμονή δίκης. Ενώ η έκδοσή τους είχε ζητηθεί πριν από πάνω από ένα έτος, και ενώ κρατούνται στη χώρα αυτή επί δύο μήνες, δεν τους έχουν ακόμη απαγγελθεί κατηγορίες και η δίκη τους μπορεί να ξεκινήσει μετά από πολλούς μήνες. Ο ένας εκ των δύο έχασε τη δουλειά του και την κύρια πηγή εισοδήματός της οικογένειάς του. Και οι δύο στερούνται τη συντροφιά των αγαπημένων τους προσώπων. Παρ' όλα αυτά, μπορεί κάλλιστα και οι δύο να είναι αθώοι για τα εγκλήματα που τους αποδίδονται.

Παρόμοιες περιπτώσεις αμαυρώνουν το όνομα της ευρωπαϊκής δικαστικής συνεργασίας. Αποτελούν αίσχος για την αδράνεια των κυβερνήσεων στους κόλπους του Συμβουλίου. Οι συντάκτριες αυτής της προφορικής ερώτησης έχουν δίκιο: το θέμα χρήζει της επείγουσας προσοχής της Ευρώπης.

(Ο ομιλητής συμφώνησε να δεχτεί ερώτηση δυνάμει του άρθρου 149 του Κανονισμού)

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Watson. Θα σας αποκαλούσα «νονό» του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σκέφτηκα όμως ότι μπορεί να παρερμηνευόμουν.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Κύριε Watson, αναφέρατε ότι ο κ. Bin Laden και η 11η Σεπτεμβρίου χρησίμευσαν ως δικαιολογία ώστε να προετοιμαστεί το έδαφος για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού

εντάλματος σύλληψης. Υποστηρίζετε επομένως ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να χρησιμοποιείται μόνον για τρομοκράτες και δολοφόνους καθώς και σε περιπτώσεις σοβαρών βίαιων εγκλημάτων;

Graham Watson, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας, δεν ανέφερα τον κ. Bin Laden ως δικαιολογία· είπα ότι μας βοήθησε να επιταχύνουμε τη διαδικασία. Το μέτρο δεν προβλεπόταν ποτέ να καλύπτει αποκλειστικά τα εγκλήματα τρομοκρατίας· σχεδιάστηκε ώστε να καλύπτει όλα τα σοβαρά εγκλήματα. Όσοι αντιτίθενται στη χρήση του, αντιτίθενται, κατ' ουσίαν, στην επιβολή του κράτους δικαίου στην ήπειρό μας και στην προστασία που παρέχει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στους πολίτες μας.

Heidi Hautala, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (FI) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Watson έχει απόλυτο δίκιο όταν αναφέρει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέμεινε εξ αρχής ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έπρεπε να συνοδεύεται από σαφή ελάχιστα δικονομικά πρότυπα στον τομέα του ποινικού δικαίου. Μπορούμε πλέον να δούμε ξεκάθαρα το είδος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν πολλά κράτη μέλη επειδή το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είχε χτιστεί στην άμμο. Και είναι πράγματι χτισμένο στην άμμο, καθόσον θεωρείται δεδομένο ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να μπορεί να εμπιστευθεί τα νομικά συστήματα των υπολοίπων κρατών: ότι το κράτος δικαίου και τα πρότυπα διεξαγωγής δικαίων δικών αποτελούν πραγματικότητα στα διάφορα κράτη μέλη.

Όπως και ορισμένοι από τους προηγούμενους ομιλητές, θα μπορούσα να σας αναφέρω περιστατικά που δείχνουν ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει και ότι επείγει να αναλάβει δράση η Επιτροπή, όπως προτάθηκε σε προηγούμενη παρέμβαση. Πρέπει να καθιερώσουμε ένα συνολικό σύστημα το οποίο θα προωθή τα ελάχιστα δικαιώματα στις ποινικές διαδικασίες. Εκτιμώ ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας προσφέρει επίσης αυτήν την ευκαιρία, μιας και τώρα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι νομοθετικό σώμα με δικαιώματα ισότιμα με αυτά του Συμβουλίου· άκουσα άλλωστε με ικανοποίηση τη δήλωση του κ. Barrot ότι έχει εμπιστοσύνη σε αυτήν την εταιρική σχέση μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο πρέπει τώρα να συγκροτήσουν έναν άξονα που θα υπερκεράσει στην πράξη τις αντιστάσεις των κρατών μελών τα οποία εμφανίζονται απρόθυμα να σημειώσουν πρόοδο σε αυτό το θέμα.

Υποσχέθηκα να σας περιγράψω ένα περιστατικό που δείχνει τι μπορεί να συμβεί όταν δεν γίνεται σεβαστό το κράτος δικαίου αλλά εφαρμόζεται το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Στη Φινλανδία βρίσκεται σήμερα υπό κράτηση ένα ζεύγος Τσετσένων, η Hadižat και ο Malik Gataev. Έφτασαν στη χώρα μέσω της Λιθουανίας, όπου, επί σειρά ετών, συντηρούσαν ένα ορφανοτροφείο για τα ανήλικα θύματα του πολέμου στην Τσετσενία και, όπως προκύπτει, στην Τσετσενία, οι αρχές ασφαλείας είχαν απαγορεύσει τη δραστηριότητά τους με το πρόσχημα ότι υπήρξε μάλλον κάποια σχέση με βία στην οικογένεια· κατά πάσα πιθανότητα περιοριζόταν κυρίως σε οικογενειακό επίπεδο, και επομένως δεν πλησίαζε καν τις διαστάσεις σοβαρής επίθεσης, για παράδειγμα. Τώρα το ζεύγος αυτό ζει στη Φινλανδία. Έχουν καταθέσει αίτηση ασύλου ενώ η Λιθουανία απαιτεί την έκδοσή τους. Η ακρόαση της υπόθεσης θα πραγματοποιηθεί την προσεχή Δευτέρα στο Περιφερειακό Εφετείο του Ελσίνκι.

Επιτέλους, πώς μπορεί κανείς να χειριστεί αυτήν την κατάσταση, δεδομένου ότι εν προκειμένω θεωρείται δεδομένο ότι η Φινλανδία μπορεί να υπολογίζει στο γεγονός ότι στη Λιθουανία αυτό το ζεύγος θα τύχει δίκαιης δίκης; Διαθέτουμε πολύ απτές αποδείξεις ότι αυτό δεν ισχύει στην πράξη, θα έλεγα μάλιστα ότι υπάρχουν πολλά παραδείγματα παρόμοιων καθημερινών υποθέσεων, όπου το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στερείται πραγματικού νοήματος. Πρέπει να μπορέσουμε να σημειώσουμε πρόοδο στο θέμα αυτό· ειδάλλως, θα είναι εντελώς αδύνατον να οικοδομήσουμε την εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών που απαιτείται εν τέλει ώστε να αναπτύξουμε τη δικαστική συνεργασία.

Janusz Wojciechowski, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα αναφέρω και εγώ ένα παράδειγμα όπως αυτό που μας περιέγραψε η κ. Hautala. Ένας νεαρός άνδρας από την Πολωνία καταδικάστηκε στη Μεγάλη Βρετανία σε ισόβια κάθειρξη για βιασμό, σε μια δίκη που στηρίχθηκε σε περιστασιακά στοιχεία, η οποία διεξήχθη υπό την επιρροή μιας έντονης εκστρατείας λάσπης στον Τύπο, και η οποία, κατά τη γνώμη ορισμένων παρατηρητών, εν πάση περιπτώσει δεν ήταν σύμφωνη με τα πολωνικά πρότυπα για μια δίκαιη δίκη. Ο άνδρας αυτός εκτίει σήμερα ισόβια κάθειρξη σε φυλακή της Πολωνίας, παρότι το πολωνικό δίκαιο δεν προβλέπει ποινή ισόβιων για βιασμό, μόνον για φόνο – η μέγιστη ποινή για βιασμό είναι κάθειρξη 12 ετών. Συνεπώς, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια κατάσταση στην οποία ένα άτομο εκτίει ποινή σε πολωνική φυλακή βάσει καταδικαστικής απόφασης η οποία δεν συνάδει με τις αρχές της πολωνικής νομοθεσίας.

Αναφέρω αυτό το παράδειγμα για να υπογραμμίσω την επείγουσα ανάγκη θέσπισης ορισμένων γενικών προτύπων, τόσο στον τομέα της ποινικής δικονομίας όσο, κατά τη γνώμη μου, και στον τομέα των κανόνων που διέπουν την έκδοση των ποινών. Διότι αντιμετωπίζουμε όλο και πιο συχνά καταστάσεις στις οποίες οι ένοχοι εγκλημάτων δικάζονται σε μια χώρα αλλά εκτίουν την ποινή τους σε άλλη. Ως εκ τούτου, υποστηρίζω την ιδέα των προτύπων και της θέσπισης σχετικής οδηγίας.

Rui Tavares, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται δύο πόδια για να περπατήσει: το ένα είναι τα κράτη μέλη, και το άλλο οι πολίτες τους, τους οποίους εκπροσωπούν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποί τους σε τούτο το Σώμα.

Τώρα, συχνά παρατηρείται το φαινόμενο, αφού τα κράτη μέλη επιλύσουν τα προβλήματά τους, να κλείνουν τα δικαστικά τους συστήματα· αφού πρώτα επιτρέψουν στα πολιτικά τους συστήματα να επικοινωνήσουν, στη συνέχεια παραλείπουν να μεριμνήσουν για τα υπόλοιπα θέματα, και δεν ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν τα αναγκαία θεμέλια μέσω της καλλιέργειας εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέτοια είναι και η περίπτωση που μας απασχολεί εν προκειμένω.

Η ευρωπαϊκή εντολή επιταχύνει σαφώς τις διαδικασίες και διευκολύνει τη λειτουργία των δικαστικών συστημάτων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, άλλα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα μετάφρασης και διερμηνείας (επί του οποίου έχουμε την τιμή και την ευχαρίστηση να συνεργαζόμαστε με την συνάδελφό μας κ. Ludford), έχουν ζωτική σημασία προκειμένου οι πολίτες της Ευρώπης να εμπιστεύονται τις συναλλαγές τους με τα δικαστικά συστήματα άλλων κρατών μελών

Χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να ζητήσω, μαζί με τους συναδέλφους μου, από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επιταχύνουν την κατάρτιση κειμένων τα οποία, μέσω της διαδικασίας συναπόφασης, θα προωθούν αυτήν την διαδικασία όσον αφορά και άλλα δικονομικά δικαιώματα σε ποινικές υποθέσεις.

William (The Earl of) Dartmouth, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (EN) Απόψε λαμβάνω τον λόγο επειδή, όπως προαναφέρθηκε, δύο ψηφοφόροι –οι Michael Turner και Jason McGoldrick– είναι φυλακισμένοι στη Μονάδα 2 των Κεντρικών Φυλακών της Βουδαπέστης στην Ουγγαρία. Παραμένουν φυλακισμένοι από την 3η Νοεμβρίου, παρ' όλα αυτά δεν έχει ξεκινήσει ακόμη η δίκη τους. Συγκεκριμένα, δεν έχει οριστεί ημερομηνία διεξαγωγής της δίκης. Οι συνθήκες κράτησης είναι επιβαρυντικές. Κρατούνται χωριστά και δεν έχουν επαφή ο ένας με τον άλλον. Μοιράζονται ένα μικρό κελί με τρεις άλλους κρατούμενους. Είναι περιορισμένοι στα κελιά τους 23 ώρες το 24ωρο. Τους επιτρέπονται τρία τηλεφωνήματα και ένα ντους την εβδομάδα. Τους παρέχεται η δυνατότητα μίας οικογενειακής επίσκεψης ανά μήνα.

Με άλλα λόγια, είναι απομονωμένοι. Το γλωσσικό φράγμα καθιστά ακόμη πιο αβάστακτη την απομόνωσή τους. Κατηγορούνται για ένα οικονομικό έγκλημα. Δεν είναι ούτε δολοφόνοι ούτε τρομοκράτες. Βρίσκονται στη φυλακή αποκλειστικά και μόνον επειδή υπάρχει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σάρωσε διά μιας τις διασφαλίσεις κατά της σύλληψης που έχουν εδραιωθεί στη Βρετανία τα τελευταία χίλια τουλάχιστον χρόνια. Καλά κάνετε και κουνάτε το κεφάλι, κύριε Watson: θα ήταν καλύτερο να απολογείστε. Οι περιπτώσεις εσφαλμένης ταυτοποίησης και πλαστοπροσωπίας σημαίνουν ότι αυτό που έχει συμβεί στον Jason και τον Michael μπορεί πλέον να συμβεί ανά πάσα στιγμή σε οποιονδήποτε βρετανό πολίτη.

Το Εργατικό Κόμμα, οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες και το Συντηρητικό Κόμμα ψήφισαν υπέρ του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Για να επαναλάβω τη φράση του Ζολά, «J'accuse» –κατηγορώ– τα κόμματα του βρετανικού πολιτικού κατεστημένου: η στήριξή τους προς το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδει όλους τους πολίτες της Βρετανίας σε κίνδυνο αυθαίρετης σύλληψης.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ως πολίτης της Ουγγαρίας και ποινικολόγος, θα έπρεπε να αισθάνομαι ντροπή διότι σήμερα, εδώ στο Κοινοβούλιο της ΕΕ, κατά τη συζήτηση του θέματος της απουσίας δικονομικών εγγυήσεων στις ποινικές διαδικασίες, δύο συνάδελφοί μου, οι οποίοι κατά τα λοιπά εκπροσωπούν διαφορετικές πολιτικές απόψεις, ανέφεραν την Ουγγαρία ως παράδειγμα εξόφθαλμων παραβιάσεων. Αν και αισθάνομαι ντροπή, οφείλω επίσης να συμφωνήσω μαζί τους διότι έχω βιώσει και η ίδια παρόμοιες εμπειρίες. Καλώ λοιπόν αυτούς τους συναδέλφους, καθώς και όλους εσάς, τους λίγους βουλευτές που παραμένετε ακόμη στο Σώμα για τη συζήτηση αυτού του σημαντικού θέματος, να εξετάσετε τα ακόλουθα: αν έχουν λάβει γνώση τέτοιων σοβαρών παραβάσεων της νομοθεσίας σε υποθέσεις αλλοδαπών οι οποίοι είναι από πολιτική άποψη εντελώς αδιάφοροι για το συγγενικό κράτος και την συγγενική κυβέρνηση, ποια μπορεί να είναι η τύχη ανθρώπων οι οποίοι αντιπαράτιθενται στην συγγενική κυβέρνηση, ας πούμε επειδή αποτελούν πολιτικούς της αντιπάλους.

Αυτήν την στιγμή παραμένουν προφυλακισμένα 15 άτομα επειδή προσπάθησαν να αντισταθούν στις παράνομες συναλλαγές της συγγενικής κυβέρνησης. Ως αντίποινα, κινήθηκαν ποινικές διαδικασίες εις βάρος τους με βάση κατασκευασμένες κατηγορίες περί τρομοκρατίας. Μέχρι και σήμερα, δεν έχει προσκομιστεί ούτε ένα αποδεικτικό στοιχείο· οι αρχές δεν αισθάνονται υποχρεωμένες ούτε καν να υπαινιχθούν την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων. Οι άνθρωποι αυτοί κρατούνται υπό τις ίδιες συνθήκες που ακούσατε να περιγράφονται νωρίτερα, αποκομμένοι από τις οικογένειές τους, από τα βλέμματα της κοινής γνώμης και από τον Τύπο. Σας παρακαλώ να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να παρέμβουμε ώστε να εξομαλυνθεί η κατάσταση στην Ουγγαρία και να αποκλειστεί κάθε δυνατότητα

εκμετάλλευσης της απουσίας δικονομικών εγγυήσεων στις ποινικές διαδικασίες, ιδίως για πολιτικούς λόγους. Η Ουγγαρία οφείλει να θεσπίσει τέτοιου είδους εγγυήσεις.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι θα ενοχληθεί ο κ. López Garrido αν απευθυνθώ πρώτα στον Αντιπρόεδρο Barrot. Δεν γνωρίζω αν θα μας δοθεί η δυνατότητα να ξανασυναντηθούμε μαζί του στην Ολομέλεια προτού αναλάβει καθήκοντα η νέα Επιτροπή, γι' αυτό, καλού κακού, θέλω να τον ευχαριστήσω για τις προσπάθειές του, για την ευφυΐα και για τη φανταστική συνεργασία του με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε αυτόν τον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

Θέλω να ενώσω τη φωνή μου με όσους θεωρούν πολύ σημαντικό αυτόν τον τομέα. Δεν θέλουμε απλώς να δημιουργήσουμε μια ασφαλή Ευρώπη. Θέλουμε επίσης να δημιουργήσουμε μια δίκαιη Ευρώπη, οπότε κάθε πρωτοβουλία που αφορά τα δικονομικά δικαιώματα είναι ζωτικής σημασίας.

Πρέπει να λάβουμε μέτρα για τη στήριξη των θυμάτων και την προαγωγή του σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών που προσάγονται στη δικαιοσύνη. Φρονώ ότι το μήνυμα αυτό συνίσταται σε δύο πολύ σαφείς εκκλήσεις, μία εκ των οποίων προς το Συμβούλιο, την οποία εξέφρασε πολύ καλύτερα από εμένα στην ομιλία του ο κ. Watson.

Είναι γελοίο, μετά από οκτώ χρόνια, να βρισκόμαστε ακόμη σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, και να εξετάζουμε μόνον ορισμένους τύπους δικαιωμάτων. Πρέπει να φανούμε αποτελεσματικότεροι και ταχύτεροι. Το θέμα ανήκει στο πεδίο αρμοδιότητας του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, και ο Επίτροπος Barrot πρέπει επίσης να ασκήσει αποφασιστική επιρροή στον συνάδελφό του, τον Επίτροπο που θα τον διαδεχθεί, και στην επόμενη Επιτροπή.

Η Επιτροπή πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες σε όλους τους άλλους τομείς που σχετίζονται με τα δικονομικά δικαιώματα, και όχι μόνον σε όσους αφορούν τη γλώσσα και τη μετάφραση.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Το θέμα των θεμελιωδών δικονομικών δικαιωμάτων στις ποινικές διαδικασίες είναι ένα από τα καίρια ζητήματα που πρέπει να θεωρούνται καθοριστικά στο πεδίο της δικαιοσύνης και των εσωτερικών σχέσεων.

Καταρχήν, το σχέδιο απόφασης πλαισίου καθορίζει μια δέσμη θεμελιωδών δικονομικών δικαιωμάτων στις ποινικές διαδικασίες, ήτοι το δικαίωμα σε συνδρομή δικηγόρου, το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης, το δικαίωμα ειδικής μέριμνας σε ευαίσθητους τομείς, και το δικαίωμα επικοινωνίας και συνεργασίας με προξενικές αρχές. Αυτός ο κατάλογος θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να θεωρείται αυστηρά ενδεικτικός καθότι ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη σέβονται το ευρύτερο δυνατό φάσμα θεμελιωδών δικαιωμάτων, ενόψει, μεταξύ άλλων, και της συμμετοχής των κρατών μελών στο Συμβούλιο της Ευρώπης και σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Οι προσπάθειές μας πρέπει να συνίστανται στην προαγωγή μέσω ρύθμισης των δικονομικών σχέσεων στις ποινικές υποθέσεις τα οποία να διασφαλίζουν τα προαναφερθέντα δικαιώματα όλων των συμμετεχόντων σε ποινικές διαδικασίες, είτε είναι θύματα και ζημιωθέντες είτε είναι παραβάτες, προκειμένου να εκδίδονται δίκαιες και δημοκρατικές δικαστικές αποφάσεις που να συνάδουν πλήρως με τη σκοπιμότητα της εκάστοτε επιβαλλόμενης ποινής, η οποία δεν συνιστά απλώς μέτρο καταστολής αλλά διαδραματίζει επίσης ρόλο αποκατάστασης και αναμόρφωσης.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Η κοινοβουλευτική μας επιτροπή καλεί το Συμβούλιο να συνεχίσει τη διαδικασία θέσπισης κοινών ευρωπαϊκών δικονομικών δικαιωμάτων στις ποινικές υποθέσεις. Μια ισχύουσα κοινή διαδικασία, υπό τη μορφή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, έχει καταργήσει τις εδώ και αρκετούς αιώνες κατοχυρωμένες διασφαλίσεις έναντι άδικης σύλληψης και φυλάκισης που απολάμβαναν στο παρελθόν οι Άγγλοι. Δεν πρόκειται για ακαδημαϊκού χαρακτήρα επιχείρημα. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καταστρέφει τις ζωές αθώων ανθρώπων. Ο κ. Andrew Symeou, που είναι μέλος της εκλογικής μου περιφέρειας, είναι ένα μόνον από τα διαρκώς αυξανόμενα παραδείγματα ανθρώπων που έχουν εκδοθεί χωρίς να έχει προηγουμένως δοθεί η δυνατότητα σε αγγλικό δικαστήριο να εξετάσει τα αρχικά στοιχεία εις βάρος τους και να αποτρέψει την άδικη έκδοσή τους. Η διαδικασία έκδοσης έχει καταντήσει να αποτελεί πλέον απλή γραφειοκρατική τυπικότητα. Ο κ. Symeou κρατείται ήδη επί έξι μήνες στις διαβόητες φυλακές Κορυδαλλού χωρίς δυνατότητα εγγύησης και χωρίς προοπτική εκδίκασης της υπόθεσής του. Ο πολιτικός κυνισμός των βρετανών Φιλελεύθερων Δημοκρατών είναι πραγματικά απίστευτος. Τώρα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα το Λονδίνο για την τύχη του κ. Symeou, παρότι είναι αντικειμενικώς υπεύθυνοι για τις κοινές διαδικασίες που προκάλεσαν αυτό το αποτέλεσμα, και ενώ απεργάζονται σε τούτο το Σώμα τη θέσπιση ακόμη περισσότερων παρόμοιων νομοθετημάτων. Οι κοινές διαδικασίες ισοδυναμούν με υποβάθμιση των ευρωπαϊκών νομικών προτύπων και δεν επιφέρουν την αναβάθμισή τους.

Επιτρέψτε μου να διατυπώσω μια πρόταση. Αν θέλετε υψηλότερα πρότυπα στις ευρωπαϊκές ποινικές υποθέσεις, τότε υιοθετήστε την αρχή του «habeas corpus», τη δίκη από ενόρκους και τις βασικές διατάξεις της Μεγάλης Χάρτας (Magna Carta) και της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων (Bill of Rights) του 1689 ως κοινά ευρωπαϊκά πρότυπα.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, είναι καθοριστικό να προωθήσουμε κατά το μέγιστο δυνατό τρόπο τη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς δικαιωμάτων κατά τη διαδικασία απόδοσης ποινικών ευθυνών. Η έννοια-κλειδί είναι η έννοια της εμπιστοσύνης. Θέλουμε την εμπιστοσύνη του ευρωπαίου πολίτη που καταφεύγει στη δικαιοσύνη σε ό,τι αφορά την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του. Θέλουμε επίσης εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τη συνεργασία τους και την απονομή της δικαιοσύνης τελικά σε καθένα που καλείται να λογοδοτήσει σε αυτή. Και τέλος χρειαζόμαστε εμπιστοσύνη από όλους μας σε ό,τι αφορά την απονομή της δικαιοσύνης. Και όσο δεν προωθούμε τα κοινά αυτά πλαίσια σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καλώς ή κακώς κάποιες φορές θα υπάρχουν κάποιοι εγκληματίες οι οποίοι θα αξιοποιούν τα κενά που θα υπάρχουν και τελικά δεν θα έχουμε την απονομή δικαιοσύνης που επιδιώκουμε ακριβώς επειδή δεν θα υπάρχουν τα κοινά αυτά πλαίσια.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. - (ES) Έχοντας παρακολουθήσει τις παρεμβάσεις σας, αισθάνομαι μεγάλη ικανοποίηση που βλέπω τόσο πολλούς βουλευτές του ΕΚ, προερχόμενους από πολύ διαφορετικές πολιτικές ομάδες, να συμφωνούν ως προς την ανάγκη εναρμόνισης των δικονομικών εγγυήσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο και κατάρτισης ενός πραγματικά ευρωπαϊκού νόμου για τις δικονομικές εγγυήσεις.

Όλοι οι ομιλητές και όλες οι κοινοβουλευτικές ομάδες συμφωνούν ως προς την ανάγκη κατάρτισης ενός πραγματικά ευρωπαϊκού νόμου για τις δικονομικές εγγυήσεις. Αυτό καταδεικνύει πόσο σπουδαία και αναγκαία είναι η διαδικασία ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και η δημιουργία μιας Ευρώπης των πολιτών και ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου, καθώς και η εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτό το θέμα είναι το σημείο εστίασης του προγράμματος της ισπανικής Προεδρίας κατά το προσεχές εξάμηνο και υποστηρίχθηκε κατηγορηματικά σε όλες τις ομιλίες που άκουσα, βάσει ποικίλων επιχειρημάτων και από διαφορετικές οπτικές γωνίες: η ανάγκη υιοθέτησης εναρμονισμένων δικονομικών εγγυήσεων.

Θέλω να σχολιάσω επίσης το ζήτημα που έθιξε η κ. Flašíčková Βεϊονά, το οποίο θεωρώ πολύ σημαντικό, σχετικά με την ανάγκη πραγματοποίησης αυτού του βήματος ιδίως σε μια περίοδο κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση ετοιμάζεται να υπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, όπως προβλέπει η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω την παρέμβασή μου, κύριε Πρόεδρε, δηλώνοντας ότι το Συμβούλιο και η ισπανική Προεδρία θα εργαστούν προκειμένου να τεθούν σε ισχύ όλες αυτές οι δικονομικές εγγυήσεις, μέσω των οδηγιών που θα καταθέσει εν ευθέτω χρόνω η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθώς και της οδηγίας που βρίσκεται ήδη υπό εξέταση, βάσει πρωτοβουλίας 13 κρατών μελών, αν θυμάμαι καλά.

Ένα τελευταίο σχόλιο σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Όλες οι αναφορές στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είχαν επικριτικό χαρακτήρα. Επισημαίνω ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αποτελεί θεμελιώδες παράδειγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της συνεργασίας έναντι του οργανωμένου εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δικαιούμαι να το διατυπώνω προς όλες τις κατευθύνσεις, καθώς κατάγομαι από μια χώρα όπως η Ισπανία, την οποία ταλανίζει ακόμη η τρομοκρατία και για την οποία το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αποτελεί αναγκαίο όπλο στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος υπουργός έχει δίκιο, και ο κ. Coelho έθεσε πολύ σωστά το θέμα όταν ανέφερε νωρίτερα τη φράση «μια Ευρώπη ασφάλειας, μια Ευρώπη δικαιοσύνης». Ναι, κύριε Watson, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει υπάρξει πολύ αποτελεσματικό και πολύ χρήσιμο ακόμη και αν είναι αλήθεια ότι, συγχρόνως, πρέπει να εξασφαλίσουμε την ολοκληρωμένη λειτουργία του ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου, ώστε να υπάρχει πραγματική εμπιστοσύνη στους όρους απονομής της δικαιοσύνης απανταχού της Ευρώπης.

Σε αυτό το πλαίσιο, θέλω για μια ακόμη φορά να ευχαριστήσω τους συντάκτες της ερώτησης και να τους πω και πάλι ότι, βάσει του κειμένου που αντικατοπτρίζει τη γενική προσέγγιση του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της ισπανικής Προεδρίας, θα διασφαλίσει την υψηλότερη ποιότητα του μελλοντικού κειμένου σε σύγκριση με το τρέχον. Θα προσέδετα δε ότι ασφαλώς θα είμαστε προσεκτικοί ώστε να διατυπώσουμε όλες τις αναγκαίες νομοθετικές προτάσεις, εν ευθέτω χρόνω, έτσι ώστε να μην είναι αναγκαία η ανάληψη καμίας πρωτοβουλίας από την πλευρά των κρατών μελών.

Η Επιτροπή επεξεργάζεται ήδη την πρόταση για μια επιστολή δικαιωμάτων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μεριμνήσει ώστε να εγκριθούν όλα τα σχεδιαζόμενα μέτρα στον οδικό χάρτη το ταχύτερο δυνατόν. Η εκτίμηση του ενός έτους

για την επιβολή κάθε μέτρου είναι απλώς ενδεικτική. Εάν το επιτρέψουν οι διαπραγματεύσεις, η Επιτροπή θα επιταχύνει ευχαρίστως τις διαδικασίες· αυτό είναι απολύτως σαφές.

Έχω τη σταθερή πεποίθηση ότι οι απόψεις έχουν αλλάξει και ότι, με το πολυετές πρόγραμμα της Στοκχόλμης, έχουμε πραγματικά υποχρέωση να προσφέρουμε αποτελέσματα σε αυτόν τον τομέα. Επιπλέον, οφείλω να επισημάνω ότι, αφότου ανέλαβα αυτές τις ευθύνες, έκανα ό,τι μπορούσα για να προωθήσω το ζήτημα των δικονομικών εγγυήσεων και, παρότι επιλέξαμε το πρότυπο των διαδοχικών βημάτων, εκτιμώ ότι σήμερα βρισκόμαστε σε πολύ προηγμένο στάδιο. Ευχαριστώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ισπανική Προεδρία, και έχω την πεποίθηση ότι η Ευρώπη της δικαιοσύνης θα σημειώσει ουσιαστική πρόοδο το 2010.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε. Είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι έξω από αυτήν την αίθουσα οι οποίοι μπορούν να συμφωνήσουν με τα σχόλια του Carlos Coelho και να σας ευχαριστήσουν για την αφοσίωση και για το έργο σας ως μέλος της Επιτροπής όλη αυτήν την περίοδο. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η συζήτηση έληξε.

10. Εμπορία ανθρώπων (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση σχετικά με

– την προφορική ερώτηση των βουλευτών Anna Hedh και Edit Bauer, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, προς το Συμβούλιο σχετικά με την εμπορία ανθρώπων (O-0148/2009 - B7-0341/2009), και

– την προφορική ερώτηση των βουλευτών Anna Hedh και Edit Bauer, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, προς την Επιτροπή σχετικά με την εμπορία ανθρώπων (O-0149/2009 - B7-0342/2009).

Anna Hedh, συντάκτρια. – (SV) Όπως όλοι γνωρίζουμε, η εμπορία ανθρώπων είναι ένα από τα σοβαρότερα και απεχθέστερα εγκλήματα παγκοσμίως. Γι' αυτό μου προκαλεί τέτοια απογοήτευση το γεγονός ότι συζητούμε αυτό το σημαντικό ζήτημα στο Σώμα τόσο αργά το βράδυ, ενώπιον μιας κενής αίθουσας, χωρίς ακροατήριο και χωρίς παρουσία δημοσιογράφων.

Το 1850, η δουλεία τέθηκε επίσημα εκτός νόμου σε ολόκληρη την Ευρώπη. Παρ' όλα αυτά, σχεδόν 200 χρόνια μετά, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι υπόκεινται σε μια σύγχρονη μορφή δουλείας, που είναι η εμπορία ανθρώπων στην Ευρώπη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα υπόλοιπα όργανα της ΕΕ φέρουν τεράστια ευθύνη για την καταπολέμηση και τον τερματισμό της σύγχρονης δουλείας, η οποία προσλαμβάνει ποικίλες μορφές: καταναγκαστική εργασία, σεξουαλική εκμετάλλευση, εμπορία οργάνων, υιοθεσίες και επαιτεία, μεταξύ πολλών άλλων.

Γι' αυτό με χαροποιεί το γεγονός ότι συζητούμε απόψε το σημαντικό αυτό ζήτημα. Θέλω με την ευκαιρία αυτή να σας ευχαριστήσω για την έως τώρα καλή συνεργασία και να εκφράσω την ελπίδα ότι θα μπορέσουμε εν τέλει να συμφωνήσουμε επί ενός κοινού ψηφίσματος. Ευελπιστώ επίσης ότι η νέα Επιτροπή θα καταθέσει πρόταση οδηγίας για την εμπορία ανθρώπων το ταχύτερο δυνατόν – μιας οδηγίας που θα είναι πολύ πιο δυναμική και θα προχωρά πολύ πιο πέρα από την πρόταση της παλαιάς Επιτροπής, η οποία ήταν, παρ' όλα αυτά, αρκετά θετική.

Για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της εμπορίας ανθρώπων, χρειαζόμαστε μια συνολική προοπτική η οποία θα λαμβάνει υπόψη το σύνολο των συναφών πολιτικών, με άλλα λόγια όχι μόνον το ποινικό δίκαιο αλλά και το θέμα της μετανάστευσης. Χρειαζόμαστε επίσης κατάλληλο σύστημα κυρώσεων που θα αντικατοπτρίζει τη σοβαρότητα αυτού του εγκλήματος και θα είναι πραγματικά οδυνηρό για όσους κερδοσκοπούν από την εμπορία ανθρώπων. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα θύματα θα λαμβάνουν καλύτερη βοήθεια και προστασία, και ότι θα λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τα ανήλικα θύματα, ενώ απαιτείται καλύτερος συντονισμός στο εσωτερικό των οργάνων της ΕΕ.

Για να αντιμετωπίσουμε πραγματικά όμως το πρόβλημα της εμπορίας ανθρώπων, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλουν ουσιαστικές προσπάθειες για τη λήψη προληπτικών μέτρων, και αυτό σημαίνει εν πολλοίς τη μείωση της ζήτησης που παρατηρείται στις χώρες μας για παροχή υπηρεσιών από θύματα εμπορίας ανθρώπων. Αν μπορέσουμε να μειώσουμε τη ζήτηση, τότε θα μειωθεί και η προσφορά υπηρεσιών.

Τέλος, απευθύνω έκκληση στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα υπόλοιπα όργανα της ΕΕ: ας αγωνιστούμε όλοι μαζί για να θέσουμε τέρμα στην εμπορία ανθρώπων στην Ευρώπη, η οποία αποτελεί μια σύγχρονη μορφή δουλείας.

Edit Bauer, συντάκτρια. – (HU) Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ένδειξη για τη σοβαρότητα του προβλήματος της εμπορίας ανθρώπων από το γεγονός ότι, ακόμα και στην Ευρώπη, αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων πέφτουν κάθε έτος θύματα αυτού του φαινομένου. Αυτό μοιάζει τόσο απίστευτο ώστε οι διερμηνείς είπαν αρκετές εκατοντάδες αντί για αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες. Η κοινή γνώμη υποστηρίζει επίσης, σε γενικές γραμμές, αυτήν την άποψη. Έχει την αίσθηση ότι πρόκειται για περιφερειακό ζήτημα, και υποτιμά τόσο τις συνέπειές του όσο και τη σοβαρότητα του ίδιου του φαινομένου. Φρονώ ότι η Ευρώπη οφείλει να εντείνει τις προσπάθειές της για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Επιτρέψτε μου να θίξω δύο ζητήματα. Το πρώτο είναι η προστασία των θυμάτων, και το δεύτερο η εξάλειψη της ζήτησης. Όσον αφορά την προστασία των θυμάτων, υπάρχει ένα νομοθέτημα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο είχε υποσχεθεί να επαναξιολογήσει έως το 2009 η Επιτροπή. Δυστυχώς, παρά το γεγονός ότι η οδηγία αυτή, με αριθμό 2004/81, χρειάζεται όντως αναθεώρηση, δεν έχει πραγματοποιηθεί μέχρι στιγμής αυτή η επαναξιολόγηση, ενώ στην πλειονότητά τους τα θύματα αντιμετωπίζονται ως συνένοχοι στο έγκλημα και υφίστανται περαιτέρω ταλαιπωρία. Όλοι γνωρίζουμε, εξάλλου, ότι χωρίς τη βοήθεια των θυμάτων είναι αδύνατη η σύλληψη των εγκληματικών συμμοριών, όπως επιβεβαίωσε και η διεύθυνση της Europol.

Θέλω να επιστήσω την προσοχή στη νομοθετική διαδικασία σχετικά με ένα ακόμη ζήτημα, συγκεκριμένα την εξάλειψη της ζήτησης. Η εμπορία ανθρώπων έχει και αυτήν την δική της αγορά. Οι νόμοι της προσφοράς και της ζήτησης ισχύουν και σε αυτή όπως και σε άλλες αγορές. Συνήθως ασχολούμαστε με την πλευρά της προσφοράς, και σχεδόν λησμονούμε, ή δεν θέλουμε να θίξουμε, την πλευρά της ζήτησης, παρότι, στον βαθμό που δεν κατορθώνουμε να εξαλείψουμε τη ζήτηση, κατά πάσα πιθανότητα πασχίζουμε αδικώς να καταπολεμήσουμε την εμπορία ανθρώπων. Επιπλέον, θέλω να υπογραμμίσω την ανάγκη συντονισμού των πολιτικών. Έχουμε διαπιστώσει ότι, εντός της Επιτροπής, ορισμένες Γενικές Διευθύνσεις δεν συντονίζουν πραγματικά τις πολιτικές τους, ενώ δεν είναι ικανοποιητική και η ροή πληροφοριών μεταξύ τους. Θεωρώ λοιπόν ότι πρέπει να καταβάλουμε περαιτέρω προσπάθειες και σε αυτό το πλαίσιο.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Hedh, κυρία Bauer, συμφωνώ απολύτως με την πρωτοβουλία σας, με την ερώτηση που υποβάλατε και με τη συζήτηση που προκάλεσατε απόψε σε αυτό το Σώμα. Κατά τη γνώμη μου, η εμπορία ανθρώπων αποτελεί τη μεγαλύτερη πληγή της ανθρωπότητας. Ως εκ τούτου, είναι μια από τις σημαντικές προκλήσεις που οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε, και οφείλουμε να το πράξουμε από κοινού. Αυτό είναι ένα ακόμη παράδειγμα της σημασίας που έχει ο συνδυασμός των δυνάμεών μας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και εκτός της Ευρώπης, για την εξάλειψη αυτής της μάστιγας.

Η ερώτησή σας ξεκινά από το κατά πόσον η προσέγγιση την οποία πρέπει να υιοθετήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι επικεντρωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα και ολιστική, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τον επαναπατρισμό και την επανένταξη, τα κοινωνικά ζητήματα και την κοινωνική ενσωμάτωση. Η απάντηση είναι καταφατική. Συμφωνούμε απολύτως ότι αυτή είναι η ορθή προσέγγιση. Συμφωνούμε επίσης με την αναλογικότητα όσον αφορά τη βαρύτητα των ποινών – αυτό είναι ένα ακόμη από τα ζητήματα που θίγετε στην ερώτησή σας – και με την ανάγκη πρόσθετων μέτρων για την προστασία του θύματος. Επισημάνετε και υπογραμμίσατε – και συμφωνώ απολύτως μαζί σας – ότι η προστασία των θυμάτων είναι επιβεβλημένη αν επιθυμούμε να καταπολεμήσουμε την εμπορία και τη διακίνηση ανθρώπων, καθώς και ότι η συγκατάθεση ενός ανυπεράσπιστου θύματος ή ανηλίκου στην εκμετάλλευσή του δεν έχει καμία σημασία· δεν πρέπει να επηρεάζει καθόλου την τιμωρία των πρακτικών εκμετάλλευσής αυτού του τύπου.

Πιστεύω ότι η ιδέα σας σχετικά με το θέμα της ζήτησης είναι επίσης σημαντική. Είναι μια πολύ σημαντική ιδέα η οποία πρέπει να προωθηθεί εξίσου. Το ίδιο ισχύει και για το ζήτημα της δικαιοδοσίας.

Ως προς το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, πιστεύουμε ότι ο συντονισμός των πληροφοριών είναι απολύτως αναγκαίος. Επομένως, συμφωνούμε με την πρόταση που διατυπώνεται στην ερώτησή σας, την οποία θεωρούμε εξαιρετικά πρόσφορη.

Μας ρωτήσατε επίσης σχετικά με τα μέτρα πρόληψης. Επ' αυτού, μπορώ να αναφέρω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επεξεργάζεται επί του παρόντος τέτοιου είδους προληπτικά μέτρα. Το 2005, το Συμβούλιο είχε υιοθετήσει ένα σχέδιο σε αυτόν τον τομέα, το οποίο πρέπει όμως να εφαρμοστεί αποτελεσματικά. Επίσης, όπως γνωρίζετε, η εμπορία ανθρώπων περιλαμβάνεται επίσης σε πολλές συμφωνίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών, λόγω χάρη στη στρατηγική εταιρική σχέση Αφρικής-Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι επίσης μια από τις προτεραιότητες των συμφωνιών σταθεροποίησης και σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Δυτικών Βαλκανίων. Οφείλω επίσης να επισημάνω ότι η συμβολή στην εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση των ατόμων που μπορεί να έλθουν σε επαφή με θύματα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων. Παραδείγματα τέτοιων ατόμων είναι η συνοριακή αστυνομία και το αστυνομικό προσωπικό και προσωπικό ασφαλείας σε τρίτες χώρες.

Ολοκληρώνοντας την απάντησή μου, θέλω να επισημάνω ότι η ισπανική Προεδρία θα εργαστεί προς αυτήν την κατεύθυνση και θα ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα των ανηλίκων θυμάτων αυτής της μορφής εμπορίας, το οποίο

αποτελεί μια από τις κύριες προτεραιότητες της ισπανικής Προεδρίας. Μεταξύ άλλων πρωτοβουλιών, έχουμε ζητήσει από την Επιτροπή να υποβάλει σχέδιο δράσης για τους ασυνόδετους ανηλίκους που εισέρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις αρχές του 2010.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της θητείας της, κατά τη διάρκεια αυτού του εξαμήνου, η ισπανική Προεδρία απευθύνει έκκληση για άμεσο διάλογο με στόχο την κατάρτιση οδηγίας για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, είμαι δε βέβαιος ότι η νέα Επιτροπή θα καταθέσει αμέσως αντίστοιχη πρόταση. Όταν η Επιτροπή παρουσιάσει το σχέδιό της, η ισπανική Προεδρία θα ξεκινήσει τις συζητήσεις στο εσωτερικό του Συμβουλίου καθώς και με το Κοινοβούλιο. Μπορείτε να εκλάβετε τη στάση αυτή ως έκφραση της αποφασιστικότητάς μας να καταπολεμήσουμε αυτήν την σύγχρονη μορφή δουλείας, όπως πολύ εύστοχα την περιέγραψαν οι προηγούμενοι ομιλητές.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος υπουργός μας εξήγησε στην παρέμβασή του πώς, στην πραγματικότητα, αυτή η εμπορία ανθρώπων αποτελεί μορφή δουλείας. Ευχαριστώ θερμά την κ. Hedh και την κ. Bauer που έθιξαν αυτό το ζήτημα.

Πρέπει να σχεδιάσουμε μια ολιστική, διεπιστημονική προσέγγιση που να μην περιορίζεται στην καταστολή, αλλά να συμπεριλαμβάνει τη διεθνή συνεργασία με τρίτες χώρες. Αυτή η ολοκληρωμένη προσέγγιση ήταν η προσέγγιση την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή μετά την πρόταση απόφασης πλαισίου που δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2009. Αυτή η απόφαση πλαίσιο στηρίζεται στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για ανάληψη δράσης κατά της εμπορίας ανθρώπων του 2005, όμως προχωρά ακόμη περισσότερο.

Φυσικά, όπως μόλις ανέφερε ο κύριος υπουργός, θα χρησιμοποιήσουμε τη νέα νομική βάση που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας για να παρουσιάσουμε, το ταχύτερο δυνατόν, μια πρόταση οδηγίας στην οποία θα λαμβάνονται υπόψη οι συζητήσεις που διεξήχθησαν προτού τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Με αυτήν την νέα πρόταση οδηγίας, ευελπιστούμε ότι θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας.

Θεωρούμε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο και ότι η δέσμευσή του είναι πολύ σημαντική για την περαιτέρω ενίσχυση του ευρωπαϊκού νομικού πλαισίου που διέπει τα μέτρα καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων. Ως εκ τούτου, θα σας παραθέσω ορισμένες πληροφορίες απαντώντας στο περιεχόμενο της ερώτησης.

Πρώτον, ως προς τις ποινές: η εμπορία ανθρώπων συνιστά σοβαρότατο αδίκημα, και πρέπει να τιμωρείται αναλόγως. Οι ποινές πρέπει να είναι αυστηρές και η εναρμόνιση των μέγιστων ποινών πρέπει να συνεχιστεί. Αυτές ποικίλουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, από τρία έως είκοσι έτη για βασικά αδικήματα και από δέκα έτη έως ισόβια κάθειρξη όταν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις.

Αν και παραδέχομαι ότι ο τρόπος επιβολής των ποινών μπορεί να διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών, αυτή η τόσο μεγάλη ανισότητα μεταξύ των ποινών είναι αδικαιολόγητη σε ευρωπαϊκό πλαίσιο, και γι' αυτό στη νέα πρόταση θα προβλέψουμε πολύ σοβαρές ποινές.

Στρέφωμαι τώρα στο θέμα της παροχής βοήθειας και προστασίας στα θύματα. Η παροχή βοήθειας, στήριξης και προστασίας στα θύματα εμπορίας ανθρώπων, ιδίως όσον αφορά τη στέγαση, την ιατρική και ψυχολογική στήριξη, τις συμβουλές, την ενημέρωση, τις υπηρεσίες διερμηνείας και τη νομική εκπροσώπηση, είναι ζωτικής σημασίας.

Προφανώς, μιας και είναι κάτι που επιθυμεί και η ίδια η ισπανική Προεδρία, θα εξετάσουμε επίσης συγκεκριμένα μέτρα για τα ανήλικα θύματα εμπορίας ανθρώπων, τα οποία πρέπει να προσφέρουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας. Το σύστημα νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης πρέπει να είναι δωρεάν, ιδίως για τα παιδιά.

Τέλος, κατά τη διάρκεια του 2010, η Επιτροπή θα δημοσιεύσει την πρώτη έκθεσή της για την εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με την έκδοση αδειών διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών θύματα εμπορίας ανθρώπων οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές. Μετά από αυτήν την έκθεση, θα εξετάσουμε κατά πόσον είναι ενδεδειγμένη η τροποποίηση της οδηγίας.

Όσο για τα μέτρα που αποβλέπουν στην αποθάρρυνση της ζήτησης, στη μελλοντική πρόταση οδηγίας της, η Επιτροπή σκοπεύει να συμπεριλάβει ρήτρα η οποία θα υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αναλάβουν πρωτοβουλίες σε αυτόν τον τομέα, και θα τα ενθαρρύνει να ποινικοποιήσουν τη χρήση σεξουαλικών υπηρεσιών ή εργασίας όταν ο χρήστης γνωρίζει ότι το πρόσωπο είναι ή έχει υπάρξει θύμα εμπορίας ανθρώπων.

Ως προς το θέμα της δικαιοδοσίας, πρέπει να ενισχύσουμε τη δυνατότητα των κρατών μελών να διώκουν όχι μόνον τους υπηκόους τους, αλλά και άτομα που διαμένουν επί μακρόν στην επικράτειά τους και κρίνονται ένοχοι εμπορίας ανθρώπων στο εξωτερικό. Αυτό είναι αναγκαίο για την καταπολέμηση του φαινομένου των λεγόμενων νέων μαφιών, συγκεκριμένα εγκληματικών οργανώσεων οι οποίες απαρτίζονται από άτομα διαφορετικών εθνικοτήτων που

χρησιμοποιούν ως κέντρο των εγκληματικών τους συμφερόντων, και ως εκ τούτου ως συνήθη τόπο διαμονής τους, μια από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της συλλογής δεδομένων. Η Επιτροπή έχει επενδύσει σημαντικά στην ανάπτυξη κοινών δεικτών όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων. Πρέπει να παρέχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση αξιόπιστα και συγκρίσιμα στατιστικά στοιχεία. Έχουν εφαρμοστεί πολλά σημαντικά προγράμματα, και τα αποτελέσματα αυτών των πρωτοβουλιών πρέπει να αξιοποιηθούν με κατάλληλο τρόπο, επιτρέποντας την ανάπτυξη ενός κοινού προτύπου δεικτών με τη Eurostat, με τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Europol, τη Eurojust, τη Frontex και την Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Τέλος, θα ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση με το θέμα της πρόληψης. Εφαρμόζουμε ένα χρηματοδοτικό πρόγραμμα με τίτλο «Πρόληψη και καταπολέμηση της εγκληματικότητας» το οποίο, το 2010, θα περιλαμβάνει μια ειδική πρόταση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Έπειτα, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης προβλέπει ειδική δράση η οποία, στο έγγραφο γενικών κατευθυντηρίων γραμμών που ενέκρινε το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, αφορά μέτρα ενίσχυσης της συνεργασίας με τρίτες χώρες.

Με τους τρόπους αυτούς, μορφοποιείται μια πιο ολοκληρωμένη πολιτική για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Όπως προανέφερα, η Επιτροπή θα παρουσιάσει πολύ σύντομα ένα σχέδιο οδηγίας· χαίρομαι δε που η ισπανική Προεδρία έχει, από την πλευρά της, ανακοινώσει μια συζήτηση η οποία θα σας προσφέρει τη δυνατότητα να εμπλουτίσετε περαιτέρω την πρόταση της Επιτροπής, η οποία, κατά την εκτίμησή μου, είναι επίκαιρη, δεδομένου ότι αυτό το φαινόμενο απέχει, δυστυχώς, πολύ από το να παρουσιάζει κάμψη· απεναντίας, εξακολουθεί να επεκτείνεται στα κράτη μέλη μας. Επομένως, είναι καιρός για δράση, και μάλιστα για δυναμική δράση.

Roberta Angelilli, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω την κ. Hedh και την κ. Bauer για την πρωτοβουλία τους.

Η εμπορία ανθρώπων, όπως επεσήμαναν όλοι οι προηγούμενοι ομιλητές, είναι ένα εξαιρετικά σοβαρό έγκλημα το οποίο συνδέεται με τη σεξουαλική εκμετάλλευση και την παράνομη απασχόληση. Τα εγκλήματα αυτά διαπράττονται από αδιάστατους ανθρώπους οι οποίοι στρατολογούν τα θύματά τους διά της βίας ή της εξαπάτησης, ίσως υποσχόμενοι μια έντιμη, καλοπληρωμένη δουλειά, ή μέσω απειλών, που δεν στρέφονται μόνον στα ίδια τα θύματα αλλά και στα παιδιά ή τους συγγενείς τους.

Δυστυχώς, όπως συμβαίνει συχνά, το βαρύτερο τίμημα το καταβάλλουν οι γυναίκες και τα παιδιά. Εκτιμάται ότι παγκοσμίως υπάρχουν σχεδόν τρία εκατομμύρια θύματα εμπορίας ανθρώπων, και σχεδόν το 90% είναι γυναίκες και παιδιά. Το 2008, με την πρώτη ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δικαιώματα των παιδιών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δήλωσε ότι η εμπορία ανηλίκων έχει πολλούς εγκληματικούς στόχους: την εμπορία οργάνων, την παράνομη υιοθεσία, την πορνεία, την παράνομη εργασία, τους καταναγκαστικούς γάμους, την εκμετάλλευση της επαιτείας στους δρόμους και τον σεξουαλικό τουρισμό, για να αναφέρουμε ορισμένα μόνον παραδείγματα.

Σε αυτό το έγγραφο, η εμπορία ανθρώπων περιγράφεται ως πραγματική μάστιγα στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ αναφέρεται ότι η καταπολέμηση της εμπορίας και εκμετάλλευσης ανθρώπων πρέπει ως εκ τούτου να αποτελέσει προτεραιότητα της μελλοντικής ημερήσιας διάταξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πάνω από όλα, μέσω της υιοθέτησης όλων των επειγόντων νομοθετικών μέτρων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της πλήρους προστασίας και παροχής βοήθειας στα θύματα. Στο πρόσφατο πρόγραμμα της Στοκχόλμης γίνεται επίσης λόγος για την εμπορία και εκμετάλλευση ανηλίκων.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, και ενόψει της αποψινής συζήτησης, ελπίζουμε ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους και ότι η Επιτροπή θα καταρτίσει αυτήν την νέα πρόταση οδηγίας, την οποία θα αξιολογήσουμε πολύ προσεκτικά.

Claude Moraes, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το σημερινό επίτευγμα της κ. Hedh και της κ. Bauer, παρότι η ώρα διεξαγωγής της συζήτησής μας είναι πολύ προχωρημένη, όπως επεσήμανε η κ. Hedh, είναι ότι ακούσαμε απόψε στο Σώμα τον απερχόμενο Επίτροπο Barrot και τη νέα ισπανική Προεδρία να χρησιμοποιούν λέξεις όπως, αποφασισμένος και «φιλόδοξος» για τον κύριο Επίτροπο. Αξίζει να περιμένουμε μέχρι τόσο αργά για να το ακούσουμε, διότι υπάρχουν σήμερα πολλοί σε αυτήν την αίθουσα, περιλαμβανομένων των συντακτριών, που κατανοούν την πολυπλοκότητα αυτού του βάνουσου σύγχρονου φαινομένου, αλλά κατανοούν επίσης ότι οι πολίτες της ΕΕ προσδοκούν από την Ένωση να αντιμετωπίσει αυτήν την σύγχρονη μάστιγα.

Ο κ. Barrot αναφέρθηκε στην ανάγκη θέσπισης νέας νομοθεσίας. Ευελπιστούμε να δούμε πολύ σύντομα την πρόταση της Επιτροπής. Σήμερα το πρωί, κατά την ακρόαση της υποψήφιας Επιτρόπου κ. Malmström, λάβαμε επίσης θετική απόκριση στην πρότασή μας για έναν συντονιστή της ΕΕ που θα είναι αρμόδιος για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

Αν αρχίσετε να ενώνετε τις διάφορες ψηφίδες αυτού του μωσαϊκού, θα διαπιστώσετε ότι τουλάχιστον κινούμαστε προς τα εμπρός, όμως η τεράστια κλίμακα των προβλημάτων που περιγράφει η κ. Anna Hedh συνεπάγεται ότι πρέπει πραγματικά να κάνουμε πράξη τις προφορικές μας δεσμεύσεις. Καθώς η εμπορία ανθρώπων είναι τόσο πολυσύνθετο φαινόμενο, που άπτεται ποικίλων τομέων όπως η καταναγκαστική εργασία, το οργανωμένο έγκλημα, η σεξουαλική εκμετάλλευση και η κακοποίηση παιδιών, η αντίδρασή μας πρέπει να είναι πολυδιάστατη και ολιστική. Ο κ. Barrot ανέφερε πολλά από τα πράγματα που θα θέλαμε να γίνουν πραγματικότητα και, εφόσον συνδυαστούν σε μια δέσμη μέτρων στο σύνολο της ΕΕ, θα αποκτήσουμε μια αποφασιστική πολιτική την οποία οι πολίτες της ΕΕ θα μπορούν να αναγνωρίσουν ως σχέδιο δράσης. Επί του παρόντος, οι πολίτες της ΕΕ κατανοούν τη μάστιγα της εμπορίας ανθρώπων αλλά δεν βλέπουν αυτήν την ολιστική προσέγγιση και δεν κατανοούν τι μέτρα λαμβάνει η ΕΕ ως σύνολο.

Χαίρομαι που η υποψήφια Επίτροπος Malmström υπογράμμισε σήμερα τη δέσμευσή της να προτείνει πολύ σύντομα μια νέα νομοθετική πρόταση, και χαίρομαι επίσης που η ισπανική Προεδρία υπογραμμίζει όχι μόνον το θέμα της καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων αλλά και συναφή ζητήματα όπως η βία κατά των γυναικών. Είναι σημαντικό να συνδυαστούν μεταξύ τους όλα αυτά τα στοιχεία ώστε η πρόταση αυτή να χαρακτηρίζεται από πραγματική αποφασιστικότητα και τόλμη. Αν και η ώρα είναι περασμένη, τώρα πρέπει να μετατρέψουμε τα λόγια σε έργα, και οι συντάκτριες μας έχουν βοηθήσει πολύ σε αυτό σήμερα.

Nadja Hirsch, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την αφοσίωσή της και την εξαιρετική συνεργασία της, καθόσον το θέμα που μας απασχολεί εν προκειμένω είναι όντως σημαντικό. Όπως αναφέρθηκε ήδη, η εμπορία ανθρώπων είναι ίσως η χειρότερη μορφή εγκλήματος. Σύμφωνα με στοιχεία της EuroPol, τα οποία παρατίθενται στην ερώτηση, δεν έχει σημειωθεί βελτίωση σε αυτό το πεδίο. Το αντίθετο μάλιστα ισχύει. Όσον αφορά, ειδικότερα, την καταναγκαστική εργασία, οι αριθμοί αυξάνονται, ενώ οι αριθμοί ως προς την εμπορία γυναικών παραμένουν αμετάβλητοι. Επομένως, είναι απολύτως σαφές ότι απαιτείται επείγοντως και, πρωτίστως, συνεκτική δράση.

Για να είναι επιτυχείς οι παρεμβάσεις σε αυτόν τον τομέα, είναι αναγκαίο πρωτίστως να υιοθετηθεί μια συνολική προσέγγιση που να καλύπτει εξαιρετικά ποικίλους τομείς. Ένα απολύτως απαραίτητο στοιχείο είναι η ενίσχυση της ευαισθητοποίησης –περιλαμβανομένου του πληθυσμού στο εσωτερικό της Ευρώπης– για το γεγονός ότι η εμπορία ανθρώπων διεξάγεται στην καρδιά της Ευρώπης, σε κάθε χώρα. Πρέπει, πάνω από όλα, να δραστηριοποιηθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση στον τομέα της εκπαίδευσης, όπως είχαμε πράξει, λόγω χάρη, κατά τη διοργάνωση του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου στη Γερμανία, για να στρέψουμε τα φώτα της δημοσιότητας στο ζήτημα της καταναγκαστικής πορνείας και να δείξουμε ότι αυτό συμβαίνει πραγματικά παντού, αλλά και να εμπνεύσουμε διάλογο μεταξύ του πληθυσμού ώστε να καλλιεργηθεί η αναγκαία ευαισθητοποίηση που θα οδηγήσει στην παροχή βοήθειας στα θύματα.

Η δεύτερη επισημάνσή μου αφορά την προστασία των θυμάτων. Ακριβώς όταν διασώζονται άτομα από τέτοιες τραγικές καταστάσεις, τα κράτη μέλη πρέπει να τους παρέχουν υπηρεσίες ιατρικής και ψυχολογικής φροντίδας, έτσι ώστε να διευκολύνονται να επιστρέψουν στις χώρες καταγωγής τους στις περιπτώσεις που αυτό ενδείκνυται, ή να τους παρέχεται η ευκαιρία χορήγησης ασύλου ή παρόμοιων καθεστώτων προκειμένου να εγκατασταθούν και να αρχίσουν εκ νέου τη ζωή τους στην Ευρώπη.

Judith Sargentini, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (NL) Σήμερα, μια ολλανδική εφημερίδα παρουσίαζε μια είδηση σχετικά με μια καλλιεργήτρια σπαραγγιών η οποία τέθηκε υπό κράτηση ως ύποπτη για εμπορία ανθρώπων και απασχόληση Ρουμάνων, με άλλα λόγια ευρωπαίων πολιτών, υπό καθεστώς καταναγκαστικής εργασίας. Η εμπορία ανθρώπων δεν είναι απλώς ένα φαινόμενο εκμετάλλευσης πολιτών από χώρες εκτός της Ένωσης· αφορά επίσης πολίτες κρατών μελών της ΕΕ. Μια σωστά ολοκληρωμένη πολιτική καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων δεν μπορεί να περιορίζεται μόνον στη σύλληψη διακινητών όπως η γυναίκα της προαναφερθείσας είδησης καθώς και στην αυστηρή αντιμετώπιση όσων διαπράττουν τέτοια εγκλήματα, αλλά πρέπει να εστιάζεται επίσης με ορθό τρόπο στα θύματα. Τα δικαιώματά τους και το μέλλον τους πρέπει να αποτελούν την ύψιστη προτεραιότητά μας. Οι άνθρωποι που πέφτουν θύματα εμπορίας δεν πρέπει να έχουν ποτέ την αίσθηση ότι είναι μόνοι τους ή ότι έχουν αφεθεί αβοήθητοι. Πρέπει να τους στηρίζουμε με ποικίλους τρόπους: νομικά, ψυχικά, κοινωνικά και στο πλαίσιο κοινοτήτων και οικονομικά, ενώ συγχρόνως πρέπει ενδεχομένως να τους αποζημιώνουμε. Η δυνατότητα των θυμάτων αυτών να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους και να αξιοποιούν τις ευκαιρίες που τους παρέχει η νομοθεσία μας θα είναι κρίσιμη σε κάθε νέα οδηγία. Επ' αυτού, θεωρώ θετικές τις τοποθετήσεις του κ. López Garrido και του κ. Barrot.

Ο κύριος Επίτροπος δήλωσε επίσης ότι όσοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ατόμων τα οποία έχουν πέσει θύματα εμπορίας πρέπει να υπόκεινται σε αυστηρότερες ποινές. Κατά τη γνώμη μου, η επιβολή αυστηρότερων ποινών για τέτοιου είδους δραστηριότητες δεν είναι οπωσδήποτε εσφαλμένη, αναρωτιέμαι όμως πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα θύματα ποινικοποιώντας περαιτέρω τις δραστηριότητές τους και την εργασία τους – καθότι δεν παύει να είναι

εργασία, έστω και αν πραγματοποιείται υπό συνθήκες ειλωτείας. Πώς βοηθάμε τα θύματα αν πρέπει να ζουν με τον φόβο της περαιτέρω ποινικοποίησης της εργασίας τους; Θα το εκτιμούσα αν μπορούσατε να μου απαντήσετε σε αυτήν την ερώτηση.

Για την Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, τα θύματα εμπορίας ανθρώπων έχουν δικαίωμα σε άδεια παραμονής, και σε άδεια μόνιμης διαμονής υπό ορισμένες προϋποθέσεις, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν θα χρειάζεται να φοβούνται ότι θα επιστραφούν στη χώρα από όπου ξεκίνησαν όλα, και προκειμένου να διασφαλίζεται ότι θα είναι σε θέση να καταγγέλλουν τους διακινητές, έχοντας την πεποίθηση ότι δεν κινδυνεύει η παραμονή τους στη συγκεκριμένη χώρα. Τούτο δε επειδή δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρή περίπτωση να επιστραφεί κανείς στη χώρα καταγωγής του και να βρεθεί και πάλι αντιμέτωπος με τον ίδιο διακινητή. Η νέα σας οδηγία πλαίσιο, κύριε Επίτροπε, κύριε Προεδρεύον του Συμβουλίου, πρέπει να αποβλέπει στην ενδυνάμωση των θυμάτων. Πρέπει να τους παρέχει δικαιώματα και ένα νέο μέλλον. Αυτό προσδοκώ από εσάς.

Zbigniew Ziobro, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, αποτελεί όνειδος για τη σύγχρονη Ευρώπη, η οποία απολαμβάνει συνθήκες ελευθερίας και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το γεγονός ότι έχει μετατραπεί σε χώρο καταπίεσης και εκμετάλλευσης τόσο πολλών ανθρώπων. Αυτό καθίσταται ακόμη πιο συγκλονιστικό καθώς αφορά συχνά γυναίκες και παιδιά, κοινωνικές ομάδες ιδιαίτερα ευάλωτες οι οποίες διατρέχουν ιδιαίτερα έντονους κινδύνους.

Ως υπουργός Δικαιοσύνης και Γενικός Εισαγγελέας στην Πολωνία, επόπτευσα πολυάριθμες έρευνες οι οποίες αποκάλυψαν ότι τέτοιου είδους καταστάσεις αποτελούν πραγματικότητα στην Ευρώπη, ότι υπερβαίνουν τα σύνορα συγκεκριμένων χωρών και ότι συχνά παρουσιάζουν πολύ σκληρά χαρακτηριστικά. Ο κύριος στόχος της εμπορίας ανθρώπων είναι η σεξουαλική εκμετάλλευση ή η καταναγκαστική εργασία υπό συνθήκες ειλωτείας. Για να προληφθούν και να εξαλειφθούν αποτελεσματικά αυτά τα φαινόμενα, είναι αναγκαίο σε συγκεκριμένα κράτη μέλη της ΕΕ να υπάρχουν επαγγελματικές υπηρεσίες επιβολής οι οποίες, ιδεωδώς, πρέπει να έχουν συγκεντρωτική δομή, και να εγγυώνται τη λήψη αποφασιστικών και αποτελεσματικών μέτρων καθώς και καλής διεθνούς συνεργασίας. Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο, ιδίως ως προς την τελευταία πτυχή.

Επιπλέον, υπάρχουν δύο άλλα ζητήματα. Έχοντας συνείδηση του γεγονότος ότι η εμπορία ανθρώπων είναι συχνά έργο συμμοριών του οργανωμένου εγκλήματος, οι επιμέρους χώρες πρέπει να εγγυώνται την επιβολή αρκετά αυστηρών κυρώσεων για τέτοια σοβαρά εγκλήματα, με σκοπό την αποτροπή και την απομόνωση των θυτών, περιλαμβανομένων κυρώσεων υπό μορφή δήμευσης πόρων, οι οποίες θα έπλητταν την ίδια την οικονομική βάση που στηρίζει αυτήν την δραστηριότητα.

Cornelia Ernst, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η εμπορία ανθρώπων αποτελεί στην πραγματικότητα μια μάστιγα της σύγχρονης εποχής η οποία τροφοδοτείται από τη φτώχεια και την άγνοια. Η χειρότερη μορφή της είναι η εμπορία παιδιών, η οποία συχνά συνδέεται με σεξουαλική κακοποίηση. Εμείς, στη Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς-Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη λήψης μέτρων από πλευράς της Επιτροπής. Μια από τις σημαντικότερες προϋποθέσεις για την αποτελεσματική καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων είναι η ενίσχυση των δικαιωμάτων των θυμάτων. Μόνον εφόσον επιτευχθεί αυτή η ενίσχυση –και όχι μόνον μέσω της επιβολής κυρώσεων– μπορεί να καταπολεμηθεί ουσιαστικά η εμπορία ανθρώπων. Αυτό απαιτεί πολύ σαφείς κανόνες βάσει των οποίων η εμπορία ανθρώπων δεν θα έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή κυρώσεων στα θύματά της. Ένα από τα πράγματα που έχουν ανάγκη αυτά τα θύματα είναι η αποτελεσματική προστασία και στήριξη τους πριν, κατά τη διάρκεια, αλλά και μετά τις ποινικές διαδικασίες στις οποίες καταθέτουν ως μάρτυρες. Αυτό πρέπει να αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα ιδίως για την υπό εξέταση περίοδο, καθώς και όταν ανακαλούνται οι καταθέσεις μαρτύρων. Απαιτούνται επείγοντως μακροπρόθεσμα προγράμματα προστασίας μαρτύρων.

Ένα άλλο στοιχείο που θεωρώ σημαντικό είναι να παρέχονται δωρεάν υπηρεσίες συμβουλευτικής όχι μόνον στα παιδιά, αλλά σε όλα τα θύματα εμπορίας ανθρώπων. Όταν έχουμε να κάνουμε με παιδιά, είναι επίσης αναγκαίο –για να επανέλθουμε σε αυτό το στοιχείο– να είναι δυνατή η προσφυγή σε δικηγόρους οι οποίοι είναι ειδικευμένοι στον χειρισμό υποθέσεων που αφορούν παιδιά. Απαιτούνται επείγοντα μέτρα για την ενίσχυση της πρόληψης, όπως η εκπαίδευση των δικηγόρων, της αστυνομίας, των δικαστών και των συμβούλων. Χαίρομαι λοιπόν που η ισπανική Προεδρία σκοπεύει να μεριμνήσει για αυτό το ζήτημα.

Mario Borghezio, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σήμερα, κατά την ακρόαση της υποψήφιας Επιτρόπου, άκουσα ένα πολύ συγκεκριμένο σχόλιο σχετικά με την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

Άκουσα με ικανοποίηση το Σώμα να εκφράζει ομόφωνη θέση. Η ίδια ομοφωνία δεν ήταν φανερή όταν, πριν από πολλά χρόνια, ορισμένα άτομα που κάθονταν στα ίδια έδρανα –εμού συμπεριλαμβανομένου– κατήγγειλαν τους κινδύνους που θα μπορούσε να δημιουργήσει η μαζική μετανάστευση, μεταξύ άλλων τη σημαντική αύξηση των

εγκληματικών οργανώσεων που χρησιμοποιούν αυτήν την εργασία και τους κινδύνους ως προς την εμπορία ανθρώπων, ακόμη και την εμπορία οργάνων. Σήμερα, όλοι έχουν ανακαλύψει αυτό το φαινόμενο, και δεν μπορεί παρά να μας ικανοποιεί η ομοφωνία που πλέον επικρατεί.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι η αιτία παραμένει η ίδια. Η αιτία, η προέλευση, το έδαφος στο οποίο καλλιεργείται αυτή η εμπορία έχει ένα μόνον όνομα, ή ένα κυρίως όνομα, ή μια κύρια αιτία: την έκταση της παράνομης μετανάστευσης και τον ρόλο που διαδραματίζουν τοπικές, ευρωπαϊκές αλλά και μη ευρωπαϊκές εγκληματικές οργανώσεις, διότι τώρα την εμπορία ανθρώπων μπορούν να την διαχειρίζονται εύκολα και οργανώσεις εκτός της Ευρώπης.

Ας χρησιμοποιήσουμε λοιπόν αυτήν την παραδοχή ως το σημείο εκκίνησής μας. Πρέπει να υιοθετήσουμε την ώριμη στάση ότι αυτό το εξαιρετικά σοβαρό και επείγοντο φαινόμενο αποτελεί υποείδος ή επιμέρους συνέπεια της μαζικής παράνομης μετανάστευσης η οποία δεν έχει ελεγχθεί δεόντως. Η Ευρώπη πρέπει να έχει το θάρρος να πει τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, θέλω και εγώ, με τη σειρά μου, να συγχαρώ τις συντάκτριες της πολύ σημαντικής αυτής ερώτησης. Ζούμε σε ένα σύγχρονο κόσμο που θα περίμενε κανείς ότι τα φαινόμενα εμπορίας ανθρώπων θα είχαν εκλείψει από την κοινωνία μας. Δυστυχώς όμως οι αριθμοί μας διαψεύδουν και επιτρέψτε μου να παραθέσω μερικούς: περισσότερα από 1.800.000 παιδιά και νέοι άνθρωποι εκτιμάται ότι πέφτουν κάθε χρόνο θύματα του trafficking παγκοσμίως· 270.000 θύματα, σύμφωνα με τα στοιχεία των Ηνωμένων Εθνών, έχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση· μόνο στην Ελλάδα οι εκτιμήσεις ανεβάζουν τον αριθμό των θυμάτων εμπορίας με σκοπό την πορνεία σε 40.000 ετησίως, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών και των παιδιών, χωρίς όμως να περιλαμβάνονται οι άλλες μορφές trafficking.

Οι δύο πιο βασικές αδυναμίες που θα ήθελα να επισημάνω, χωρίς να υποτιμώ τις άλλες παραμέτρους, είναι οι εξής: πρώτον, το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση αυτού του εγκλήματος, που είναι διασυνοριακό και επιτείνεται από τη λαθρομετανάστευση, όπως σωστά ειπώθηκε, δεν είναι επαρκές. Για το λόγο αυτό είναι ανάγκη να επιταχύνουμε το βήμα μας προς μια ολιστική προσέγγιση και στο πλαίσιο αυτό είναι πολύ σημαντική η οδηγία που αναμένουμε, όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε.

Δεύτερον, ιδιαίτερο κενό εντοπίζεται στην προστασία των θυμάτων και ιδίως στο ζήτημα των υποστηρικτικών δομών. Είναι λοιπόν απαραίτητο - και χαίρομαι πολύ που το άκουσα αυτό από την Ισπανική Προεδρία - να διατεθούν πόροι και υποδομές προκειμένου να βελτιωθούν οι όποιες υπάρχουσες υποδομές και να δημιουργηθούν και νέες και βεβαίως να εκπαιδευτεί κατάλληλα το προσωπικό που μπορεί να προσφέρει μια τέτοια υποστήριξη.

Η σύγχρονη αυτή μορφή δουλεμπορίου δεν πρέπει και δεν μπορεί να έχει καμία θέση σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που ως βασική της συνιστώσα έχει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Silvia Costa (S&D). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω να εκφράσω την έντονη ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι συζητούμε σήμερα αυτό το θέμα με βάση μια σημαντική ερώτηση, για την οποία ευχαριστώ θερμά τις συντάκτριες, ενώ θέλω επίσης να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για το υψηλό επίπεδο της συνεργασίας που διαπιστώνουμε μεταξύ όλων των πολιτικών κομμάτων και των δύο επιτροπών.

Με χαροποιούν επίσης ιδιαίτερα οι πολύ σοβαρές δεσμεύσεις που ανέλαβαν η Επιτροπή και η ισπανική Προεδρία, και εύχομαι πραγματικά να καταρτιστεί σύντομα η νέα οδηγία σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που φαίνεται να απολαμβάνουν πλέον ευρεία στήριξη.

Νομίζω ότι γνωρίζουμε ότι οι αριθμοί σε αυτόν τον τομέα είναι πολύ δύσκολο να αναλυθούν, πολύ σύντομα, όμως, μιλάμε για διακίνηση σχεδόν 300 000 ατόμων, το 79% των οποίων είναι γυναίκες, πολλές εξ αυτών ανήλικες, κάθε έτος στην πολιτισμένη Ευρώπη μας. Δυστυχώς, οι αριθμοί αυτοί αυξάνονται διαρκώς τα τελευταία χρόνια. Για τον λόγο αυτόν, μεταξύ άλλων, πρέπει να σημειώσουμε πολύ σημαντική πρόοδο ενόψει των νέων πεδίων αρμοδιότητας που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και ενόψει των μέτρων που έχουμε ήδη εγκρίνει στο πλαίσιο του προγράμματος της Στοκχόλμης για την υλοποίηση ορισμένων καινοτομιών.

Ένα σημαντικό βήμα προόδου ήταν η έγκριση, σε επίπεδο ΕΕ, της διάταξης -η οποία, λόγου χάρη, είχε ήδη τεθεί σε ισχύ στην Ιταλία από το 1998- η οποία επιτρέπει τη χορήγηση αδειών διαμονής στα θύματα για ανθρωπιστικούς λόγους. Ωστόσο, πρέπει να σημειώσουμε επίσης πρόοδο ως προς την ενίσχυση των θυμάτων όσον αφορά την προστασία, την κοινωνική και επαγγελματική επανένταξη, τη δυνατότητα αποτροπής της ύπαρξης πελατών -κάτι που πρέπει να εξετάσουμε πολύ σοβαρά- και πιο σοβαρά και αποτελεσματικά μέτρα σχετικά με τις κυρώσεις οι οποίες, όπως αναφέρατε, κύριε Επίτροπε, πρέπει να εναρμονιστούν σε επίπεδο ΕΕ.

Ειδικότερα, ζητούμε να μην λαμβάνεται υπόψη η συγκατάθεση των θυμάτων στην εκμετάλλευσή τους, ενόψει των ισχυρών εκβιαστικών πρακτικών που εφαρμόζονται σε τέτοιες περιπτώσεις.

Θα ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση προσθέτοντας απλώς το ακόλουθο σύντομο σχόλιο: δεν απαιτούνται μόνον ειδικές μορφές προστασίας για ανηλίκους· πάνω από όλα, απαιτούνται επίσης μορφές στήριξης για τα άτομα που εισέρχονται στην Ευρώπη και έχουν ήδη πέσει θύματα εμπορίας κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους, που συχνά διαρκεί για μεγάλα διαστήματα και πραγματοποιείται υπό τραγικές συνθήκες, προτού φτάσουν στις ακτές και στις επικράτειές μας.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω και εγώ να συγχαρώ τις εισηγήτριες, την Επιτροπή και την ισπανική Προεδρία για την τόλμη που επέδειξαν παρέχοντάς μας επιτέλους τη δυνατότητα να βρούμε μια σοβαρή λύση σε αυτό το πρόβλημα. Όταν μιλάμε για την εμπορία ανθρώπων, είναι εξαιρετικά σημαντικό να λαμβάνουμε υπόψη την ανάγκη θέσπισης μιας μόνιμης πολιτικής σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια τέτοια πολιτική θα συμβάλει στην εφαρμογή πιο συντονισμένων προσεγγίσεων και θα επιτρέψει στα μέτρα των κρατών μελών να έχουν μεγαλύτερο αντίκτυπο στους τομείς της επιβολής του νόμου, καθώς και της προστασίας και της βοήθειας που παρέχεται στα θύματα αυτής της μορφής εμπορίας.

Ο διορισμός ενός συντονιστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, που θα εργάζεται υπό την άμεση εποπτεία του Επιτρόπου που είναι αρμόδιος για τη δικαιοσύνη, τα θεμελιώδη δικαιώματα και την ιθαγένεια, θα διασφαλίσει την εφαρμογή ενιαίας και συνεκτικής πολιτικής προσέγγισης από όλα τα κράτη μέλη κατά τον χειρισμό αυτού του σοβαρού εγκλήματος. Ο ρόλος του συντονιστή θα είναι ο εντοπισμός των προβλημάτων και των πηγών εμπορίας ανθρώπων, η εφαρμογή προληπτικών μέτρων, ο σχεδιασμός και η επιβολή στρατηγικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, περιλαμβανομένης της ενεργού συνεργασίας και διαβούλευσης με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και η διοργάνωση ενημερωτικών εκστρατειών και η λήψη μέτρων για την ενίσχυση της προστασίας και την παροχή στήριξης στα θύματα, αλλά και η υποστήριξή τους κατά τη διαδικασία επανένταξης.

Προκειμένου να αντιμετωπιστεί επιτυχώς αυτό το παγκόσμιο, διεθνικό πρόβλημα, απαιτείται μια συντονισμένη στρατηγική σε ευρωπαϊκό επίπεδο η οποία θα καθοδηγεί και θα στηρίζει τα κράτη μέλη στις κοινές προσπάθειές τους για την αποτελεσματική καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Marina Yannakoudakis (ECR). – (EN) Ένας άνθρωπος που αποτελεί ιδιοκτησία ενός άλλου ανθρώπου και αβοήθητο θύμα μιας κυρίαρχης εξουσίας – θα ήταν ίσως εύλογο να σκεφτείτε ότι πρόκειται για ορισμό της εμπορίας ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, είναι ορισμός της δουλείας.

Η εμπορία ανθρώπων είναι η σημερινή δουλεία. Η εμπορία ανθρώπων, είτε αυτή αφορά γυναίκες, άνδρες ή παιδιά, αποτελεί εγκληματική πράξη και σημειώνει αύξηση σε όλα τα κράτη μέλη. Η έσχατη φτώχεια, η διάλυση της οικογένειας και η ενδοοικογενειακή βία συμβάλλουν σε ορισμένες από τις βασικές αιτίες της εμπορίας ανθρώπων. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, εκτιμάται ότι έχουμε περίπου 5 000 θύματα, εκ των οποίων 330 είναι παιδιά.

Η Ομάδα ECR χαιρετίζει αυτήν την συζήτηση. Οι εθνικές κυβερνήσεις, οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου και οι υπηρεσίες φύλαξης των συνόρων πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους. Οι μηχανισμοί στήριξης των θυμάτων πρέπει να ενισχυθούν. Οι πρωτοβουλίες πρέπει να είναι δυναμικές, να ελέγχονται από τα κράτη μέλη και να στηρίζονται από την ΕΕ.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Αν δεν υπήρχε ζήτηση για την εκμετάλλευση ανθρώπων ως φθηνά εργατικά χέρια, αν δεν υπήρχε ζήτηση για όργανα, αν δεν υπήρχε ζήτηση για την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών – τότε, σε έναν τέτοιο κόσμο, δεν θα υπήρχε ούτε εμπορία ανθρώπων.

Η ζήτηση είναι λέξη κλειδί όσον αφορά την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας είναι το γεγονός ότι οι άνθρωποι σε πολλές περιοχές του κόσμου ζουν υπό απάνθρωπες συνθήκες και συνθήκες φτώχειας, με αποτέλεσμα να είναι εύκολο να πέφτουν θύματα όσων είναι διατεθειμένοι να αγοράζουν και να πουλάνε ανθρώπινα όντα.

Επομένως, δεν απαιτούνται μόνον προσπάθειες μείωσης της ζήτησης, αλλά, βεβαίως, και μέτρα πρόληψης μέσω της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης πολλών ανθρώπων στις περιοχές του κόσμου στις οποίες στρατολογούνται τα θύματα.

Εγώ και η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς-Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών θέλουμε να ευχαριστήσουμε την κ. Hedh και την κ. Bauer καθώς και τους συναδέλφους τους στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και την Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων. Ωστόσο, θα περίμενα και ορισμένες διαφοροποιημένες προτάσεις σχετικά με το πώς μπορούμε να στηρίξουμε τα θύματα εμπορίας ανθρώπων. Για παράδειγμα, τα θύματα καταναγκαστικής εργασίας χρειάζονται διαφορετικά μέτρα και στήριξη από τα θύματα του σεξουαλικού δουλεμπορίου.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Σύμφωνα με έκθεση των Ηνωμένων Εθνών, το 2009, περίπου 270 000 άτομα έπεσαν θύματα εμπορίας ανθρώπων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχοντας υπόψη αυτά

τα στοιχεία, πρέπει να μεριμνήσουμε ώστε η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στηρίζεται, πρωτίστως, στην προστασία των θυμάτων, λαμβάνοντας ιδιαίτερη μέριμνα για την κατάσταση των γυναικών και των παιδιών, που αποτελούν τις πλέον ευάλωτες ομάδες.

Δεν επιτρέπεται να παραμένουμε αδρανείς και αδιάφοροι απέναντι στη διαδραματιζόμενη τραγωδία, και στην παράσταση σεξουαλικής εκμετάλλευσης που εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μας. Για τον λόγο αυτόν, στηρίζω πλήρως τις απαιτήσεις του Κοινοβουλίου να παρέχεται άνευ προϋποθέσεων στήριξη στα θύματα και να υιοθετηθούν πιο δυναμικές μέθοδοι και αυστηρότερες ποινές, όπως μας ανέφερε προηγουμένως ο κ. Barrot.

Τούτου λεχθέντος, καλώ την ισπανική Προεδρία, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να αξιοποιήσουν το σύνολο των διατάξεων της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που έχουν στη διάθεσή τους –τόσο της ισχύουσας όσο και της μελλοντικής νομοθεσίας– για να προστατεύσουν τα θύματα εμπορίας ανθρώπων. Θεωρώ ότι το προτεινόμενο ευρωπαϊκό σύστημα προστασίας των θυμάτων, την εφαρμογή του οποίου ζήτησα προσωπικά από την ισπανική Προεδρία κατά τις συζητήσεις για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, και το οποίο έχει πλέον ευδοκιμήσει, θα χρησιμεύσει ως αποτελεσματικό μέσο καταπολέμησης τέτοιου είδους εγκλημάτων. Προσβλέπω σε μια σταθερή δέσμευση, όπως ακούσαμε ήδη, της ισπανικής Προεδρίας, ώστε να διασφαλιστεί ότι το σύστημα αυτό θα προσφέρει στα θύματα ειδικά μέτρα προστασίας τα οποία θα είναι αποτελεσματικά στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευελπιστώ ότι εμείς που φέρουμε την ευθύνη της ανάληψης δράσης για την αντιμετώπιση των σοβαρότερων προβλημάτων που ταλανίζουν την κοινωνία μας θα καταλήξουμε σε μια πρακτική και ουσιαστική απάντηση έναντι αυτού του εξαιρετικά σοβαρού προβλήματος της εμπορίας ανθρώπων και ότι οι δεσμεύσεις μας δεν θα είναι απλώς κενές υποσχέσεις. Το οφείλουμε πραγματικά σε όλα τα θύματα.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Καταρχάς, θέλω να εκφράσω την εκτίμησή μου στις δύο συναδέλφους βουλευτές του ΕΚ, την κ. Hedh και την κ. Bauer, οι οποίες, παρά τον περιορισμένο χώρο που είχαν στη διάθεσή τους, προσέγγισαν αυτό το θέμα με πολύ ολοκληρωμένο τρόπο.

Στηρίζω την ερώτησή τους και θέλω να προσθέσω απλώς ορισμένες πρακτικές παρατηρήσεις και σημειώσεις. Οι απλοί πολίτες συχνά δεν έχουν την παραμικρή ιδέα της τρομακτικής κλίμακας της εμπορίας ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, αποτελεί το τρίτο πιο κερδοφόρο παράνομο εμπόριο στον κόσμο. Το γεγονός ότι αφορά κυρίως γυναίκες και παιδιά καθιστά ακόμη πιο απάνθρωπη αυτήν την εκτενέστατη επιχειρηματική δραστηριότητα. Η αντίδρασή μας πρέπει να είναι συντριπτική και στοχευμένη. Οι δυναμικές παρεμβάσεις μας πρέπει να είναι εξίσου αποτελεσματικές σε όλες τις αιχμές του τριγώνου της εμπορίας – πρέπει να πλήττουν τις πλευρές της προσφοράς και της ζήτησης, καθώς και τους ίδιους τους διακινητές. Η προσφορά υφίσταται κυρίως όπου επικρατούν απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, φτώχεια –και η ειδικότερη μορφή της γυναικείας φτώχειας– ανεργία, βία κατά των γυναικών, καθώς και γενικευμένη καταπίεση και αστάθεια, οι οποίες προκαλούν απελπισία στους ανθρώπους. Ως εκ τούτου, πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους που πέφτουν θύματα εγκληματικών πρακτικών εμπορίας ανθρώπων εντός και εκτός της Ένωσης να ζουν υπό αξιοπρεπέστερες συνθήκες.

Η αντιμετώπιση της πλευράς της ζήτησης απαιτεί την επιβολή αυστηρότερων κυρώσεων. Όσοι αντλούν κέρδος από την εκμετάλλευση απελπισμένων ή χειραγωγούμενων ανθρώπων στο πλαίσιο της παραοικονομίας δεν πρέπει να μένουν ατιμώρητοι. Όσοι παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες και όσοι τις χρησιμοποιούν συνειδητά πρέπει επίσης να υφίστανται κυρώσεις.

Τέλος, οι διακινητές είναι άξιοι παραδειγματικής τιμωρίας – το οργανωμένο έγκλημα σε αυτόν τον χώρο πρέπει να αποτελεί στόχο προτεραιότητας οργάνων όπως οι EUROJUST, EUROPOL και FRONTEX.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Η δουλειά δεν έχει εξαλειφθεί ακόμη, όπως έχουν υπογραμμίσει ήδη πολλοί συναδέλφοι στο Σώμα. Η σύγχρονη μορφή δουλειάς είναι το σεξουαλικό εμπόριο, και αποτελεί πραγματικότητα εδώ και τώρα. Τα σώματα γυναικών, κοριτσιών και αγορών πωλούνται σαν να επρόκειτο για κομμάτια κρέατος, όπως και κάθε άλλο προϊόν, και αυτό συμβαίνει σε διαρκή βάση.

Ανθρώπινα όντα στερούνται τα πλέον στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματά τους και γίνονται οι σκλάβοι της εποχής μας στα κράτη μέλη μας. Η κατάσταση αυτή πρέπει να αναγνωριστεί ως η μεγαλύτερη αποτυχία και αδυναμία της Ευρώπης, και πρέπει να αντιμετωπιστεί μέσω του περιορισμού και του τερματισμού τόσο της προσφοράς όσο και της ζήτησης.

Στην χώρα μου, τη Σουηδία, πριν από δέκα χρόνια τέθηκε σε ισχύ νόμος βάσει του οποίου η αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών είναι παράνομη. Ο νόμος αυτός είναι σημαντικός διότι, μέσω αυτού, η κοινωνία στέλνει το μήνυμα ότι κανένα ανθρώπινο όν δεν είναι προς πώληση. Το δουλεμπόριο προς την Αμερική τέθηκε εκτός νόμου το 1807, όμως εξακολουθεί να ακμάζει στο κέντρο της ίδιας της Ευρώπης. Είναι πλέον καιρός να καταδικαστεί στο σκοτάδι της ανθρώπινης ιστορίας. Είναι σειρά μας και ευθύνη μας να επιδιώξουμε αυτόν τον στόχο με όλες μας τις δυνάμεις,

και θέλω να ευχαριστήσω τις δύο συντάκτριες, την κ. Hedh και την κ. Bauer, για το εξαιρετικό έργο τους, το οποίο είναι προς όφελος όλων μας.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγα λεπτά, η εκπρόσωπος του κόμματος των Πρασίνων υπογράμμισε πολύ εύστοχα ότι αυτό το ζήτημα – η εμπορία ανθρώπων, ή η πώληση ζωντανών ανθρώπων – δεν είναι ένα εξωτερικό πρόβλημα το οποίο εισάγεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επίσης εσωτερικό πρόβλημα. Πολίτες της χώρας μου πωλούνται επίσης σε αρκετά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για πολύ σημαντικό και σοβαρό πρόβλημα. Έχω την πεποίθηση ότι, στο θέμα αυτό, απαιτείται ισχυρή και ενωμένη δράση, όχι μόνον από πλευράς των οργάνων της ΕΕ, αλλά και από επιμέρους κράτη μέλη. Υπενθυμίζω εν προκειμένω ένα περιστατικό που συνέβη πριν από δύο περίπου χρόνια, όταν η ιταλική αστυνομία και κυβέρνηση, αντιδρώντας σε ορισμένες πληροφορίες που έλαβε από την Πολωνία, έδωσε τέρμα σε περιπτώσεις εμπορίας ανθρώπων στις οποίες πολλοί εργάτες απασχολούνταν παράνομως στην Ιταλία. Και αυτές οι πρακτικές συνιστούν εμπορία ανθρώπων, και δεν πρέπει να το αποσιωπούμε.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Κυρίες και κύριοι, κάθε χρόνο πάνω από ένα εκατομμύριο άτομα απασχολούνται υπό συνθήκες καταναγκαστικής εργασίας, το 90% των οποίων για την παροχή σεξουαλικών υπηρεσιών. Μόνον 3 000 θύματα έχουν βοηθηθεί, και μόλις 1 500 υποθέσεις έχουν παραπεμφθεί σε δικαστήρια, παρά το γεγονός ότι οι πρακτικές αυτές συνιστούν εγκληματικές πράξεις στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με μελέτες, τα κέρδη από την εμπορία ανθρώπων υπερβαίνουν τα αντίστοιχα κέρδη του λαθρεμπορίου και της διανομής ναρκωτικών. Αυτός ο τύπος οργανωμένου εγκλήματος έχει αυξηθεί μετά την προς Ανατολάς διεύρυνση της Ένωσης. Ωστόσο, εξακολουθούμε να μην διαθέτουμε καμία κοινή στρατηγική, ενώ δεν υπάρχει συντονισμός των μέτρων που λαμβάνουν τα διάφορα όργανα και τα κράτη μέλη, τα οποία δεν πρέπει να αντιστέκονται στην εναρμόνιση των νομοθεσιών τους, έστω και αν αυτό δεν στηρίζεται εν προκειμένω στις Συνθήκες.

Γι' αυτό καλώ την ισπανική Προεδρία να ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις με τα κράτη μέλη σχετικά με τους κοινούς ορισμούς των ποινών και των κυρώσεων. Υπογραμμίζω ότι η νέα οδηγία την οποία αναμένουμε πρέπει να καταπολεμά επίσης αποτελεσματικότερα τη ζήτηση παράνομων σεξουαλικών υπηρεσιών· μάλιστα, ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι σημειώνεται αύξηση της κακοποίησης ανηλίκων. Στην περίπτωση των παιδιών, το ποσοστό αγγίζει το 20%. Απουσιάζει επίσης η αποτελεσματική πρόληψη και εκπαίδευση με στόχο εξίσου τα παιδιά και τους γονείς. Γνωρίζετε ότι μόνον το 4% των γονιών κακοποιημένων παιδιών παραδέχεται ότι τα παιδιά τους παρασύρθηκαν σε συναντήσεις μέσω του Διαδικτύου; Το 2008 ανακαλύφθηκαν έως και 1 500 ιστότοποι στους οποίους πραγματοποιείται κακοποίηση παιδιών. Οφείλουμε αναμφισβήτητα στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μια νέα, συντονισμένη προσέγγιση, καθώς και την εναρμόνιση της νομοθεσίας για την καταπολέμηση της ζήτησης και, φυσικά, της ίδιας της εμπορίας ανθρώπων. Ως εκ τούτου, καλώ την Επιτροπή να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μια ολοκληρωμένη νομοθετική πρόταση με σκοπό την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, το ταχύτερο δυνατόν.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ευχαριστώ τις συντάκτριες γι' αυτήν τη σημαντική πρωτοβουλία, καθότι η ΕΕ βρίσκεται αντιμέτωπη με μια τεράστια πρόκληση όσον αφορά την πρόληψη και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Η εμπορία ανθρώπων είναι μια ταχύτατα αναπτυσσόμενη επικερδής δραστηριότητα, και είναι ελκυστική επειδή οι ποινές είναι ήπιες σε σύγκριση με άλλες κερδοφόρες μορφές οργανωμένου εγκλήματος όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και όπλων. Επομένως, οφείλουμε να θεσπίσουμε αυστηρές τιμωρίες για όσους ασκούν τέτοιες δραστηριότητες.

Τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων ανήκουν στις πλέον ευάλωτες και ανυπεράσπιστες ομάδες του πληθυσμού, και έχουν ανάγκη την προστασία μας. Δεν πρέπει να τους στέλνουμε πίσω στα χέρια των διακινητών ανθρώπων. Πρέπει να τους προσφέρονται άδειες διαμονής. Επιπλέον, πρέπει επίσης να εστιάσουμε την προσοχή μας στη ζήτηση των υπηρεσιών που παρέχονται από άτομα που έχουν πέσει θύματα εμπορίας και να εφαρμόσουμε ποικίλα μέτρα, όπως την ποινικοποίηση της αγοράς υπηρεσιών πορνείας και την αύξηση των κυρώσεων κατά όσων χρησιμοποιούν παράνομως διακινούμενο εργατικό δυναμικό. Ως εκ τούτου, με ευχαριστεί η δήλωση της Επιτροπής ότι εξετάζει το ενδεχόμενο ποινικοποίησης της εκμετάλλευσης παράνομως διακινούμενων ανθρώπων όντων.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών στη Λιθουανία, όπου μια οργανωμένη συμμορία συνελήφθη επειδή κερδοσκοπούσε μέσω της εμπορίας ανθρώπων, κατέδειξαν για μια ακόμη φορά ότι το συγκεκριμένο έγκλημα αποτελεί διαδεδομένο φαινόμενο, το οποίο μάλιστα εξαπλώνεται ακόμη περισσότερο κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Επί του παρόντος, σχεδόν το 90% των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων είναι γυναίκες και παιδιά, που στην πλειονότητά τους πέφτουν θύματα λόγω φτώχειας και των προσπαθειών τους να εξασφαλίσουν τρόπους επιβίωσης. Η εμπορία ανθρώπων αποτελεί τερατώδες έγκλημα και ακραία μορφή ταπείνωσης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας· δεν υπάρχει τίποτε χειρότερο από το να πωλείται κανείς ως σκλάβος. Επομένως, είναι πολύ σημαντικό να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών καθώς και με τρίτες χώρες, να διασφαλιστεί ο διάλογος με μη κυβερνητικές οργανώσεις και να κληθεί η Επιτροπή να θεσπίσει

θέση ευρωπαϊού συντονιστή για τα θέματα αυτά. Είναι επίσης αναγκαίο να προστατευθεί η ασφάλεια των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων και να διασφαλιστεί η πλήρης κοινωνική ένταξή τους. Όσοι ενέχονται, οργανώνουν ή χρηματοδοτούν αυτό το απαίσιο έγκλημα δεν πρέπει να αποφύγουν την τιμωρία.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Συγχαίρω τις συντάκτριες αυτής της ερώτησης, την κ. Hedh και την κ. Bauer. Θέλω να επισημάνω ότι η εμπορία ανθρώπων είναι μια από τις πλέον επικερδείς μορφές διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και, σύμφωνα με διάφορες εκθέσεις και πηγές, η διεθνής εξάπλωσή της εκτιμάται να αφορά περί τα 700 000 έως 2 εκατομμύρια άτομα –ορισμένοι αναφέρουν μεγαλύτερους αριθμούς– εκ των οποίων 300 000 έως 500 000 άτομα πέφτουν θύματα εμπορίας ανθρώπων μόνον στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το τρέχον νομικό πλαίσιο εμφανίζεται ανεπαρκές· ως εκ τούτου, στηρίζω πλήρως την έγκριση στο εγγύς μέλλον αποτελεσματικών μέτρων για την ενίσχυση τόσο της πρόληψης όσο και της καταστολής της εμπορίας ανθρώπων. Στους άμεσα εμπλεκόμενους πρέπει να επιβάλλονται αυστηρότερες κυρώσεις, περιλαμβανομένων των νομικών προσώπων, καθώς και των χρηστών υπηρεσιών τις οποίες παρέχουν τα θύματα. Από την άλλη πλευρά, έχω την πεποίθηση ότι πρέπει να παρέχεται στα θύματα υψηλό επίπεδο προστασίας, σε συνδυασμό με δίκαιη και επαρκή αποζημίωση, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν ή στο οποίο διαπράχθηκε το έγκλημα. Η παρεχόμενη προστασία, στήριξη και βοήθεια δεν πρέπει να οδηγεί σε δευτερογενή θυματοποίηση, και εν προκειμένω θέλω να επισημάνω ότι οι διατάξεις που αφορούν τους ανηλίκους, οι οποίοι μπορούν εύκολα να πέσουν θύματα επειδή είναι πιο ευάλωτοι και εύπιστοι, χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Εν κατακλείδι, εφιστώ την προσοχή στο γεγονός ότι ορισμένες φορές η εμπορία ανθρώπων αποβλέπει στη λήψη οργάνων από τα θύματα.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σημαντική η σημερινή μας συζήτηση στο Σώμα σχετικά με το θέμα της εμπορίας ανθρώπων, καθόσον πρόκειται για θέμα το οποίο παραμένει ταμπού και επειδή, δυστυχώς, στην άκρως αναπτυσσόμενη κοινωνία μας, οι γυναίκες πέφτουν πολύ συχνότερα θύματα αυτής της εμπορίας ανθρώπων. Αναφέρομαι, πρωτίτως, στην πορνεία, αλλά και στην εκμετάλλευση ανηλίκων. Πολύ συχνά, δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε. Προκειμένου να εφαρμόσουμε ένα επιτυχημένο πρόγραμμα κατά της εμπορίας ανθρώπων, πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στην εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση, ενώ αργότερα θα χρειαστεί να διαθέσουμε χρηματοδοτικούς πόρους. Αυτό πρέπει να το λάβουμε εξ αρχής υπόψη στους σχεδιασμούς μας, διότι στόχος μας δεν μπορεί να είναι απλώς η σύλληψη των θυτών και η επιβολή δίκαιης τιμωρίας· πρέπει επίσης να επιχειρήσουμε να παράσχουμε στα θύματα προστασία η οποία θα σημαίνει ότι δεν θα γίνουν για δεύτερη φορά θύματα, αλλά ότι θα διαθέσουμε επίσης τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους για την επανένταξή τους στην κοινωνία. Πρέπει να προσπαθήσουμε να εξαλείψουμε τα τραύματα που έχουν βιώσει τα παιδιά και να θέσουμε ως ύψιστη προτεραιότητα την ένταξη των γυναικών στον κόσμο της εργασίας, και εννοώ της νόμιμης εργασίας.

Catherine Bearder (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η λήψη μέτρων σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον τομέα αυτόν έχει ήδη καθυστερήσει υπερβολικά, γι' αυτό θεωρώ πολύ ευπρόσδεκτες τις παρατηρήσεις του Επιτρόπου López Garrido για τα παιδιά, καθώς και, σήμερα το πρωί, τα σχέδια της υποψήφιας Επιτρόπου κ. Malmström για την κατά προτεραιότητα προώθηση μιας νέας οδηγίας σε αυτόν τον τομέα.

Απευθύνω έκκληση τόσο στο Συμβούλιο όσο και στην Επιτροπή να εξετάσουν τα συστήματα στήριξης των θυμάτων, και ιδίως τις ειδικές ανάγκες των ανηλίκων θυμάτων, τα οποία έχουν πολύ διαφορετικές ανάγκες από τους παρ'ανόμως διακινούμενους ενήλικες. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, μόνον το περασμένο έτος, εντοπίστηκαν 325 ανήλικοι για τους οποίους υπάρχει υποψία ότι υπήρξαν θύματα εμπορίας. Πολλοί εξ αυτών ήταν πολίτες του Ηνωμένου Βασιλείου που διακινήθηκαν εντός της χώρας, άρα δεν είχαν εισαχθεί από το εξωτερικό, για να χρησιμοποιήσω αυτήν την έκφραση.

Στην περιφέρειά μου υπάρχουν ανήλικα θύματα εμπορίας, ωστόσο διαπιστώνουμε ότι, ακόμη και μετά την καταγραφή τους από τις κοινωνικές υπηρεσίες, πολλά από αυτά τα παιδιά απλώς εξαφανίζονται, καθόσον παραμένουν υπό τον έλεγχο των διακινητών τους. Τους είναι εξαιρετικά εύκολο να τα επαναφέρουν στο ίδιο κύκλωμα διακίνησης. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται σε ολόκληρη την ΕΕ, και οφείλουμε να το εξαλείψουμε. Τα διακινούμενα άτομα δεν έχουν φωνή, είναι ευάλωτα και εξαρτώνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να ακουστεί η φωνή τους, να τεθεί τέρμα σε αυτό το απαίσιο έγκλημα, και να τύχουν προστασίας.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, επαιτεία, πορνεία, κλοπές και διαρρήξεις – οι έμποροι ανθρώπων και οι συμμορίες λαθραίας διακίνησης χρειάζονται ανθρώπους, κυρίως γυναίκες και παιδιά, γι' αυτές και για άλλες, εξίσου απαράδεκτες δραστηριότητες. Έχουμε να κάνουμε εν προκειμένω με μια εγκληματική δραστηριότητα η οποία είναι δύσκολο να παρακολουθηθεί, καθώς και για εξαιρετικά υψηλό αριθμό μη καταγγελλόμενων περιπτώσεων. Στο σημείο αυτό, θέλω να επισημάνω ότι η χώρα μου, η Αυστρία, πλήττεται ιδιαίτερα έντονα, καθώς αποτελεί δημοφιλή χώρα διελεύσης, αλλά και δημοφιλή τελικό προορισμό. Επομένως, πρέπει να έχουμε υπόψη ότι η συντριπτική πλειονότητα των συμμοριών διακίνησης ανθρώπων μεταφέρει ανθρώπους από χώρες της ανατολικής

και νοτιανατολικής Ευρώπης στην κεντρική Ευρώπη και ότι τα θύματα δεν στρατολογούνται μόνον σε τρίτες χώρες, αλλά προέρχονται και από τα ίδια τα κράτη μέλη. Γεγονός είναι ότι έχει σημειωθεί αύξηση στις περιπτώσεις αυτές ενώ οι έλεγχοι στα εξωτερικά μας σύνορα είναι σχεδόν ανύπαρκτοι.

Ενόψει αυτής της εξέλιξης και της επαληθεύσιμης πραγματικότητας ότι οι μετακινήσεις αυτές συχνά διενεργούνται με λεωφορεία –εγκληματικός τουρισμός– πρέπει να τεθεί το ερώτημα κατά πόσον θα ήταν σκόπιμο, υπό αυτές τις συνθήκες, παράλληλα με την κατάρτιση εκδόσεων από τη Europol, τη Frontex και άλλα όργανα, να επανεισαχθούν οι συνοριακοί έλεγχοι στις επίμαχες παραμεθόριες περιοχές και να αναστέλλεται η ισχύς της συμφωνίας Σένγκεν για περιορισμένο χρονικό διάστημα όταν κρίνεται αναγκαίο.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Συγχαίρω τις συντάκτριες της υποβληθείσας ερώτησης και εσάς, κύριε Επίτροπε, για την απάντησή σας.

Θέλω να υπογραμμίσω μια από τις πολλές πτυχές που σχετίζονται με αυτό το ζήτημα. Στο σχέδιο ψηφίσματος αναφέρεται ότι τα παιδιά είναι ιδιαίτερα ευάλωτα και ως εκ τούτου κινδυνεύουν περισσότερο να πέσουν θύματα εμπορίας ανθρώπων. Συγχρόνως, επισημαίνεται ότι το 79% των ταυτοποιημένων θυμάτων εμπορίας είναι γυναίκες και κορίτσια. Ωστόσο, δεν αναφέρεται καθόλου ότι οι γονείς πρέπει να διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλο στην προστασία των παιδιών από την εμπορία. Οι γονείς συχνά δεν γνωρίζουν καν τους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα παιδιά τους ή δεν ενδιαφέρονται καθόλου για το πώς περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους. Στο πλαίσιο της πρόληψης, έχω επανειλημμένως προτείνει μια πανευρωπαϊκή εκστρατεία με τίτλο: «Γνωρίζετε πού βρίσκεται το παιδί σας αυτήν τη στιγμή;» Η εκστρατεία αυτή πρέπει να ευαισθητοποιεί τους γονείς για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν τα παιδιά τους. Έχω την εδραία πεποίθηση ότι μπορούμε να προστατεύσουμε τα παιδιά από την εμπορία μόνον εάν συνεργαστούμε με τους γονείς. Δυστυχώς, οι γονείς δεν αναφέρονται σε κανένα σημείο του σχεδίου ψηφίσματος.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στο πλαίσιο της σημερινής συζήτησης, είναι αναγκαίο να επιστήσουμε την προσοχή σε τρία ζητήματα τα οποία αξίζει να προσεχθούν ιδιαίτερα. Ελάχιστοι εγκληματίες παραπέμπονται στη δικαιοσύνη. Παρότι έχουν αυξηθεί οι ποινικές διαδικασίες που αφορούν υποθέσεις εμπορίας ανθρώπων, ο αριθμός τους εξακολουθεί να είναι πολλές φορές μικρότερος του αριθμού των εγκλημάτων που διαπράττονται.

Τα θύματα δεν λαμβάνουν κατάλληλη βοήθεια, στέγη ή αποζημίωση. Αν λάβουμε υπόψη την εκτιμώμενη κλίμακα της εμπορίας ανθρώπων στην Ευρώπη, πρέπει να σημειωθεί ότι μόνον ορισμένες χώρες έχουν λάβει μέτρα τα οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε ουσιαστική αντίδραση.

Τρίτον, η κατάσταση δεν παρακολουθείται επαρκώς. Είναι προφανές ότι το πρόβλημα αυτό δεν επηρεάζει μόνον την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως, έχει κρίσιμη σημασία να συνεργαστεί πολύ στενότερα η Ένωση με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς έτσι ώστε να διαμορφωθεί ένα νέο πρότυπο στον αγώνα κατά αυτού του τρομερά επικίνδυνου φαινομένου.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Θεωρώ ότι αυτή η σύνθετη συζήτηση χρησίμευσε στο να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα τεράστιο πρόβλημα, το οποίο αποτελεί τεράστια πρόκληση. Χαίρομαι που η συζήτηση αυτή διεξήχθη την ημέρα που εμφανίστηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θεωρώ δε ότι αυτό συνιστά μεγάλη τιμή. Χαίρομαι που η παρθενική μου εμφάνιση αφορούσε αυτές τις δύο σημαντικές συζητήσεις που διεξήχθησαν απόψε σε αυτό το σπουδαίο και ισχυρό Κοινοβούλιο.

Εκτιμώ ότι δεν είναι αρκετό να θίξουμε απλώς ή να διατυπώσουμε τις σκέψεις μας γι' αυτό το τεράστιο πρόβλημα. Πρέπει να αντιμετωπιστεί με όλες τις δυνάμεις μας, επειδή είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα και οι εχθροί που έχουμε απέναντί μας είναι πολύ ισχυροί. Επομένως, χρειαζόμαστε τεράστια πολιτική βούληση για να αντεπεξέλθουμε στο πρόβλημα. Εδώ, απόψε, μπορέσαμε να επιδείξουμε αυτήν την τεράστια πολιτική βούληση, και με πόσο μεγαλειώδη τρόπο! Σας διαβεβαιώ ότι η ισπανική Προεδρία θα αποδείξει τι πραγματικά συνεπάγεται η αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, σε συνεργασία με όλα τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά όργανα.

Εκτιμώ ότι μπορούμε επίσης να πούμε ότι το πρόβλημα αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί υπό ευρωπαϊκό πρίσμα. Περιγράψατε με μεγάλη σαφήνεια πώς εκδηλώνονται αυτά τα φαινόμενα στην Ευρώπη· η κ. Hirsch το επεσήμανε ξεκάθαρα ενώ ο κ. Παπανικολάου και η κ. Παργανόνα έθιξαν τον διασυνοριακό χαρακτήρα του θέματος. Όλα αυτά συμβαίνουν στην Ευρώπη, και οφείλουμε να τα αντιμετωπίσουμε από ευρωπαϊκή σκοπιά. Επισημάνθηκε πολλές φορές, και οφείλω να το επαναλάβω: είναι σημαντικό να καταθέσει η Επιτροπή πρόταση οδηγίας το ταχύτερο δυνατόν, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα από αυτήν τη σκοπιά. Εκτιμώ ότι η κ. Roithová το έθεσε με πολύ εύστοχο τρόπο στην ομιλία της.

Θεωρώ ότι οι τρεις βασικές πτυχές τις οποίες πρέπει να καλύψουμε και να υπογραμμίσουμε στον κανονισμό που θα εκδοθεί από την Ευρώπη, στο έργο που θα πραγματοποιηθεί στην Ευρώπη, πρέπει να είναι οι ακόλουθες: Η πρώτη είναι η προστασία των θυμάτων. Η προστασία των θυμάτων αποτελεί κεντρική πτυχή, και αναμφίβολα είναι η πτυχή που συζητήθηκε περισσότερο απόψε. Οι συντάκτριες της ερώτησης, η κ. Sargentini, η κ. Ernst, η κ. Thomsen και άλλοι ομιλητές, επεσήμαναν τη σπουδαιότητα της προστασίας των θυμάτων, η οποία αφορά συνήθως, πάνω από όλα, τις γυναίκες και τα παιδιά – τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Η κ. Jiménez-Becerril Barrio, η κ. Kadenbach και η κ. Bearder παρουσίασαν επίσης με εύγλωττο τρόπο την ανάγκη θέσπισης ενός συστήματος προστασίας των θυμάτων, το οποίο αποτελεί αναγκαίο μέσο και άμεση προτεραιότητα της ισπανικής Προεδρίας.

Η προστασία των θυμάτων βρίσκεται, λοιπόν, στην πρώτη θέση των προτεραιοτήτων· δεύτερον, απαιτείται αδιάκοπη καταδίωξη και σκληρή τιμωρία των διακινητών – ο κ. Ziobro το εξέφρασε με πολύ ζωηρό τρόπο στην παρέμβασή του· και, τρίτον, πρέπει να εξετάσουμε το θέμα της ζήτησης αυτών των υπηρεσιών. Η πτυχή αυτή είναι δυσεπίλυτη, όμως είναι μέρος του προβλήματος και, ως εκ τούτου, θεωρώ ότι πρέπει να συμπεριληφθεί ως μια από τις τρεις κύριες πτυχές στις οποίες πρέπει να στηριχθεί μια συνολική προσέγγιση του ζητήματος. Όπως επεσήμανα προηγουμένως, κυρίες και κύριοι, η ισπανική Προεδρία ενδιαφέρεται και θα συνεχίσει να ενδιαφέρεται αδιαλείπτως γι' αυτό το μείζονος σημασίας θέμα.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η συζήτηση αυτή συνέβαλε σημαντικά στη διευκρίνιση του περιεχομένου της μελλοντικής οδηγίας, και μπορώ, ασφαλώς, να επιβεβαιώσω, κύριε υπουργέ, ότι η Επιτροπή σκοπεύει να την παρουσιάσει την προσεχή άνοιξη.

Συμφωνώ με τις επισημάνσεις του κ. Moraes, ότι δηλαδή πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα πλέον προηγμένα μέσα καταπολέμησης αυτής της μάστιγας, η οποία χρησιμοποιεί εξάλλου και η ίδια τις πλέον σύγχρονες μεθόδους, καθώς και ότι καλούμαστε να καταπολεμήσουμε ποικίλες μορφές εκμετάλλευσης.

Κύριε υπουργέ, αναφέρατε προ ολίγου ότι υπάρχουν τρεις πυλώνες: τα θύματα, η σοβαρότητα των ποινών και, τέλος, το πρόβλημα της ζήτησης. Θα έδινα κάπως μεγαλύτερη έμφαση στο ζήτημα των θυμάτων και της προστασίας τους μιας και, στην απόφαση πλαίσιο, είχαμε ήδη διαπραγματευθεί την άνευ όρων στήριξη όλων των θυμάτων, την ασυλία από διώξεις, καθώς και το δικαίωμα νομικής συνδρομής. Επιπλέον, στη μελλοντική οδηγία, σκοπεύουμε να ασχοληθούμε με τα ζητήματα της στέγης, της ιατρικής και ψυχολογικής φροντίδας, της παροχής συμβουλών και πληροφοριών, σε γλώσσα που θα κατανοεί το θύμα, και ακολούθως ποικίλων μορφών συμπληρωματικής στήριξης.

Απαντώντας στην κ. Záborská, θα προσέθετα ότι, όσον αφορά τα ανήλικα θύματα εμπορίας ανθρώπων, η Επιτροπή θα μεριμνήσει για τα θέματα που σχετίζονται με την πρόληψη αυτής της μάστιγας, καθώς και για την προστασία, τον επαναπατρισμό και την επανένταξη αυτών των παιδιών, στο πλαίσιο σχεδίου δράσης για την κατάσταση των ασυνόδευτων ανηλίκων. Παρεμπιπτόντως, κύριε υπουργέ, αυτό ήταν ένα έντονο αίτημα το οποίο είχε διατυπώσει η ισπανική Προεδρία.

Επομένως, θα παρουσιάσουμε αυτό το σχέδιο δράσης, το οποίο θα υιοθετηθεί από το σώμα των Επιτρόπων την άνοιξη του 2010, έτσι ώστε να μπορεί να εξεταστεί ακολούθως από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στο εν λόγω σχέδιο δράσης θα προτείνονται αρκετοί τομείς που προσφέρονται για τη λήψη μέτρων με σκοπό την αντιμετώπιση των κύριων προκλήσεων που δημιουργεί αυτό το φαινόμενο, το οποίο αφορά ασυνόδευτους ανηλίκους που εισέρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπό διαφορετικές συνθήκες, και θα στηρίζεται στο υπέρτατο συμφέρον του παιδιού.

Ωστόσο, η κ. Záborská έχει επίσης δίκιο· πρέπει να ενισχυθεί σταδιακά η συμμετοχή των οικογενειών στην εποπτεία, ιδίως, της χρήσης του Διαδικτύου, το οποίο εκθέτει τα παιδιά σε νέους κινδύνους.

Όπως επισημάνατε, κύριε υπουργέ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαθέτει όντως την αναγκαία πολιτική βούληση. Εκτιμώ ότι η Επιτροπή έχει ήδη ολοκληρώσει χρήσιμο προπαρασκευαστικό έργο ως προς αυτό το σχέδιο οδηγίας. Θα το παρουσιάσω πολύ σύντομα, ενώ θέλω να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επειδή μας παρείχε όχι μόνον την πλήρη στήριξή του, αλλά και μια ολόκληρη σειρά από πολύ ενδιαφέρουσες ιδέες οι οποίες αναδείχθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Ευχαριστώ λοιπόν για μια ακόμη φορά όλες και όλους τους ομιλητές. Εκτιμώ πράγματι ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να διαδραματίσει καίριο ρόλο στην καταπολέμηση αυτής της σοβαρότατης μάστιγας.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την περίοδο της συνόδου του Φεβρουαρίου Ι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Liam Aylward (ALDE), γραπτώς. – (GA) Όσοι εμπλέκονται στην εμπορία ανθρώπων δεν κάνουν διακρίσεις μεταξύ ανδρών, γυναικών ή παιδιών, αρκεί να μπορούν να κερδίσουν χρήματα από τη διακίνησή τους. Συχνά, τα παιδιά διατρέχουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο. Σύμφωνα με τη ΔΟΕ, περίπου 218 εκατομμύρια παιδιά προσφέρουν σήμερα παιδική εργασία. Είναι, ωστόσο, αδύνατον να αναφέρουμε ακριβή αριθμό, καθώς αυτά τα παιδιά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης σε κυκλώματα πορνείας, δουλείας, καταναγκαστικής εργασίας και ούτω καθεξής, τομείς για τους οποίους δεν υπάρχουν διαθέσιμα ακριβή στοιχεία. Η ΕΕ πρέπει να αντιμετωπίσει επείγοντως την εμπορία ανθρώπων στην αγορά εργασίας. Θεωρώ ενθαρρυντικό το γεγονός ότι η συζήτηση αυτή αποτελεί προτεραιότητα της ισπανικής Προεδρίας, ευελπιστώ δε ότι τα μέλη του Συμβουλίου θα συνεργαστούν ώστε να τοποθετήσουν τα ζητήματα που άπτονται της εμπορίας ανθρώπων και της παιδικής εργασίας στο επίκεντρο της προσοχής της νομοθεσίας της ΕΕ και, ειδικότερα, ότι τα ζητήματα αυτά θα αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο εμπορικών συμφωνιών. Λόγω του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζει σε θέματα διεθνούς εμπορίου καθώς και της προσήλωσής της στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ΕΕ φέρει ευθύνη για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της παιδικής εργασίας.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Η εμπορία ανθρώπων είναι απαράδεκτη σε οποιαδήποτε περιοχή του κόσμου και αν εκδηλώνεται, αλλά καθίσταται ιδιαίτερα επείγουσα όταν συμβαίνει στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεδομένου του υψηλού επιπέδου της εσωτερικής συνεργασίας και των πόρων. Ειδικότερα, η εμπορία νεαρών γυναικών για σκοπούς εκμετάλλευσής τους στο σεξουαλικό εμπόριο αποτελεί κατάλοιπο του κατακερματισμού της Ευρώπης κατά το παρελθόν και πρέπει να αποτελέσει μέρος του ευρωπαϊκού παρελθόντος. Από αυτήν την άποψη, η Ένωση πρέπει να εστιάσει την προσοχή της κατά την πενταετή θητεία της νέας Επιτροπής στην αύξηση της ασφάλειας των συνόρων, και να απευθύνει έκκληση στις εθνικές κυβερνήσεις να καταβάλουν μεγαλύτερες προσπάθειες για την καταπολέμηση του σεξουαλικού εμπορίου, ιδίως όταν σε αυτό εμπλέκονται νέες γυναίκες τις οποίες έχουν μεταφέρει κυκλώματα διακίνησης από άλλες χώρες. Επί του παρόντος, στις περισσότερες χώρες υφίστανται σχετικοί νόμοι, απλώς όμως δεν εφαρμόζονται.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), γραπτώς. – (RO) Η ταχύτητα με την οποία ξεκίνησε αυτή η συζήτηση τόσο γρήγορα μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν είναι απλώς πρόσφορη από νομοθετική άποψη, αλλά αποτελεί συγχρόνως επιτακτική ανάγκη την οποία μας επιβάλλει η επιδείνωση της κατάστασης λόγω της οικονομικής κρίσης. Η φτώχεια, οι απώλειες θέσεων εργασίας, η έλλειψη προοπτικών για τη νεολαία, η έλλειψη ενημέρωσης όσον αφορά τους σχετικούς κινδύνους καθώς και η απουσία ακόμη και του στοιχειώδους επιπέδου σεξουαλικής εκπαίδευσης είναι ορισμένοι από τους παράγοντες που συμβάλλουν σημαντικά στην ευάλωτη κατάσταση των δυνητικών θυμάτων. Θεωρώ ότι, για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των προληπτικών δράσεων, απαιτείται μια ειλικρινής ενημερωτική εκστρατεία η οποία θα απευθύνεται ιδίως στους ανηλίκους που προέρχονται από μειονεκτούσες περιοχές και ομάδες. Δεν μπορούμε να μιλάμε ειδικά για καταπολέμηση της εμπορίας γυναικών, χωρίς να εξετάζουμε ισχυρά μέτρα αντιμετώπισης των εγκληματικών δραστηριοτήτων και των δικτύων που ελέγχουν αυτήν την εμπορία, η οποία παρουσιάζει ιδιαίτερη έξαρση στις περιοχές των Βαλκανίων και της Μεσογείου. Θέλω να υπογραμμίσω ότι απαιτούνται μέτρα που να αποθαρρύνουν το επίπεδο ζήτησης της πορνείας, τα οποία συνίστανται στην πλέον ευθεία προσέγγιση, που είναι η λήψη μέτρων για την τιμωρία των πελατών. Πρέπει να αναφέρω ότι απαιτείται επίσης καλύτερη χρηματοδότηση των προγραμμάτων που αποβλέπουν στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Ζητώ να θεσπιστεί αυστηρή νομοθεσία όσον αφορά τις ποινές και να αναπτυχθεί στενότερη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των αρμοδίων ευρωπαϊκών οργάνων: της Europol, της Frontex και της Eurojust.

Kinga Göncz (S&D), γραπτώς. – (HU) Παρότι ισχύουν επί του παρόντος δύο ευρωπαϊκά νομοθετήματα σχετικά με την εμπορία ανθρώπων και τα θύματά της, στην πράξη τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης συχνά αντιμετωπίζουν αυτά τα πρόσωπα ως παράνομους μετανάστες. Είναι πολύ σημαντικό να γίνεται διάκριση μεταξύ των δύο. Οι παράνομοι μετανάστες συχνά υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τις χώρες τους λόγω οικονομικών ή κοινωνικών προβλημάτων, και εισέρχονται στην ευρωπαϊκή επικράτεια παρανόμως, αλλά κατόπιν δικής τους απόφασης. Τα θύματα εμπορίας ανθρώπων δεν έχουν λάβει αυτές τις αποφάσεις ελεύθερα και μετά από ενημέρωσή τους. Πρέπει να αντιμετωπίζονται αποκλειστικά ως θύματα.

Τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να παρέχουν επαρκή προστασία στα θύματα. Δεν πρέπει απλώς να διασφαλίζουν τη νομική και φυσική προστασία τους, πρέπει να τους παρέχουν επίσης ιατρική και ψυχολογική φροντίδα και υπηρεσίες κοινωνικής επανένταξης, ενώ τα άτομα που συνεργάζονται με τις αρχές πρέπει να λαμβάνουν άδειες διαμονής για όσο διαρκεί η διερεύνηση της υπόθεσης εμπορίας ανθρώπων που τα αφορά. Είναι σημαντικό, επιπλέον, να χρησιμοποιεί η Επιτροπή ενημερωτικές εκστρατείες με σκοπό να διασφαλίζει ότι όλα τα άτομα που ενδέχεται να διατρέχουν κίνδυνο θα ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους, τις ευκαιρίες και τους κινδύνους τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε τρίτες χώρες, ενώ πρέπει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη μεταφέρουν και εφαρμόζουν με τον ενδεδειγμένο τρόπο τη σχετική ευρωπαϊκή νομοθεσία. Δεδομένου ότι το θέμα της εμπορίας ανθρώπων υπάγεται στο πεδίο αρμοδιότητας πολλών Επιτρόπων, περιλαμβανομένων των μελών της Επιτροπής που είναι αρμόδια για τη δικαιοσύνη, την ελευθερία και την ασφάλεια, τις εξωτερικές σχέσεις,

την απασχόληση, τις κοινωνικές υποθέσεις και τις ίσες ευκαιρίες, θα ήταν σκόπιμο να εξεταστεί το ενδεχόμενο διορισμού ενός συντονιστή που θα μπορούσε να διευκολύνει τη μεταξύ τους συνεργασία, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ο ορθός χειρισμός αυτού του προβλήματος.

Zita Gurmai (S&D), γραπτώς. – (EN) Οι γυναίκες και τα παιδιά είναι τα κύρια θύματα της εμπορίας ανθρώπων. Όταν καταρτιστεί νέα απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την εμπορία ανθρώπων, οι γυναίκες και τα παιδιά πρέπει να τεθούν στο επίκεντρο των συναφών παρεμβάσεων. Ως εκ τούτου, συμφωνώ με τις απόψεις οι οποίες υποστηρίζουν ότι πρέπει να συγκεντρωθούν το ταχύτερο δυνατόν στοιχεία από το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη βία που συνδέεται με το φύλο. Η προστασία των θυμάτων κοστίζει, και αυτοί οι χρηματικοί πόροι που σώζουν ζωές πρέπει να δαπανώνται με συνετό τρόπο. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, χωρίς αξιόπιστα και συγκρίσιμα δεδομένα, δεν θα μπορούμε να διαθέσουμε τους αναγκαίους πόρους στους κατάλληλους τομείς με τον ενδεδειγμένο τρόπο. Πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη ότι τα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως οι διαφορετικές πολιτισμικές κοινότητες, χειρίζονται διαφορετικά το πρόβλημα. Υπάρχουν κράτη μέλη στα οποία η προστασία των θυμάτων είναι πολύ καλά οργανωμένη και προσιτή σε όλους, όπως στην Ισπανία, ενώ υπάρχουν κράτη μέλη στα οποία το θέμα αγνοείται σχεδόν παντελώς. Αυτό σημαίνει ότι δεν αρκεί απλώς να διαθέτουμε τους πόρους με συνετό τρόπο, αλλά πρέπει επίσης να επινοούμε πρακτικές και στατιστικές λύσεις (λαμβάνοντας δηλαδή υπόψη τουλάχιστον ένα ελάχιστο ευρωπαϊκό πρότυπο) για την αντιμετώπιση του προβλήματος της απόκλισης, καθώς και προκειμένου να εφιστούμε την προσοχή σε αυτό το ζήτημα όταν κρίνεται αναγκαίο.

Jim Higgins (PPE), γραπτώς. – (EN) Το πρόβλημα της εμπορίας ανθρώπων υφίσταται επί σειρά πολλών ετών· ωστόσο, τα κράτη μέλη, αντί να έχουν επιχειρήσει να αντιμετωπίσουν πρακτικά το πρόβλημα, είναι υπεύθυνα για την ατομική και συλλογική μας αποτυχία να αντιμετωπίσουμε αυτήν την εκμετάλλευση και υποβάθμιση των γυναικών. Παρότι η ελεύθερη κυκλοφορία διευκολύνει την εμπορία ανθρώπων λόγω της κατάργησης των μεθοριακών ελέγχων, θα περίμενε κανείς από την άλλη πλευρά ότι η βελτίωση της αστυνομικής συνεργασίας θα ήταν σε θέση να οδηγήσει σε επίλυση του προβλήματος. Εκείνο που έχει καταστεί σαφές εν προκειμένω είναι ότι δεν υφίσταται η αναγκαία πολιτική βούληση. Η «Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για ανάληψη δράσης κατά της εμπορίας ανθρώπων», του Μαΐου του 2005, έχει κυρωθεί μόνον από εννέα χώρες. Μάλιστα, ενώ τα δύο τρίτα των γυναικών που διακινούνται με σκοπό την πορνεία προέρχονται από την Ανατολική Ευρώπη, χώρες όπως η Τσεχική Δημοκρατία και η Εσθονία δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση αυτή. Εκτός του ότι απουσιάζει η πολιτική βούληση, απουσιάζει και η βούληση των αστυνομικών αρχών να παρέμβουν στο θέμα. Ο αριθμός των καταδικών είναι ασήμαντος σε σύγκριση με το πρόβλημα· η αστυνομία δεν αντιμετωπίζει καν την εμπορία ανθρώπων ως έγκλημα.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Τα Ηνωμένα Έθνη εκτιμούν ότι το 2009 διακινήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση περίπου 270 000 θύματα εμπορίας ανθρώπων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να δεσμευτεί στο εγγύτατο μέλλον για την κατάρτιση νομοθετικών μέσων τα οποία θα καλύπτουν τόσο την πρόληψη όσο και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, καθώς και την προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων εμπορίας. Κατά τον σχεδιασμό της μελλοντικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας, πρέπει να επανεξεταστεί η βαρύτητα των κυρώσεων κατά των διακινητών, έτσι ώστε να είναι ανάλογες της σοβαρότητας του εγκλήματος. Η διεθνής δικαστική συνεργασία, η συνεργασία μεταξύ όλων των υπηρεσιών προστασίας των ανηλίκων και των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η δημιουργία ειδικών ταμείων για την παροχή αποζημιώσεων, καθώς και η αποτελεσματική προστασία των θυμάτων είναι όλοι τομείς που πρέπει να ενισχυθούν. Επιπλέον, θεωρώ ότι πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω η συμμετοχή της Eurojust, της Europol και της Frontex στις προσπάθειες καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων και προστασίας των θυμάτων, καθώς και στη συλλογή δεδομένων και τη διενέργεια στατιστικών μελετών σχετικά με το φαινόμενο αυτό.

11. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 24.00)